Hafız Divanı

Cilt 1

HAFIZ-I ŞİRAZİ

Farsça'dan Çeviren: Mehmet Kanar

AYRINTI

MEHMET KANAR

01.01.1954 tarihinde Konya'da doğdu. İlkokulu Konya Gazi Mustafa Kemal İlkokulu'nda, ortaokulu İstanbul Kartal Maltepe Ortaokulu, liseyi Vefa Lisesi'nde tamamladıktan sonra, 1970 - 1971 öğrenim yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arap ve Fars Dilleri ve Edebiyatları Bölümü'ne girdi. 1975 Kasım'ında aynı bölümün Fars Dili ve Edebiyatı Kürsüsü'nde doktora eğitimine başladı. 1976 Nisan'ında da adı geçen kürsüye asistan olarak atandı. Kasım 1979'da "Çağdaş İran Edebiyatının Doğuşu ve Gelişmesi" adlı teziyle "doktor" ünvanını aldı. Nisan 1980-Ağustos 1981 tarihleri arasında yerine getirdiği vatanî görevini müteakiben tekrar Üniversite'deki görevine "Dr. Araştırma Görevlisi" olarak döndü. 24.01.l986 tarihinde Yardımcı Doçent oldu. 11. 10. 1990 tarihinde Fars Dili ve Edebiyatı Bilim Dalı'nda doçentliğe, 10. 10. 1996 tarihinde de profesörlüğe yükseltildi. 01. 08. 1998 – 20. 09. 2007 tarihleri arasında Fars Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı başkanlığı, 24. 02. 1999 - 20. 09. 2007 tarihleri arasında İ.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü yönetim kurulu üyeliği görevini sürdürdü. 18. 10. 2000 tarihinden itibaren iki dönem İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yönetim Kurulu üyeliği görevinde bulundu.Öte yandan, 30. 09. 2002 - 9. 05. 2003 tarihleri arasında İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Dekan Yardımcılığı yaptı. 27. 02. 2007 tarihinde Doğu Dilleri ve Edebiyatları Bölümü başkanlığına tayin edildi. 20. 09. 2007 tarihi itibarıyla emekliliğe ayrıldı.Hâlen Yeditepe Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde ders vermektedir.Evli ve bir çocuk babasıdır.

Yayımlanmış eserlerinden bazıları:

Alacakaranlık, Sadık Hidayet; Anadolu'da İslâmiyet, Franz Babinger, Fuad Köprülü; Aylak Köpek, Sadık Hidayet; Bir Şeftali Bin Şeftali, Samed Behrengi; Bugünkü İran Edebiyatı Hakkında Bir İnceleme, Muhammed-i İsti'lâmî; Çağdaş İran Edebiyatının Doğuşu ve Gelişmesi; Çağdaş İran Öyküleri (Seçki); Çözümlü Farsça Metinler, Çözümlü Osmanlı Türkçesi Metinleri; Deli Dumrul, Samed Behrengi; Diri Gömülen, Sadık Hidayet; Doğubilimciler, AKMED, (CD Kitap); Ermeni Komitelerinin Emelleri ve İhtilal Hareketleri Meşrutiyetin İlanından Önce ve Sonra; Eski İran Nesrinden Seçmeler; Evhadu'd-dîn-i Kirmânî'nin Rubaileri (Metin-İnceleme-Tercüme); Fehmî ve Şebisterî'den Şem ve Pervane (Fehmî ve Şeyh Abdullah-i Şebisterî-i Niyâzî'nin Şem'u Pervâne Mesnevileri); Gülistan, Sâdi-i Şirâzî; Hacı Aga, Sadık Hidâyet; Hanü'l-İhvân, Dostlar Sofrası, Nâsır-ı Hüsrev; Hayyam'ın Terâneleri, Sâdık Hidâyet; Hidâyetnâme, Sadık Hidayet; Hikmet ve Sanat, Golamrizâ E'vânî; İçtimaiyat Dersleri; İçtimâiyât Mecmuası; İran Edebiyatında Şiir- Kaçarlar Devri; İran Masalları; KANAR Arap Harfli Alfabetik Osmanlı Türkçesi Sözlüğü; KANAR Arapça-Türkçe Sözlük; KANAR Farsça-Türkçe Sözlük; KANAR Osmanlı Türkçesi Sözlüğü; KANAR Türkçe-Farsça Sözlük; Küçük Kara Balık, Samed Behrengi; Külahlı Bey-Külahsız Bey Gevher Murad; Mevlânâ (Mesnevî, Dîvân, Fîhimâfîh, Mecâlis-i Seb'a); Modern İran ve Afgan Öyküleri Antolojisi; Modern İran Şiiri Antolojisi; Osmanlı Topraklarında Fars Dili ve Edebiyatı Dr. Muhammed Emîn-i Riyâhî; Ömer Hayyam, Rubailer, Dr. Abdullah Cevdet, Hüseyin Daniş, Hüseyin Rifat; Sekiz Kitap, Sohrâb-i Sipihrî; Tasavvufta İnsan Meselesi, İnsân-ı Kâmil, Azîzüddin Nesefî; Ulduz ile Kargalar, Samed Behrengi; Ulduz ile Konuşan Bebek, Samed Behrengi; Üç Damla Kan, Sâdık Hidâyet; Vejetaryenliğin Yararları, Sadık Hidayet; Züleyha'nın Aşk Derdi, Hz. Yusuf Kıssası, Celâl Settârî.

Ayrıntı: 609
Edebiyat Dizisi: 177

Hafız Divanı
1. Cilt
Hâfız-ı Şirâzi

Farsça'dan Çeviren ve
Yayıma Hazırlayan
Prof. Dr. Mehmet Kanar

Son Okuma
Ahmet Çelik

Bu kitabın Türkçe yayım hakları
Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak Tasarımı
Arslan Kahraman

Kapak Düzeni
Gökçe Alper

Dizgi
Esin Tapan

Baskı
Kayhan Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No.: 244
Topkapı/İst. Tel.: (0212) 612 31 85
Sertifika No.: 12156

Birinci Basım 2011

ISBN 978-975-539-638-5
Sertifika No.: 10704

AYRINTI YAYINLARI
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No.: 3 Cağaloğlu - İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Faks: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

Hâfız-ı Şirâzi

Hafız Divanı

1. Cilt

EDEBİYAT DİZİSİ

GÜLÜNESİ AŞKLAR/*Milan Kundera* ◂ KALECİNİN PENALTI ANINDAKİ ENDİŞESİ/*Peter Handke* ◂ YÜZBAŞI VE KADINLAR TABURU/*Mario Vargas Llosa* ◂ BİZ/*Yevgeni Zamyatin* ◂ KESİK BİR BAŞ/*Iris Murdoch* ◂ YENİ TANRILAR/*Alberto Vasquez-Figueroa* ◂ İNFAZA ÇAĞRI/*Vladimir Nabokov* ◂ EVET AMA, BİR LOKOMOTİF BUNU YAPABİLİR Mİ BAKALIM?/*Woody Allen* ◂ ÇALI HOROZU/*Michel Tournier* ◂ BANYO/*Jean-Philippe Toussaint* ◂ BALKON/*Jean Genet* ◂ GÜNEŞ İMPARATORLUĞU/*J.G. Ballard* ◂ BEYAZ ZENCİLER/*Ingvar Ambjörnsen* ◂ SİYAH MADONNA/*Doris Lessing* ◂ KAPANDA ÜÇ KAPLAN/*G. Cabrera Infante* ◂ ZAMANIN KIYISINDAKİ KADIN/*Marge Piercy* ◂ ANARŞİNİN KISA YAZI/*Hans Magnus Enzensberger* ◂ FOTOĞRAF MAKİNESİ/*Jean-Philippe Toussaint* ◂ GÜLÜN GÜNLÜĞÜ/*Ursula K. LeGuin* ◂ HOTEL DU LAC/*Anita Brookner* ◂ AZİZLER ve ÂLİMLER/*Terry Eagleton* ◂ VEDA YEMEĞİ/*Michel Tournier* ◂ ORLANDO/*Virginia Woolf* ◂ UTANÇ BİTTİ/*Anja Meulenbelt* ◂ YAKIN GELECEĞİN MİTOSLARI/*J. G. Ballard* ◂ KARANLIĞIN SOL ELİ/*Ursula K. LeGuin* ◂ AĞ/*Iris Murdoch* ◂ WATT/*Samuel Beckett* ◂ EKOTOPYA/*Ernest Callenbach* ◂ GECEYİ ANLAT BANA/*Djuna Barnes* ◂ İNSAN POSTUNA BÜRÜNMÜŞ KÖPEK/*Ingvar Ambjörnsen* ◂ CUMA/*Michel Tournier* ◂ AFRODİT'İN BAŞKALDIRISI/*Lawrence Durrell* ◂ GÜNDELİK MUTLULUĞA ALIŞMA/*Anja Meulenbelt* ◂ MURPHY/*Samuel Beckett* ◂ MASAL MASAL İÇİNDE/*Khimaira/John Barth* ◂ ZEN VE MOTOSİKLET BAKIM SANATI/*Robert M. Pirsig* ◂ PARFÜMÜN DANSI/*Tom Robbins* ◂ SINIRSIZ RÜYALAR DİYARI/*J. G. Ballard* ◂ FRANSIZ TEĞMENİN KADINI/*John Fowles* ◂ BEYAZ OTEL/*D.M. Thomas* ◂ MYRA/*Gore Vidal* ◂ DALGALAR/*Virginia Woolf* ◂ ATLANTİK ÖTESİ/*Witold Gombrowicz* ◂ HAYRANLIK/*Anja Meulenbelt* ◂ FERDYDURKE/*Witold Gombrowicz* ◂ MELEKLER ZAMANI/*Iris Murdoch* ◂ PAULINA 1880/*Pierre Jean Jouve* ◂ EŞEKARISI FABRİKASI/*Iain Banks* ◂ ROCK LANETİ/*Iain Banks* ◂ KAYIP ZAMAN/*Anja Meulenbelt* ◂ SENİ İÇİME GÖMDÜM/*Andrew Jolly* ◂ BAŞTAN ÇIKARICININ GÜNLÜĞÜ/*Søren Kierkegaard* ◂ KONFIDENZ/*Ariel Dorfman* ◂ ALTIN DAMLA/*Michel Tournier* ◂ BİR GARİP VAKA: MATMAZEL P./*Brian O'Doherty* ◂ NIETZSCHE AĞLADIĞINDA/*Irvin D. Yalom* ◂ KIZILAĞAÇLAR KRALI/*Michel Tournier* ◂ AİLEDE BİR ÖLÜM/*James Agee* ◂ KUTSAL BÖLGE/*Carlos Fuentes* ◂ KALPSİZ AMANDA/*Jurek Becker* ◂ 62-MAKET SETİ/*Julio Cortázar* ◂ ÇARPIŞMA/*J.G. Ballard* ◂ ÜÇLEME-Molloy-Malone Ölüyor-Adlandırılamayan/*Samuel Beckett* ◂ DUR BİR MOLA VER/*Tom Robbins* ◂ HIRSIZIN GÜNLÜĞÜ/*Jean Genet* ◂ KÜÇÜK DEĞİŞİMLER/*Marge Piercy* ◂ LİLA/*Robert M. Pirsig* ◂ ERGİNLİK YAŞI/*Michel Leiris* ◂ AŞKSIZ İLİŞKİLER/*Samuel Beckett* ◂ ESİRGEYEN GÖKYÜZÜ/*Paul Bowles* ◂ YALANCI JAKOB/*Jurek Becker* ◂ DİVAN/*Irvin D. Yalom* ◂ PORNOGRAFİ/*Witold Gombrowicz* ◂ MERCIER İLE CAMIER/*Samuel Beckett* ◂ BİR ERKEĞE NASIL TECAVÜZ EDİLİR?/*Märta Tikkanen* ◂ BENDENİZ VE MARCO POLO/*Paul Griffiths* ◂ DOĞMAMIŞ KRİSTOF/*Carlos Fuentes* ◂ RÜYA SAKİNLERİ/*Iris Murdoch* ◂ HİÇ İÇİN METİNLER ve Uzun Öyküler/*Samuel Beckett* ◂ DUYGU YOLCULUĞU/*Laurence Sterne* ◂ BETTY BLUE/*Philippe Djian* ◂ AĞAÇKAKAN/*Tom Robbins* ◂ ANARŞİST/*Tristan Hawkins* ◂ BAKAKAİ/*Witold Gombrowicz* ◂ PORTNOY'UN FERYADI/*Philip Roth* ◂ 10½ BÖLÜMDE DÜNYA TARİHİ/*Julian Barnes* ◂ SUNİ TENEFFÜS/*Ricardo Piglia* ◂ MANŞ ÖTESİ/*Julian Barnes* ◂ ADA/*Aldous Huxley* ◂ GÜLÜN MUCİZESİ/*Jean Genet* ◂ MÖSYÖ/*Jean-Philippe Toussaint* ◂ ÇİÇEKLERİN MERYEM ANASI/*Jean Genet* ◂ BAŞUCU OĞLANI/*Alison Fell* ◂ YARATIK/*John Fowles* ◂ SENİ SEVMİYORUM/*Julian Barnes* ◂ ZENCİLER/*Jean Genet* ◂ TÜNEL/*Ernesto Sábato* ◂ KARA PRENS/*Iris Murdoch* ◂ KARNINDAN KONUŞANIN ÖYKÜSÜ/*Pauline Melville* ◂ TANRI'NIN AĞZINDAN EVRENİN HİKÂYESİ/*Franco Ferrucci* ◂ HAYATIN VE AŞKIN YASALARI/*Connie Palmen* ◂ KAHRAMANLAR VE MEZARLAR/*Ernesto Sabato* ◂ KAYNAK VE ÇALI/*Michel Tournier* ◂ CENNETE BİR KOŞU/*J.G. Ballard* ◂ DİŞİ ADAM/*Joanna Russ* ◂ FLAUBERT'İN PAPAĞANI/*Julian Barnes* ◂ ALDATMA/*Philip Roth* ◂ KOKAİN GECELERİ/*J.G. Ballard* ◂ ACABA NASIL?/*Samuel Beckett* ◂ MANTISSA/*John Fowles* ◂ KOLEKSİYONCU/*John Fowles* ◂ BENJAMIN: DAR GEÇİTTEKİ AYDIN/*Jay Parini* ◂ METEORLAR/*Michel Tournier* ◂ ARKADAŞLIK/*Connie Palmen* ◂ AŞK VESAİRE/*Julian Barnes* ◂ SİRİUS'TAN GELEN KURBAĞA/*Tom Robbins* ◂ BAYAN GULLIVER CÜCELER ÜLKESİNDE/*Alison Fell* ◂ GELECEKTEN ANILAR/*William Morris* ◂ BENİMLE TANIŞMADAN ÖNCE/*Julian Barnes* ◂ İNGİLTERE İNGİLTERE'YE KARŞI/*Julian Barnes* ◂ İYİ İŞ/*David Lodge* ◂ YİTİK RUHLAR IRMAĞI/

Connie Palmen ◢ TERAPİ/*David Lodge* ◢ ÖLÜRKEN/*Jim Crace* ◢ GÜZELLİK HIRSIZLARI/*Pascal Bruckner* ◢ SÜPER KENT/*J.G. Ballard* ◢ SISKA BACAKLAR/*Tom Robbins* ◢ BETON ADA/*J.G. Ballard* ◢ İLK AŞK, SON TÖRENLER/*Ian McEwan* ◢ GILLES İLE JEANNE/*Michel Tournier* ◢ BİR KOMÜNİSTLE EVLENDİM/*Philip Roth* ◢ KIZILDERİLİNİN ŞARKISI/*James Welc* ◢ SİNEMA MÜDAVİMİ/*Walker Percy* ◢ KARANLIKLARIN EFENDİSİ/*Ernesto Sabato* ◢ METROLAND/*Julian Barnes* ◢ BİZİ NEDEN TERK ETTİN SAYIN BAŞKAN?/*François Vigouroux* ◢ DÜŞÜNCE BALONLARI/*David Lodge* ◢ MİLENYUM İNSANLARI/*J.G. Ballard* ◢ MÜNECCİM KRALLAR/*M. Tournier* ◢ BEYAZDAKİ KARA/*Maggie Gee* ◢ KAYBOLUŞ/*G. Perec* ◢ HINÇ AYLARI/*P. Bruckner* ◢ LİMON MASASI/*J. Barnes* ◢ BÜYÜCÜ/*J. Fowles* ◢ GÜNDOĞUMUNA YOLCULUK/*J. Barnes* ◢ OKLUKİRPİ/*J. Barnes* ◢ FISKADORO/*D. Johnson* ◢ HAYALETLERİN GÖÇÜ/*P. Melville* ◢ ÖLEN HAYVAN/*P. Roth* ◢ SICAK ÜLKELERDEN DÖNEN VAHŞİ SAKATLAR/*Tom Robbins* ◢ PASTORAL AMERİKA/*P. Roth* ◢ ABANOZ KULE/*J. Fowles* ◢ ARTHUR VE GEORGE/*J. Barnes* ◢ VAHŞET SERGİSİ/*J. G. Ballard* ◢ VİLLA MEÇHUL/*Tom Robbins* ◢ ASKER GRAMAFONU NASIL TAMİR EDER?/*Saša Stanišić* ◢ *FARMAKON/Dirk Wittenborn* ◢ *NE KADAR İLERİ GİDEBİLİRSİN/D. Lodge* ◢ *GERİYE UÇAN YABAN ÖRDEKLERİ/T. Robbins* ◢ *BİR SAHTEKÂR OLARAK HAYATIM/P. Carey* ◢ *İNTERNETTE BALIK AVLAMAK/Nasreen AKHTAR* ◢ *LANCELOT/Walker Percy* ◢ *ÖLÜ BİR DİLDE AŞK/Lee Siegel* ◢ *VAHŞİ İNSANLAR/Dirk Wittenborn* ◢ *GÜNEŞİ DURDURACAĞIZ/F. Bouillot* ◢ *SHYLOCK OPERASYONU/Philip Roth* ◢ *KAYBEDENLERİN BELLEĞİ/Michel Ragon* ◢ *SAVAŞ ARTIĞI/Ha Jin* ◢ *YAZAR, YAZAR/D. Lodge* ◢ *B, BİRA/Tom Robbins* ◢ *BABAMIN KİTABI/Urs Widmer* ◢ *RÜZGÂRIN ON İKİ KÖŞESİ/Ursula K. Le Guin* ◢ *EVE YÜZMEK/Rolf Lappert*

İçindekiler

Sunuş 9-12
Kasideler 15-39
Gazeller 41-671

Sunuş

Fars edebiyatının en büyük şairi sayılan, "Hodâ-yi şi'r" (Şiirin Tanrısı, Şiirin Efendisi) denilen Şemseddin Muhammed Hâce Hafız-ı Şirazi geriye bıraktığı rindane ve lirik şiirleriyle birçok şairi etkiledi, şiirin ve şairliğin rehberi oldu.

Hafız'ın hayatı hakkında bilinenler ne yazık ki kırıntılarından ibaret. Bu bilgiler içinde belge değeri taşıyanı, dostu Muhammed Gülendam'ın şairin ölümünden sonra topladığı *Divan*'ın başına koyduğu mukaddimede yer alıyor. Biyografi ansiklopedisi niteliğindeki tezkirelerde geçen bilgilere bakılırsa, babası Fars atabekleri zamanında İsfahan'dan gelerek Şiraz'a yerleşti. Üç kardeşin en küçüğüy-

dü. Babasının ölümünden sonra kardeşler dağıldı.Hafız annesiyle birlikte Şiraz'da kaldı.Geçim sıkıntısı çektiklerinden hamurkârlık yaptı, vakit buldukça civardaki okula gitti; bu arada Kur'an'ı ezberleyerek "hafız" oldu. İlk gençlik yıllarında şiir denemelerine başlayan Hafız zaman içinde şiirdeki gücünü gösterdi; devrin padişahları ve vezirleri tarafından desteklenip himaye edilen biri oldu. Şiraz dışından birçok davet aldıysa da, Şiraz yakınlarındaki Yezd şehri dışında başka bir yere gitmedi. Hafız, 792/1389-1390 yılında Şiraz'da vefat etti. Mezarı bugün Hafıziye denilen külliyenin merkezindedir.

Prof. Abdülbaki Gölpınarlı *Hafız Divanı* tercümesinin başında şairin hayatı hakkında ayrıntılı bilgi vermektedir (*Hafız Divanı*, çeviren Abdülbaki Gölpınarlı, Dünya Edebiyatından Tercümeler, Şark-İslâm Klasikleri: 4, Devlet Kitapları Müdürlüğü, İkinci baskı, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul, 1968). Bu çalışmanın sonlarında Hafız'ın İlkeleri başlıklı bir bölüme yer verildiğinden, burada Hafız'ın belli başlı özelliklerinden maddeler halinde söz edilecektir.

1. Hafız, şiirlerinde Hâcû-yi Kirmânî'den, Sadî'den, Selman'dan, Zahîr-i Fâryâbî'den, Nizâmî-i Gencevî'den, Fahreddin-i Irâkî'den, Hayyam'dan etkilendi. Bu şairler arasında Hâcû, gazele tasavvuf ve hikmeti, Selman ise estetiği katmıştı.Gölpınarlı'nın ifadesiyle Hafız bu özellikleri kendi gazellerinde birleştirdi.

2. Övgüden pek hoşlanmayan Hafız, bir iki kasidesi müstesna, caize almak için kaside söylemedi.Gazellerinde övdüklerini de öylesine övdü.

3. Bütün Doğu şairlerinde olduğu gibi Hafız'ın şiirlerinde de Yunanî aşk görülür.

4. Hafız'ın şiirlerinde görülen şaraba övgü sembolik değil, gerçektir. Çok karışık bir devirde yaşayan, pek çok zulme ve haksızlığa şahit olan şair, üzüntüsünü unutmak için şaraba hatta esrara başvurur.

5. Hafız; Senâî, Attâr, Mevlânâ gibi coşkulu bir sûfî değildir. Tasavvufî şiirleri olmakla birlikte, tasavvufu genellikle bir araç olarak kullanır.İkiyüzlü zahitlerden hoşlanmaz; yeri geldikçe bunlara çatmayı ihmal etmez.

Hafız Divanı Türkiye'de *Mesnevi* ve *Gülistan*'la birlikte en çok okutulan Farsça eserlerdendir.

Öte yandan on beşinci yüzyıldan itibaren Şeyhî, Ahmet Paşa, Fuzuli, Bakî, Nef'î, Nedim, Şeyh Galib, Yahya Kemal gibi birçok şair Hafız'ın şiirlerini kendilerine örnek almış, onun gazellerine nazireler yazmıştır.

Hafız Divanı İngilizce, Fransızca, Almanca, Latince gibi Batı dillerine on yedinci yüzyıldan itibaren çevirilmeye başlanmıştır. Mütercimler arasında von Hammer, Meninski, Sir William Jones gibi doğubilimciler ve dilbilimciler de vardır.

Hafız Divanı'nın Türkçe'ye son çevirisi bundan kırk küsur yıl önce Prof. Abdülbaki Gölpınarlı tarafından gerçekleştirilmişti. Gölpınarlı 1306 hicri şemside Tahran'da basılan Abdurrahim Halhâlî nüshasından, Süleymaniye Kütüphanesi Ayasofya koleksiyonu 3945 numarada kayıtlı el yazması nüsha ile kendi kütüphanesinde bulunan üç eski yazmadan yararlanmıştır. Bunlar arasında Ayasofya nüshasını esas almış ve Halhâlî nüshasıyla karşılaştırarak çeviri işlemini yürütmüştür.Çevirinin başına Muhammed Gülendam'ın Hafız Divanı'na yazdığı mukaddimenin çevirisini de ilave etmiştir.Çevirisinde her gazelin matla beytini Türkçe harflerle nakletmiştir.Gölpınarlı mensur çeviri yapmayı tercih etmiş, ayrıca kitabın sonuna açıklama ve dizin eklemiştir.

Bendeniz Hafız Divanı'nın günümüz nesli tarafından daha iyi anlaşılması amacıyla yeni bir çevirisinin yapılması gerektiğine inandığımdan, bundan beş altı yıl önce Hafız Divanını nazmen çevirmeye karar verdim. Serbest şiir tarzında, mümkün olduğunca kafiye yaparak, Türk halk edebiyatının, özellikle âşık edebiyatı ozanlarının dilini, Yahya Kemal'in ifade rahatlığını örnek aldım.

Allâme Muhammed-i Kazvînî ve Dr. Kasım Ganî tarafından edisyon kritiği yapılan ve nestalik hat ile basılan matbu nüsha [Divan-ı Hâce Şemseddîn Muhammed Hafız-ı Şirazi kuddise sirruhu'l-azîz, be ihtimâm-i Muhammed-i Kazvînî ve doktur Kâsim-i Ganî, be hatt-i Zerrînhat, be sermâye-i kitâbhâne-i Zuvvâr, çâp-i Sînâ, Tehran, 1320 hicrî şemsî/ 1360 hicrî kamerî/ 1941) üzerinden çeviriyi yürüttüm. Çalışmanın sonunda çeviriye esas aldığım nüshaya göre Divan'daki şiirlerin listesini ve daha sonra alfabetik şiir listesini verdim.Bu listelerde, çevirdiğim şiirlerin Gölpınarlı çevirisiyle karşılaştırılması için

Gölpınarlı'daki şiir numaralarını da ekledim. Bu listeyi vermekten maksadım, Gölpınarlı'nın nüshaları ile benim üzerinde çalıştığım nüsha arasında büyük farklılıklar olmasıdır. Şu hususu da belirtmeliyim ki henüz elimizde *Hafız Divanı*'nın doğru ve mükemmel bir matbu nüshası yoktur.

Hafız'ın şiirleri okunduğunda Fars edebiyatının ne denli engin bir kültür hazinesine sahip olduğu görülür. Bu yüzden şiirlerde geçen özel isimler, tasavvuf terimleri, İslam bilimleriyle ilgili terimler vs. hakkında bir Hafız sözlüğüne de yer verdik.

Prof. Dr. Mehmet KANAR

Kasideler

Kaside 1

Kasîde der medh-i Şâh Şucâ'

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Şud arsa-i zemîn çu bisât-i İrem cevân
Ez pertov-i seâdet-i şâh-i cihânsitân

Hâkân-i şark u garb ki der şark u garb-i ûst
Sâhibkırân-i husrev u şâh-i Hodâyegân

Horşîd-i mulkperver u sultân-i dâdger
Dârâ-yi dâdguster u Kisrî-i keynişân

Sultân-i nişân-i arsa-i iklîm-i saltanat
Bâlânişîn-i mesned-i eyvân-i lâmekân

A'zam celâl-i dovlet u dîn anki rif'ateş
Dâred hemîşe tûsen-i eyyâm zîr-i rân

Dârâ-yi dehr Şâh Şucâ', âfitâb-i mulk
Hâkân-i kâmgâr u şehinşâh-i nevcevân

Mâhî ki şud be tal'ateş efrûhte zemîn
Şâhî ki şud himmeteş efrâhte zemân

Sîmurg-i vehm râ nebuved kuvvet-i urûc
Ancâ ki bâz-i himmet-i û sâzed âşiyân

Ger der hiyâl-i çerh futed aks-i tîg-i û
Ez yekdiger codâ şeved eczâ-yi tev'emân

Hukmeş revân çu bâd der etrâf-i berr u bahr
Mihreş nihân çu rûh der a'zâ-yi ins u cân

Yeryüzü tazelendi İrem bağları gibi
Ülkeler alan şahın saadet ışığı ile

Doğunun, batının hakanı; doğusunda, batısında
Durur sahipkıran şah, efendiler şahı

Ülkeyi besleyen güneş, adaletli sultan
Adaletli Dârâ, Key alametli Kisrâ

Saltanat ikliminin nişanı olan sultan
Lâmekân ayvanının tahtında oturan

Yüceliğiyle devletin, dinin en büyüğü
Zaman atını hep bacakları arasında tutan

Dünyanın Dârâsı, Şâh Şücâ, ülkenin güneşi
Murada ermiş hakan, yaşı genç şahlar şahı

Bir aydır; yüzünün parlaklığıyla aydınlatır dünyayı
Bir şahtır; himmetiyle yüceltir zamanı

Vehim sîmurgunda olmaz yükselme kuvveti
Yuva kurarsa orada onun himmet doğanı

Feleğin hayaline düşse kılıcının aksi
Birbirinden ayrılır feleğin her bir parçası

Karada, denizde hükmü geçer rüzgâr gibi
İnsanda, cinde gizlidir sevgisi ruh gibi

Ey sûret-i tu mulk-i cemâl u cemâl-i mulk
Vey tal'at-i tu cân-i cihân u cihân-i cân

Taht-i tu reşk-i mesned-i Cemşîd u Keykubâd
Tâc-i tu gabn-i efser-i Dârâ vu Erdevân

Tu âfitâb-i mulkî yu hercâ ki mîrevî
Çun sâye ez kafâ-yi tu dovlet buved devân

Erkân neperverd çu tu govher be hîç karn
Gerdûn neyâverd çu tu ahter be sad kırân

Bîtal'at-i tu cân negirâyed be kâlbud
Bîni'met-i tu magz nebended der ustuhân

Her dânişî ki der dil-i defter neyâmedest
Dâred çu âb hâme-i tu be ser-i zebân

Dest-i turâ be ebr ki yâred şebîh kerd?
Çu bedre bedre in dehed u katre katre an

Bâ pâye-i celâl-i tu eflâk pâymâl
Vez dest-i bahr-i cûd-i tu der dehr dâstân

Ber çerh-i ilm mâhî yu ber fark-i mulk tâc
Şer' ez tu der himâyet u dîn ez tu der emân

Ey husrev-i menî' cenâb-i refî'kadr
Vey dâver-i azîmmisâl-i refî'şân

İlm ez tu der himâyet u akl ez tu bâşukûh
Der çeşm-i fazl nûrî yu der cism-i mulk cân

Ey âfitâb-i mulk ki der cenb-i himmetet
Çun zerreî hakîr buved Genc-i şâyegân

Der cenb-i bahr-i cûd-i tu ez zerre kemter est
Sad Genc-i şâyegân ki bebahşî be râyegân

Yüzün güzellik ülkesi, ülkenin güzelliği
Yüzünün parlaklığı cihanın canı, canın cihanı

Tahtın kıskandırır Cemşid ile Keykubad'ın tahtını
Tacın düşürür Dârâ ile Erdevan tacının değerini

Ülkenin güneşisin; nereye gidersen sen
Devlet arkandan koşar gölge gibi

Dört unsur hiç çıkarmadı senin gibi inciyi
Gökyüzü yüzyıllardır getirmedi senin gibi yıldızı

Yüzün olmayınca can girmek istemez bedene
Nimetin olmayınca ilik yerleşmez kemiğe

Deftere kaydedilmeyen her ilim bile
Su gibi kaleminden dökülür, gelir dile

Buluta kim benzetebilir elini?
Biri kese kese verir, damla damla bir diğeri

Felekler ululuğunun ayakları altında kalmış
Cömertlik denizinin eli dünyada destan olmuş

Aysın ilim göğünde, taçsın ülkenin başında
Şeriat himayende, din seninle güvencede

Eşiği yüce mi yüce padişahım
Şanı yücelerden yüce büyük şahım

İlim senin himayende, akıl görkemlidir seninle
Nursun fazilet gözünde, cansın ülkenin bedeninde

Ülkemin güneşi! Himmetinin yanında
Bir zerredir Genc-i şâyegân hazinesi

Bir zerreden az gelir, cömertlik denizinde
Yüz Genc-i şâyegân bağışlasan bedava

İsmet nihufte ruh be serâperde'et mukîm
Dovlet guşâde raht-i bekâ zîr-i kendelân

Gerdûn berâyi hayme-i horşîd fulke est
Ez kûh u ebr sâhte nâzir u sâyebân

Vin atlas-i mukarnas-i zerdûz-i zernigâr
Çetrî bulend ber ser-i hergâh-i hîş dân

Ba'd ez Keyân be mulk-i Suleymân nedâd kes
İn sâz u in hazîne vu in leşker-i girân

Bûdî derûn-i gulşen u ez pordilân-i tu
Der Hind bûd gulgul u der Zeng bûd figân

Der deşt-i Rûm hayme zedî yu girîv-i kûs
Ez deşt-i Rûm reft be sahrâ-yi Sîstân

Tâ Kâsr-i zerd tâhtî yu lerze ûftâd
Der kasrhâ-yi kayser u der hânehâ-yi hân

An kîst kû be mulk koned bâ tu hemserî?
Ez Mısr tâ be Rûm u zi Çîn tâ be Kayrevân

Sâl-i diger zi kayseret ez Rûm bâc-i ser
Vez Çînet âverend be dergeh harâc-i cân

Tu şâkirî zi hâlik u halk ez tu şâkirend
Tu şâdmân be dovlet u mulk ez tu şâdmân

Înek be tarf-i gulşen u bustân hemîrevî
Bâ bendegân semend-i seâdet be zîr-i rân

Ez mulhemî ki der saf-i kerrûbiyân-i kuds
Feyzî resed be hâtir-i pâket zemân zemân

Ey âşikâr pîş-i dilet herçi kirdigâr
Dâred hemî be perde-i gayb enderûn nihân

İsmet yüzünü gizlemiş, otağında ikamet eder
Devlet otağının altında kalıcılık eşyasını yayar

Gökyüzü güneş çadırının bir direği
Dağ ile buluttan yapmış seyir yeri ile gölgeliği

Bu altın işlemeli mukarnas atlası
Otağının üstüne kurulmuş yüksek çadır bil

Keylerden sonra kimse Süleyman mülküne vermedi
Bu büyük orduyu, hazine ile düzeni

Sen gül bahçesindeydin; senin yiğitlerinle
Hint'te homurtu, Zeng'de figan vardı

Rûm topraklarına çadır kurdun; kösler gürledi
Sesleri Rûm kırlarından Sistan'a kadar gitti

Kasrızerd'e kadar gittin; titrettin sen
Kayserin kasırlarını, Hanların saraylarını

Ülkede dengin olacak var mı biri?
Mısır'dan Rûm'a, Çin'den Kayrevan'a?

Bir yıl sonra kayserden gelir Rûm vergisi
Çin'den getirirler dergâhına can haracı

Sen şükredersin Tanrı'ya, halk müteşekkir sana
Devletinle şâd ol; ülke mutlu senden yana

Şimdi gidiyorsun gül bahçesine, bostana
Kullarınla birlikte saadet atı bacaklarının altında

İlham alan şahım! Kutsal melekler safından
Temiz hatırına feyiz gelir zaman zaman

Gayb perdesinde saklı ne varsa
Tanrı yerleştirir senin gönlüne

Dâde felek inân-i irâdet be dest-i tu
Ya'nî ki merkebem be murâd-i hodem berân

Ger kûşişiyet ufted per dâde'em be tîr
Ver bahşişiyet bâyed zer dâde'em be kân

Hasmet kocâst? Der kef-i pây-i hodeş fiken
Yâr-i tu kîst? Ber ser-i çeşm-i meneş nişân

Hem kâm-i men be hidmet-i tu geşte muntazam
Hem nâm-i men be hidmet-i tu geşte câvidân

Ellerine verdi felek iradet dizginini
Binitini muradınca sür demek istedi

Savaşacaksan, kanatlı ok verdim sana
Bağışlayacaksan, altın madeni verdim sana

Düşmanın nerede? Al ayaklarının altına
Dostun nerede? Kondur başım gözüm üstüne

Senin hizmetinde düzene girdi muradım
Senin hizmetinde ebedileşti benim adım.

Kaside 2

Kasîde der medh-i Kıvâmuddîn Muhammed Sâhib'ayâr, Vezîr-i Şâh Şucâ'

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Zi dilberî netevan lâf zed be âsânî
Hezâr nukte derin kâr hest tâ dânî

Becuz şekerdehenî mâyehâst hûbî râ
Be hâtemî netevan zed dem-i Suleymânî

Hezâr saltanat-i dilberî bedan neresed
Ki der dilî be huner hîş râ begoncânî

Çi gerdhâ ki ber engîhtî zi hestî-i men
Mebâd haste semendet ki tîz mîrânî

Be hemnişînî-i rindân serî furûd âver
Ki genchâst derin bîserî yu sâmânî

Biyâr bâde-i rengîn ki yek hikâyet-i râst
Begûyem u bekonem rahne der muselmânî

Be hâk-i pây-i sabûhî ki tâ men-i mest
Sitâde ber der-i meyhâne'em be derbânî

Be hîç zâhid-i zâhirperest negzeştem
Ki zîr-i hırka ne zunnâr dâşt pinhânî

Be nâm-i turre-i dilbend-i hîş hayrî kun
Ki tâ Hodâş nigeh dâred ez perîşânî

Megîr çeşm-i inâyet zi hâl-i Hâfiz bâz
Vegerne hâl begûyem be Âsaf-i sânî

Kolay kolay laf edilemez dilberlikten
İçinde bin incelik gizli; bilmelisin

Ağzı tatlı olmaktan başka şeyler aranır güzellikte
Yüzüğüm var diye Süleymanlıktan söz edemezsin

Bin dilberlik saltanatı bile yetişemez sana
Bir hünerle bir gönülde yer edersen

Varlığımdan ne tozlar kaldırdın sen!
Umarım, yorulmaz atın; hızlı sürüyorsun

Rintlerle düşüp kalkmaya çalış
Bu düzensizlik içinde hazineler bulursun

Getir kırmızı şarabı; bir gerçek hikâye
Anlatayım sana. Müslümanlığa bir yol açayım

Sabuh içenlerin toprağına yemin ederim
Ben sarhoş, meyhane kapısında kapıcılık ederim

Hırkasının altında saklı bir zünnarı yoksa
Görünüş düşkünü zahidin yanından geçmedim

Cazibeli zülüflerinin aşkına; bir iyilik yap bana
O zülüfleri dağılmaktan korusun Tanrım!

İnayet gözünü çevirme Hafız'ın halinden
İkinci Asaf'a söylerim yoksa, bana bakmazsan!

Vezîr-i şâhnişân, hâce-i zemîn u zemân
Ki hurrem est bedû hâl-i insî yu cânî

Kıvâm-i dovlet u dunyî Muhammed İbn-i Alî
Ki mîdirahşedeş ez çihre ferr-i Yezdânî

Zihî hamîdehisâlî ki gâh fikr-i sevâb
Turâ resed ki konî da'vî-i cihânbânî

Terâz-i dovlet-i bâkî turâ hemîzîbed
Ki himmetet nebered nâm-i âlem-i fânî

Egerne genc-i atâ-yi tu destgîr şeved
Heme basît-i zemîn rû nihed be vîrânî

Turâ ki sûret-i cism-i turâ heyûlâîst
Çu covher-i melekî der libâs-i insânî

Kodâm pâye-i ta'zîm nasb şâyed kerd?
Ki der mesâlik-i fikret ne berter ez ânî

Derûn-i halvet-i kerrûbiyân-i âlem-i kuds
Sarîr-i kilk-i tu bâşed simâ'-i rûhânî

Turâ resed şekerâvîz-i hâcegî geh-i cûd
Ki âstîn be kerîmân-i âlem efşânî

Sevâik-i sehatet râ çigûne şerh dehem?
Neûzubillâh ez an fitnehâ-yi tûfânî!

Sevâbık-i keremet râ beyân çigûne konem?
Tebârekallâh ez an kârsâz-i rabbânî!

Kunûn ki şâhid-i gul râ be cilvegâh-i çemen
Becuz nesîm-i sabâ nîst hemdem-i cânî

Şakâyik ez pey-i sultân-i gul sipâred bâz
Be bâdbân-i sabâ killehâ-yi nu'mânî

Şah alametli vezirdir; yerin, zamanın efendisi
İnsanlar, cinler onun sayesinde hep iyi halli

Devletin, dünyanın Kıvamı, Muhammed İbni Ali
Yüzünde parlamaktadır Tanrı ışığı

Ne güzel özelliklerin var! Böyle doğru düşüncelerle
Yakışır sana; olmak istersen dünyanın sahibi

Ebedî devlet giysisi yakışır sana
Himmetin fani dünyayı almaz ağzına

Bağış hazinelerin yardımcı olmasa
Yeryüzü yüz çevirir viranlığa

Cisminin görüntüsü heyûlayı andırır
İnsan kılığında bir melek cevheri sanki

Seni överken hangi rütbeleri söylemeli?
Düşünce yollarından üstündür yerin

Kutsallık âleminde, meleklerin halvetinde
Ruhânî dinleyiştir kaleminin sesi

Cömertlik zamanı sana yakışır vezirlik sarığı
Âlemdeki cömertlere uzatırsın cübbenin yenini

Cömertliğinin şimşeklerini nasıl anlatayım?
Tufan fitnelerinden Allah korusun seni

Keremini nasıl dile getireyim?
Bu ilahî düzene derim: Allah mübarek etsin

Şimdi gül dilberi çimenliğin cilvelendiği yerde
Sabâ rüzgârından başka yok bir can dostu

Gelincikler gül sultanının ardından yine
Sabâ yelkenlisine gönderir numanî renkli perdeler

Bedan resîd zi sa'y-i nesîm bâd-i behâr
Ki lâf mîzened ez lutf-i rûh-i heyvânî

Sehergehem çi hoş âmed ki bulbulî gulbâng
Be gonçe mîzed u mîgoft der sohenrânî

Ki tengdil çi nişînî? Zi perde burûn ay
Ki der hom est şerâbî çi la'l-i rummânî

Mekun ki mey nehorî ber cemâl-i gul yek mâh!
Ki bâz mâh-i diger mîhorî peşîmânî

Be şukr, tohmet-i tekfîr kez miyân ber hâst!
Bekûş kez gul u mul dâd-i îş bestânî

Cefâ ne şîve-i dînperverî buved, hâşâ
Heme kerâmet u lutf est şer'-i Yezdânî

Rumûz-i sırr-i Enelhak çi dâned an gâfil
Ki muncezib neşud ez cezbehâ-yi Subhânî?

Derûn-i perde-i gul gonçe bîn ki mîsâzed
Zi behr-i dîde-i hasm-i tu la'l-i peykânî

Tarabserây-i vezîr est, sâkiyâ, megzâr
Ki gayr-i câm-i mey ancâ koned girâncânî

Tu bûdî andem-i subh-i umîd kez ser-i mihr
Ber âmedî yu ser âmed şebân-i zulmânî

Şenîde'em ki zi men yâd mîkonî gehgeh
Velî be meclis-i hâss-i hodem nemîhânî!

Taleb nemîkonî ez men sohen; cefâ înest!
Vegerne bâ tu çi bahs est der sohendânî?

Zi hâfizân-i cihân kes çu bende cem' nekerd
Letâyif-i hikemî bâ kitâb-i Kur'ânî

Seher yelinin çabasıyla bahar rüzgârları
Abıhayatın lutfundan dem vurur

Nasıl da hoşuma gitti! Şakıyordu bülbül seher vakti
Goncaya gülbang çekiyor, neler neler diyordu

Böyle yüreğin daralmış ne otursun? Çık perdeden
Küpte şarap var rummânî lâl taşı gibi

Mey içmezlik etme gül cemaline karşı bir ay
Sonra pişmanlık duyarsın bak öbür ay!

Çok şükür! Tekfir edilmek kalktı ortadan
Çalış, hayatını tadını çıkar gül ile şaraptan

Dindarlıkta yol değildir cefa etmek, hâşâ!
Keramet ve lutuf vardır ilahî şeriatta

İlahî cezbelere kapılmamışsa o gafil
Nereden bilecek Enelhak sırlarının rumuzlarını?

Gör gül perdesinin arkasındaki goncayı
Düşmanlarının gözü için yapıyor lâl temreni

Saki, vezirin neşe sarayı var; ağırdan alma
Ağırcanlılık sayılır orada; mey kadehi bir yana

Umut sabahında sen vardın. Sevgin ile
Çıktın ortaya; karanlık geceler erdi sona

Duydum ki anarmışsın beni zaman zaman
Ama beni has meclisine çağırmazsın!

Benden şiir istemiyorsun. Cefa budur işte!
Yoksa tartışılmaz seninle söz ustalığında

Dünya hafızlarından kimse benim gibi toplamadı
Bilgelik dolu latifeleri Kur'ân âyetleriyle

Hezâr sâl bekâ bahşedet medâyih-i men
Çonin nefîs metâ'î be çun tu erzânî!

Sohen derâz keşîdem velî umîdem hest
Ki zeyl-i afv bedin mâcerâ bepûşânî

Hemîşe tâ be behârân hevâ be safha-i bâg
Hezâr nakş nigâred zi hatt-i reyhânî

Be bâg-i mulk zi şâh-i emel be omr-i derâz
Şikufte bâd gul-i dovletet be âsânî!

Benim övgülerim bin yıl ömür verir sana
Ancak sen yaraşırsın böyle nefis metâ'a

Uzattım lafı, ümidim var ama
Af örtüsü çekersin bu maceraya

Nice baharlar bağın sayfasından hava
Bin nakış işlerken reyhanî yazıyla

Mülkünün bağında, emel dalından uzun ömürle
Devlet güllerin açar olsun kolaylıkla.

Kasîde der medh-i Şâh Şeyh Ebû İshak

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Sepîdedem ki sabâ bûy-i lutf-i cân gîred
Çemen zi lutf-i hevâ nukte ber cinân gîred

Hevâ zi nukhet-i gul der çemen tutuk bended
Ufuk zi aks-i şafak reng-i gulsitân gîred

Nevâ-yi çeng bedansan zened salâ-yi sabûh
Ki pîr-i sovme'e râh-i der-i mugân gîred

Nikâl-i şeb ki koned der kadeh siyâhî-i muşk
Der û şirâr-i çerâg-i sehergehân gîred

Şeh-i sipihr çu zerrîn siper keşed der rûy
Be tîg-i subh u amûd-i ufuk cihân gîred

Be ragm-i zâl-i siyeh şâhbâz-i zerrînbâl
Derin mukarnas-i zengârî âşiyân gîred

Be bezmgâh-i çemen rov ki hoş temâşâîst
Çu lâle kâse-i nesrîn u ergavân gîred

Çu şehsevâr-i felek binger u be câm-i sabûh
Ki çun be şa'şa'a-i mihr-i hâverân gîred

Muhît-i şems keşed sûy-i hîş durr-i hoşâb
Ki tâbe kabze-i şemşîr zerfeşân gîred

Sabâ niger ki demâdem çu rind-i şâhidbâz
Gehî leb-i gul u geh zulf-i zamîrân gîred

Seher vakti sabâ canın lutuf kokusunu alınca
Çimenlik havanın lutfuyla Cennete nispet yapınca

Hava gül kokusuyla çimenliğe perde çeker
Ufuk şafağın aksiyle gül bahçesi rengini alır

Çeng ezgileri sabah şarabına davet eder
Tekkenin pîri meyhanenin yolunu tutar

Gecenin karanlığı kadehe misk rengini verir
Seher çıralarının kıvılcımları onu tutuşturur

Gökyüzünün şahı altın kalkanı yüzüne çeker
Sabah kılıcı, ufuk mızrağıyla dünyayı zapteder

Kara kuzgunun rağmına altın kanatlı şahbaz
Lacivert gökyüzünde yuvasını kurar

Çimenlik meclisine git; çünkü seyre değer
Lale gibi eline nesrin ile erguvan kâsesi alır

Felek binicisine bak. Sabuh şarabını
Doğu güneşinin şaşa'ası gibi eline alır

Güneş çevresine parlak inciler dizer
Kılıcının kabzasıyla adeta altın saçar

Bak sabâya, zaman zaman güzel düşkünü rintler gibi
Bazen gülün dudağını, bazen dilberin zülfünü öper

Zi ittihâd-i heyûlâ vu ihtilâf-i suver
Hired zi her gul-i nov nakş-i sad butân gîred

Men ender an ki dem-i kîst in mubârek dem
Ki vakt-i subh derin tîre hâkdân gîred

Çi hâlet est ki gul der seher numâyed rûy?
Çi âteş est ki der morg-i subhhân gîred?

Çi pertov est ki nûr-i çerâg-i subh dehed?
Çi şu'le est ki der şem'-i âsumân gîred?

Çerâ be sad gam u hasret sipihr-i dâyireşekl
Merâ çu nokte-i pergâr der miyân gîred?

Zamîr-i dil neguşâyem be kes, merâ an bih
Ki rûzgâr gayûr est u nâgehân gîred

Çu şem' her ki be ifşâ-yi râz şud meşgûl
Lebeş zemâne çu mikrâz der zebân gîred

Kocâst sâkî-i mehrûy-i men ki ez ser-i mihr
Çu çeşm-i mest-i hodeş sâgar-i girân gîred?

Peyâmî âvered ez yâr u der pîş câmî
Be şâdî-i ruh-i an yâr-i mihribân gîred

Nevâ-yi meclis-i mâ râ çu ber keşed mutrib
Gehî ırâk zened gâhî ısfehân gîred

Firişteî be hakîkat surûş-i âlem-i gayb
Ki rovze-i keremeş nukte ber cinân gîred

Sikenderî ki mukîm-i harîm-i û çun Hızr
Zi feyz-i hâk-i dereş omr-i câvidân gîred

Cemâl-i çihre-i İslâm Şeyh Ebû İshak
Ki mulk der kademeş zîb-i bûstân gîred

Heyûlânın birliği, suretlerin ihtilafı varken
Akıl her yeni gülden yüz güzelin resmini çizer

Bu mübarek nefes kimin nefesidir derken ben
Bu karanlık yerlerde şafak söker

Ne haldir bu? Gül seherde yüzünü gösterir
Ne ateştir bu? Seher kuşu şakımaya başlar

Ne ışıktır bu? Sabah çerağı ışığını verir
Ne alevdir bu? Gökyüzünün mumlarını yakar

Daire şekilli gökyüzü neden yüz gam, yüz hasretle
Pergel noktası gibi beni ortada tutar?

İçimdekileri söylemesem kimseye, iyi olur
Zamane kıskançtır; bakarsın ansızın beni alır!

Kim mum gibi sırları ifşa ederse bir bir
Zamane makas gibi tutar dudağını, dilini keser

Ay yüzlü sakim nerede? Sevgisiyle
Sarhoş gözleri gibi eline büyük kadeh alır

Elinde kadeh, sevgiliden haber getirir
Şefkatli yârin yanağından sevinç getirir

Çalgıcı meclisimizde ezgiler çalar
Bazen Irak, bazen Isfahan makamına geçer

Bir melektir aslında, gayb âleminden gelir
Kerem bahçeleri Cennet bahçesini kıskandırır

Bir İskender'dir. Hızır gibi hareminde oturan
Toprağının feyziyle ebedî ömür sahibi olur

İslâm çehresinin cemali Şeyh Ebû İshak
Ülke onun ayağında bahçe gibi güzelleşir

Gehî ki ber felek-i serverî urûc koned
Nohost pâye-i hod fark-i ferkadân gîred

Çerâg-i dîde-i Mahmûd anki doşmen râ
Zi berk-i tîg-i vey âteş be dûdimân gîred

Be ovc-i mâh resed movc-i hûn çu tîg keşed
Be tîr-i çerh bered hamle çun kemân gîred

Arûs-i hâverî ez şerm-i rây-i envâr-i û
Be cây-i hod buved er râh-i Kayrevân gîred

Eyâ azîm vekârî ki her ki bende-i tust
Zi ref'-i kadr kemerbend tev'emân gîred

Resed zi çerh-i utârid hezâr tehniyetet
Çu fikretet sıfat-i emr-i kunfekân gîred

Mudâm der pey-i ta'n est ber hasûd u adût
Simâk-i râmih ez an rûz u şeb sinân gîred

Felek çu cilve konân bingered semend-i turâ
Kemîne pâygeheş ovc-i kehkeşân gîred

Melâletî ki keşîdî seâdetî dehedet
Ki muşterî nesak-i kâr-i hod ez an gîred

Ez imtihân-i tu eyyâm râ garaz ân est
Ki ez safâ-yi riyâzet dilet nişân gîred

Vegerne pâye-i izzet ez an bulendter est
Ki rûzgâr ber û harf-i imtihân gîred

Mezâk-i câneş zi telhî-i gam şeved îmen
Kesî ki şekker-i şukr-i tu der dehân gîred

Zi omr ber hored ankes ki der cemî'-i sifât
Nohost bingered angeh tarîk-i an gîred

Bazen önderlik feleğine yükselir
Bir adımda Farkedan yıldızının üstüne gelir

Mahmud'un gözünün nurudur. Düşmanın soyunu
Kılıcının şimşeğiyle ateşlere verir

Çekerse kılıcını kan dalgası aya kadar yükselir
Alırsa yayını, feleğin okuna hamle eder

Doğunun gelini onun parlak düşüncesinden utanır
Kayrevan yolunu tutarsa, buna şaşmamak gerekir

Ey vekarlı şahım! Senin kulların
Değerinden İkizler kemerini kuşanır

Utarit'ten bin kutlama mesajı gelir
Ne zaman ki düşüncem Künfekân emriyle yükselir

Kıskancı, düşmanını kınar durur
Simâk ile Râmih yıldızı gece gündüz eline mızrak alır

Felek cilvelenip görünce senin atını
Menzilini Samanyolunda hazırlar

Bir sıkıntıdır çektin; sana saadet verecektir
Müşteri yıldızı işini buna göre görür

Zamanın seni sınamaktan amacı şudur:
Riyazet safâsından gönlüne nişan koymaktır

Yoksa senin izzetin bundan da yüksek
Zamane kadrini nasıl sınamak ister?

Kim sana teşekkür şekerini ağzına alırsa
Can damağı gam acısından güvencede kalır

Kim ki önce bakınır, sonra yola koyulur
Bütün sıfatlarla ömürden nasibini alır

Çu cây-i ceng nebîned, be câm yâzed dest
Çu vakt-i kâr buved, tîg-i cânsitân gîred

Zi lutf-i gayb be sahtî ruh ez umîd metâb
Ki magz-i nagz mekâm ender ustuhân gîred

Şeker kemâl-i helâvet pes ez riyâzet yâft
Nohost der şiken-i teng ez an mekân gîred

Der an mekâm ki seyl-i hevâdis ez çep u râst
Çonan resed ki ez miyân kirân gîred

Çi gam buved be heme hâl kûh-i sâbit râ
Ki movchâ-yi çonan kulzum-i girân gîred?

Egerçi hasm-i tu gustâh mîreved hâlî
Tu şâd bâş ki gustâhiyeş çonan gîred

Ki herçi der hak-i in hânedân-i dovlet kerd
Cezâş der zen u ferzend u hânumân gîred

Zemân-i omr-i tu pâyende bâd kin ni'met
Atiyyeîst ki der kâr-i ins u cân gîred

Savaş durumu yoksa elini kadehe uzatır
Savaş vaktinde can alan kılıcı eline alır

Zorluk zamanı gaybın lutfundan kesme umudu
İliğin kemik içindedir makam yeri

Riyazetle şeker kemâle erdi
Çünkü dar ağızı kendine mekân etti

Bir yerde sağdan soldan hadiseler seli
Gelse de kaplasa her bir yanı

Sabit dağa dert mi her halükârda
Dalgalar deniz gibi kabarsa?

Düşmanın şimdi yürüyorsa küstahça
Rahat ol sen; küstahlığı onu çalacaktır yere

Bu devlet hanedanına kim kötülük yaptıysa
Çeker cezasını çoluğu çocuğu, soyu sopu

Ömrün uzun olsun; bu nimet
İnsana, cine verilen bağıştan ibaret.

Gazeller

Gazel 1

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Elâ yâ eyyuhessâkî! Edir ke'sen ve nâvilhâ
Ki aşk âsân numûd evvel, velî uftâd muşkilhâ

Be bûy-i nâfeî kâhir sabâ zan turre bugşâyed
Zi tâb-i ca'd-i muşkîneş çi hûn uftâd der dilhâ

Merâ der menzil-i cânân çi emn-i eyş çun her dem
Ceres feryâd mîdâred ki ber bendîd mahmilhâ

Be mey seccâde rengîn kun geret pîr-i mugân gûyed
Ki sâlik bîhaber nebved zi râh u resm-i menzilhâ

Şeb-i târîk u bîm-i movc u girdâbî çonîn hâyil
Kocâ dânend hâl-i mâ sebukbârân-i sâhilhâ

Heme kârem zi hodkâmî be bednâmî keşîd âhir
Nihân key mâned an râzî kezû sâzend mahfilhâ?

Huzûrî ger hemîhâhî, ezû gâyib meşov Hâfiz
Metâ mâ telki men tehvâ daiddunyâ ve ehmilhâ

Sâkî! Dolaştır haydi kadehi, sun.
Aşk kolay göründü ilkin; sonra çıktı çok sorun.

Mis kokusu umuluyordu. Saba dağıtacak zülüfleri
Kıvrım saçlar yüzünden gönüller doldu kan.

Cananın konağında olmaz işret güveni
"Bağlayın yükleri" diye feryat ediyor çan

"Bula seccadeni meye" derse pîrin
Yol yordamdan habersiz kalmaz sâlik dediğin.

Gece karanlık, dalgalar korkutucu, girdap ürkütüyor
Sahilde yaşayanların nasıl haberi olur halimizden?

Bencillikten çıktı adım kötüye, işim sarpa sardı.
Meclis kurulmuş; bu sır nasıl gizli kalır oradan?

Huzur istiyorsan Hafız, kaybolma onun gözünden
Kavuştunsa sevdiğine, sat anasını dünyanın!

Gazel 2

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilun Feilun

Salâh-i kâr kocâ vu men-i herâb kocâ?
Bebîn tefâvut-i reh kez kocâst tâ be kocâ?

Dilem zi sovme'e begrift u hırka-i sâlûs
Kocâst deyr-i mugân u şerâb-i nâb kocâ?

Çi nisbet est be rindî salâh u takvâ râ?
Semâ-i va'z kocâ, nagme-i rebâb kocâ?

Zi rûy-i dûst dil-i doşmenân çi der yâbed?
Çerâg-i morde kocâ, şem'-i âftâb kocâ?

Çu kuhl-i bîniş-i mâ hâk-i âstân-i şomâst
Kocâ revîm? Befermâ ezin cenâb, kocâ?

Mebîn be sîb-i zenehdân ki çâh der râh est
Kocâ hemîrevî, ey dil bedin şitâb, kocâ?

Beşud ki yâd-i hoşeş bâd rûzgâr-i visâl
Hod an kirişme kocâ reft ve an itâb kocâ?

Karâr u hâb zi Hâfiz tama' medâr, ey dûst
Karâr çîst? Sabûrî kodâm u hâb kocâ?

İşim nasıl girer yoluna? Şans kim?
Harab olmuş ben kim? Gör işte farkı:
O yol nereye gider?
Bu yol nereye?

Usandım manastırından, riyakârlık hırkasından!
Meyhane nerde? Saf şarap hani?

Salahın, takvanın ne ilgisi var rintlik ile?
Vaaz dinlemek nerede, rebap nağmesini dinlemek nerede!

Ne anlar düşmanlar dost yüzünden?
Ölgün kandil nerde?
Parlak güneş hani?

Gözümüzün ilacıysa eşiğinin toprağı;
Nereye gidelim huzurundan? Sen söyle.

Görme sadece çenesinin çukurunu.
Başka çukurlar var bu yolda.
Nereye gidersin gönül böyle acele nereye?

Geçti gitti vuslat zamanı; hey gidi hey!
O gamzeler nerde? O çıkışmalar hani?

Dostum; uyku durak bekleme Hafız'dan.
Karar ne demek? Sabır nerede? Uyku hani?

Gazel 3

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Eger an turk-i şîrâzî be dest âred dil-i mâ râ
Be hâl-i hindûyeş bahşem Semerkand u Buhârâ râ

Bedih sâkî mey-i bâkî ki der Cennet nehâhî yâft
Kenâr-i âb-i Ruknâbâd u Gulgeşt-i musellâ râ

Figân kin lûliyân-i şûh-i şîrînkâr-i şehrâşûb
Çonan bordend sabr ez dil ki Turkân hân-i yagmâ râ

Zi aşk-i nâtemâm-i mâ cemâl-i yâr mustagnîst
Be âb u reng u hâl u hat çi hâcet rûy-i zîbâ râ?

Men ez an husn-i rûzefzûn ki Yûsuf dâşt, dânistem
Ki aşk ez perde-i ismet burûn âred Zuleyhâ râ

Eger duşnâm fermâ'î veger nefrîn, duâ gûyem
Cevâb-i telh mîzîbed leb-i la'l-i şekerhâ râ

Nasîhat gûş kun cânâ ki ez cân dûstter dârend
Cevânân-i se'âdetmend pend-i pîr-i dânâ râ

Hadîs ez mutrib u mey gû ve râz-i dehr kemter cû
Ki kes negşûd u negşâyed be hikmet in muammâ râ

Gazel goftî yu dur suftî, biyâ vu hoş behân Hâfiz
Ki ber nazm-i tu efşâned felek ikd-i Sureyyâ râ

Şirazlı o dilber verse gönlümün muradını hani,
Yanağındaki hint benine
bağışlarım Semerkant'ı,
hem Buhara'yı.

Saki; ver şu ölümsüzlük şarabını.
Bulamazsın Cennette zira
Ruknâbâd ile Gulgeşt-i Musellâ kenarını.

Elaman cilveli şehir âfetlerinden! Elaman!
Bırakmadılar gönlümde sabır;
döndüm hân-ı yağmâya!

Sevgilinin cemali muhtaç mı yarım yamalak aşkımıza?
Ne hacet bene, rastığa, allığa, yüz güzel olunca!

Hani artardı ya günbegün Yusuf'un güzelliği;
Anladım ki aşk, iffetten edermiş Züleyha'yı.

İster küfret, ister beddua; dua ederim yine sana.
Acı cevap ne yakışır şeker gibi lâl dudağa!

Söz dinle canım benim;
Candan çok sever mesut gençler
bilge pîre kulak vermeyi.

Çalgıcıdan, meyden dem vur,
Arayıp durma feleğin sırrını.
Hikmetle çözen çıkmadı;
çıkmayacak zira bu muammayı.

Hafız; bir gazel söyledin ki inciler deldin!
Oku gel güzel güzel;
Saçsın artık nazmına felek Süreyya incilerini.

Gazel 4

Vezin: Mefâilun Feilâtun Mefâilun Fa'lün

Sabâ be lutf begû an gazâl-i ra'nâ râ
Ki ser be kûh u beyâbân tu dâde'î mâ râ

Şekerfurûş ki omreş dirâz bâd, çerâ
Tefakkudî nekoned tûtî-i şekerhâ râ?

Gurûr-i husnet icâzet meger nedâd ey gul
Ki porsişî nekonî andelîb-i şeydâ râ?

Be hulk u lutf tevân kerd sayd-i ehl-i nazar
Be bend u dâm negîrend morg-i dânâ râ

Nedânem, ez çi sebeb reng-i âşnâyî nîst
Sehîkadân-ı siyehçeşm-i mâhsîmâ râ

Çu bâ habîb nişînî yu bâde peymâyî
Be yâd dâr muhibbân-i bâdpeymâ râ

Cuz in kadar netevan goft der cemâl-i tu ayb
Ki vaz'-i mihr u vefâ nîst rûy-i zîbâ râ

Der âsumân ne aceb ger begofte-i Hâfiz
Surûd-i Zuhre be raks âvered Mesîhâ râ

Lûtfet sabâ, söyle o güzel ceylana:
Sen düşürdün bizi çöllere, dağlara.

Ömrü uzun olsun, şu şekerci
neden uğramaz şeker çiğneyen papağana?

Gülüm! Güzellik gururu mu izin vermeyen sana?
Sormaz oldun hiç âşık bülbülü ama.

Gönül erleri avlanır lutf ile, iyi huyla.
Akıllı kuş yakalanır mı ökseyle, kapanla?

Neden aşinalık havası yok, bilmem,
selvi boylu, kara gözlü, ay yüzlülerde?

Oturmuşsan dostla, çekiyorsan bâdeyi;
Çıkarma aklından avucu boş sevenleri.

Güzelliğine bulunur şu kusur ancak:
Olmaz güzellerde sevgi ile vefa.

Şaşılır mı yerde Hafız'ın şiiri
gökte Zühre'nin şarkısı
raksa getirse İsa'yı?

Gazel 5

Vezin: Mefûlü Fâilâtün Mefûlü Fâilâtün

Dil mîreved zi destem, sâhibdilân, Hodâ râ
Derdâ ki râz-i pinhân hâhed şod âşikârâ

Keştîşikestegânîm ey bâd-i şurte, berhîz
Bâşed ki bâz bînem dîdâr-i âşinâ râ

Deh rûze mihr-i gerdûn efsâne est u efsûn
Nîkî be cây-i yârân furset şumâr yârâ

Der halka-i gul u mul hoş hând dûş bulbul
Hâtissabûhe hutbû yâ eyyuhessukârâ

Ey sâhib-i kerâmet şukrâne-i selâmet
Rûzî tefakkudî kun dervîş-i bînevâ râ

Âsâyiş-i do gîtî tefsîr-i in do harf est
Bâ dûstân muruvvet, bâ doşmenân mudârâ

Der kûy-i nîknâmî mâ râ gozer nedâdend
Ger tu nemîpesendî, tagyîr kun kazâ râ

An telhveş ki sûfî ummulhabâiseş hând
Eşhâ lenâ ve ehlâ min kubletilazârâ

Halden anlayanlar! Size diyorum size!
Gidiyor gönlüm elimden.
Eyvah eyvah! İçimdeki sırlar çıkacak ortaya!

Parçalandı gemimiz;
Ey uygun rüzgar; es haydi;
Olur ya,
    görürüm yine sevgilimin yüzünü.

On günlük dünya hevesi bir masal! Bir yalan!
Dostum; fırsat bil dostlara iyiliği.

Ne güzel şakıdı bülbül dün gece
        kuruluydu gül ile şarap meclisi.
Akşamdan kalmalar!
        üstünüzden atın mahmurluğu,
        için sabah şarabını.

Hey cömert insan! Esenliğin şükranesi diye
Sor hele biçare yoksulun halini.

İki dünyanın huzuru bağlı iki kelimeye:
    Mürüvvet et dostlara
    Geçinmeye bak düşmanla.

İyi şöhret sokağına almadılar bizi.
Beğenmiyorsan eğer,
değiştir haydi kaderi!

Şu acı su var ya, sûfî "kötülüklerin anası" der ona,
Güzelleri öpmekten tatlı gelir bana.

Hengâm-i tengdestî der iyş kûş u mestî
Kin kîmyâ-yi hestî kârûn koned gedâ râ

Serkeş meşov ki çun şem' ez gayretet besûzed
Dilber ki der kef-i û mûmest seng-i hârâ

Âyîne-i Sikender câm-i mey est, binger
Tâ ber to arze dâred ahvâl-i mulk-i Dârâ

Hûbân-i pârsîgû bahşendegân-i omrend
Sâkî, bedih beşâret rindân-i pârsâ râ

Hâfiz be hod nepûşîd in hırka-i meyâlûd
Ey şeyh-i pâkdâmen, ma'zûr dâr mâ râ

Yoksulluk zamanı bak iyi yaşamaya,
çek kafayı.
Bu varlık kimyası zira Karun eder yoksulu, bînevayı.

Serkeşlik etme aman!
Bir kıskanırsa dilber,
avucundaki taşı mum eder.

Mey kadehi İskender'in aynasıdır sana
Bak, göstersin Dârâ'nın mülkünü sana.

Farsça konuşan güzeller insan ömrüne ömür katar.
Haydi saki; zahit rintlere müjde ver.

Hafız boşuna giymedi meye bulanmış şu hırkayı.
Eteği temiz şeyhim, gel, mazur gör sen beni.

Gazel 6

Vezin: Mütefâilün Feûlün Mütefâilün Feûlün

Be mulâzimân-i sultân ki resâned in duâ râ
Ki be şukr-i pâdişâhî zi nazar merân gedâ râ

Zi rakîb-i dîvsîret be Hodây-i hod penâhem
Meger an şihâb-i sâkıb mededî dehed Hodâ râ

Muje-i siyâhet er kerd be hûn-i mâ işâret
Zi firîb-i û biyendîş ve galat mekun nigârâ

Dil-i âlemî besûzî çu izâr ber furûzî
Tu ezin çi sûd dârî ki nemîkunî mudârâ

Heme şeb derin umîdem ki nesîm-i subhgâhî
Be peyâm-i âşinâyân benevâzed âşinâ râ

Çi kıyâmet est cânâ ki be âşıkân numûdî
Dil u cân fedâ-yı rûyet benumâ izâr mâ râ

BeHodâ ki cur'aî dih tu be Hâfiz-i seherhîz
Ki duâ-yi subhgâhî eserî koned şomâ râ

Kim götürecek dileğimizi sultanın adamlarına?
Padişahlık hakkı için bizi gözden uzak tutma.

Sığınırım Tanrıma şeytan huylu rakipten.
Belki uzatır yardım elini o parlak yıldız bana.

Siyah kirpiklerin verdiyse ölüm fermanımızı,
ey sevgili,
düşün kirpiğin hilesini, yanılma.

Parlatmaya gör yanağını,
yakarsın herkesin yüreğini.
Çıkarın ne bundan? Gönlün yok geçinmeye.

Her gece bekliyorum umutla
seher yeli dost haberiyle
alacak dostun gönlünü diye.

Ey sevgili! Kıyameti kopardın âşıkların başına.
Canım, gönlüm feda olsun yüzüne;
gösteriver yanağını bana.

Allah aşkına
bir yudum su ver seherleri kalkan Hafız'a
Ki sabah duası kabul olsun, tesir etsin sana.

Gazel 7

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Sûfî biyâ ki âyine sâfîst câm râ
Tâ bingerî safâ-yı mey-i la'lfâm râ

Râz-i derûn-i perde zi rindân-i mest pors
Kin hâl nîst zâhid-i âlîmakâm râ

Ankâ şikâr-i kes neşeved, dâm bâz çîn
Kancâ hemîşe bâdbedest est dâm râ

Der bezm-i dovr yek do kadeh der keş u borov
Ya'nî tama' medâr visâl-i devâm râ

Ey dil, şebâb reft u neçîdî gul zi eyş
Pîrâneser mekun hunerî neng u nâm râ

Der eyş-i nakd kûş çun âbhor nemând
Âdem behişt rovza-i dârusselâm râ

Mâ râ ber âsitân-i tu bes hakk-i hidmet est
Ey hâce, bâz bîn be terahhum gulâm râ

Hâfiz murîd-i câm-i mey est, ey sabâ, borov
Vez bende bendegî beresân şeyh-i câm râ

Sûfi, saftır kadehin aynası.
Gel de gör, neymiş lâl renkli meyin safâsı.

Perde ardındaki sırları sor mest olmuş rintlere.
Yoktur zira bu hal makamı yüce zahitlerde.

Anka kuşu av olmaz kimseye,
topla ökseyi, kapanı.
boş kalacaktır içi daima.

Çek bir iki kadeh bade meclisinde
Çek git sonra;
Beklerim deme daimî vuslatı.

Gönlüm! Gitti gençlik elden.
Dermedin hayattan bir demet gül.
Yaşlandın artık, gösterme hüner ar namus adına.

Çıkar hayatın tadını.
Olmayınca zira nasibi
Bıraktı Adem Cennet bahçesini.

Çok aşındırdık eşiğini; hey efendi!
Merhamet et, gör yine şu fakiri.

Seher yeli! Mey kadehinin mürididir Hafız.
Ben kulundan selam götür kadeh şeyhine, durma!

Gazel 8

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Sâkiyâ, ber hîz u der dih câm râ
Hâk ber ser kun gam-i eyyâm râ

Sâgar-i mey ber kefem nih tâ zi ber
Ber keşem in delk-i ezrakfâm râ

Gerçi bednâmîst nezd-i âkilân
Mâ nemîhâhîm neng u nâm râ

Bâde der dih; çend ez in bâd-i gurûr?
Hâk ber ser-i nefs-i nâfercâm râ

Dûd-i âh-i sîne-i nâlân-i men
Sûht in efsurdegân-i hâm râ

Mahrem-i râz-i dil-i şeydâ-yi hod
Kes nemîbînem zi hâss u âmm râ

Bâ dilârâmî merâ hâtir hoş est
Kez dilem yekbâre bord ârâm râ

Nengered dîger be serv ender çemen
Her ki dîd an serv-i sîmendâm râ

Sabr kun Hâfiz be sahtî-i rûz u şeb
Âkıbet rûzî beyâbî kâm râ

Saki, kalk, ver şu kadehi;
Gam ile kederin sat anasını!

Ver elime şarap kadehini;
Atayım sırtımdan şu mavi cübbeyi.

Akıllılar kötüye çıkarır sarhoşun adını.
Kim dinler şânı, şöhreti, ârı!

Ver badeyi, haydi, nedir bu gurur, bu çalım?
Toprak yağsın serkeş nefsin başına!

Yanık bağrımdan yükselen âh dumanı
Yaktı bitirdi şu hamervahları.

Âşık gönlümün mahrem yok sırrına
Ne halk ne âyan arasında.

Bir sevgilim var; aram pek hoş.
Dur durak bırakmadı hiç gönlümde.

Kim görse gümüş tenli o selviyi
Gözü görür mü artık çemendeki selviyi!

Hafız, katlanıver gece gündüz sıkıntıya.
Bir gün -nasıl olsa- ereceksin muradına.

Gazel 9

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Rovnak-i ahd-i şebâb est diger bûstân râ
Mîresed mujde-i gul bulbul-i hoşelhân râ

Ey sabâ, ger be cevânân-i çemen bâz resî
Hidmet-i mâ beresân serv u gul u reyhân râ

Ger çunin cilve koned mugbeçe-i bâdefurûş
Hâkrûb-i der-i meyhâne konem mujgân râ

Ey ki ber meh keşî ez anber-i sârâ çovgân
Muztaribhâl megerdân men-i sergerdân râ

Tersem, in kovm ki ber dordkeşân mîhandend
Der ser-i kâr-i herâbât konend îmân râ

Yâr-i merdân-i Hodâ bâş ki der keştî-i Nûh
Hest hâkî ki be âbî nehared Tûfân râ

Borov ez hâne-i gerdûn be der u nân metaleb
Kân siyehkâse der âhir bekoşed mihmân râ

Bir kez daha gençlik çağının canlılığı geldi bahçeye.
Güle kavuşma müjdesi geliyor güzel şakıyan bülbüle.

Seher yeli!
Bir kez daha kavuşursan çimenlikte bahar yeşilliklerine,
İlet selamımızı selviye, güle, fesleğene.

Meyhaneci çırağı böyle ortalara çıkıp başlarsa şarap satmaya,
Süpürge ederim şu kirpiklerimi meyhane kapısına.

Amber gibi kokan saçlarını
ay yüzüne salma çevgen misâli.
Perperişan eyleme şu âvare âşığı.

Tortulu şarap içen rintlerin haline bakıp gülenler,
meyhanenin havasını kokladılar mı,
korkarım,
imanlarından olurlar!

Tanrı erleriyle bak dost olmaya.
Nuh'un gemisindeki aşk toprağı
sudan saymaz Tufanı

Çık feleğin evinden; ekmek isteme ondan.
Bu cimri ev sahibi, sonunda canından eder misafiri!

Her ki râ hâbgeh-i âhir muştî hâk est
Gû çi hâcet ki be eflâk keşî eyvân râ

Mâh-i Ken'ânî-i men! Mesned-i Mısr ân-i tu şud
Vakt-i ânest ki bedrûd konî zindân râ

Hâfizâ, mey hor u rindî kon u hoş bâş velî
Dâm-i tezvîr mekon çun digerân Kur'ân râ

Son yatağı bir avuç toprak olan zâta söyle:
Sarayını, ayvanını göklere yükseltmenin mânâsı ne?

Kenan ülkesinin ayı Yusuf'a benzer güzelim;
işte, senin oldu Mısır tahtı.
Zindana veda etmenin zamanı geldi şimdi.

Hafız; mey iç, rintçe yaşa, mutlu ol ama,
Başkaları gibi Kur'ân'ı riya, tezvir tuzağı yapma.

Gazel 10

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Dûş ez mescid sûy-i meyhâne âmed pîr-i mâ
Çîst yârân-i tarîkat ba'd ez in tedbîr-i mâ?

Mâ murîdân rûy sûy-i kıble çun ârim? Çun
Rûy sûy-i hâne-i hammâr dâred pîr-i mâ

Der herâbât-ı tarîkat mâ behem menzil şevîm
Kin çonin reftest der ahd-i ezel takdîr-i mâ

Akl eger dâned ki dil der bend-i zulfeş çun hoş est
Âkilân dîvâne gerdend ez pey-i zencîr-i mâ

Rûy-i hûbet âyetî ez lutf ber mâ keşf kerd
Zan zemân cuz lutf u hûbî nîst der tefsîr-i mâ

Bâ dil-i sengînet âyâ hîç dergîred şebî
Âh-i âteşnâk u sûz-i sîne-i şebgîr-i mâ

Tîr-i âh-i mâ zi gerdûn bogzered Hâfiz, hamûş
Rahm kon ber cân-i hod, perhîz kon ez tîr-i mâ

Dün gece mesçitten meyhaneye geldi pîrimiz.
Yoldaşlar, tarikat arkadaşları!
Ne olacak bundan böyle tedbirimiz?

Biz yüzümüzü kıbleye nasıl çevirirız?
Yüzünü meyhaneye çevirmiş zira pîrimiz.

Biz de yurt tutalım bu yolun meyhanesinde.
Yazgımız böyle yazılmış zira ezelde.

Bir bilse akıl,
gönül nasıl da mutludur zülüflerinin hevesiyle!
O zülüfleri koklamak için akıl sahipleri olur divane.

Güzel yüzün bir kanıt gösterdi, lutfetti bize
O gün bugündür lutuftan başka şey yok tefsirimizde

Ateşli ahlar, gönül yangıları çektik bütün gece
Katı yüreğine tesir edecek mi acaba bir gece?

Hafız! Ah oklarımız deler geçer feleği.
Sus artık, acı canına.
Sakın oklarımızdan aman aman ha!

Gazel 11

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Sâkî be nûr-i bâde ber efrûz câm-i mâ
Mutrib begû ki kâr-i cihân şud be kâm-i mâ

Mâ der piyâle aks-i ruh-i yâr dîdeîm
Ey bîhaber zi lezzet-i şurb-i mudâm-i mâ

Hergiz nemîred anki dileş zinde şud be ışk
Sebt est ber cerîde-i âlem devâm-i mâ

Çendân bûved kirişme vu nâz-i sehîkadân
K'âyed be cilve serv-i sanevber-i horâm-i mâ

Ey bâd, eger be gulşen-i ahbâb bogzerî
Zinhâr arze dih ber-i cânân peyâm-i mâ

Gû nâm-i mâ zi yâd biamdâ çî mîberî?
Hod âyed anki yâd neyârî zi nâm-i mâ =

Mestî beçeşm-i şâhid-i dilbend-i mâ hoş est
Zanrû sipurde'end be mestî zimâm-i mâ

Tersem ki serfeî nebered rûz-i bâzhâst
Nân-i helâl-i şeyh zi âb-i herâm-i mâ

Hâfiz zi dîde dâne-i eşkî hemîfeşân
Bâşed ki morg-i vasl koned kasd-i dâm-i mâ

Deryâ-i ahzar-i felek u keştî hilâl
Hestend gark-i ni'met-i Haci Kıvâm-i mâ

Sâki, ışıl ışıl et bâde nuruyla kadehimizi.
Mutrip; oku haydi.
Dünya döndü muradımızca; bulduk neşemizi.

Kadehte yârin yanağının aksini gördük biz.
Duy hele, bak,
Sensin her zaman içtiğimiz şaraptan habersiz.

Gönlü aşk ile dirilen ölmez asla
Alem ceridesinde yazılıdır
bizim aşk meyhanesine devamımız.

Güzeller cilvelenir, naz eder
Ama bu saltanat çıkıp salınana kadar sürer
selvi boylu dilberimiz.

Ey rüzgâr! Düşerse yolun dostların gül bağına
Unutma aman, ilet haberimizi cânana.

Deyiver bizden sevgiliye; unutmaya çalışmasın adımızı.
Unutkandır; biliriz; zaten anmaz adımızı.

Gönül verdik dilbere; hoş olur mestlik gözünde.
Bu yüzden değil mi dizginler sarhoşluğun elinde!

Kıyamet günü kaç akçe eder şeyhin helâl ekmeği?
Olur mu bizim haram suyumuz kadar değeri?

Hafız! Dökmeye bak gözünden yaş tanesini.
Bakarsın vuslat kuşu oluverir öksenin misafiri.

Hilâl gemisini, şu gök denizi
Yutar gider Hacı Kıvam'ın nimet denizi.

Gazel 12

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Ey furûg-i mâh-i husn ez rûy-i rahşân-i şumâ
Âb-i rûy-i hûbî ez çâh-i zenehdân-i şumâ

Azm-i dîdâr-i tu dâred cân-i ber leb âmede
Bâz gerded? Yâ berâyed? Çîst fermân-i şumâ?

Kes be dovr-i nergiset tarfî nebest ez âfiyet
Bih ki nefrûşend mestûrî be mestân-i şumâ

Baht-i hâbâlûd-i mâ bîdâr hâhed şud meger
Zan ki zed ber dîde âbî rûy-i rahşân-i şumâ

Ba sabâ hemrâh befrist ez ruhet guldesteî
Bû ki bûî beşnevîm ez hâk-i bustân-i şumâ

Omr-itan bâd u murâd ey sâkiyân-i bezm-i Cem
Gerçi câm-i mâ neşud por mey be dovrân-i şumâ

Dil herâbî mîkoned, dildâr râ âgeh konîd
Zinhâr ey dûstân cân-i men u cân-i şumâ

Key dehed dest in garaz yârab ki hemdestân şevend
Hâtir-i mecmû-i mâ zulf-i perîşân-i şumâ

Dûr dâr ez hâk u hûn dâmen, çu ber mâ bogzerî
Kenderin reh koşte bisyârend kurbân-i şumâ

Parlak yüzünden alır ışığı güzellik ayı.
Güzel yüz çene çukurundan alır havayı.

Seni görmek diler ağzıma gelmiş canım.
Dönsün mü? Çıksın mı? Nedir fermanın?

Nergis gözlerin devrinde kimse kâr etmedi.
Dindarlık taslamasın sarhoşlara. Böylesi daha iyi.

Uyuyan talihim uyanacak mı ne?
Parlak yüzün su serpti talihimin yüzüne.

Yanağından bir destegül yap, gönder sabâ ile
Bahçendeki toprak kokusunu alırım böylelikle.

Cem meclisinin sakileri, ömrünüz uzun olsun!
olun bermurâd.
Devrinizde kadehimiz dolmadı gerçi mey ile.

Gönlüm dağıttı iyice, sevgiliye haber salın.
Allah aşkına dostlar! İşte siz, işte canım.

Düşüncemiz odaklanmış sana; zülüflerin dağılmış oysa.
Bu ikisi birleşir mi Tanrım?
Mümkün mü acaba?

Uzak tut eteğini toprak ile kandan
yanımıza gelecek olursan.
Bu yolda çok âşık ölür, sana olur kurban.

Ey sabâ, bâ sâkinân-i şehr-i Yezd ez mâ begû
Key ser-i haknâşinâsân gûy-i çevgân-i şumâ

Gerçi dûrîm ez bisât-i himmet, dûr nîst
Bende-i şâh-i şumâîm u senâhân-i şumâ

Ey şehinşâh-i bulendahter, Hodâ râ himmetî
Tâ bebûsem hemçu ahter hâk-i eyvân-i şumâ

Mîkoned Hâfiz duâî, bişnov, âmînî begû
Rûzî-i mâ bâd la'l-i şekkerefşân-i şumâ

Seher yeli, söyle bizden Yezdlilere
Haktanımaz nankörlerin başı top olsun çevgenine!

Uzağız himmet sofrasından
uzak değil ama himmetin
Kuluyuz, övgücüsüyüz şahınızın.

Himmet et Allah aşkına bahtı açık şahım!
Yıldızlar gibi ben de eyvan toprağını öpeyim.

Hafız dua ediyor; dinle, amin de.
Şeker dudaklar kısmet olur inşallah bize.

Gazel 13

Vezin: Fâilâtün Mefâilün Feilün

Mîdemed subh u kille best sehâb
Essabûh essabûh yâ ashâb

Mîçeked jâle ber ruh-i lâle
Elmudâm elmudâm yâ ahbâb

Mîvezed ez çemen nesîm-i behişt
Hân, benûşîd dembedem mey-i nâb

Taht-ı zumrud zedest gul be çemen
Râh-i çun la'l-i âteşîn der yâb

Der-i meyhâne beste'end diger
İftetih yâ mufettihelebvâb

Leb u dendânet râ hukûk-i nemek
Hest ber cân u sînehâ-yi kebâb

İn çunîn movsimî aceb bâşed
Ki bebendend meykede, beşitâb

Ber ruh-i sâkî-i perîpeyker
Hemçu Hâfiz benûş bâde-i nâb

Gün atıyor; bulut gökyüzünde çadırını kurdu bile.
Sabah şarabı getirin dostlar, sabah şarabı.

Lâlenin yanağına çiy düşüyor.
Devam edin ahbaplar, içmeye.

Çimenlikten Cennet meltemi esiyor.
Durmayın, haydi, için halis şarabı.

Gül çimenliğe zümrüt tahtını kurmuşken
Sen de al eline lâl renkli şarabı.

Meyhanenin kapısını kapamışlar artık.
Ey kapalı kapıları açan Tanrım! Aç bu kapıyı.

Aşıkların yanık bağırlarında, dağlı yüreklerinde
Senin dudaklarının, dişlerinin var tuz hakkı.

Böyle bir mevsimde kapatırlarsa meyhaneyi
Ayıp ederler doğrusu; koş haydi.

Hafız gibi sen de peri yüzlü sâkiye bak
İç sek şarabı.

Gazel 14

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Goftem: Ey sultân-i hûbân! Rahm kun ber in garîb
Goft: Der donbâl-i dil reh gum koned miskîn garîb

Goftemeş: Megzer zemânî. Goft: Ma'zûrem bedâr.
Hâneperverdî çi tâb âred gam-i çendîn garîb

Hofte ber sincâb-i şâhî; nâzenînî râ çi gam
Ger zi hâr u hâre sâzed bister u bâlîn garîb

Ey ki der zencîr-i zulfet cây-i çendîn âşinâst
Hoş futâd an hâl-i mişkîn der ruh-i rengîn garîb

Mînumâyed aks-i mey der reng-i rûy-i mehveşet
Hemçu berg-i ergavân ber safha-i nesrîn garîb

Bes garîb uftâde est an mûr-i hat ger der ruhet
Gerçi nebved der nigâristân hat-i mişkîn garîb

Goftem: Ey şâm-i garîbân turre-i şebreng-i tu
Der sehergâhân hazer kun çun benâled in garîb

Goft: Hâfiz, âşinâyân der makâm-i hayretened
Dûr nebved ger nişîned haste ve miskîn garîb

Dedim: Ey güzeller sultanı! Acı şu garibe.
Dedi: Zavallı garip, yolunu kaybeder takılırsa gönlünün peşine

Dedim: Geçip gitme, dur biraz. Dedi: Kusuruma bakma.
Evden dışarı çıkmayan biri nasıl koşar bunca garibin derdine?

Garip yatağını, yastığını dikenden, taştan yapmış.
Şâhâne sincap kürkü yatakta uyuyan nâzeninin umurunda mı sanki!

Büklüm büklüm zülüflerinin zincirinde bunca aşinanın yeri var.
Siyah ben ne de yakışmışo al yanağa!

Ay yüzüne meyin aksi düşmüş;
Tıpkı yaban gülünün üstüne düşen erguvan yaprağı gibi.

Nigâristan resim atölyesinde siyah çizgiler garip düşmez,
Pek yakışmış doğrusu yanağındaki o ayva tüyleri.

Sevgiliye dedim: Gece gibi siyah kâkülün gariplerin akşamıdır.
Aman şu garip âşığın inlemesinden sakın seher vakti!

Dedi: Hafız, aşinalarım hayret makamında iken,
Şaşılmaz garibin yorgun, perişan haline.

Gazel 15

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Ey şâhid-i kudsî! Ki keşed bend-i nikâbet?
Vey morg-i behiştî! Ki dehed dâne vu âbet?

Hâbem beşud ez dîde derin fikr-i cigersûz
K'âgûş-i ki şud menzil-i âsâyiş u hâbet?

Dervîş; nemîporsîyu tersem ki nebâşed
Endîşe-i âmurziş u pervâ-yi sevâbet.

Râh-i dil-i uşşâk zed an çeşm-i humârî
Peydâst ezin şîve ki mestest şerâbet

Tîrî ki zedî ber dilem ez gamze, hatâ reft
Tâ bâz çi endîşe koned rây-i sevâbet

Her nâle vu feryâd ki kerdem, neşenîdî
Peydâst nigârâ ki bulend est cenâbet

Dûr est ser-i âb ezin bâdiye, huşdâr
Tâ gûl-i beyâbân nefirîbed be serâbet

Kutsal güzel; kim çeker yüzünün örtüsünü?
Ey cennet kuşu; kim verir yemini, suyunu?

Gitti gözlerimden uyku
kara kara düşünmekten
kimin koynu yerin oldu diye.

Ey derviş; ne halden anladığın var, ne hal hatır sorduğun.
Bana kalırsa, ne affedilmek umurunda
ne sevap düşüncesi.

Kesti uşşâkın yolunu o mahmur gözler.
Anlaşılan, senin şarabın da sarhoş.

Gamzen oku delmedi yüreğimi; karavana!
Bakalım, ne oyunlar gelecek yine aklına!

Duymadın hiç feryadımı, nâlemi.
Katın yüksek mi yüksek, belli, besbelli.

Su başı çok uzak bu çölde.
Gulyabanî aldatmasın serapla seni
aman aman!

Tâ der reh-i pîrî be çi â'yîn revî ey dil
Bârî be galat sarf şud eyyâm-i şebâbet

Ey kasr-i dilefrûz ki menzilgeh-i unsî
Yârab mekunâd âfet-i eyyâm herâbet

Hâfiz ne gulâmîst ki ez hâce gurîzed
Sulhî kun u bâz â ki herâbem zi itâbet

Pîrlik yolunda neyinle gidersin be gönül!
Gençliğin geçmiş hatâ ile, heder olmuş.

Ey gönül aydınlığı kasır! Dostluk mekânısın sen.
Günlerin âfeti var; yıkılma sen.

Hafız köle değil ki kaçsın efendiden.
Barış eyle, gel yanıma;
Harâbım incitmenle, azarınla.

Gazel 16

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Hamî ki ebrû-yi şûh-i tu der kemân endâht
Be kasd-i cân-i men-i zâr-i nâtevân endâht

Nebûd nakş-i do âlem ki reng-i ulfet bûd
Zemâne tarh-i mahabbet ne in zemân endâht

Be yek kirişme ki nergis be hodfurûşî kerd
Firîb-i çeşm-i tu sad fitne der cihân endâht

Şerâb horde vu hey kerde, mîrevî be çemen
Ki âb-i rûy-i tu âteş der ergavân endâht

Be bezmgâh-i çemen dûş mest bogzeştem
Çu ez dehân-i tuem gonçe der gumân endâht

Benefşe turre-i meftûl-i hod girih mîzed
Sabâ hikâyet-i zulf-i tu der miyân endâht

Zi şerm-i anki be rûy-i tu nisbeteş kerdem
Semen be dest-i sabâ hâk der dehân endâht

Men ez vera' mey u mutrib nedîdemî zin pîş
Hevâ-yi mugbeçegânem der în u ân endâht

Şuh kaşın yaya verdi eğrilik
Sonra kasd etti ben perişan aşığın canına.

Dünya yokken daha dostluğun rengi vardı.
Şimdi atmadı felek dostluk temelini.

Çalım satarken nergis bin gamzeyle
Hilekâr gözün yüz fitne saldı dünyaya.

Şarap içmiş, terlemişsin, salınırsın çemende.
Yüzünün parıltısı ateş düşürmüş erguvanın canına.

Sarhoştum dün gece, geçerken çemen meclisinden
bir goncayı gördüm; bir ağzını;
düştüm şüpheye.

Menekşe düğümlerken büklüm büklüm saçını
Sabâ esti, anlattı saçlarının halini.

Benzettimdi yasemini senin yüzüne;
Utandı senden; sabâ eliyle toprak attı ağzına.

Takva sahibiydim, sakınırdım meyden, mutripten ben
Şu meyhaneci güzelleri yok mu,
çıkardılar beni baştan.

Kunûn be âb-i mey-i la'l hırka mîşûyem
Nasîbe-i ezel ez hod nemîtevân endâht

Meger guşâyiş-i Hâfiz derin herâbî bûd
Ki bahşiş-i ezeleş der mey-i mugân endâht

Cihân be kâm-i men eknûn şeved ki dovr-i zemân
Merâ be bendegî-i hâce-i cihân endâht

Kaderde varmış lâl renkli şarapla hırka yıkamak.
Mümkün mü hiç değiştirmek!

Harap olmaktaymış Hafız'ın baht açıklığı
Ezelî takdir atmış onu meyhane meyine.

Dönüyor şimdi devran muradımca.
Kul etti felek şimdi beni Hâce-i Cihân'a.

Gazel 17

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Sîne ez âteş-i dil der gam-i cânâne besûht
Âteşî bûd der in hâne ki kâşâne besûht

Tenem ez vâsıta-i dûrî-i dilber begudâht
Cânem ez âteş-i mihr-i ruh-i cânâne besûht

Sûz-i dil bîn ki zi bes âteş-i eşkem dil-i şem'
Dûş ber men zi ser-i mihr çu pervâne besûht

Âşinâî ne garîbest ki dilsûz-i menest
Çu men ez hîş bereftem, dil-i bîgâne besûht

Hırka-i zuhd-i merâ âb-i herâbât bebord
Hâne-i akl-i merâ âteş-i meyhâne besûht

Çun piyâle dilem ez tovbe ki kerdem, beşikest
Hemçu lâle cigerem bîmey u humhâne besûht

Mâcerâ kem kun u bâz â ki merâ merdum-i çeşm
Hırka ez ser be der âverd u be şukrâne besûht

Terk-i efsâne begû Hâfiz u mey nûş demî
Ki nehoftîm şeb u şem' be efsâne besûht

Sevgilinin gamını çekerim.
Gönül ateşinden göğsüm yandı
Bu ateş vardı bu evde; kâşânem yandı

Eridi bedenim dilberden uzağım diye
Sevgilinin yanak güneşinden canım yandı

Gönül yangınıma bak. Gözyaşı ateşimi gördü mum
Dün gece pervane gibi halime yandı

Eşin dostun halime acıması garip değil
Kendimden geçtiğimde, tanımayanların da yüreği yandı

Zahitlik hırkamı aldı götürdü meyhane suyu
Akıl evim meyhane ateşiyle yandı ha yandı

Ettiğim tövbeden kırıldı yüreğim kadeh gibi
Mey yok, meyhane yok; ciğerim lale gibi yandı

Kısa kes lafı, dön gel; göz bebeklerim
Çıkardı hırkasını; şükrane olarak hırkam yandı

Masalı bırak Hafız; çek biraz da şarabı
Zaten gece uyumadık; mum masal dinleyerek yandı.

Gazel 18

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Sâkiyâ, âmeden-i iyd mubârek bâdet
Van mevâîd ki kerdî, merevâd ez yâdet

Der şigiftem ki derin muddet-i eyyâm-i firâk
Ber giriftî zi harîfân dil u dil mîdâdet

Beresân bendegî-i duhter-i rez, gû, be der ây
Ki dem u himmet-i mâ kerd zi bend âzâdet

Şâdî-i meclisiyân der kadem u makdem-i tust
Cây-i gam bâd meran dil ki nehâhed şâdet!

Şukr-i îzed ki zi târâc-i hazân rahne neyâft
Bûstân-i semen u serv u gul u şimşâdet

Çeşm-i bed dûr kezan tefrika'et bâz âverd
Tâli'-i nâmver u dovlet-i mâderzâdet

Hâfiz ez dest medih dovlet-i in keştî-i nûh
Verne tûfân-i havâdis bebered bunyâdet

Saki bayramın gelişi kutlu olsun
Verdiğin vaatler aklından çıkmasın

Hayretteyim, şu ayrılık günlerinde
İlgini kestin sana destek olan dostlardan

Söyle üzümün kızına, hizmetindeyiz, çıksın dışarı
Nefesimiz, himmetimiz kurtardı seni bağdan

Meclistekilerin neşesi gelişinde, ayağında
Seni mutlu görmek istemeyen kurtulmasın gamdan!

Şükür Allah'a, yasemin, selvi, gül, şimşir bahçesi
Zarar görmedi sonbahar talanından!

Kem gözlerden ırak!
Namlı talihin, doğuştan gelen devletin
Kurtardı seni dağılıp perişan olmaktan

Hafız, Nuh gemisi şansını elinden kaçırma
Yoksa olaylar tufanı sökecek seni kökünden!

Gazel 19

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Ey nesîm-i seher ârâmgeh-i yâr kocâst?
Menzil-i an meh-i âşıkkuş-i eyyâr kocâst?

Şeb-i târest u reh-i Vâdî-i Îmen der pîş
Âteş-i Tûr kocâ, mev'id-i dîdâr kocâst?

Her ki âmed be cihân, nakş-i herâbî dâred
Der herâbât begûîd ki huşyâr kocâst?

An kes est ehl-i beşâret ki işâret dâned
Nuktehâ hest besî; mahrem-i esrâr kocâst?

Her ser-i mûy-i merâ bâ tu hezârân kâr est
Mâ kocâîm u melâmetger-i bîkâr kocâst?

Bâz porsîd zi gîsû-yi şikenderşikeneş
Kin dil-i gamzede, sergeşte giriftâr kocâst?

Akl dîvâne şud; an silsile-i mişkîn kû?
Dil zi mâ gûşe girift; ebrû-yi dildâr kocâst?

Sâkî yu mutrib u mey, cumle muheyyâst; velî
Îyş bîyâr muheyyâ neşeved; yâr kocâst?

Hâfiz ez bâd-ı hazân der çemen-i dehr merenc
Fikr-i ma'kûl befermâ; gul-i bîhâr kocâst?

Ey seher yeli, sevgilinin kaldığı yer nerede?
Âşıkları öldüren, fendi çok, ay yüzlü dilber nerede?

Gece karanlık, Eymen Vadisine giden yol önümde.
Tûr ateşi nerede? Buluşma yeri nerede?

Dünyaya gelen herkesin harap olması mukadderdir.
Söyleyin bana: Harâbatta ayık kalan nerede?

Müjdelenecek kişi bir işaretten anlar.
Ne çok gizli konular var amma,
sır tutacak adam nerede?

Saçımızın her telinin seninle binlerce işi var.
Biz nerdeyiz?
İşini gücünü bırakıp, önüne geleni kınayan nerede?

Onun kıvrım kıvrım saçlarına sorun bakalım:
Şu gamlı, başı dönmüş,
saçlarının zincirine bend olmuş gönül nerede?

Akıl divane oldu, mis kokulu zincir saç nerede?
Gönül uzaklaştı bizden, sevgilinin kaşı nerede?

Saki, çalgıcı, mey, her şey hazır;
Gelgelelim, yâr olmadı mı işret meclisi kurulmuyor;
yâr nerede?

Hafız; hazan rüzgârı neler eder dünya çimenliğine! Üzülme.
Makul şeyler söyle bana. Dikensiz gül nerede?

Gazel 20

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Rûze yeksû şud u îd âmed u dilhâ ber hâst
Mey zi humhâne be cûş âmed u mey bâyed hâst

Novbet-i zuhdfurûşân-i girâncân bogzeşt
Vakt-i rindî yu tarab kerden-i rindân peydâst

Çi melâmet buved an râ ki çunin bâde hored?
İn çi ayb est bedin bîhiredî, vin çi hatâst!

Bâdenûşî ki der û rûy u riyâî nebved
Bihter ez zuhdfurûşî ki der û rûy u riyâst

Mâ ne rindân-i riyâîm u harîfân-i nifâk
Anki û âlim-i sırrest, bedin hâl guvâst

Farz-i îzed begozârîm u be kes bed nekonîm
Vançi gûyend, revâ nîst, negûyîm, revâst

Çi şeved ger men u tu çend kadeh bâde horîm?
Bâde ez hûn-i rezânest, ne ez hûn-i şomâst

İn çi ayb est kezân ayb halel hâhed bûd?
Ver buved nîz, çi şud? Merdum-i bîayb kocâst?

Oruç bir yana gitti, bayram geldi; yürekler kabardı.
Meyhanede şarap köpürmeye başladı; mey istemek gerek.

Ağır canlı zâhit taslaklarının devri geçti.
Rintlik zamanı şimdi. Rintlerin neş'e bulması aşikâr artık.

Böyle bâde içen biri kınanılır mı canım!
Ne ayıp! Ne hata! Ne akılsızlık!

İkiyüzlülük etmeyen bir bâde düşkünü,
Riyakâr zâhit taslağından daha iyi.

Biz ne ikiyüzlü rintleriz, ne nifak çıkaran insanlar.
Sırları bilen Yüce Tanrı bu hâle şahit.

Tanrı'nın farz ettiğini yerine getirelim,
Etmeyelim kimseye kötülük.
Söylenmesi doğru olmayanı söylemememiz gerek.

N'olur sanki seninle birkaç kadeh bâde içsek?
İçtiğimiz bâde, üzümün kanı; senin kanın değil ki!

Bu nasıl bir ayıptır? Ne zarar gelir ki bu ayıptan?
Zarar gelse bile n'olur sanki? Ayıpsız insan nerede?

Gazel 21

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Dil u dînem şud u dilber be melâmet ber hâst
Goft: Bâ mâ menişîn kez tu selâmet ber hâst

Ki şenîdî ki derin bezm demî hoş benişest
Ki ne der âhir-i sohbet be nedâmet ber hâst?

Şem' eger zan leb-i handân be zebân lâfî zed
Pîş-i uşşâk-i tu şebhâ be garâmet ber hâst

Der çemen bâd-i bahârî zi kenâr-i gul u serv
Be hevâdârî-i an ârız u kâmet ber hâst

Mest bogzeştî yu ez halvetiyân-i melekût
Be temâşâ-yi tu âşûb-i kıyâmet ber hâst

Pîş-i reftâr-i tu pâ ber negirift ez haclet
Serv-i serkeş ki be nâz ez kad u kâmet ber hâst

Hâfiz in hırka biyendâz meger cân beberî
K'âteş ez hırka-i sâlûs u kerâmet ber hâst

Gönlüm, dinim gitti elden; dilber başladı azara.
Dedi: Oturma bizimle; güven olmaz sana.

Gördün mü birini, şu mecliste oturdu hoşça
Sonra pişman olup kalkmadı sohbet sonunda?

Mum o gülen dudaklar için birkaç laf aldı ağzına
Geceler boyu dövündü durdu âşıklarının yanında.

Bahar yeli gül ile selvinin yanındaydı çayırlıkta
Esmeye başladı o yanak ile boyun arzusuyla

Sarhoşça geçtin ya; ruhlar âlemindekiler
Seni seyretmek için ortalığı kattılar toza dumana

Gururlanırdı serkeş selvi boyum uzun diye
Utancından adım atmaz oldu gidişinin yanında

Hafız, at hırkayı sırtından; belki kavuşursun felaha
İkiyüzlülük, keramet hırkasından ateş çıkıyor havaya.

Gazel 22

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Çu bişnevî sohen-i ehl-i dil, megû ki hatâst
Sohenşinâs neî, cân-i men, hatâ incâst.

Serem be dunyî vu ukbâ furû nemîâyed.
Tebârekallâh ezin fitnehâ ki der ser-i mâst.

Der enderûn-i men-i hastedil, nedânem, kîst ?
Ki men hamûşem u û der figân u der govgâst.

Dilem zi perde burûn şud, kocâî ey mutrib?
Benâl, hân ki ezin perde kâr-i mâ be nevâst.

Merâ be kâr-i cihân hergiz iltifât nebûd;
Roh-i tu der nazar-i men çonin hoşeş ârâst.

Nehofte'em zi hiyâlî ki mîpezed dil-i men.
Humâr-i sad şebe dârem; şerâbhâne kocâst?

Çunin ki sovme'e âlûde şud zi hûn-i dilem,
Gerem be bâde beşûyîd, hak be dest-i şomâst

Ez an be deyr-i mugânem azîz mîdârend,
Ki âteşî ki nemîred, hemîşe der dil-i mâst.

Çi sâz bûd ki der perde mîzed an mutrib
Ki reft omr u henûzem demâg por zi hevâst.

Nidâ-yi aşk-i tu dîşeb der enderûn dâdend
Fezâ-yi sîne-i Hâfiz henûz por zi sedâst

Gönül erlerinden bir söz duydun mu, deme "hata!"
Söz ustası değilsin, canım benim, yanlışın burda.

Ne bu dünyaya baş eğerim ne öbür dünyaya
Maşallah ne fitne, ne düzen var başımızda!

Şu hasta gönlümde kim var, bilmem ki!
Ben suskunum; o bağırmakta, çıngar çıkarmakta.

Nerdesin çalgıcı? Gönlüm çıktı perde dışına
Çal haydi, bu perdeden devam et "nevâ"ya.

Hiç iltifat etmedim dünya işlerine
Yanağın dünyayı böyle bezedi, bana kalırsa.

Gönlümdeki hayallerden uyku girmez gözüme
Şaraphane nerede?
Yüz gecenin mahmurluğu var başımda.

İbadethane bulandı benim gönül kanıma
Yeridir artık, beni yıkarsanız şarapla.

Gönlümde yanan ateş hiç sönmez
Bu yüzden el üstünde tutarlar beni mug manastırında

Nasıl bir şeydi çalgıcının ezgisi?
Ömür geçti ama onu mırıldanırım hâlâ!

Aşkını nidâ ettiler gönlüme dün gece
Oysa Hafız'ın göğsünde aşk sesleri var hâlâ.

Gazel 23

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilâtün

Hiyâl-i rûy-i tu der her tarîk hemreh-i mâst
Nesîm-i mûy-i tu peyvend-i cân-i âgeh-i mâst

Be ragm-i muddeiyânî ki men'-i aşk konend
Cemâl-i çihre-i tu huccet-i muvecceh-i mâst

Bebîn ki sîb-i zenehdân-i tu çi mîgûyed
Hezâr Yûsuf-i Mısrî futâde der çeh-i mâst

Eger be zulf-i dirâz-i tu dest-i mâ neresed
Gunâh-i baht-i perîşân u dest-i kûteh-i mâst

Be hâcib-i der-i halvetserây-i hâs begû
Fulân zi gûşenişînân-i hâk-i dergeh-i mâst

Be sûret ez nazar-i mâ egerçi mahcûb est
Hemîşe der nazar-i hâtir-i mureffeh-i mâst

Eger be sâlî Hâfiz derî zened, boguşây
Ki sâlhâst ki muştâk-i rûy-i çun meh-i mâst

Her yolda yoldaşımdır yüzünün hayali
Saçlarından esen rüzgâr uyanık canımızın bağı

Aşkı inkâr eden iddiacıların rağmına
İnkâr edilmez kanıtımızdır yüzünün güzelliği

Bak ne diyor çenendeki çukur yeri:
Düşmüştür çukurumuza Mısır Yusufunun bini

Uzun zülüflerine ulaşmıyorsa elimiz
Şanssızlığımızdan, elimizin kısalığından gelir ileri

Yalnız yaşadığın evin kapıcısına söyle:
Filanca dergâhımızın köşesinde oturanlardan biri

Görünüşte gözümüzden uzak olsa da
Müreffeh gönlümüzdedir daima onun yeri

Hafız yılda bir kez çalarsa kapıyı, aç ona
Yıllar var, görmek ister ay gibi parlak çehremi.

Gazel 24

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Metaleb tâ'at u peymân u salâh ez men-i mest
Ki be peymânekeşî şohre şodem Rûz-i elest

Men hemandem ki vuzû sâhtem ez çeşme-i aşk
Çâr tekbîr zedem yeksere be herçi ki hest

Mey bedih tâ dehemet âgehî ez sırr-i kazâ
Ki be rûy-i ki şodem âşık u ez bûy-i ki mest?

Kemer-i kûh kem est ez kemer-i mûr incâ
Nâumîd ez der-i rahmet meşov ey bâdeperest

Becuz an nergis-i mestâne ki çeşmeş meresâd
Zîr-i in târem-i fîrûze kesî hoş nenişest

Cân fedâ-yi deheneş bâd ki der bâg-i nazar
Çemenârâ-yi cihân hoşter ezin gonçe nebest

Hâfiz ez dovlet-i aşk-i tu Suleymânî şud
Ya'nî ez vasl-i tueş nîst becuz bâd be dest

Ben sarhoştan ibadet, ahit, dindarlık bekleme.
Elest günü meşhur oldum kadeh çekmekle

Aşk çeşmesinde abdest aldığım günden beri
Dört kez tekbir getirdim ben her şeye

Mey ver, kaza kader sırlarını söyleyim sana
Kimin yüzüne âşık oldum? Sarhoşum kimin kokusu ile?

Dağın beli incedir karınca belinden bu yerde
Hey, bade düşkünü! Rahmet kapısından ümit kesme.

Nazar değmesin! O sarhoş gözler dışında
Fîruze kubbe altında hoşça oturmadı kimse.

Ağzına kurban olduğum; bakış bahçesinde
Bundan güzel gonca olmadı dünya çimenliğinde

Hafız, Süleyman oldu senin aşk devletinde
Sana vuslat yolunda havadan başka bir şey yok elinde.

Gazel 25

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Şikufte şud gul-i hamrâ vu geşt bulbul mest
Selâ-yi serhoşî ey sûfiyân-i bâdeperest

Esâs-i tovbe ki der muhkemî çu seng numûd
Bebîn ki câm-i zucâcî çi turfe'eş beşikest!

Biyâr bâde ki der bârgâh-i istignâ
Çi pâsbân u çi sultân, çi huşyâr u çi mest

Ezin ribât-i do der çun zarûret est rahîl
Revâk-i tâk-i maîşet çi serbulend u çi pest

Mekâm-i îyş muyesser nemîşeved bîrenc
Belî be hukm-i belâ beste'end ahd-i elest

Be hest u nîst merencân zamîr u hoş mîbâş
Ki nîstîst serencâm-i her kemâl ki hest

Şukûh-i âsafî yu esb-i bâd u mantık-i tayr
Be bâd reft u ezû hâce hîç tarf nebest

Be bâl u per merov ez reh ki tîr pertâbî
Hevâ girift zemânî velî be hâk nişest

Zebân-i kilk-i tu Hâfiz çi şukr-i ân gûyed?
Ki gofte-i sohenet mîberend dest be dest

Kırmızı gül açtı; mest oldu bülbül.
Bade düşkünü sûfiler, haydi sarhoşluğa!

Taş gibi sağlam görünürdü tövbenin temeli
Bak hele! Kırılıverdi bir cam kadehle

Getir badeyi; çünkü istiğna sarayında
Bekçi, sultan, ayık, sarhoş, fark yok arada

Herkes iki kapılı handan geçmek zorunda
Ne fark eder hayat sarayının kemeri alçak, yüksek olsa?

Güzel yaşamak mümkün olmaz çalışılmazsa
Elest ahdi, evet, bağlandı "belâ" lafına

Vara yoğa incitme kalbini; hoşça yaşa
Her olgunluğun sonunda yokluk var nasıl olsa

Vezirlik görkemi, hızlı at, kuş dili
Efendinin kazancı olmadı; her şey gitti havaya.

Koluna kanadına güvenip yoldan çıkma
Attığın ok yükselir bir an, sonra düşer toprağa.

Hafız, sözlerin elden ele dolaşmakta
Kaleminin dili nasıl teşekkür etsin buna?

Gazel 26

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Zulf âşufte vu hey kerde ve handân leb u mest
Pîrehen çâk u gazelhân u surâhî der dest

Nergiseş arbedecûy u lebeş efsûskunân
Nîmşeb-i dûş be bâlîn-i men âmed, benişest

Ser ferâgûş-i men âvurd, be âvâz-i hazîn
Goft: Ey âşık-ı dîrîne-i men! Hâbet hest?

Âşıkî râ ki çonin bâde-i şebgîr dehend
Kâfir-i aşk buved, ger neşeved bâdeperest.

Borov ey zâhid u ber dordkeşân horde megîr
Ki nedâdend coz in tuhfe be mâ rûz-i elest

Ançi û rîht be peymâne-i mâ, nûşîdîm
Eger ez hamr-i bihiştest veger bâde-i mest

Hande-i câm-i mey u zulf-i girihgîr-i nigâr
Ey besâ tovbe ki çun tovbe-i Hâfiz beşikest

Saçları dağılmış,
hafiften terlemiş,
dudaklarından gülücükler saçılıyor.
Çakır keyif olmuş.
Gömleğinin yakasını açmış,
gazel okuyor;
elinde şarap sürahisi.

Nergis gibi mahmur gözleri kavga arıyor sanki.
Dudakları hayıflanmakta.
İşte dün gece bu halde iken oturdu baş ucuma.

Başını kulağıma yaklaştırdı, dedi hazin bir sesle:
"Benim eski âşığım! Uykun mu var?"

Âşığa böyle gece şarabı verilir de olmazsa bâde düşkünü,
olur çıkar bir gün aşk kâfiri!

Git be sofu işine!
Tortulu şarap içenleri eleştirip durma.
Bize bundan başka armağan vermediler Elest günü.

Kadehimize ne koyduysa, onu içtik;
ha Cennet şarabı, ha üzüm şarabı.

Mey kadehinin gülümseyişi,
sevgilinin düğüm düğüm saçları
Hafız'ın tövbesi gibi bozdu nice tövbeyi.

Gazel 27

Vezin: Mefûlü Mefâîlün Mefûlü Mefâîlün

Der deyr-i mugân âmed yârem, kadehî der dest
Mest ez mey u meyhârân ez nergis-i mesteş mest

Der na'l-i semend-i û şekl-i meh-i nov peydâ
Vez kadd-i bulend-i û bâlâ-yi sanevber pest

Âhir be çi gûyem "hest"? Ez hod haberem çun nîst.
Vez behr-i çi gûyem "nîst"? Bâ vey nazarem çun hest

Şem'-i dil-i demsâzem benşest çu û berhâst
V'efgân zi nazarbâzân berhâst, çu û benşest

Ger gâliye hoşbû şud, der gîsû-yi û pîçîd
Ver vesme kemânkeş geşt, der ebrû-yi û peyvest

Bâz ây ki bâz âyed omr-i şude-i Hâfiz
Herçend ki nâyed bâz tîrî ki beşud ez şest

Sevgilim meyhaneye geldi;
elinde bir kadeh; mey içmekten sarhoş olmuş.
Nergis gibi mahmur gözler yüzünden
mey içenler de mest olmuş.

Atının nalında yeni doğmuş hilâl görünmekte.
Uzun boyunun yanında çam kısa kalmış.

Peki, ne diye "var" diyeyim?
Çünkü kendimden haberim yok.
Niçin "yok" diyeyim?
Çünkü gözüm ona çevrilmiş.

O kalkınca, gönlümün kafadar mumu söndü.
O oturunca,
ona hayran hayran bakanların feryat figanı yükseldi.

Gâliye parfümü güzel kokuyorsa,
saçlarının içinden geçti diye kokuyor.
Rastık keman gibi kıvrılıyorsa,
keman kaşlarına sürüldü diye kıvrılıyor.

Geri dön haydi, geri gelsin Hafız'ın geçip giden ömrü;
Yaydan kurtulan ok bir daha geri döner mi!

Gazel 28

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Be cân-i hâce vu hakk-i kadîm u ahd-i durust
Ki mûnis-i dem-i subhem duâ-yi dovlet-i tust

Sirişk-i men ki zi tûfân-i Nûh dest bered
Zi lovh-i sîne neyârist nakş-i muhr-i tu şust

Bekun muâmeleî, vin dil-i şikeste behar
Ki bâ şikestegî erzed be sad hezâr durust

Zebân-i mûr be âsaf derâz geşt u revâst
Ki hâce hâtem-i Cem yâve kerd u bâz necust

Dilâ, tama' meber ez lutf-i bînihâyet-i dûst
Çu lâf-i aşk zedî, ser bebâz çâbuk u çust

Be sıdk kûş ki horşîd zâyed ez nefeset
Ki ez durûg siyehrûz geşt subh-i nuhust

Şodem zi dest-i tu şeydâ-yi kûh u deşt u henûz
Nemîkonî be terahhum nitâk-i silsile sust

Merenc Hâfiz u ez dilberân hifâz mecûy
Gunâh-i bâg çi bâşed çu in giyâh nerust

Yemin ederim vezirin canına, aramızdaki hak hukuka!
Sabahları, dostun olarak dua etmektir işim devletine.

Göğüs tahtamdaki mührü silip süpüremedi
Nuh tufanını geride bırakan gözyaşı selim

Haydi, pazar eyle, satın al kırık gönlümü
Bu haliyle yüz bin sağlamına değer çünkü

Dil uzatsa karınca vezirime, yeridir doğrusu.
Kaybetti Cem'in mühürlü yüzüğünü,
aramadı sonra arkasını.

Gönlüm, umut keserim deme dostun sonsuz lutfundan
Aşktan, sevgiden dem vuruyorsan,
önce vaz geç sen başından.

Sadakatle çalış; güneş doğsun sıcak nefesinden
Fecr-i kâzib kara yüzlü oldu yalan yüzünden.

Dağlarda, çöllerde derbederim hâlâ senin yüzünden
Merhamet etsen de kulluk zincirimi gevşetsen!

Hafız, üzülme, aldırma; dilberlerden mürüvvet bekleme.
Bu ot yeşermiyorsa, bağın bahçenin kabahati ne?

Gazel 29

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Mâ râ zi hiyâl-i tu çi pervâ-yi şerâbest?
Hom, gû, ser-i hod gîr ki humhâne herâbest

Ger hamr-i bihiştest, berîzîd ki bîdûst
Her şerbet-i azbem ki dehî, ayn-i azâbest

Efsûs ki şud dilber u der dîde-i giryân
Tahrîr-i hiyâl-i hatt-i û nakş ber âbest!

Bîdâr şov ey dîde ki îmen netevân bûd
Zin seyl-i demâdem ki derin menzil hâbest

Ma'şûk iyân mîgozered ber tu velîken
Agyâr hemîbîned, ez an bestenikâb est

Gul ber ruh-i rengîn-i tu lutf-i arak dîd
Der âteş-i şovk ez gam-i dil gark-i gulâbest

Sebzest der u deşt, biyâ tâ negozârîm
Dest ez ser-i âbî ki cihân cumle serâbest

Der konc-i dimâgem metaleb cây-i nasîhat
Kin gûşe por ez zemzeme-i çeng u rebâb est

Hâfiz çi şud er âşık u rind est u nazarbâz?
Bes tovr-i aceb lâzim-i eyyâm-i şebâb est

Hayalin yüzünden niçin şarap korkusu olsun bizde?
Meyhane yıkık; küp baksın başının çaresine

Cennet şarabıysa, dökün gitsin. Dost yok ise
Verdiğin tatlı şerbet tam bir azaptır bence.

Dilber gitti; yazık!
Yaşlı gözlerimle hayalini düşlemek
Yazı yazmaya benzer su üstünde.

Uyan gözlerim, uyan; göz evimde uyuyan
Şu selden emin olunmaz her zaman

Geçip gidiyor sevgili herkesin gözü önünde
Rakipler gördü diye peçe takmış yüzüne

Gül gördü yanağındaki terin güzelliğini
Gönül gamıyla, şevk ateşiyle battı gül suyuna

Kırlar, ovalar yemyeşil olmuş;
gel, haydi, terketmeyelim su başını
Dünya dediğin zira bir serap değil mi?

Beynimin bir köşesinde öğüt verilecek yer arama.
Burası çeng, rebap sesleriyle dolu zira.

Hafız âşıksa, rintse, güzellere bakmaya düşkünse,
şaşılacak ne var bunda?
Yaşanacak çok garip haller vardır gençlik günlerinde.

Gazel 30

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Zulfet hezâr dil be yekî târe mû bebest
Râh-i hezâr çâreger ez çâr sû bebest

Tâ âşıkân be bûy-i nesîmeş dehend cân
Begşûd nâfeî yu der-i ârizû bebest

Şeydâ ez an şodem ki nigârem çu mâh-i nev
Ebrû numûd u cilvegerî kerd u rû bebest

Sâkî be çend reng mey ender piyâle rîht
İn nakşhâ niger ki çi hoş der kedû bebest!

Yârab çi gamze kerd surâhî ki hûn-i hum
Bâ na'rehâ-yi kulkuleş ender gilû bebest

Mutrib çi perde sâht ki der perde-i sîmâ
Ber ehl-i vecd u hâl der-i hâyuhûy bebest

Hâfiz her an ki aşk neverzîd, vasl hâst
İhrâm-i tavf-i ka'be-i dil bîvuzû bebest

Zülüflerin bir teliyle bir gönlü bağladı
Bin çare yolu dört bir yandan kapandı.

Âşıklar zülüflerinden esip gelen yel ile can versin diye
Saçlarını dağıtıverdi ama, arzu kapılarını kapadı herkese.

Sevgilim yeni ay gibi kaşlarını gösterdi, cilvelendi sonra
Yüzünü kapattı diye çılgınca âşık oldum ben ona.

Sâkî renk renk şarap döktü kabak kadehe.
Ne güzel olmuş! Bak kadehte beliren desenlere

Tanrım, şarap sürahisi nasıl gamzelendi de
Küpteki şarap sustu kaldı sürahinin sesiyle!

Çalgıcı nasıl bir makam tutturdu ki
coşku, cezbe halindekiler
Onu dinlerken görültüyü, hayhuyu kestiler.

Hafız, âşık olmadan vuslat isteyen, o kimseye benzer
Gönül Kâbesini tavaf için abdestsiz ihrama girer

Gazel 31

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

An şeb-i kadrî ki gûyend ehl-i halvet imşeb est
Yârab in te'sîr-i dovlet der kudâmîn kovkeb est?

Tâ be gîsû-yi tu dest-i nâsezâyân kem resed
Her dilî ez halka der zikr-i yârab yârab est

Kuşte-i çâh-i zenehdân-i tu'em kez her taraf
Sad hezâreş gerden-i cân zîr-i tavk-i gabgab est

Şehsuvâr-i men ki meh âyînedâr-i rûy-i ûst
Tâc-i horşîd-i bulendeş hâk-i na'l-i merkeb est

Aks-i hey ber ârizeş bîn k'âfitâb-i germrû
Der hevâ-yi an arak tâ hest, her rûzeş teb est

Men nehâhem kerd terk-i la'l-i yâr u câm-i mey
Zâhidân ma'zûr dârîdem ki înem mezhebest

Ender an sâat ki ber poşt-i sabâ bendend zîn
Bâ Suleymân çun berânem men ki mûrem merkeb est

Anki nâvek ber dil-i men zîr-i çeşmî mîzened
Kuvvet-i cân-i Hâfizeş der hande-i zîr-i leb est

Âb-i heyvâneş zi minkâr-i belâgat mîçeked
Zâg-i kilk-i men benâm-i îzed çi âlî meşreb est!

Sevgiliyle baş başa kalınan bu geceye Kadir gecesi denilir.
Tanrım, böyle bir devlet hangi yıldızdan gelebilir?

Liyakatsızların eli zülüflerine değmesin diye, her gönül halka olur
"Aman Tanrım, Aman Tanrım!" diye dua eder yakarır.

Çenenin güzel çukuruna düşüp ölmüşüm ben.
Her bir yandan
Yüzlerce âşığın boynu gerdanında sallanır

Ay, benim usta binici sevgilime ayna tutar.
Yüce güneşin tacı, atının nalı altındaki topraktır.

Şu yanağındaki terin yansımasına bak bir.
Sıcak yüzlü güneş bile o terin arzusuyla her gün ateşlerde yanar.

Terketmeyeceğim sevgilinin lâl dudağını, mey kadehini.
Sofular!
Mazur görün beni; mezhepse, benim mezhebim budur.

Sabâ rüzgârına eyer vurulsa, binici Süleyman ile nasıl yarışırım!?
Benim binitim altı üstü bir karıncadır!

Sevgilim göz ucuyla gönlüme bakış okları atar
Belli belirsiz gülümsemesinde can koruyan kuvvet saklar;
Bu kuvvetle Hafız'ın canına can katar.

Kuzguna benzer kamış kalemimin belâgat gagasından
âbıhayat damlar.
Allah Allah! Maşallah ne yüce meşrebi var!

Gazel 32

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Hodâ çu sûret-i ebrû-yi dilguşâ-yi tu best
Guşâd-i kâr-i men ender kirişmehâ-yi tu best

Merâ vu serv-i çemen râ be hâk-i râh nişând
Zemâne tâ kasab-i nergis-i kabâ-yi tu best

Zi kâr-i mâ vu dil-i gonçe sad girih beguşûd
Nesîm-i gul çu dil ender pey-i hevâ-yi tu best

Merâ be bend-i tu dovrân-i çerh râzî kerd
Velî çi sûd ki serrişte der rizâ-yi tu best!

Çu nâfe ber dil-i miskîn-i men girih mefiken
Ki ahd bâ ser-i zulf-i girihguşâ-yi tu best

Tu hod visâl-i diger bûdî ey nesîm-i visâl
Hatâ niger ki dil ummîd der vefâ-yi tu best

Zi dest-i covr-i tu goftem zi şehr hâhem reft
Be hande goft ki: Hâfiz boro! Ki pây-i tu best?

Tanrı, gönüllere ferahlık veren kaşını biçimlendirirken
Bahtımın açıklığını göz kırpışlarına bağladı.

Nergis renkli abanın kuşağını bağlarken sen,
hem beni hem çimenlikteki selviyi yol üstüne oturttu.

Gülden gelen esinti, sana kendini kaptırdı,
hem bahtımızdan hem goncanın yüreğinden yüz düğümü çözdü.

Beni sana bağlanmaya felek razı etti.
Ama ne fayda! Her şeyi senin rızana bağladı.

Misk ceylanının göbeğindeki gibi, ben zavallının yüreğine düğüm atma.
Gönlüm düğüm çözen mis kokulu zülüflerine bağlılık ahdinde bulundu.

Vuslat rüzgârı! Vuslat vaadin başkasınaymış!
Şu hataya bak! Gönlüm kalktı, senden vefa umar oldu.

"Bana çektirdiklerinden dolayı şehri terkedeceğim" dedim.
Güldü "Hafız! Git hadi; seni tutan mı var?" dedi.

Gazel 33

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Halvetguzîde râ be temâşâ çi hâcet est?
Çun kûy-i dûst hest, be sahrâ çi hâcet est?

Cânâ, be hâcetî ki turâ hest bâ Hodâ
K'âhir demî bepors ki mâ râ çi hâcet est?

Ey pâdişâh-i husn, Hodâ râ, besûhtîm
Âher suâl kun ki gedâ râ çi hâcetest

Erbâb-i hâcetîm u zebân-i suâl nîst
Der hazret-i kerîm temennâ çi hâcet est?

Muhtâc-i kıssa nîst geret kasd-i hûn-i mâst
Çun raht ezân-i tust, be yagmâ çi hâcet est?

Câm-i cihânnumâst zamîr-i munîr-i dûst
İzhâr-i ihtiyâc-i hod ancâ çi hâcet est?

An şud ki bâr-i minnet-i mellâh bordemî
Govher çu dest dâd, be deryâ çi hâcet est?

Ey muddeî, boro ki merâ bâ tu kâr nîst
Ahbâb hâzirend, be a'dâ çi hâcet est?

Ey âşık-i gedâ, çu leb-i rûhbahş-i yâr
Mîdânedet vazîfe, tekâzâ çi hâcet est?

Hâfiz tu hatm kun ki huner-i hod iyân şeved
Bâmuddeî nizâ' u muhâkâ çi hâcet est?

Kendisiyle baş başa kalmayı tercih eden kişinin
orayı burayı seyre ihtiyacı mı var?
Yerin dostun mahallesi olunca, kırlara çıkmaya ne hâcet var?

Canım benim; senin de Tanrı'dan hâcetin var ama,
Soruver bir kere bize; ne hâcetimiz var?

Güzellik padişahı! Yandık vallahi!
Ne olur sorsan, şu yoksulun ne hâceti var?

Hâcet sahipleriyiz; sorulur mu hiç!
Cömertlik sahibinin huzurunda dilekte bulunmaya ne hâcet var?

Canımıza kasdın varsa, bunu söylemeye hâcet yok.
Mal senin mülk senin; yağmaya talana ne hâcet var?

Dostun aydınlık yüreği dünyayı gösteren bir küredir.
Orada ihtiyacını dile getirmene ne hâcet var?

Denizcinin minnetini çekerdim; geçti gitti.
İnci elimde olunca, denize açılmaya ne hâcet var?

Hey iddiacı; git işine! Seninle alışverişim yok.
Dostlarım burada; düşmana ne hâcet var!

Yoksul âşık!
Sevgilinin cana can katan dudağı bilir sana ne verileceğini;
Senin istekte bulunmana ne hâcet var!?

Hafız, kapat meseleyi burada;
hünerin açığa çıkacak yoksa.
İddiacıyla didişip durmaya ne hâcet var?

Gazel 34

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Revâk-i manzar-i çeşm-i men âşiyâne-i tust
Kerem numâ vu furûd â ki hâne, hâne-i tust

Be lutf-i hâl u hat ez ârifân rubûdî dil
Latîfehâ-yi aceb zîr-i dâm u dâne-i tust

Dilet be vasl-i gul ey bulbul-i sabâ hoş bâd
Ki der çemen heme gulbang-i âşıkâne-i tust

İlâc-i za'f-i dil-i mâ be leb hevâlet kun
Ki in muferrih-i yâkût der hizâne-i tust

Be ten mukassirem ez dovlet-i mulâzemetet
Velî hulâsa-i cân hâk-i âsitâne-i tust

Men an niyem ki dehem nakd-i dil be her şûhî
Der-i hizâne be muhr-i tu vu nişâne-i tust

Tu hod çi lu'betî ey şehsevâr-i şîrînkâr
Ki tûsenî çu felek râm-i tâziyâne-i tust

Çi cây-i men ki belagzed sipihr-i şu'bedebâz
Ezin hiyel ki der enbâne-i behâne-i tust

Surûd-i mecliset eknûn felek be raks âred
Ki şi'r-i Hâfiz-i şîrînsohen terâne-i tust

Gözlerimin seyir yeri göz kapaklarım senin yuvandır.
Kerem edip in aşağı; bu göz evi senin evindir.

Yanağındaki ben ile, ayva tüyleriyle çaldın âriflerin gönlünü.
Tuzaklarının, yemlerinin altında ne hoş incelikler vardır!

Sabah bülbülü; güle kavuştun ya; mutlu ol.
Çimenlikte hep âşıkâne nağmelerin yankılanmaktadır.

Gönlümüzdeki illetin tedavisini bırak kırmızı dudaklarına.
Gönül darlığımızı ferahlığa çevirecek yakut dudak,
inci dişlerinle dolu ağız hazinenin kapısıdır.

Sana hizmette yetersiz kalıyorum ama,
Canımın özü, eşiğinin toprağıdır.

Gönlümdeki nakdi her şuha verecek biri değilim ben.
Hazinenin kapısında senin mührün, senin nişanın vardır.

Şirin tavırlı usta binici!
Sen nasıl da bebek gibi güzel bir oyuncusun öyle!
Serkeş felek atı bile kamçılarınla râm olmaktadır.

Oyun üstüne oyun kuran felek! Ne olabilir benim yerim?
Bahane dolu dağarcığındaki hile yüzünden sürçer durur ayağım

Mecliste okuduğun ezgiler şimdi feleği raksa getirir
Şirin sözlü Hafız'ın şiiri şarkılarının güfteleridir

Gazel 35

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Boro be kâr-i hod ey vâiz, in çi feryâd est?
Merâ futâd dil ez reh; turâ çi uftâde est?

Miyân-i û ki Hodâ âferîde est ez hîç
Dakîkaîst ki hîç âferîde negşâdest.

Be kâm tâ neresâned merâ lebeş çun nây
Nasîhat-i heme âlem be gûş-i men bâd est.

Gedâ-yi kûy-i tu ez heşt huld mustagnîst
Esîr-i aşk-i tu ez her do âlem âzâd est

Egerçi mestî-i aşkem herâb kerd, velî
Esâs-i mestî-i men zan herâbâbâd est

Dilâ menâl zi bîdâd u covr-i yâr ki yâr
Turâ nasîb hemîn kerd u in ez an dâd est

Boro, fesâne mehân u fusûn medih Hâfiz
Kezin fesâne vu efsûn merâ besî yâd est.

Vaiz! Ne bağırıp duruyorsun öyle! Git işine!
Yoldan çıkan benim gönlüm; ne oluyor sana?

Tanrı'nın bir hiçten yarattığı o ince bel yok mu;
Hiçbir varlığın içinden çıkamadığı karmaşık bir konudur bu işte.

Dudağı ney gibi beni muradıma erdirmedikçe,
bütün âlem nasihat etse bana,
bir kulağımdan girer, öbür kulağımdan çıkar.

Senin sokağının dilencisi ihtiyaç duymaz sekiz cennete bile.
Aşkının esiri olan, uzaktır, özgürdür iki âlem bağından da.

Aşk sarhoşluğu beni harap etse de,
O harap yer, meyhane vardır sarhoşluğumun temelinde.

Gönlüm, sevgilinin cevrinden, zulmünden sızlanma.
Nasip olarak bunu tayin etti, bunu verdi sana.

Hafız, bana masallar, afsunlar okuyup durma;
Böyle şeyler çoktur benim aklımda.

Gazel 36

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Tâ ser-i zulf-i tu der dest-i nesîm uftâdest
Dil-i sovdâzede ez gusse do nîm uftâdest

Çeşm-i câdû-yi tu hod ayn-i sevâd-i sihr est
Lîken in hest ki in nusha sakîm uftâdest

Der ham-i zulf-i tu an hâl-i siyeh, dânî, çîst?
Nokta-i dûde ki der halka-i cîm uftâdest

Zulf-i muşkîn-i tu der gulşen-i Firdovs-i izâr
Çîst tâvus ki der bâg-i Naîm uftâdest

Dil-i men der heves-i rûy-i tu ey mûnis-i cân
Hâk-i râhîst ki der dest-i nesîm uftâdest

Hemçu gerd in ten-i hâkî netevâned berhâst
Ez ser-i kûy-i tu zanrû ki azîm uftâdest

Sâye-i kadd-i tu ber kâlıbem ey îsîdem
Aks-i rûhîst ki ber azm-i remîm uftâdest.

Anki cuz Ka'be makâmeş nebûd ez yâd-i lebet
Ber der-i meykede dîdem ki mukîm uftâdest

Hâfiz-i gomşude râ bâ gamet ey yâr-i azîz
İttihâdîst ki der ahd-i kadîm uftâdest

Zülüflerinin ucu meltemin önüne düştüğünden beri
Üzüntüden ikiye ayrılmış sevdalı gönlüm var

Büyücü gözlerin yok mu; benzer sihirdeki yazılara.
Ama bir mesele var:
Bu sihir yazılı muskada da hastalık var.

Bilir misin zülüf çizginin ortasındaki siyah ben nedir?
Cim karnındaki is noktasına benzer.

Firdevs yanağının gül bahçesindeki mis kokulu zülüflerin,
Naim bahçelerinde gezinen tavusa benzer.

Canımın yoldaşı; yüzünü görme hevesiyle
Gönlüm, meltemde savrulan toza benzer.

Şu toprak bedenim sokağına çakılıp kaldı
Toz gibi kalkmaz yerinden, sebebi budur

İsa nefesli sevgili! Boyunun üstüme düşen gölgesi,
Çürük kemiğe akseden diriltici rûha benzer.

Kâbe'yi makam edinene bak sen!
Dudaklarını anmaktan meyhane kapısını mekân tutar!

Aziz sevgilim! Kayıp Hafız'ın çok eskilerden beri
Senin gamınla yaptığı birlik antlaşması var.

Gazel 37

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Biyâ ki kasr-i emel saht sustbunyâdest
Biyâr bâde ki bunyâd-i omr ber bâd est

Gulâm-i himmet-i ânem ki zîr-i çarh-i kebûd
Zi herçi reng-i tealluk pezîred, âzâdest

Çi gûyemet ki be meyhâne dûş mest u herâb
Surûş-i âlem-i gaybem çi mujdehâ dâdest

Ki ey bulendnazar şâhbâz-i sidrenişîn
Neşîmen-i tu ne in konc-i mihnetâbâdest

Turâ zi kungure-i arş mîzenend safîr
Nedânemet ki derin dâmgeh çi uftâdest

Nasîhatî konemet; yâd gîr u der amel âr
Ki in hadîs zi pîr-i tarîkatem yâd est

Gam-i cihân mehor u pend-i men meber ez yâd
Ki in latîfe-i aşkem zi rehrovî yâd est

Rızâ be dâde bedih vez cebîn girih bugşây
Ki ber men u tu der-i ihtiyâr negşâdest

Mecû dorostî-i ahd ez cihân-i sustnihâd
Ki in acûz arûs-i hezâr dâmâdest

Nişân-i ahd u vefâ nîst der tebessum-i gul
Benâl bulbul-i bîdil ki cây-i feryâd est

Hased çi mîberî ey sustnazm ber Hâfiz?
Kabûl-i hâtir u lutf-i sohen Hodâdâdest

Gel haydi, çok zayıftır emeller kasrının temeli.
Şarap getir; rüzgâr üstüne kurulmuş ömrün temeli.

Şu gökkubbenin altında sorunlardan uzaksa biri
Özgürdür; onun himmetine kul köle bilin beni.

Sana daha ne diyeyim? Dün sarhoştum meyhanede bulut gibi
Gayb âleminin meleği bana ne müjdeler vermedi ki!

Arşın Sidre tabakasında oturan, bakışı yüce doğan! dedi
Değildir senin yuvan bu sıkıntılar köşesi.

Aşk şerefesinden ıslık çalıyorlar sana
Şu tuzakta başına neler geldi! Bilmemki?!

Bir nasihatim var, dinle, uygula onu
Tarikat pîrim bana bunları söylemişti

Çekme dünya gamını, aklından çıkarma nasihatimi.
Bir yoldaşımdan duymuştum bu aşk latifesini:

Sana verilene razı ol; alnından sil hoşnutsuzluk ifadesini
Senin, benim yüzüme açılmış değil seçenek kapısı

Karaktersiz dünyadan ahde vefa arama
Bu kocakarı bin damadın gelini

Gülün tebessümünde yok ahit, vefa işareti
Aşık bülbül! İnlemeye bak; feryadın zamanı şimdi

Şair bozuntusu! Neden kıskanırsın Hafız'ı?
Allah vergisidir şiir gücü ile söz güzelliği.

Gazel 38

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Bîmihr-i ruhet rûz-i merâ nûr nemândest
Vez omr merâ cuz şeb-i deycûr nemândest

Hengâm-i vidâ-i tu zi bes girye ki kerdem
Dûr ez ruh-i tu çeşm-i merâ nûr nemândest

Mîreft hiyâl-i tu zi çeşm-i men u mîgoft
Heyhât ezin gûşe ki ma'mûr nemândest

Vasl-i tu ecel râ zi serem dûr hemîdâşt
Ez dovlet-i hecr-i tu kunûn dûr nemândest

Nezdîk şud an dem ki rakîb-i tu begûyed
Dûr ez ruhet, in haste-i rencûr nemândest

Sabrest merâ çâre-i hicrân-i tu lîken
Çun sabr tevân kerd? Ki makdûr nemândest

Der hicr-i tu ger çeşm-i merâ âb-i revânest
Gû hûn-i ciger rîz ki ma'zûr nemândest

Hâfiz zi gam ez girye neperdâht be hande
Mâtemzede râ dâiye-i sûr nemândest

Yüzünün güneşi yokken gündüzümde nur kalmadı
Ömrümde uzun gecelerden başka şey kalmadı

Seninle vedalaşırken ben ne çok ağladım!
Yüzünden uzağım diye gözümde nur kalmadı

Hayalin gözümde canlanıyor, diyordu:
Yazık! Bu köşe de mamur kalmadı!

Vuslat sevinci eceli uzak tutardı başımdan
Ayrılık devletinden şimdi canım uzak kalmadı

Yaklaştı o demler; rakibin diyecek sevgiline:
Başın sağ olsun! Gönlü yaralı âşığın da kalmadı!

Ayrılık derdinin çaresi sabırdır ama
Nasıl sabredeyim? Bende takat kalmadı.

Yaş döker gözlerim ayrılık derdiyle
Ciğer kanı döksün artık; başka mazeret kalmadı

Hafız, gam ile ağlamaktan gülmeye fırsat kalmadı
Matem tutana sevinecek sebep kalmadı.

Gazel 39

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Bâg-i merâ çi hâcet-i serv u sanevber est
Şimşâd-i hâneperver-i mâ ez ki kemter est?

Ey nâzenîn peser, tu çi mezheb girifteî
K'et hûn-i mâ helâlter ez şîr-i mâder est

Çun nakş-i gam zi dûr bebînî, şerâb hâh
Teşhîs kerdeîm u mudâvâ mukarrer est

Ez âsitân-i pîr-i mugân ser çerâ keşîm?
Dovlet der an serâ vu guşâyiş der an der est

Yek kıssa bîş nîst gam-i aşk vin aceb
Kez her zebân ki mîşinevem nâmukarrer est

Dî va'de dâd vaslem u der ser şerâb dâşt
İmrûz tâ çi gûyed u bâzeş çi der ser est?

Şîrâz u Âb-i ruknî yu in bâd-i hoş-i nesîm
Aybeş mekun ki hâl-i ruh-i heft kişverest

Fark est ez âb-i Hızr ki zulumât cây-i ûst
Tâ âb-i mâ ki menbaeş Allâhuekber est

Mâ âb-i rûy-i fakr u kanâat nemîberîm
Bâ pâdişeh begûy ki rûzî mukadder est

Hâfiz çi turfe şâh-i nebâtîst kilk-i tu
Keş mîve dilpezîrter ez şehd u şekker est

Bahçemizde selviye, çama ne gerek var?
Evimizdeki şimşirin öbürlerinden eksik neyi var?

Nazlı oğlan! Sende nasıl bir mezhep var?
Ana sütünden helal ciğer kanımız var

Uzaktan gam izlerini gördün mü, şarap iste
Biz teşhisi koyduk; belli, bunun tedavisi var

Meyhanenin eşiğinden neden uzak duralım?
İşler o kapıda açılır; orada devlet var

Aşk gamı dediğin altı üstü bir hikâye, ama şaşıyorum
Kimin ağzından işitsem, tekrarsız bir hikâye var!

Dün vuslat vaat ettiğinde, kıyaktı kafası
Bakalım ne diyecek bugün? Kafasında neler var?

Şiraz şehri, Ruknâbâd ırmağı, şu hoş esinti
Kusur bulma! Neymiş; yedi memleketin yanak beni var!

Karanlıklar ülkesinden doğan Hızır suyu ile
Allahüekber'den doğan suyumuz arasında fark var

Fakirliğin, kanaatin şerefini yerle bir etmeyiz biz
Söyle padişaha; önceden takdir edilmiş rızkımız var

Hafız, kalemin ne güzel bir bitkinin dalı ki
Şekerden, baldan tatlı meyvası var!

Gazel 40

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Elminnetu lillâh ki der-i meykede bâz est
Zan rû ki merâ ber der-i û rûy-i niyâz est

Humhâ heme der cûş u hurûşend zi mestî
Van mey ki der ancâst hakîkat, ne mecâzest

Ez vey heme mestiyyu gurûr est u tekebbur
Vez mâ heme bîçâregî yu acz u niyâz est

Râzî ki ber-i gayr negoftîm u negûîm
Bâ dûst begûîm ki û mahrem-i râz est

Şerh-i şiken-i zulf-i ham ender ham-i cânân
Kûteh netevan kerd ki in kıssa dirâz est

Bâr-i dil-i Mecnûn u ham-i turre-i Leylî
Ruhsâre-i Mahmûd u kef-i pây-i Ayâz est

Ber dûhte'em dîde çu bâz ez heme âlem
Tâ dîde-i men ber ruh-i zîbâ-yi tu bâz est

Der Ka'be-i kûy-i tu her an kes ki biyâyed
Ez kıble-i ebrû-yi tu der eyn-i nemâz est

Ey meclisiyân sûz-i dil-i Hâfiz-i miskîn
Ez şem' beporsîd ki der sûz u gudâz est

Meyhanenin kapısı açık; şükür Allah'a!
Niyaz için yüzüm dönük o kapıya

Küpler coşup köpürüyor sarhoşlukla
O mey mecaz değil, gerçektir, durur orada

Sarhoşluk, gurur, kibir ondan yana
Biçarelik, acizlik, niyaz bizden yana

Sırrımızı demedik, demeyiz başkasına
Sır mahremidir; söyleriz sırrı biz dosta

Sevgilinin büklüm büklüm zülüfleri anlatılmaz bir çırpıda
Anlatması çok sürer; uzundur bu kıssa

Mecnun'un gönül yükü, Leyla'nın kakül kıvrımı bir yanda
Mahmud'un yanağı, Ayaz'ın ayak tabanı bir yanda

Doğanlar gibi kapadım gözlerimi dünyaya
Açıktır gözlerim sadece güzel yanağına

Sokağının Kâbesine kim uğrarsa
Kaşlarının kıblesinde durur namaza

Meclis dostları; zavallı Hafız'ın gönül yangısını
Sorun sürekli yanıp eriyen muma.

Gazel 41

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Egerçi bâde ferahbahş u bâd gulbîz est
Be bang-i çeng mehor mey ki muhtesib tîz est

Surâhiyyu harîfî geret be çeng ufted
Be akl nûş ki eyyâm fitne'engîz est

Der âstîn-i murakka' piyâle pinhân kun
Ki hemçu çeşm surâhî-i zemâne hûnrîz est

Be âb-i dîde beşû'îm hırkahâ ez mey
Ki movsim-i vera' u rûzgâr-i perhîz est

Mecûy eyş-i hoş ez dovr-i bâjgûn-i sipehr
Ki sâf in ser-i hum cumle dordîâmîz est

Sipehr-i berşude pervîzenîst hûnefşân
Ki rîze'eş ser-i Kisrî yu tâc-i Pervîz est

Irâk u Fârs giriftî ki be şi'r-i hoş Hâfiz
Biyâ ki novbet-i Bagdâd u vakt-i Tebrîz est

Bade ferahlık verse, rüzgâr gül yaprağı dökse de
Çeng nağmesiyle mey içme; zaptiyenin kulağı kirişte!

Sürahi, bir arkadaş, çeng olursa bir de
Akıllıca iç; çünkü günler fitne peşinde

Şarap kadehini hırka yenine gizle
Zamane sürahisi göz gibi kan dökmekte

Hırkaya bulaşan meyi yıkayalım gözyaşları ile
Günahtan sakınma zamanıdır şimdilerde

Baş aşağı dönen felekten güzel yaşam bekleme
Felek küpünün saf şarabı dolu ağzına kadar tortu ile

Yüksek felek benzer kan fışkırtır eleğe
Elenenler Kisrâ'nın başıdır, Perviz'in tacı bir de

Hafız Irak'ı, Fars'ı fethettin güzel şiirlerinle
Haydi bakalım, şimdi sıra geldi Bağdat ile Tebriz'e.

Gazel 42

Vezin: Fâilâtün Mefâilün Feilün

Hâl-i dil bâ tu goftenem heves est
Haber-i dil şinuftenem heves est

Tama'-i hâm bîn ki kısse-i fâş
Ez rakîbân nihuftenem heves est

Şeb-i kadrî çunîn azîz-i şerîf
Bâ tu tâ rûz hoftenem heves est

Veh ki durdâne-i çunîn nâzuk
Der şeb-i târ suftenem heves est

Ey sabâ imşebem meded fermây
Ki sehergeh şikuftenem heves est

Ez berâyi şeref be nûk-i muje
Hâk-i râh-i tu ruftenem heves est

Hemçu Hâfiz be ragm-i muddeiyân
Şi'r-i rindâne goftenem heves est

Gönlümdekilerini sana söylemek istiyorum.
Gönül haberlerini dinlemek istiyorum.

Bak hele şu ham tamahkâra! İfşâ olmuş aşk hikayesini
Rakiplerimden gizlemek istiyorum.

Böylesine aziz ve şerefli bir Kadir gecesinde seninle
Gün doğana kadar yatmak istiyorum.

Vay vay vay! Böylesi nâzik bir inciyi
Karanlık mı karanlık bir gecede delmek istiyorum.

Sabah rüzgârı! Bu gece yardım et bana.
Çünkü gün ağardı mı açmak istiyorum.

Şerefine, geçtiğin yolun tozunu toprağını
Kirpiklerimle süpürmek istiyorum.

Şu iddiacıların rağmına ben,
Hafız gibi rintçe şiirler söylemek istiyorum.

Gazel 43

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Sahn-i bustân zovkbahş u sohbet-i yârân hoş est
Vakt-i gul hoş bâd kez vey vakt-i meyhârân hoş est

Ez sabâ her dem meşâm-i cân-i mâ hoş mîşeved
Ârî ârî, tayb-i enfâs-i hevâdârân hoş est

Nâguşûde gul nikâb-ı âheng-i rihlet sâz kerd
Nâle kun bulbul ki gulbang-i dilefgârân hoş est

Morg-i hoşhân râ beşâret bâd kender râh-i aşk
Dûst râ bâ nâle-i şebhâ-yi bîdârân hoş est

Nîst der bâzâr-i âlem hoşdilî ver zan ki hest
Şîve-i rindî yu hoşbâşî-yi ayyârân hoş est

Ez zebân-i sûsen-i âzâde'em âmed be gûş
Kenderin deyr-i kuhen kâr-i sebukbârân hoş est

Hâfizâ terk-i cihân goften tarîk-i hoşdilîst
Tâ nepindârî ki ahvâl-i cihândârân hoş est

Bahçe zevk veriyor; yârân ile sohbet hoş
Gül vaktidir; kutlu olsun! Mey içenlerin vakti hoş

Sabâdan can burnumuza hoş koku gelir her an
Evet, seni arzulayanların nefesleri bile hoş

Gül goncası açmadan göç bohçasını hazırladı
İnle bülbül. Gönlü yaralıların ezgileri hoş

Müjde güzel sesli bülbül! Aşk yolunda
Geceleri âşıkların iniltileri dost için hoş

Âlem pazarında gönül hoşluğu diye bir şey yok
Varsa, rintlik tarzı ile ayyarların mutluluğu hoş

Süsenin dediği sözler çalındı kulağıma
Şu eski manastırda yükü hafiflerin işi hoş

Hafız, dünyadan vazgeçmek mutluluğun yoludur
Sanma ki dünyaya hâkim olanların hali pek hoş.

Gazel 44

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Kunûn ki ber kef-i gul câm-i bâde-i sâf est
Be sad hezâr zebân bulbuleş der ovsâf est

Behâh defter-i eş'âr u râh-i sahrâ gîr
Çi vakt-i medrese vu bahs-i Keşf-i Keşşâf est

Fakîh-i medrese dî mest bûd u fetvî dâd
Ki mey herâm velî bih zi mâl-i ovkâf est

Be dord u sâf turâ hukm nîst, hoş der keş
Ki her çi sâki-yi mâ kerd, ayn-i eltâf est

Bebor zi halk u çu ankâ kıyâs-i kâr begîr
Ki sît-i gûşenişînân zi Kâf tâ Kâf est

Hadîs-i muddeiyân u hiyâl-i hemkârân
Heman hikâyet-i zerdûz u bûriyâbâf est

Hamûş Hâfiz u in nuktehâ-yi çun zer-i surh
Nigâhdâr ki kallâb-i şehr sarrâf est

Gül goncasının avucunda saf şarap var şimdi
Över bülbül onu; var yüz bin dili

İste şiir defterini, tut kırların yolunu
Medresenin, Keşf-i Keşşaf'ın vakti değil şimdi

Dün medresenin fıkıhçısı sarhoştu; fetva verdi
Şarap haram olsa da, vakıf malından iyi

Bir hüküm yok şarabı tortulu veya saf iç diye
İç sen. Lutuftur, bizim için ne hazırladıysa sâki.

Halktan kop, durum değerlendirmesi yap ankâ gibi
Kaf'tan Kaf'a yayılır münzevilerin sesi

İddiacıların sözleri, meslektaşların hayali
Tıpkı sırmacı ile hasırcıların hikâyesi

Sus Hafız, koru bu halis altın gibi sözleri
Şehir kalpazanları sarraftır; bilir sözün iyisini.

Gazel 45

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Derin zemâne refîkî ki hâlî ez halel est
Surâhî-yi mey-i nâb u sefîne-yi gazel est

Cerîde rov ki guzergâh-i âfiyet teng est
Piyâle gîr ki omr-i azîz bîbedel est

Ne men zi bîamelî der cihân melûlem u bes
Melâlet-i ulemâ hem zi ilm-i bîamelest

Be çeşm-i akl derin rehguzâr-i porâşûb
Cihân u kâr-i cihân bîsebât u bîmahal est

Begîr turre-i mehçihreî yu kısse mehân
Ki sa'd u nahs zi te'sîr-i Zuhre vu Zuhal est

Dilem umîd-i ferâvân be vasl-i rûy-i tu dâşt
Velî ecel be reh-i omr rehzen-i emel est

Be hîç dovr nehâhend yâft huşyâreş
Çunin ki Hâfiz-i mâ mest-i bâde-i ezel est

Şu devirde kusurdan uzak bir arkadaş
Saf mey sürahisi ile gazel defteri

Bir başına yürü; dardır afiyet geçiti
Al kadehi eline; aziz ömrün yok bedeli

Amelsizlikle melul olan değilim sadece ben
Amelsiz ilimden gelir âlimlerin melaleti

Akıl gözüyle bakıyorum bu tehlikeli geçitte
Sebatsızdır dünya, yersizdir dünya işleri

Ay yüzlü dilber zülfünü okşa; maval okuma! Neymiş:
Uğur Zühre'den, uğursuzluk Zuhal'den gelir ileri!

Çok umudum vardı görmeye cemalini
Ecel ömür yolumda emelimin eşkıyası kesildi

Ezel badesiyle sarhoş ya bizim Hafız
Hiçbir devirde çıkmayacak onu ayık görecek biri.

Gazel 46

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Gul der ber u mey der kef u ma'şûk be kâm est
Sultân-i cihânem be çunin rûz gulâm est

Gû şem' meyârîd der in cem' ki imşeb
Der meclis-i mâ mâh-i ruh-i dûst temâm est

Der mezheb-i mâ bâde helâl est velîken
Bîrûy-i tu ey serv-i gulendâm herâm est

Gûşem heme ber kovl-i ney u nagme-i çeng est
Çeşmem heme ber la'l-i leb u gerdiş-i câm est

Der meclis-i mâ ıtr meyâmîz ki mâ râ
Her lahza zi gîsû-yi tu hoşbûy-i meşâm est

Ez çâşnî-yi kand megû hîç u zi şekker
Zan rû ki merâ ez leb-i şîrîn-i tu kâm est

Tâ genc-i gamet der dil-i vîrâne mukîm est
Hemvâre merâ kûy-i herâbât makâm est

Ez neng çi gûî ki merâ nâm zi neng est
Vez nâm çi porsî ki merâ neng zi nâm est

Gül yanımda, mey kadehi elimde, sevgili muradımı vermede
Dünya sultanı bile bana kul köle böyle bir günde

Mum getirmesinler meclisimize bu gece
Sevgilinin yanağı dolunay gibi parlıyor meclisimizde

Bade helaldir bizim meşrebimizde
Gül endamlım, selvi boylum!
Yüzün olmayınca, haramdır bade

Kulağım hep neyin iniltisinde, çengin ezgilerinde
Gözlerim lâl dudaklarında, kadehin devrinde

Itır saçma meclisimizde zira
Saçlarının hoş kokusu yer etmiştir burnumuzda

Şekerin tadından hiç bahsetme boş yere
Çünkü tatlı dudaklarının tadı damağımda

Aşkımın gam hazinesi durdukça virane kalbimde
Daimî makamın olacak âşıkların harap olduğu meyhane

Niçin utançtan bahsediyorsun? Ünlendim ben utanç sayesinde
Ünümü niye soruyorsun? Utancım zaten ünümde

Meyhâre vu sergeşte vu rindîm u nazarbâz
Vankes ki çu mâ nîst derin şehr kudâm est?

Bâ muhtesibem eyb megûyîd ki û nîz
Peyveste çu mâ der taleb-i eyş-i mudâm est

Hâfiz menişîn bîmey u ma'şûk zemânî
K'eyyâm-i gul u yâsemen u iyd-i siyâm est

Mey içeriz, avareyiz, rindiz, güzel düşkünüyüz
Bizim gibi olmayan kim var şu şehirde?

Aman söylemeyin ayıbımı muhtesibe! Aslında o da
Bizim gibi sürekli işretin peşinde

Hafız, meysiz, maşuksuz kalma bir an bile
Gül, yasemin devri, Ramazan bayramı bu günlerde!

Gazel 47

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Be kûy-i meykede her sâlikî ki reh dânist
Derî diger zeden endîşe-i tebeh dânist

Zemâne efser-i rindî nedâd cuz be kesî
Ki serfirâzî-yi âlem derin kuleh dânist

Ber âsitâne-i meyhâne her ki yâft rehî
Zi feyz-i câm-i mey esrâr-i hânkeh dânist

Her an ki râz-i do âlem zi hatt-i sâgar hând
Rumûz-i câm-i Cem ez nakş-i hâk-i reh dânist

Verây-i tâ'at-i dîvânegân zi mâ metaleb
Ki şeyh-i mezheb-i mâ âkılî guneh dânist

Dilem zi nergis-i sâkî emân nehâst be cân
Çerâ ki şîve-i an turk-i dilsiyeh dânist

Zi covr-i kovkeb-i tâli' sehergâhân çeşmem
Çonân girîst ki Nâhîd dîd u meh dânist

Hadîs-i Hâfiz u sâgar ki mîzened pinhân
Çi cây-i muhtesib u şihne, pâdişeh dânist

Bulend mertebe şâhî ki nuh revâk-i sipihr
Numûneî zi ham-i tâk-i bârgeh dânist

Hangi sâlik bulduysa meyhane sokağını
Saçma fikir gördü başka kapı çalmayı

Zamane o kişiye verdi rintlik tacını
Bu külahta gördü o âlem şerefini

Kim geçtiyse meyhanenin eşiğinden
Mey kadehinin feyziyle anladı tekke sırlarını

Kim kadehteki yazıdan okuduysa iki âlem sırrını
Bu yoldaki izlerden anladı Cem kadehinin rumuzlarını

Bekleme bizden divanelerin ibadetinden başkasını
Meşrebimizin şeyhi günah saydı akıllılığı

Gözlerim sakinin nergis gözünden aman dilemedi
Bunu merhametsiz dilberin tarzı kabul etti

Baht yıldızının cevrinden gözlerim seher vakti
Öyle ağladı ki Zühre gördü, Ay anladı

Hafız'ın kadehle olan gizli konuşmalarını
Muhtesip, şıhne şöyle dursun, padişah bile anladı

Şanı yüce şahım, dokuz revaklı gökyüzünü
Sarayının divan kemerinden bir örnek bildi.

Gazel 48

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Sûfî ez pertov-i mey râz-i nihânî dânist
Govher-i herkes ezin la'l tevânî dânist

Kadr-i mecmû'a-i gul morg-i seher dâned u bes
Ki ne her kû varakî hând, ma'ânî dânist

Arze kerdem do cihân ber dil-i kâr uftâde
Be cuz ez aşk-i tu bâkî heme fânî dânist

An şud eknun ki zi ebnâ-yi avâm endîşem
Muhtesib nîz dür-i in eyş-i nihânî dânist

Dilber âsâyiş-i mâ maslahat-i vakt nedîd
Verne ez cânib-i mâ dilnigerânî dânist

Seng u gul râ koned ez yumn-i nazar la'l u akîk
Her ki kadr-i nefes-i bâd-i yemânî dânist

Ey ki ez defter-i akl âyet-i aşk âmûzî
Tersem in nukte be tahkîk nedânî dânist

Mey biyâver ki nenâzed be gul-i bâg-i cihân
Her ki gâretgerî-yi bâd-i hazânî dânist

Hâfiz in govher-i manzûm ki ez tab' engîht
Zi eser-i terbiyet-i âsaf-i sânî dânist

Sûfî mey ışığından anladı gizli sırları
Sen de anlayabilirsin bu lâlden herkesin cevherini

Ancak bülbül bilir gül demetinin kadrini
Sanma her mürekkep yalamışın ince mânâları kavrayacağını

Görmüş geçirmiş gönlüme sordum iki dünyayı
Fâni buldu senin aşkın dışında kalanları

Şimdi ne oldu bak: Ben düşünürken insanları
Muhtesip de gizli işret âleminin incilerine ulaştı

Sevgili bu devirde uygun görmedi huzur bulmamızı
Yoksa bizden yana yok herhangi bir kaygısı

Hoş kokulu Yemen rüzgârının kadrini bilen kişi
Uğurlu bakışlarıyla taştan yaratır lâle, gülden akik taşı

Akıl defterinden aşk âyetlerini okuyan kişi!
Korkarım tam anlamıyla öğrenemezsin bu ince işi!

Mey getir. Kim bilirse hazan rüzgârının yağmacılığını
İftihar konusu etmez dünya bahçesinin güllerini

Hafız şairane tabiatıyla yazdı bu inci dizilerini
Bunun ikinci Asafın sayesinde olduğunu bildi.

Gazel 49

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Rovze-i huld-i berîn halvet-i dervîşân est
Mâye-i muhteşemî hidmet-i dervîşân est

Genc-i uzlet ki tilismât-i ecâyib dâred
Feth-i an der nazar-i rahmet-i dervîşân est

Kasr-i Firdovs ki Rizvâneş be derbânî reft
Manzarî ez çemen-i nuzhet-i dervîşân est

Ançi zer mîşeved ez pertev-i an kalb-i siyâh
Kîmyâîst ki der sohbet-i dervîşân est

Ançi pîşeş benihed tâc-i tekebbur horşîd
Kibriyâîst ki der haşmet-i dervîşân est

Dovletî râ ki nebâşed gam ez âsîb-i zevâl
Bîtekelluf beşinev, dovlet-i dervîşân est

Husrevân kıble-i hâcât-i cihânend velî
Sebebeş bendegî-i hazret-i dervîşân est

Rûy-i maksûd ki şâhân be duâ mîtalebend
Mazhareş âyine-i tal'at-i dervîşân est

Ez kirân tâ be kirân leşker-i zulmet velî
Ez ezel tâ be ebed furset-i dervîşân est

Dervişlerin halvet yeridir Cennet bahçeleri
Dervişlere hizmet etmek ihtişamlı olmanın esası

İlginç tılsımları olan uzlet hazinesi
Dervişlerin rahmet bakışları açar onu

Rıdvan'ın kapıcılık yapmaya gittiği Firdevs kasrı
Bir manzaradır, dervişlerin gezindiği

Kararmış kalbin ışığıyla altına dönüştüğü
Bir kimyadır, yeri dervişlerin sohbeti

Güneş onun önüne koyar ululuk tacını
Bir ululuktur; dervişlerin hizmetinde bulursun onu

Devlet vardır; yok olma felaketinden duyulmaz kaygı
Can kulağıyla dinle; bu devlet dervişlerin devleti

Gerçi padişahlar dünyada hacet kıblesi
Dervişlere kul olmaktır böyle olmalarının sebebi

Şahların dua ile istedikleri murat yüzü
Aslında dervişlerin parlak yüz aynaları

Bir ufuktan öbür ufka kadar var zulüm orduları
Ezelden ebede dervişlerin var zulme engel olma fırsatı

Ey tevânger mefurûş in heme nahvet ki turâ
Ser u zer der kenef-i himmet-i dervîşân est

Genc-i Kârûn ki furû mîşeved ez kahr henûz
Hânde bâşî ki hem ez gayret-i dervîşân est

Hâfiz er âb-i hayât-i ezelî mîhâhî
Menba'eş hâk-i der-i halvet-i dervîşân est

Men gulâm-i nazar-i âsaf-i ahdem kû râ
Sûret-i hâcegî yu sîret-i dervîşân est

Zengin kişi; bu kadar büyüklük taslama
Dervişlerin himayesindedir başının yeri

Karun hazinesi yok olur kahırla
Okumuşsundur belki; bunda var dervişlerin gayreti

Hafız, ölümsüzlük suyunu istiyorsan, bunun kaynağı
Dervişlerin halvet kapısının toprağı

Zamanın Asafı vezirin bakışlarına kulum
Onda var vezirlik yüzü, dervişlerin sîreti.

Gazel 50

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Be dâm-i zulf-i tu dil mubtelâ-yi hîşten est
Bekuş be gamze ki îneş sezâ-yi hîşten est

Geret zi dest berâyed murâd-i hâtir-i mâ
Be dest bâş ki hayrî becây-i hîşten est

Be cânet ey but-i şîrîndehen ki hemçun şem'
Şebân-i tîre murâdem fenâ-yi hîşten est

Çu rây-i aşk zedî bâ tu goftem ey bulbul
Mekun ki an gul-i handân berâyi hîşten est

Be muşk-i Çîn u Çigil nîst bûy-i gul muhtâc
Ki nâfehâş zi bend-i kabâ-yi hîşten est

Merov be hâne-i erbâb-i bîmuruvvet-i dehr
Ki genc-i âfiyetet der serây-i hîşten est

Besûht Hâfiz u der şart-i aşkbâzî û
Henûz ber ser-i ahd u vefâ-yi hîşten est

Zülfünün tuzağına yakalandı gönlüm kendi kendine
Lâyığı bu zaten; öldür onu gamzenle!

Gönlümüzün muradını vermek elinden geliyorsa
Durma haydi; bir hayırdır bu, yerinde.

Tatlı dilli güzel; yemin ederim canıma! Muradım
Mum gibi yok etmektir kendimi karanlık gecelerde

Bülbül! Aşkını bana anlattığında, ne dedim sana?
Etme eyleme; o gülen gülün hayrı kendine

Gülün kokusu muhtaç değil Çin ile Çigil miskine
Gülün miski sırtındaki abasının boğum yerlerinde

Gitme dünyadaki mürüvvetsizlerin evine
Afiyet hazinesi zira senin kendi evinde

Hafız yandı tutuştu; âşıklığın şartında
Hâlâ vefa gösteriyor, duruyor ahdinde.

Gazel 51

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

La'l-i sîrâb-i be hûn teşne leb-i yâr-i men est
Vez pey-i dîden-i û dâden-i cân kâr-i men est

Şerm ez an çeşm-i siyeh bâdeş u mujgân-i dirâz
Her ki dil borden-i û dîd u der inkâr-i men est

Sârvân raht be dervâze meber k'an ser-i kû
Şâhrâhîst ki menzilgeh-i dildâr-i men est

Bende-i tâli'-i hîşem ki derin kaht-i vefâ
Aşk-i an lûlî-yi sermest harîdâr-i men est

Tabla-i ıtr-i gul u zulf-i abîrefşâneş
Feyz-i yek şemme zi bûy-i hoş-i attâr-i men est

Bâgbân hemçu nesîmem zi der-i hîş merân
K'âb-i gulzâr-i tu ez eşk-i çu gulnâr-i men est

Şerbet-i kand u gulâb ez leb-i yârem fermûd
Nergis-i û ki tabîb-i dil-i bîmâr-i men est

Anki der tarz-i gazel nukte be Hâfiz âmûht
Yâr-i şîrînsohen-i nâdiregoftâr-i men est

Yârimin dudağıdır kana susamış parlak lâl taşı
Onu görmeye can atmaktır bendenizin işi

Onun gönül çalışını görüp beni inkâr eden kişi
Kara gözlerden, uzun kirpiklerden utanmalı

Eşyamı şehir kapısına götürme kervanbaşı
Sevgilimin konak yerinin bulunduğu anayoldur orası

Talihimin kuluyum. Bu vefa kıtlığında
Benim alıcımdır o sarhoş sevgilinin aşkı

Gül kokusu tablası, amber saçan zülüfleri
Güzel kokular satan sevgilimin kokusundan bir parçası

Bahçıvan; seher yeli gibi kapından kovma beni
Gül renkli gözyaşlarımdan gelir gül bahçesinin suyu

Hasta gönlümün doktorudur yârimin nergis gözleri
İçmemi buyurdu gülsuyu ile şeker şerbeti

Hafız'a gazel tarzında incelikler öğreten kişi
Benim yârimdir; az konuşur, tatlıdır dili.

Gazel 52

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Rûzgârîst ki sevdâ-yi butân dîn-i men est
Gam-i in kâr neşât-i dil-i gamgîn-i men est

Dîden-i rûy-i tu râ dîde-i cânbîn bâyed
Vin kocâ mertebe-i çeşm-i cihânbîn-i men est

Yâr-i men bâş ki zîb-i felek u zînet-i dehr
Ez meh-i rûy-i tu vu eşk-i çu Pervîn-i men est

Tâ merâ aşk-i tu ta'lîm-i sohen goften kerd
Halk râ vird-i zebân, midhat u tahsîn-i men est

Dovlet-i fakr, Hodâyâ, be men erzânî dâr
K'in kerâmet sebeb-i haşmet u temkîn-i men est

Vâiz-i şihneşinâs in azamet gû mefurûş
Z'anki menzilgeh-i sultân dil-i miskîn-i men est

Yârab in Ka'be-i maksûd temâşâgeh-i kîst
Ki mugîlân-i tarîkeş gul u nesrîn-i men est

Hâfiz ez haşmet-i Pervîz diger kısse mehân
Ki lebeş cur'akeş-i Husrev-i Şîrîn-i men est

Ne zamandır güzellere sevdalanmak benim dinim oldu.
Bunun verdiği gam oldu üzgün gönlümün sevinci

Yüzünü görmek için canı görecek göz gerekli
Nerede dünyayı gören gözlerimin mertebesi, nerede o gözlerinki!

Benim yârim ol; feleğin süsü, dünyanın ziyneti
Senin ay yüzünden, benim Pervin gibi yaşımdan gelir ileri

Aşkın bana söz söylemeyi öğrettiğinden beri
Halkın dilinden düşmez adım; överler beni

Tanrım lâyık gör bana fakr denilen devleti
Bu keramet olur ihtişam ile kararlılığımın sebebi

Vaiz zaptiye ile ahbaplık kurmuş; caka satmasın bana!
Benim mütevazi gönlümdür sultanın konak yeri

Tanrım, bu maksat Kâbesi kimin seyir yeri?
Gül ile nesrin gelir bana yolunun deve dikeni

Hafız anlatma bana Perviz'in saltanatındaki ihtişamı
Tatlı dudaklı sultanımın içkisini yudumlar dudağı.

Gazel 53

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Menem ki gûşe-i meyhâne hânkâh-i men est
Duâ-yi pîr-i mugân vird-i subhgâh-i men est

Gerem terâne-i çeng-i sabûh nîst, çi bâk?
Nevâ-yi men be seher âh-i ozrhâh-i men est

Zi pâdişâh u gedâ fârigem bihamdillâh
Gedâ-yi hâk-i der-i dûst pâdişâh-i men est

Garaz zi mescid u meyhâne'em visâl-i şumâst
Cuz in hiyâl nedârem, Hodâ guvâh-i men est

Meger be tîg-i ecel hayme ber kenem ver nî
Remîden ez der-i dovlet ne resm u râh-i men est

Ez an zemân ki ber in âsitân nihâdem rûy
Ferâz-i mesned-i horşîd tikyegâh-i men est

Gunâh egerçi nebûd ihtiyâr-i mâ Hâfiz
Tu der tarîk-i edeb bâş, gû "gunâh-i men est"

Benim tekkem bu meyhanenin köşesidir
Dilimden düşmez sabah duası, meyhaneciye ettiğim duadır

Sabah şarabından, çeng ezgisinden mahrumsam, yok önemi
Şarkılarım, seher vakti özür dolu ah çekişlerimdir.

Padişahından, yoksulundan uzağım. Şükür Allah'a
Dostun kapısındaki yoksul benim padişahımdır.

Mesçitten, meyhaneden amacım sana kavuşmaktır.
Başka düşüncem yok; Allah buna şahittir.

Ancak ecel kılıcı ile sökebilirim bu hayat çadırını.
Yoksa devlet kapısından uzak durmak âdetim değildir.

Şu eşiğe yüzümü koyduğumdan beri
Dayandığım yer güneş tahtının üzeridir.

Kabahat etmek elimizde olmasa da Hafız
Edep yolundan ayrılma; söyle "Kabahat benimdir."

Gazel 54

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Zi girye merdum-i çeşmem nişeste der hûn est
Bebîn ki der talebet hâl-i merdumân çûn est

Beyâd-i la'l-i tu vu çeşm-i mest-i meygûnet
Zi câm-i gam mey-i la'lî ki mîhorem, hûn est

Zi maşrık-i ser-i kû âfitâb-i tal'at-i tu
Eger tulû' koned, tâli'em humâyûn est

Hikâyet-i leb-i şîrîn kelâm-i Ferhâd est
Şikenc-i turre-i Leylî makâm-i Mecnûn est

Dilem becû ki kadet hemçu serv-i dilcûyest
Sohen begû ki kelâmet latîf u movzûn est

Zi dovr-i bâde be cân râhatî resân sâkî
Ki renc-i hâtirem ez covr-i dovr-i gerdûn est

Ez an demî ki zi çeşmem bereft rûd-i azîz
Kenâr-i dâmen-i men hemçu rûd-i Ceyhûn est

Çigûne şâd şeved enderûn-i gamgînem?
Be ihtiyâr ki ez ihtiyâr bîrûn est

Zi bîhodî taleb-i yâr mîkoned Hâfiz
Çu muflisî ki talebkâr-i genc-i Kârûn est

Ağlamaktan kan oturdu gözlerime
Seni arzulayanlar ne halde, bak bir kere

Lâl dudağın, mey rengi sarhoş gözlerin
Gam kadehinden içtiğim mey değil, kan

Parlak yüzünün güneşi doğudan
Doğarsa, kutludur o gün talihim

Şirin dudağın hikâyesi aslında Ferhad'ın kelamı
Leyla'nın kâkül kıvrımı Mecnun'un makamı

Sor halimi hatırımı. Boyun alımlı selvi gibi
Bir söz söyle; sözlerin hem latif hem düzenli

Badeyi dolaştır, canımıza rahatlık ver sâki
Feleğin dönüş cevrinden gönlüm yaralı

Gözümden aziz ırmak akıttığımdan beri
Eteğimin kenarı andırır Ceyhun nehrini

Nasıl şâd olsun benim gamlı gönlüm?
Seçme hakkı benim elimde değil ki!

Hafız aklısıra ister yâre kavuşmayı
Karun hazinelerini isteyen müflisler gibi!

Gazel 55

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Ham-i zulf-i tu dâm-i kufr u dîn est
Zi kâristân-i û yek şemme în est

Cemâlet mu'ciz-i husn est lîken
Hadîs-i gamze'et sihr-i mubîn est

Zi çeşm-i şûh-i tu cân key tevan bord
Ki dâyim bâ kemân ender kemîn est

Ber an çeşm-i siyeh sad âferîn bâd
Ki der âşıkkuşî sihrâferîn est

Aceb ilmîst ilm-i hey'et-i aşk
Ki çarh-i heştumeş heftum zemîn est

Tu pindârî ki bedgû reft u cân bord
Hisâbeş bâ kirâmulkâtibîn est

Meşov Hâfiz zi keyd-i zulfeş îmen
Ki dil bord u kunûn der bend-i dîn est

Zülüflerinin kıvrımı küfrün, dinin tuzağı
Bunlar onun hüner atölyesinden bir parçası

Yüzün güzellik mucizesidir ama
Gamzen için söylenenler açık bir sihir doğrusu!

Şuh gözlerinden can nasıl kurtarılır?
Elinde yay, pusuda bekliyor sürekli

Aşk olsun o siyah gözlere doğrusu!
Âşık öldürmede ne sihirler yarattı!

İlginç bir ilimdir aşk astronomisi
Onun sekizinci göğü, yeryüzünün yedinci katı

Kötü sözlünün ölüp canını kurtardığını mı sanırsın?
Amellerin yazıcısı Tanrı'yladır onun hesabı

Hafız onun zülüf tuzağından emin olduğunu sanma
Gönlümü aldı götürdü; dinimi götürmek ister şimdi.

Gazel 56

Vezin: Fâilâtün Mefâilün Feilün

Dil serâperde-i mahabbet-i ûst
Dîde âyînedâr-i tal'at-i ûst

Men ki ser der neyâverdem be do kevn
Gerdenem zîr-i bâr-i minnet-i ûst

Tu vu tûbâ vu mâ vu kâmet-i yâr
Fikr-i herkes be kadr-i himmet-i ûst

Ger men âlûdedâmenem, çi aceb?
Heme âlem guvâh-i ismet-i ûst

Men ki bâşem der an harem ki sabâ
Perdedâr-i harîm-i hurmet-i ûst

Bîhiyâleş mebâd manzar-i çeşm
Zanki in gûşe cây-i halvet-i ûst

Her gul-i nov ki şud çemenârây
Zi eser-i reng u bûy-i sohbet-i ûst

Dovr-i Mecnûn gozeşt u novbet-i mâst
Herkesî penc rûz novbet-i ûst

Milket-i âşıkî yu genc-i tarab
Herçi dârem, zi yumn-i himmet-i ûst

Men u dil ger fedâ şodîm, çi bâk?
Garaz ender miyân selâmet-i ûst

Fakr-i zâhir mebîn ki Hâfiz râ
Sîne gencîne-i mahabbet-i ûst

Gönlüm onun muhabbet otağı
Gözüm parlak yüzünün ayna tutanı

Aklım ermedi benim iki âleme
Boynum ona minnet yükünün altında

Sen, Tûba, biz, sevgilinin boyu
Himmeti ölçüsündedir herkesin fikri

Lekelenmiş biriysem ben, şaşılmaz buna
Bütün âlem şahittir onun iffetine

Ben o haremde kimim? Seher yeli
Onun hürmet hareminin perdedarı

Gözümün önünde kalsın sadece hayali
Çünkü bu köşe onun halvet yeri

Sohbetinin rengi, kokusu tesiriyle
Her yeni açan gül süsledi çimenliği

Mecnun'un devri geçti; bizim devrimiz şimdi
Herkesin dünyada var beş günlük nöbeti

Aşıklık ülkesi, neşe hazinesi
Her şeyim onun himmet uğurunun eseri

Gönlümle ben feda olduysak, ne var bunda?
Maksat onun esenlik içinde olması

Bakma Hafız'ın görünüşteki yoksulluğuna
Çünkü sînesi onun muhabbetinin hazinesi.

Gazel 57

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

An siyehçerde ki şîrînî-i âlem bâ ûst
Çeşm-i meygûn, leb-i handân, dil-i hurrem bâ ûst

Gerçi şîrîndehenân pâdişehânend velî
Û Suleymân-i zemân est ki hâtem bâ ûst

Rûy-i hûbest u kemâl-i huner u dâmen-i pâk
Lâcerem himmet-i pâkân-i do âlem bâ ûst

Hâl-i muşkîn ki bedan âriz-i gendumgûn est
Sırr-i an dâne ki şud rehzen-i âdem, bâ ûst

Dilberem azm-i sefer kerd u Hodâ râ yârân
Çi konem bâ dil-i mecrûh ki her dem bâ ûst

Bâ ki in nukte tevan goft ki an sengîndil
Koşt mâ râ vu dem-i îsî-yi meryem bâ ûst

Hâfiz ez mu'tekidân est, girâmî dâreş
Zanki bahşâyiş-i bes, rûh-i mukerrem bâ ûst

O esmer dilberde dünyanın şirinliği var
Onun şarap rengi gözleri, gülen dudağı, mesut gönlü var

Ağzı tatlı dilberler padişahtır ama
Zamanın Süleymanı odur; yüzük onda var

Yüzü güzel, hüneri mükemmel, üstelik iffetli
Kuşkusuz iki dünyadaki temizlerin himmeti onda var

Buğday renkli yanağında mis kokan bir ben var
İnsanların yolunu kesen bu benin sırrı onda var

Dilberim sefere çıktı dostlar; Allah aşkına
Yaralı gönlümle ne yapacağım?
Hep onun yanında gönlüm var

Kime açabilirim derdimi? Taş yürekli sevgilim
Öldürdü beni. Ölüleri dirilten İsa nefesi onda var

Hafız inançlı kimselerdendir; saygı göster ona
Çokça bağış, cömert bir ruh istersen, onda var.

Gazel 58

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Ser-i irâdet-i mâ, v'âsitân-i hazret-i dûst
Ki her çi ber ser-i mâ mîreved, irâdet-i ûst

Nazîr-i dûst nedîdem egerçi ez meh u mihr
Nihâdem âyinehâ der mukâbil-i ruh-i dûst

Sabâ zi hâl-i dil-i teng-i mâ çi şerh dehed?
Ki çun şikenc-i varakhâ-yi gonçe tubertûst

Ne men sebûkeş-i in deyr-i rindsûzem u bes
Besâ serâ ki derin kârhâne seng u sebûst

Meger tu şâne zedî zulf-i anberefşân râ
Ki bâd gâliyesâ geşt u hâk anberbûst

Nisâr-i rûy-i tu her berg-i gul ki der çemen est
Fedâ-yi kadd-i tu her serv-i bun ki ber leb-i cûst

Zebân-i nâtıka der vasf-i şovk nâlân est
Çi cây-i kilk-iborîdezebân-i bîhudegûst?

Ruh-i tu der dilem âmed, murâd hâhem yâft
Çerâ ki hâl-i nikû der kafâ-yi fâl-i nikûst

Ne in zemân dil-i Hâfiz der âteş-i heves est
Ki dâgdâr-i ezel hemçu lâle-i hodrûst

İşte teslimiyet başımız, işte dostun eşiği
Başımıza ne gelirse, sebep, onun iradesi

Ay ile güneş ışığını yansıtan aynalar koydum
Sevgilimin yanağı karşısına. Görmedim onun yanağı gibisini

Seher yeli nasıl anlatabilir daralmış gönlümün halini?
Gönlümüz katmer katmer olmuş gül yaprakları gibi

Bir ben değilim bu ibadethaneye su testisi taşıyan
Ne başlar bu atölyede taş ile testi olmadı ki!

Sevgilinin amber kokulu saçlarını mı taradın?
Rüzgâr kokar mis gibi, topraktan gelir amber kokuları

Yüzüne saçılsın çimenlikte açan güllerin yaprakları
Boyuna kurban olsun su kenarındaki selvi ağaçları

Konuşan dilim şevkimi anlatmakta çaresizlikten inler
Boş konuşan dili kesik kalem nasıl anlatır bu duyguları?

Gönlüme vurdu yanağının parlaklığı; ereceğim muradıma
İyi falın ardından çıkan hal de olur iyi

Hafız'ın gönlü yalnız şimdi arzu ateşiyle yanmıyor
Ezelden dağlanmıştır hüdâyînâbit laleler gibi.

Gazel 59

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Dârem umîd-i âtifetî ez cenâb-i dûst
Kerdem cinâyetî yu umîdem be afv-i ûst

Dânem ki bugzered zi ser-i curm-i men ki û
Gerçi perîveş est velîken firiştehûst

Çendân girîstîm ki herkes ki ber gozeşt
Der eşk-i mâ çu dîd revân, goft kin çi cûst?

Hîç est an dehân u nebînem ezû nişân
Mûy est an miyân u nedânem ki an çi mûst

Dârem aceb zi nakş-i hiyâleş ki çun nereft
Ez dîde'em ki dembedemeş kâr şust u şûst

Bîgoft u gûy zulf-i tu dil râ hemîkeşed
Bâ zulf-i dilkeş-i tu kirâ rûy-i goft u gûst?

Omrîst tâ zi zulf-i tu bûî şenîde'em
Zan bûy der meşâm-i dil-i men henûz bûst

Hâfiz bed est hâl-i perîşân-i tu velî
Ber bûy-i zulf-i yâr perîşâniyet nikûst

Bir şefkat umuyorum sevgilimin katından
Bir kabahatim oldu; şimdi umudum onun affında

Biliyorum; kabahatimi bağışlayacak. Zira
Peri gibi güzel olsa da, melek huyludur aslında

Öyle ağladım ki gözümden akan yaşı gören
"Bu nasıl ırmak böyle?" dedi şaşkınlıkla

Ağzı yok denilecek kadar küçük; bir alamet yok
O bele ne demeli? İncecik bir kıl sanki!

Şaştığım şu ki; yıkanmaktır gözlerimin işi gücü
Gözlerimden hayali silinmedi gitti!

Zülüflerin bahaneler bulup çekiyor gönlümü
O cazibeli zülüflerine kim ne diyebilir ki?

Uzun zaman önce almıştım zülüflerinin kokusunu
O koku gönül burnumda durur o zamandan beri

Hafız perişan halin hiç hoş değil ama
Yârin zülüf kokusuyla değer doğrusu perişanlığına.

Gazel 60

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

An peyk-i nâmver ki resîd ez diyâr-i dûst
Âverd hırz-i cân zi hatt-i muşkbâr-i dûst

Hoş mîdehed nişân-i celâl u cemâl-i yâr
Hoş mîkoned hikâyet-i izz u vekâr-i dûst

Dil dâdemeş be mujde vu haclet hemîberem
Zin nakd-i kalb-i hîş ki kerdem nisâr-i dûst

Şukr-i Hodâ ki ez meded-i baht-i kârsâz
Ber hasb-i ârizûst heme kâr u bâr-i dûst

Seyr-i sipihr u dovr-i kamer râ çi ihtiyâr
Der gerdişend ber haseb-i ihtiyâr-i dûst

Ger bâd-i fitne her do cihân râ behem zened
Mâ vu çerâg-i çeşm u reh-i intizâr-i dûst

Kuhlulcevâhirî be men âr ey nesîm-i subh
Zan hâk-i nîkbaht ki şud rehguzâr-i dûst

Mâîm u âsitâne-i aşk u ser-i niyâz
Tâ hâb-i hoş kirâ bered ender kinâr-i dûst

Doşmen be kasd-i Hâfiz eger dem zened, çi bâk!
Minnet Hodây râ ki niyem şermsâr-i dûst

O ünlü ulak dostun diyarından geldi
Dostun mis kokan ayva tüylerinden can muskası getirdi

Yârin güzelliği, yüceliği hakkında güzel işaretler veriyor
Ağırbaşlılığını, değerini ne güzel anlatıyor!

Müjdesine karşılık kalbimi verdim ona
Utanırım kalbimdekini dosta saçtım diye

Şükür Allah'a; yâver giden bahtım sayesinde
İşler yürüyor dostun istediği şekilde

Feleğin seyri, Ayın dönmesi değil kendi elinde
Hepsi dostun sayesinde dönebilmekte

Fitne rüzgârı iki dünyayı allak bullak etse de
Biz varız, dostun yolunu gözleyen gözlerimiz var bir de

Seher yeli, göze sürülen toprak ilacını getir bana
O toprak kutlu oldu sevgili oradan geçti diye

Biz varız, aşk eşiği var, niyaz başımız bir de
Bakalım kim varacak dostun koynunda tatlı uykuya?

Niçin korkayım düşman Hafız'ı kötülemeye kalkıştı diye?
Dosta karşı utanacak bir şey yapmadım; şükür Allah'a!

Gazel 61

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Sabâ eger gozerî uftedet be kişver-i dûst
Biyâr nefha'î ez gîsû-yi muanber-i dûst

Be cân-i û ki be şukrâne cân ber efşânem
Eger be sûy-i men ârî peyâmî ez ber-i dûst

Ve ger çonanki der an hazretet nebâşed bâr
Berâyi dîde biyâver gubârî ez der-i dûst

Men-i gedâ vu temennâ-yi vasl-i û heyhât
Meger be hâb bebînem hiyâl-i manzar-i dûst

Dil-i sanevberiyem hemçu bîd lerzân est
Zi hasret-i kadd u bâlâ-yi çun sanevber-i dûst

Egerçi dûst be çîzî nemîhared mâ râ
Be âlemî nefurûşîm mû'î ez ser-i dûst

Çi bâşed er şeved ez bend-i gam dileş âzâd
Çu hest Hâfiz-i miskîn gulâm u çâker-i dûst

Sabâ rüzgârı, yolun yârin diyarına düşecek olursa
Amberli saçından birazcık koku getir bana

Yemin ederim sevgilinin canına! Bir haber getirirsen
Teşekkür etmek için canımı saçarım sana

Girme iznini alamazsan sevgilinin huzuruna
Gözlerim için kapısından bir tutam toz getir bana

Ben yoksul nerede, ona kavuşma arzusu nerede!
Sevgilinin yüzünü ancak görebilirim rüyada

Sevgilinin çam gibi uzun boyunu görme özlemiyle
Kozalağa benzer yüreğim kavak gibi titrer

Dost bizi bir pula satın almaz ama
Onun tek kılını değişmeyiz dünyaya

Ne olur sanki gam bağından gönlü kurtulsa!
Zavallı Hafız dostun kulu kölesi olmuş zira.

Gazel 62

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Merhabâ ey peyk-i muştâkân, bedih peygâm-i dûst
Tâ konem cân ez ser-i ragbet fedâ-yi nâm-i dûst

Vâlih u şeydâst dâyim hemçu bulbul der kafes
Tûtî-i tab'em zi aşk-i şekker u bâdâm-i dûst

Zulf-i û dâm est u hâleş dâne-i an dâm u men
Ber umîd-i dâne'î uftâde'em der dâm-i dûst

Ser zi mestî ber negîred tâ be subh-i rûz-i haşr
Her ki çun men der ezel yek cur'a hord ez câm-i dûst

Bes negûyem şemme'î ez şerh-i hod ezank
Derd-i ser bâşed numûden bîş ezin ibrâm-i dûst

Ger dehed destem, keşem der dîde hemçun tûtiyâ
Hâk-i râhî k'an muşerref gerded ez akdâm-i dûst

Meyl-i men sûy-i visâl u kasd-i û sûy-i firâk
Terk-i kâm-i hod giriftem tâ ber âyed kâm-i dûst

Hâfiz ender derd-i û mîsûz u bîdermân besâz
Zanki dermânî nedâred derd-i bîârâm-i dûst

Merhaba âşıklar ulağı! Ver dostun haberini
Dostun adına seve seve feda edeyim canımı

Şaşkınlık içindedir hep kafesteki bülbül gibi
Dostun şekeri, bademi aşkıyla şairliğimin papağanı

Onun zülüfleri tuzak, yanağındaki ben yem tanesi
Dostun tuzağına düştüm bir tanenin ümidiyle

Ezelde dostun kadehinden bir yudum içen, benim gibi
Mahşer günü sabahına kadar ayılmaz, kaldırmaz başını

Biraz olsun anlatamam sevgiliye duyduğum özlemi
Dostun üstüne bu kadar düşmek ağrıtır başı

Mümkün olursa, göz ilacı diye sürerim gözlerime
Dostun ayaklarıyla müşerref olan toprağı

Ben ona kavuşmak isterim, o ayrılık peşinde
Geçtim arzularımdan dostun arzusu olsun diye

Hafız onun derdiyle yan, alışmaya bak dermansızlığa
Dostun huzur bırakmaz derdinin yoktur dermanı.

Gazel 63

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Rûy-i tu kes nedîd u hezâret rakîb hest
Der gonçe'î henûz u sadet andelîb hest

Ger âmedem be kûy-i tu, çendân garîb nîst
Çun men deran diyâr hezârân garîb hest

Der aşk-i hânekâh u herâbât fark nîst
Her câ ki hest pertev-i rûy-i habîb hest

Ancâ ki kâr-i sovme'e râ cilve mîdehend
Nâkûs-i deyr-i râhib u nâm-i salîb hest

Âşık ki şud? Ki yâr be hâleş nazar nekerd
Ey hâce, derd nîst vegerne tabîb hest

Feryâd-ı Hâfiz in heme âhir be herze nîst
Hem kısse-i garîb u hadîsî acîb hest

Yüzünü kimse görmedi ama bin rakip âşık var
Gül goncasısın henüz; bin âşık bülbülün var

Sokağına geldimse, yok garipsenecek bir şey
Benim gibi o diyarda bin garip var

Tekke ile meyhane aşkı arasında fark yok
Her nerede ki dostun yüzünün ışığı var

İbadethane faaliyetlerinin bulunduğu yerde
Rahibin kilise çanı ile haçın adı var

Kim âşık olmuş da yâri onun haline bakmamış?
Ortada dert falan yok efendi! Yoksa tabip var

Hafız'ın feryat figanı boşuna değil
Bunların garip hikâyesi, ilginç sözleri var.

Gazel 64

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Egerçi arz-i huner pîş-i yâr bîedebîst
Zebân hamûş velîken dehân por ez arabîst

Perî nihufte ruh u dîv der kirişme-i husn
Besûht dîde zi hayret ki in çi bul'acebîst

Derin çemen gul-i bîhâr kes neçîd, ârî
Çerâg-i Mustafavî bâ şirâr-i Bûlehebîst

Sebeb mepors ki çerh ez çi sifleperver şud
Ki kâmbahşî-i û râ behâne bîsebebîst

Be nîm cov neharem tâk-i hânekâh u ribât
Merâ ki mastaba eyvân u pây-i hum tonobîst

Cemâl-i duhter-i rez nûr-i çeşm-i mâst meger
Ki der nikâb-i zucâcî yu perde-i inebîst

Hezâr akl u edeb dâştem men ey hâce
Kunûn ki mest-i herâbem, salâh bîedebîst

Biyâr mey ki çu Hâfiz hezârem istizhâr
Be girye-i seherî yu niyâz-i nîmşebîst

Yârin huzurunda hüner göstermek edepsizlik olsa bile
Dilim suskun ama ağzım dolu Arapça ile

Peri bir yandan yüzünü gizlemiş,
Şeytan o yanda güzelliği ile kırıtmakta
Şaşkınlıktan gözlerim kamaştı! Bu nasıl iş acaba!

Şu çimenlikte kimse dikensiz gül dermedi
Mustafa'nın ışığı ile Ebûleheb'in şirretlik kıvılcımı bir arada

Felek aşağılık insanları neden korur? Sorma
Murat verebilir o, bir sebebe dayanmadan da

Tekkenin, zaviyenin kemerini almam yarım arpaya
Oturduğum sedir, meyhanenin ayvanı ile küpün dibi

Üzümün kızının cemali gözümüzün nuru ama
Bu güzellik gizlenmiştir sırça peçe ile üzüm perdesinin arkasına

Efendi, mükemmel biriydim ben akıldan, edepten yana
Şimdi bulut gibi sarhoşum; edepsizlik doğru yoldur bana

Getir meyi; Hafız gibi benim de desteğim var
Seher vakti ağlayışları, gece yarısı yakarışları bunlar.

Gazel 65

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Hoşter zi ayş u sohbet u bâg u behâr çîst?
Sâkî kucâst? Gû sebeb-i intizâr çîst?

Her vakt-i hoş ki dest dehed, mugtenem şumâr
Kes râ vukûf nîst ki encâm-i kâr çîst

Peyvend-i omr beste be mû'îst; hûş dâr
Gamhâr-i hîş bâş; gam-i rûzgâr çîst?

Ma'nî-i âb-i zindegî yu rovze-i İrem
Cuz tarf-i cûyibâr u mey-i hoşguvâr çîst?

Mestûr u mest her do çu ez yek kabîle'end
Mâ dil be işve-i ki dehîm? İhtiyâr çîst?

Râz-i derûn-i perde çi dâned felek, hamûş.
Ey muddeî nizâ'-i tu bâ perdedâr çîst?

Sehv u hatâ-yi bende gereş i'tibâr nîst
Ma'nî-yi afv u rahmet-i âmurzigâr çîst?

Zâhid şerâb-i kovser u Hâfiz piyâle hâst
Tâ der miyâne hâste-i kirdigâr çîst?

İçki meclisinden, sohbetten, bağdan, bahardan hoş ne var?
Saki nerede? Söyle; beklememizin ne sebebi var?

Eline geçen hoş vakti değerlendirmeye bak
Kimse bilemez, işin sonunda ne var?

Ömür dediğin bir kıla bağlı; uyanık ol aman!
Kendi derdini çöz; zamane gamı da nedir?

Hayat suyunun, İrem bağlarının anlamı
Bir çay kenarı ile içimi hoş şarap dışında nedir?

Değil mi ki sarhoşu da sakınanı da aynı boydan, aynı soydan
Kimin cilvesine gönül vereceğiz? Seçenek de nedir?

Felek perde arkasındaki gizli şeyleri nereden bilsin?
Sus be iddiacı! Perdedarla bu kavga da nedir?

Onun katında hatanın, sürçmenin yoksa değeri, itibarı
Tanrı'nın affının, merhametinin mânâsı nedir?

Sofu Kevser şarabını, Hafız şarap kadehini istedi
Peki, bu arada Yaradan'ın istediği nedir?

Gazel 66

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Benâl bulbul eger bâ menet ser-i yârîst
Ki mâ do âşık-i zârîm u kâr-i mâ zârîst

Der an zemîn ki nesîmî vezed zi turra-i dûst
Çi cây-i dem zeden-i nâfehâ-yi tâtârîst?

Biyâr bâde ki rengîn konîm câme-i zerk
Ki mest-i câm-i gurûrîm u nâm huşyârîst

Hiyâl-i zulf-i tu pohten ne kâr-i her hâmîst
Ki zîr-i silsile reften tarîk-i ayyârîst

Latîfeîst nihânî ki aşk ezû hîzed
Ki nâm-i an ne leb-i la'l u hatt-i zengârîst

Cemâl-i şahs ne çeşm est u zulf u âriz u hâl
Hezâr nukte derin kârubâr-i dildârîst

Kalenderân-i hakîkat be nîm cov neharend
Kabâ-yi atlas-i ankes ki ez huner ârîst

Ber âsitân-i tu muşkil tevân resîd, ârî
Urûc ber felek-i serverî be duşvârîst

Seher kirişme-i çeşmet be hâb mîdîdem
Zihî merâtib-i hâbî ki bih zi bîdârîst

Dileş be nâle meyâzâr u hatm kun Hâfiz
Ki restgârî-yi câvîd der kemâzârîst

Bülbül; benimle dost olmak istiyorsan, inle
Biz inleyen iki âşığız; inlemektir işimiz de

Dostun kâkülünden meltemin esip geldiği yerde
Değer mi Tatar nâfelerinden söz etmeye?

Getir şarabı, getir de giysisini boyayalım kızıla
Akıllı geçiniriz ama sarhoşuz aldanış kadehiyle

Zülüflerini hayal etmek her hamervahın işi değil
Zincire vurulmaktan geçer leventliğin yolu

Gizli bir nükte var; aşk doğar ondan
Ne lâl renkli dudak, ne ayva tüyüdür bunun adı

Göz, zülüf, yanak, ben akla gelmemeli cemal denilince
Bin türlü ince mânâ var bu gönül meselesinde

Hünerden yoksun kişinin atlas abasını
Gerçek peşindeki kalenderler satın almaz yarım arpaya bile

Ulaşmak o kadar kolay değildir senin eşiğine
Öyle ya; güçlükle ağılabilir ululuk göğüne

Seher vakti gözünün ucunu gördüydüm düşte
Can kurban uyanıklıktan iyi olan bu uykuya!

Hafız, kes artık; sevgilinin kalbini kırma inlemekle
Ebedî kurtuluş mümkündür insan incitmemekle.

Gazel 67

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Yârab in şem'-i dilefrûz zi kâşâne-i kîst?
Cân-i mâ sûht, beporsîd ki cânâne-i kîst?

Hâliyâ hâneberendâz-i dil u dîn-i men est
Tâ der âgûş-i ki mîhosbed u hemhâne-i kîst?

Bâde-i la'l-i lebeş kez leb-i men dûr mebâd
Râh-i rûh-i ki vu peymândih-i peymâne-i kîst?

Dovlet-i sohbet-i an şem'-i sa'âdetpertev
Bâz porsîd Hodâ râ ki be pervâne-i kîst?

Mîdehed herkeseş efsûnî yu ma'lûm neşud
Ki dil-i nâzuk-i û mâyil-i efsâne-i kîst?

Yârab an şâhveş-i mâhruh-i zuhrecebîn
Durr-i yektâ-yi ki vu gevher-i yekdâne-i kîst?

Goftem âh ez dil-i dîvâne-i Hâfiz bî tu
Zîr-i leb handezenân goft ki dîvâne-i kîst?

Tanrım, gönül aydınlatan bu parlak yüz kimin kâşânesinden?
Yaktı canımızı; sorun bakalım, kimin sevgilisi?

Şimdi gönlümü, dinimi allak bullak etti
Kimin koynunda yatar? Kimle beraber yaşar?

Dudaklarının lâl bâdesi uzak kalmasın dudağımdan
Kimin canına can katar? Kimle kadeh kaldırır?

Sorun, Allah aşkına, kim erişir sohbet şerefine?
O parlak yüzlü dilber saadet ışığı saçar

Herkes bir afsun yapar ona ama belli değil
Nazik gönlü kimin efsanesine meyleder?

Tanrım, şah görünümlü, ay yüzlü, Zühre alınlı dilber
Kimin biricik, eşi benzeri bulunmaz incisidir?

Dedim: Sen yokken Hafız'ın deli gönlünden neler çekerim!
Gülümsedi, dedi: Hafız kimin deli divanesi?

Gazel 68

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Mâhem in hefte burûn reft u be çeşmem sâlîst
Hâl-i hicrân tu çi dânî ki çi muşkil hâlîst!

Merdum-i dîde zi lutf-i ruh-i û der ruh-i û
Aks-i hod dîd, gumân bord ki muşkîn hâlîst

Mîçeked şîr henûz ez leb-i hemçun şekereş
Gerçi der şîvegerî her muje'eş kattâlîst

Ey ki enguşt numâî be kerem der heme şehr
Veh ki der kâr-i garîbân acebet ihmâlîst!

Ba'd ez înem nebuved şâyibe der covher-i ferd
Ki dehân-i tu derin nukte hoş istidlâlîst

Mujde dâdend ki ber mâ gozerî hâhî kerd
Niyyet-i hayr megerdân ki mubârek fâlîst

Kûh-i endûh-i firâket be çi hâlet bekeşed?
Hâfiz-i haste ki ez nâle teneş çun nâlîst

Ay yüzlüm gitti bu hafta; bir yıl gibi gelir bana
Nereden bileceksin ayrılık derdini? Müşkül bir hal

Gözbebeklerimin aksi düştü parlak yanaklarına
Aksini görünce, sandı mis kokulu ben var orada

Şeker dudaklarından henüz süt damlar ama
Her kirpiği katil kesilir işveye başlayınca

Cömertlik denildi mi parmakla gösterilirsin şehirde
Gariplerin işine gelince çok ihmalcisin ama!

Bundan böyle şüphem kalmadı cevherî ferdin varlığında
Bu aşkın geçerliliğini kanıtlamaya yeter küçücük ağzın da

Bize uğrayacağını müjdelediler
Vazgeçme hayırlı niyetinden. Kutluluk var bu falda.

Ayrılık derdinin dağı yaralı Hafız'ı ne hallere sokacak?
İnlemekten vücudu döndü ney kamışına.

Gazel 69

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Kes nîst ki uftâde-i an zulf-i do tâ nîst
Der rehgozer-i kîst ki dâmî zi belâ nîst?

Çun çeşm-i tu dil mîbered ez gûşenişînân
Hemrâh-i tu bûden guneh ez cânib-i mâ nîst

Rûy-i tu meger âyine-i lutf-i ilâhîst
Hakkâ ki çonîn est u derin rûy u riyâ nîst

Nergis talebed şîve-i çeşm-i tu zihî çeşm
Miskîn habereş ez ser u der dîde hayâ nîst

Ez behr-i Hodâ zulf mepîrây ki mâ râ
Şeb nîst ki sad arbede bâ bâd-i sabâ nîst

Bâz ây ki bîrûy-i tu ey şem'-i dilefrûz
Der bezm-i harîfân eser-i nûr u safâ nîst

Tîmâr-i garîbân eser-i zikr-i cemîl est
Cânâ meger in kâide der şehr-i şomâ nîst?

Dî mîşud u goftem: Sanemâ ahd be cây âr
Goftâ: Galatî, hâce, derin ahd vefâ nîst

Ger pîr-i mugân murşid-i men şud, çi tefâvut?
Der hîç serî nîst ki sırrî zi Hodâ nîst

Kıvrım kıvrım zülüflere gönlü düşmemiş kimse yok
Yolunda bela tuzağı bulunmayan kimse yok

Köşesine çekilenlerin gönlünü çalıyor gözlerin
Seninle birlikte olmak günah ise, bizim günahımız yok

Yüzün adeta ilahî lutfun aynası gibi
Gerçekten de öyle; bunda riya yok

Nergis bile özenir gözlerinin işvesine. Bu nasıl göz?
Zavallının kendinden haberi yok; gözlerinde haya yok

Allah aşkına, saçlarını süsleme! Çünkü seher yeliyle
Kavgasız geçmeyen bir gecemiz yok

Gönülleri aydınlatan sevgili! Geri dön
Parlak yüzün olmayınca dostlar meclisinin safası yok

Gariplere kol kanat gerersen, iyi adla anılırsın
Ey sevgili! Herhalde bu kural senin şehrinde yok!

Dün giderken "Sevgilim, sözünde dur" dedim
Dedi "Yanlışın var efendim; böyle ahitte vefa yok!"

Mürşidim ha şeyh olmuş, ha meyhaneci. Ne fark var?
Çünkü Tanrı'nın sırrını taşımayan baş yok

Âşık çi koned ger nekeşed bâr-i melâmet?
Bâ hîç dilâver siper-i tîr-i kazâ nîst

Der sovme'e-i zâhid u der halvet-i sûfî
Cuz gûşe-i ebrû-yi tu mihrâb-i duâ nîst

Ey çeng furûborde be hûn-i dil-i Hâfiz!
Fikret meger ez gayret-i Kur'ân u Hodâ nîst?

Aşık sevgilinin azarına katlanmasın da ne yapsın?
Hiçbir babayiğitte kaza kader okuna dayanacak kalkan yok

Ha zâhidin ibadetgâhı, ha sûfinin halvet odası
Bence kaşlarının köşesinden başka dua mihrabı yok

Elini Hafız'ın gönül kanına bulayan sevgili!
Kur'ân'ın, Tanrı'nın gayretini hesaba kattığın yok!

Gazel 70

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Merdum-i dîde-i mâ cuz be ruhet nâzir nîst
Dil-i sergeşte-i mâ gayr-i turâ zâkir nîst

Eşkem ihrâm-i tavâf-i haremet mîbended
Gerçi ez hûn-i dil-i rîş demî tâhir nîst

Beste-i dâm u kafes bâd çu morg-i vahşî
Tâyir-i Sidre eger der talebet tâyir nîst

Âşık-i muflis eger kalb-i dileş kerd nisâr
Mekuneş ayb ki ber nakd-i revân kâdir nîst

Âkıbet dest bedan serv-i bulendeş beresed
Her ki râ der talebet himmet-i û kâsir nîst

Ez revânbahşî-yi îsî nezenem dem hergiz
Zanki der rûhfezâ'î çu lebet mâhir nîst

Men ki der âteş-i sovdâ-yi tu âhî nezenem
Key tevan goft ki ber dâg-i dilem sâbir nîst?

Rûz-i evvel ki ser-i zulf-i tu dîdem, goftem
Ki perîşânî-yi in silsile râ âhir nîst

Ser-i peyvend-i tu tenhâ ne dil-i Hâfiz râst
Kîst ankeş ser-i peyvend-i tu der hâtir nîst?

Gözbebeğimiz, yüzünden başkasına bakmıyor
Avare gönlümüz senden başkasını anmıyor

Yaralı gönül kanından, bir an temiz olmasa da
Gözyaşım, haremini tavaf için ihrama giriyor

Vahşi kuşlar gibi düşsün tuzağa, girsin kafese
Sidrenin kuşu seni aramak için uçmuyorsa

Müflis âşık, gönlünün kalp akçasını saçmıyorsa
Ayıplama onu: Verilecek geçer akçesi yok elinde

Kim sana ulaşmak için himmetini esirgemezse
O selvi boyluya eli erişir sonunda

İsa'nın ruh verip diriltmesinden söz etmem asla
Dudakların kadar mahir değil, cana can katmada

Bir âh bile etmem sana olan sevdamın ateşiyle
"Gönlündeki dağa katlanamıyor" denilir mi bana?

Zülüflerinin ucunu ilk gördüğüm gün dedim:
Bu zincir saçların dağınıklığı bitmez ama

Sana kavuşmak isteyen, değil sadece Hafız'ın gönlü
Kim var gönlünde vuslat arzusunu beslemeyen sana?

Gazel 71

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Zâhid-i zâhirperest ez hâl-i mâ âgâh nîst
Der hakk-i mâ herçi gûyed, cây-i hîç ikrâh nîst

Der tarîkat herçi pîş-i sâlik âyed, hayr-i ûst
Der sırât-i mustakîm, ey dil, kesî gumrâh nîst

Tâ çi bâzî ruh numâyed, beydakî hâhîm rând
Arsa-i şatranc-i rindân râ mecâl-i şâh nîst

Çîst in sakf-i bulend-i sâde-i bisyâr nakş
Zin muammâ hîç dânâ der cihân âgâh nîst

İn çi istignâst yârab, vin çi kâdir hikmet est
K'in heme zahm-i nihân hest u mecâl-i âh nîst

Sâhib-i dîvân-i mâ gûî nemîdâned hisâb
Kenderin tugrâ nişân-i hasbeten lillâhi nîst

Her ki hâhed gû biyâ vu herçi hâhed, gû begû
Kibr u nâz u hâcib u derbân bedin dergâh nîst

Ber der-i meyhâne reften kâr-i yekrengân buved
Hodfurûşân râ be kûy-i meyfurûşân râh nîst

Görünüşe bakan zâhit anlamaz halimizden.
Hakkımızda ne derse desin;
iğrenilecek durumumuz yok.

Sâlikin karşısına çıkan her şey, onun iyiliğinedir tarikat yolunda
Gönlüm, doğru yolda yürüyenin şaşırdığı yok.

Felek ne oyunlar edecek bakalım! Sürelim piyademizi
Rintlerin satranç tahtasında şahın yeri yok

Şu çok nakışlı, sade ama yüksek tavan ne demek?
Dünyada bu muammayı çözen âlim yok

Tanrım, bu nasıl istiğna, ne güçlü bir himmet!
Bunca gizli yara varken, âh etme mecali yok
Bizim başmuhasip, sanırım, hesap kitap bilmiyor
Bu tuğrada "Her şey Allah rızası için" nişanı yok!

Kim isterse gelsin; kim konuşmak isterse konuşsun
Bu dergâhta kibre, naza, perdedara, kapıcıya yer yok

Meyhane kapısına gitmek değişken olmayanlara özgü
Meyhane sokağında kendini beğenmişlere yer yok

Herçi hest ez kâmet-i nâsâz-i bîendâm-i mâst
Verne teşrîf-i tu ber bâlâ-yi kes kûtâh nîst

Bende-i pîr-i herâbâtem ki lutfeş dâim est
Verne lutf-i şeyh u zâhid gâh mest u gâh nîst

Hâfiz er ber sadr nenşîned, zi âlîmeşrebîst
Âşık-i dordîkeş ender bend-i mâl u câh nîst

Ne geliyorsa başımıza, sebebi, düzgün olmayan boyumuz
Senin giydireceğin hil'at kimseye kısa gelmez

Lutfu daim olan harabat pîrinin kulu kölesiyim
Bazen mest bazen ayık şeyhle, zâhidle işim yok

Meşrebindeki yücelikten baş köşeye oturmaz Hafız
Tortulu şarap içen âşığın malla mülkle, makamla işi yok.

Gazel 72

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Râhîst râh-i aşk ki hîçeş kenâre nîst
Ancâ cuz anki cân besipârend, çâre nîst

Hergeh ki dil be aşk dehî, hoş demî buved
Der kâr-i hayr hâcet-i hîç istihâre nîst

Mâ râ zi men'-i akl metersân u mey biyâr
K'an şihne der vilâyet-i mâ hîç kâre nîst

Ez çeşm-i hod bepors ki mâ râ ki mîkoşed?
Cânâ, gunâh-i tâli' u curm-i sitâre nîst

Û râ be çeşm-i pâk tevân dîd çun hilâl
Her dîde cây-i cilve-i an mâhpâre nîst

Fursat şumur tarîka-i rindî ki in nişân
Çun râh-i genc ber heme kes âşikâre nîst

Negrift der tu girye-i Hâfiz be hîç rû
Heyrân-i an dilem ki kem ez seng-i hâre nîst

Aşk dediğin yolun hiç sonu yok.
O yolda can vermekten başka çare yok.

Aşka gönlünü teslim edersen, hoş vakit geçirirsin
Hayırlı iş için istihârede bulunmaya gerek yok

Bize aklı kullanmayı yasaklama, şarap getir
Bizim diyarlarda kolcunun hiç işi yok

Bizi kim öldürüyor? Gözlerine sor sevdiğim
Bunda talihin günahı, yıldızın cürmü yok

Onu temiz niyetli bir gözle görmek mümkün hilal gibi
Her göz o ay parçasının göründüğü yer olamaz

Fırsat bil rintlik yolunu. Çünkü bunun işareti
Herkesçe bilinmez define krokisi gibi

Hafız'ın ağlayışları sana hiç tesir etmedi
O gönlün hayranıyım ben;
katılıkta mermerden kalmaz geri.

Gazel 73

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Rûşen ez pertev-i rûyet nazarî nîst ki nîst
Minnet-i hâk-i deret ber basarî nîst ki nîst

Nâzır-i rûy-i tu sâhibnazarânend, ârî
Sırr-i gîsû-yi tu der hîç serî nîst ki nîst

Eşk-i gammâz-i men er sorh ber âmed, çi aceb?
Hacl ez kerde-i hod perdederî nîst ki nîst

Tâ be dâmen nenişîned zi nesîmeş gerdî
Seyl-i hîz ez nazarem rehgozerî nîst ki nîst

Tâ dem ez şâm-i ser-i zulf-i tu hercâ nezenend
Bâ sabâ goft u şenîdem seherî nîst ki nîst

Men ezin tâli'-i şûrîde berencem vernî
Behremend ez ser-i kûyet digerî nîst ki nîst

Ez hayâ-i leb-i şîrîn-i tu ey çeşme-i nûş
Gark-i âb u arak eknûn şekerî nîst ki nîst

Maslahat nîst ki ez perde burûn ufted râz
Verne der meclis-i rindân haberî nîst ki nîst

Şîr der bâdiye-i aşk-i tu rûbâh şeved
Âh ezin râh ki der vey hatarî nîst ki nîst

Yüzünün ışığından aydınlanmamış göz yok
Minnetle kapının toprağını ilaç diye sürünmemiş göz yok

Yüzüne bakanlar, bakmayı bilen kişiler
Saçlarının sırrına aşina olmayan baş yok

İfşacı gammaz gözlerin kan ağlayarak yaptıysa bunu, şaşmamalı
Sırrını açığa vurduğu için utanç duymayan yok

Meltem rüzgârı eteğine toz kondurmasın dedim
Sevgilimin geçeceği yolu gözyaşı seli ile yıkadım;
Yıkanmamış tozlu yol yok

Siyah sülüflerinin uçlarından orada burada söz etmesin diye
Sabâ rüzgârıyla tartışmadığım seher yok
Benim üzüntüm kör talihimden; yoksa
Sokağına gelip de kazançlı çıkmamış kimse yok

Bal pınarı sevgilim!
Tatlı dudaklarının karşısında
Utancından sulara batıp erimemiş şeker yok

Sırrının açığa vurulması edebe uymaz. Yoksa
Rintler meclisinde duyulmadık haber yok

Aslan bile senin aşk çölünde tilki kesilir
Aman aman! Bu yolda ne tehlikeler yok!

Âb-i çeşmem ki be rû minnet-i hâk-i der-i tust
Zîr-i sad minnet-i û hâk-i derî nîst ki nîst

Ez vucûdem kadarî nâm u nişân hest ki hest
Verne ez za'f der ancâ eserî nîst ki nîst

Gayr ez in nukte ki Hâfiz zi tu nâhoşnûd est
Der serâpây-i vucûdet hunerî nîst ki nîst

Sevgilim, gözyaşlarım minnetle kapının toprağına akıyor
Sana yüzlerce minnet duygusu beslemeyen kapı toprağı yok

Vücudumdan varlık belirtisi diye bir şeyler kaldı
Zaafımın izini taşımayan yer yok

Hafız senden hoşnut değil; bu bir yana
Senin vücudunda ama hünersiz yer yok.

Gazel 74

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Hâsıl-i kârgeh-i kevn u mekân in heme nîst
Bâde pîş âr ki esbâb-i cihân in heme nîst

Ez dil u cân şeref-i sohbet-i cânân garaz est
Garaz în est vegerne dil u cân in heme nîst

Minnet-i Sidre vu Tûbî zi pey-i sâye mekeş
Ki çi hoş bingerî ey serv-i revân in heme nîst
Dovlet ân est ki bî hûn-i dil âyed be kinâr
Verne bâ sa'y u amel bâg-i cinân in heme nîst

Penc rûzî ki der in merhale muhlet dârî
Hoş beyâsây zemânî ki zemân in heme nîst

Ber leb-i bahr-i fenâ muntazirîm ey sâkî
Fursatî dân ki zi leb tâ be dehân in heme nîst

Zâhid îmen meşov ez bâzî-i gayret zinhâr
Ki reh ez sovme'e tâ deyr-i mugân in heme nîst

Varlık işliğinde üretilenler sadece bunlar değil.
Getir bâdeyi, getir;
dünyada var olmanın sebepleri sadece bunlar değil.

Sevgiliyle sohbet şerefine nâil olmak, yürekten istediğimiz bir şey.
Amacımız sadece bu,
yoksa, gönül ilee can bunlardan ibaret değil.

Gölge uğruna Sidre katıyla oradaki tûbâ ağacının minnetini çekme.
Selvi boylum, bak güzelce; her şey gölge demek değil.
Devlet dediğin gönül kanı dökülerek elde edilir.
Yoksa, çalışıp iyi amel ile kavuşulan cennet bahçeleri
sadece bunlar değil.

Dünya denilen şu konakta sana beş günlük süre tanınmış.
Tadını çıkarmaya bak;
yoksa zaman denilen şey bu kadarla sınırlı değil.

Sâkî, yokluk denizinin kıyısında bekleyip duruyoruz.
Fırsatı değerlendirmeyi bil;
dudak ile ağız arasındaki mesafe bu kadar değil.

Hey sofu; tanrısal gayret neler eder, ne oyunlar oynar sana;
Pek güvenmesen iyi olur.
İbadethane ile meyhane arasındaki yol bu kadar kısa değil.

Derdmendî-i men-i sûhte-i zâr u nizâr
Zâhiren hâcet-i takrîr u beyân in heme nîst

Nâm-i Hâfiz rakam-i nîk pezîruft velî
Pîş-i rindân rakam-i sûd u ziyân in heme nîst

Ben perişan, inim inim inleyen,
yüreği yanık dertli âşığın görünüşüne bakıp aldanma.
Onun açıklayacakları sadece bunlar değil.

Hafız iyi adla anılanlar arasına girdi girmesine ama
rintlerin katında
Kâr zarar hesabı sadece bunlar değil.

Gazel 75

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Hâb-i an nergis-i fettân-i tu bîçîzî nîst
Tâb-i an zulf-i perîşân-i tu bîçîzî nîst

Ez lebet şîr revân bûd ki men mîgoftem
İn şeker gird-i nemekdân-i tu bîçîzî nîst

Cândirâzî-i tu bâdâ ki yakîn mîdânem
Der kemân nâvek-i mujgân-i tu bîçîzî nîst

Mubtelâî be gam-i mihnet u endûh-i firâk
Ey dil in nâle vu efgân-i tu bîçîzî nîst

Dûş bâd ez ser-i kûyeş be gulistân begozeşt
Ey gul in çâk-i girîbân-i tu bîçîzî nîst

Derd-i aşk erçi dil ez halk nihân mîdâred
Hâfiz in dîde-i giryân-i tu bîçîzî nîst

Nergisi andıran o fettan gözlerindeki uyuklama boşuna değil.
Dağınık saçlarındaki kıvrımlar boşuna değil.

Dudaklarından süt akarken derdim ki:
Tuzluğu andıran bu ağız etrafında şeker dudakların yer alması boşuna değil.

Allah ömür versin; çok iyi biliyorum;
keman kaşların altında kirpik oklarının yer alması boşuna değil.

Gönlüm; ayrılık derdine tutulmuşsun, mihnet gamı çekiyorsun;
bu iniltilerin, bu feryatların boşuna değil.

Dün rüzgâr onun sokağından gül bahçesine doğru esiyordu.
Ey gül; yakanın böyle yırtık olması boşuna değil.

Hafız, gönlün halktan aşk derdini gizlese de,
gözlerinin ağlaması boşuna değil.

Gazel 76

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Cuz âsitân-i tuem der cihân penâhî nîst
Ser-i merâ becuz in der hevâlegâhî nîst

Adû çu tîg keşed, men siper biyendâzem
Ki tîg-i mâ becuz ez nâleî yu âhî nîst

Çerâ zi kûy-i herâbât rûy ber tâbem?
K'ezin bihem be cihân hîç resm u râhî nîst

Zemâne ger bezened âteşem be harmen-i omr
Begû besûz ki ber men be berg-i kâhî nîst

Gulâm-i nergis-i cemmâş-i an sehîservem
Ki ez şerâb-i gurûreş be kes nigâhî nîst

Mebâş der pey-i âzâr u herçi hâhî, kun
Ki der şerîat-i mâ gayr ez in gunâhî nîst

İnân keşîde rov ey pâdişâh-i kişver-i husn
Ki nîst ber ser-i râhî ki dâdhâhî nîst

Çunin ki ez heme sû dâm-i râh mîbînem
Bih ez himâyet-i zulfeş merâ penâhî nîst

Hazîne-i dil-i Hâfiz be zulf u hâl medih
Ki kârhâ-yi çonîn hadd-i her siyâhî nîst

Dünyada senin eşiğinden başka sığınacak yerim yok.
Bu kapıdan başka başımı teslim edecek yerim yok.

Düşman kılıç çekerse, biz kalkan atarız.
İniltiden, âhtan başka kılıcımız yok.

Meyhane sokağından niçin yüz çevireyim?
Dünyada benim için bundan daha iyi adres yok.

Zamane ömür harmanımı ateşe verirse, buyursun yaksın.
Gözümde saman çöpü kadar değeri yok.

O selvi boylunun büyüleyici, mahmur gözlerinin kölesiyim.
Gurur şarabından dolayı o gözlerin kimseye baktığı yok.

Aman kimseyi incitme de, ne yaparsan yap.
Dinimizde bundan başka günah yok.

Ey güzellik ülkesinin padişahı; dizginleri çeke çeke git.
Yolunun üstünde senden adalet istemeyecek kimse yok.

Yolumun üstünde her yandan gelebilecek tuzaklar görüyorum.
Saçlarının himayesine girmekten başka sığınma çarem yok.

Hafız'ın gönül hazinesini
siyah saçlarla kara ben karşılığında verip geçme.
Çünkü böyle işleri yapmaya hiçbir kölenin haddi yok.

Gazel 77

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Bulbulî berg-i gulî hoşreng der minkâr dâşt
Venderan berg u nevâ hoş nâlehâ-yi zâr dâşt

Goftemeş der ayn-i vasl in nâle vu feryâd çîst?
Goft: Mâ râ cilve-i ma'şûk der in kâr dâşt

Yâr eger nenşest bâ mâ, nîst cây-i i'tirâz
Pâdişâhî kânırân bûd, ez gedâî âr dâşt

Der nemîgîred niyâz u nâz-i mâ bâ husn-i dûst
Hurrem an kez nâzenînân baht-i berhordâr dâşt

Hîz tâ ber kilk-i an nakkâş cân efşân konîm
Kin heme nakş-i aceb der gerdiş-i pergâr dâşt

Ger murîd-i râh-i aşkî, fikr-i bednâmî mekun
Şeyh-i San'ân hırka rehn-i hâne-i hammâr dâşt

Vakt-i an şîrîn kalender hoş ki der etvâr-i seyr
Zikr-i tesbîh-i melek der halka-i zunnâr dâşt

Çeşm-i Hâfiz zîr-i bâm-i kasr-i an hûrîsirişt
Şîve-i Cennât-i tecrî tahtıhe'l-enhâr dâşt

Bir bülbülün gagasında rengi hoş bir gül yaprağı vardı
Bu azığı varken ne hoş naleler ederdi!

Dedim: Vuslata erdin işte; neden feryat edersin?
Dedi: Beni buna zorladı sevgilinin cilvesi

Sevgili oturmazsa bizimle, olmaz itirazımız
Say ki kâmuran bir padişah vardı;
dilenciyle birlikte olmaktan ar ederdi

Sevgilinin karşısında hoş kaçmaz nazımız niyazımız
Mutlu olanın nazenin sevgiliden yana açıktır bahtı

Kalk; o ressamın kalemine feda edelim canımızı
Bunca şaşılası nakış onun pergelinin dönüşüyle belirdi

Aşk yolunun müridiysen, adın kötüye çıkarmış, düşünme
Hırkasını meyhaneye rehin koydu Şeyh-i San'an bile

Kalender ruhlu o şirin insan ne güzel vakit geçirdi!
Meleklerin zikir tespihini belindeki zünnarda taşıdı

Hafız'ın gözleri huriyi andıran kasrın çatısı altında
Altından ırmaklar akan Cennet bahçeleri gibi yaş dökerdi.

Gazel 78

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Dîdî ki yâr cuz ser-i covr u sitem nedâşt
Beşkest ahd, vez gam-i mâ hîç gam nedâşt

Yârab megîreş erçi dil-i çun kebûterem
Efkend u koşt u izzet-i sayd-i harem nedâşt

Ber men cefâ zi baht-i men âmed vegerne yâr
Hâşâ ki resm-i lutf u tarîk-i kerem nedâşt

Bâ in heme her anki ne hârî keşîd ezû
Hercâ ki reft, hîçkeseş muhterem nedâşt

Sâkî biyâr bâde vu bâ muhtesib begû
İnkâr-i mâ mekun ki çunin câm Cem nedâşt

Her râhrov ki reh be harîm-i dereş nebord
Miskîn borîd vâdî yu reh der harem nedâşt

Hâfiz beber tu gûy-i fesâhat ki muddeî
Hîçeş huner nebûd u haber nîz hem nedâşt

Gördün mü sadece cevri düşünen sevgili
Bozdu ahdini; bizim gamımızı hiç dert etmedi

Allahım, üzme onu; gerçi güvercin gibi kalbimi
Çaldı yere, öldürdü! Bozdu haremin av yasağını

Cefa bahtımdan gelir bana; yoksa sevgili
Hâşâ, bırakmadı kerem yolunu, lutuf töresini

Yine de onun tarafından horlanmayan biri
Gittiği yerde adamdan sayılmaz, görmez saygıyı

Sâki şarap getir, sonra söyle muhtesibe
İnkâr etmesin bizi. Cem'in bile yoktu böyle kadehi

Kapısının haremini bulamayan aşk yolcusu
Miskin miskin geçer vadiyi; bulamaz haremin yolunu

Hafız, al götür şirin fesahat topunu
Çünkü İddiacının ne hüneri var, ne bir şeyden haberi.

Gazel 79

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Kunûn ki mîdemed ez bûstân nesîm-i behişt
Men u şerâb-i ferahbahş u yâr-i hûrsirişt

Gedâ çerâ nezened lâf-i saltanat imrûz
Ki hayme sâye-i ebrest u bezmgeh leb-i kişt

Çemen hikâyet-i ordîbehişt mîgûyed
Ne âkılest ki nisye harîd u nakd behişt

Be mey imâret-i dil kun ki in cihân-i herâb
Ber an ser est ki ez hâk-i mâ besâzed hişt

Vefâ mecûy zi doşmen ki pertovî nedehed
Çu şem'-i sovme'e efrûzî ez çerâg-i kinişt

Mekun be nâmesiyâhî melâmet-i men-i mest
Ki âgeh est ki takdîr ber sereş çi nevişt

Kadem dirîg medâr ez cenâze-i Hâfiz
Ki gerçi gark-i gunâh est, mîreved be behişt

Şimdi bahçede cennet meltemi esiyor.
Ben varım,
ferahlık veren şarap var,
huri yaratılışlı sevgilim var.

Bugün yoksul niçin sultanlıktan dem vurmasın ki?
Bulut gölgesi otağ olmuş, tarla kenarı meclis sofrası.

Çimenlik ürdibehişt ayından, Nisandan, Mayıstan bahsediyor.
Peşini bırakıp veresiye alana akıllı denilmez.

Mey ile gönül yapmaya bak.
Çünkü şu harap dünya
toprağımızdan kerpiç dökme hevesinde.

Düşmandan vefa umarım deme.
Çünkü küçük kilise mumu, büyük kilise çerağından fazla ışık vermez.

Ben sarhoşu, amel defterimdeki olumsuzluklara bakıp kınama.
Çünkü ilahî takdirin ne yazgı yazdığı belli değil ona.

Hafız'ın cenazesine katılıp ardınca yürümeyi esirgeme.
Günaha batmış olsa da, gidecektir Cennete.

Gazel 80

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Ayb-i rindân mekun ey zâhid-i pâkîzesirişt
Ki gunâh-i digerân ber tu nehâhend nevişt

Men eger nîkem u ger bed, boro, hod râ bâş
Herkesî an direved âkıbet-i kâr ki kişt

Hemekes tâlib-i yârend çi huşyâr u çi mest
Hemecâ hâne-i aşk est çi mescid çi kinişt

Ser-i teslîm-i men u hişt-i der-i meykedehâ
Muddeî ger nekoned fehm-i sohen, gû, ser u hişt

Nâumîdem mekun ez sâbıka-i lutf-i ezel
Tu pes-i perde çi dânî ki hûbest u ki zişt?

Ne men ez perde-i takvâ be der uftâdem u bes
Pederem nîz behişt-i ebed ez dest behişt

Hâfizâ rûz-i ecel ger be kef ârî câmî
Yekser ez kûy-i herâbât berendet be behişt

Temiz yaratılışlı zâhit, rintleri ayıplama.
Çünkü başkalarının günahı yazılmayacak sana.

İyi de olsam, kötü de olsam,
git, kendine bak sen.
Herkes ektiğini biçer sonunda.

Ayık olsun, sarhoş olsun, herkes yârî istiyor.
Mescidi, kilisesi, her yer aşk yurdu olmuş.

İşte teslimiyet başım, işte meyhane kapısının kerpici.
İddiacı laf söz anlamıyorsa,
kerpiç orda, gitsin çalsın başını!

Tanrı'nın ezelî bağıştan mahrum bırakacağını söyleyip
umutsuzluğa düşürme beni.
Perde arkasında iyi, kötü her olup biteni ne bilirsin sen?

Takvadan uzaklaşan bir ben değilim.
Babam da ebedî Cenneti elinden bırakmıştı.

Hafız, ecelinin geldiği gün eline bir kadeh geçirirsen,
Meyhaneden dosdoğru Cennete götürürler seni.

Gazel 81

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Subhdem morg-i çemen bâ gul-i nevhâste goft
Nâz kem kun ki derin bâg besî çun tu şikuft

Gul behandîd ki ez râst berencîm velî
Hîç âşık sohen-i saht be ma'şûk negoft

Ger tama' dârî ez an câm-i murassa' mey-i la'l
Ey besâ durr ki be nûk-i muje'et bâyed suft

Tâ ebed bûy-i mahabbet be meşâmeş neresed
Herki hâk-i der-i meyhâne be ruhsâre neruft

Der gulistân-i İrem dûş çu ez lutf-i hevâ
Zulf-i sunbul be nesîm-i seherî mîâşuft

Goftem: Ey mesned-i Cem, câm-i cihânbînet ku?
Goft: Efsûs ki an devlet-i bîdâr behuft!

Sohen-i aşk ne ânest ki âyed be zebân
Sâkiyâ mey dih u kûtâh kun in goft u şunûd

Eşk-i Hâfiz hıred u sabr be deryâ endâht
Çi koned, sûz-i gam-i aşk neyârist nihuft

Sabahleyin bülbül yeni açmış güle dedi:
Çok naz etme. Senin gibi çok gül açtı bu bahçede

Güldü gül, dedi: İnciniriz doğru sözden ama
Hiçbir âşık sert söz etmedi sevdiğine

Üstü işlemeli kadehten lâl rengi şarap bekliyorsan
Çok inci delmen gerek kirpiklerinin ucu ile

Meyhane kapısının toprağını yanağıyla süpürmeyenin
Sonsuza kadar muhabbet kokusu gelmez burnuna

Dün gece İrem bahçesinde havanın lutfu sayesinde
Sümbülün zülüfleri dağılıyordu seher yeli ile

Sordum: Ey Cem'in tahtı! Dünyayı gösteren kadehin nerede?
Dedi: Yazık! Uyanık bahtım daldı uykuya!

Aşk sözü dediğin şey, anlatılmaz, gelmez dile
Sâki! Şarap ver; son ver şu dırdıra!

Hafız'ın gözyaşları, aklı, sabrı attı denize
Aşk gamının yangısını gizleyemedi; daha ne yapacaktı? Söylesene!

Gazel 82

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

An turk-i perîçihre ki dûş ez ber-i mâ reft
Âyâ çi hatâ dîd ki ez râh-i hatâ reft?

Tâ reft merâ ez nazar an çeşm-i cihânbîn
Kes vâkıf-i mâ nîst ki ez dîde çihâ reft

Ber şem' nereft ez gozer-i âteş-i dil dûş
An dûd ki ez sûz-i ciger ber ser-i mâ reft

Dûr ez ruh-i tu dembedem ez gûşe-i çeşmem
Seylâb-i sirişk âmed u tûfân-i belâ reft

Ez pây futâdîm çu âmed gam-i hicrân
Der derd bemordîm çu ez dest devâ reft

Dil goft: Visâleş bâ duâ bâz tevan yâft
Omrîst ki omrem heme der kâr-i duâ reft

İhrâm çi bendîm? Çu an kıble ne incâst
Der sa'y çi kûşîm? Çu ez Merve Sefâ reft

Dî goft tabîb ez ser-i hasret çu merâ dîd
Heyhât ki renc-i tu zi Kânûn-i Şifâ reft!

Ey dûst, be porsîden-i Hâfiz kademî nih
Zan pîş ki gûyend ki ez dâr-i fenâ reft

Dün o peri yüzlü Türk güzeli yanımızdan ayrıldı gitti
Acaba ne hatamızı gördü de Hıtay yoluna gitti?

Ne zaman ki dünyayı gören gözler gözümün önünden gitti
Kimsenin haberi yok; gözümüzden neler gitti!

Ciğer yangınıyla başımızdan çıkan duman
Dün gece mumun başından bile çıkmadı gitti!

Senin yüzünden uzaktayken göz pınarlarımdan
Bir gözyaşı seli geldi, bir bela tufanı gitti

Hicran gamı gelince, yıkıldık kaldık
Dertten öldük, ne zaman ki deva elden gitti

Gönül dedi: Dua ile tekrar kavuşmak mümkün ona
Ömrüm hep dua peşinde geçti gitti

Neden ihrama bürünelim? Kıble burada değil ki!
Neden saiy için çalışalım? Merve'den Safâ gitti!

Dün doktor beni görünce iç geçirip dedi:
Vah vah! Hastalığın Kanun ile Şifa kitabını da aştı gitti!

Dostum hal hatır sormaya gel evvel
Denilmeden önce "Hafız bu fâni dünyadan gitti!"

Gazel 83

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Ger zi dest-i zulf-i muşkînet hatâî reft reft
Ver zi hindû-yi şomâ ber mâ cefâî reft reft

Berk-i aşk er harmen-i peşmînepûşî sûht sûht
Covr-i şâh-i kâmrân ger ber gedâî reft reft

Der tarîkat renciş-i hâtır nebâşed, mey biyâr
Her kudûret râ ki bînî çun safâî reft reft

Aşkbâzî râ tahammul bâyed ey dil, pây dâr
Ger melâlî bûd bûd u ger hatâî reft, reft

Ger dilî ez gamze-i dildâr bârî bord, bord
Der miyân-i cân u cânân mâcerâî reft, reft

Ez sohençînân melâlethâ pedîd âmed velî
Ger miyân-i hemnişînân nâsezâî reft reft

Ayb-i Hâfiz gû mekun vâiz ki reft ez hânekâh
Pây-i âzâdî çi bendî? Ger be câî reft, reft

Mis kokulu zülüflerin bize bir hata ettiyse etti
Siyah Hint benin bize bir cefa ettiyse etti

Aşk yıldırımı bir dervişin gönül harmanını yaktıysa yaktı
Kâmuran padişah bir yoksula cevir ettiyse etti

Bu yolda gönül koymak olmaz, şarap getir
Gördüğün her sıkıntı bir safa ile geçti gitti

Gönlüm, aşkta dayanıklı olmak gerek; dayanıklı ol
Bir üzüntü olduysa, oldu gitti; hata yapıldıysa, geçti gitti

Bir gönül sevgilinin gamzesiyle nasiplendiyse, nasiplendi
Can ile cânân arasında gönül macerası geçtiyse, geçti gitti

Dedikoducular, yüzünden sıkıntı yaşandıysa, geçti gitti
Dostlar arasında tatsızlık olduysa, o da geçti gitti

Vaiz! Hafız'ı ayıplama hankahı terketti diye
Özgürlüğün ayağını niçin bağlarsın? Bir yere gittiyse gitti!

Gazel 84

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Sâkî biyâr bâde ki mâh-i sıyâm reft
Der dih kadeh ki mevsim-i nâmûs u nâm reft

Vakt-i azîz reft, biyâ, tâ kazâ konîm
Omrî ki bîhuzûr-i surâhî yu câm reft

Mestem kun ançunan ki nedânem zi bîhodî
Der arsa-i hiyâl ki âmed, kudâm reft?

Ber bûy-i anki cur'a-i câmet be mâ resed
Der mastaba duâ-yi tu ber subh u şâm reft

Dil râ ki morde bûd, heyâtî be cân resîd
Tâ bûî ez nesîm-i meyeş der meşâm reft

Zâhid gurûr dâşt, selâmet nebord râh
Rind ez reh-i niyâz be dârusselâm reft

Nakd-i dilî ki bûd merâ, sarf-i bâde şud
Kalb-i siyâh bûd, ez an der herâm reft

Der tâb-i tovbe çend tevan sûht hemçu ûd?
Mey dih ki omr der ser-i sovdâ-yi hâm reft

Dîger mekun nasîhat-i Hâfiz ki reh neyâft
Gom geşteî ki bâde-i nâbeş be kâm reft

Sâki, getir kadehi; oruç ayı gitti
Ver kadehi; ar namus mevsimi geçti

Çok değerli vaktimiz elden gitti.
Kaza edelim
Ömür sürahisiz, kadehsiz geçti

Beni öyle sarhoş et ki bilemeyim
Hayal dünyama kim geldi, kim gitti

Kadehinden bir yudum bize düşsün diye
Meyhanede sabah akşam sana ne dualar edildi!

Dudak şarabının kokusu burnumuza gelir diye
Ölgün gönlümüze can geldi

Gurura kapılan zahit, selamet yolunu bulmadan gitti
Rintler niyaz yoluna girdi, Cennet yoluna gitti

Gönlümde olan nakit, bâdeye gitti
Kalp para olduğu için harama gitti

Ne zamana kadar öd gibi tövbe ateşinde yanayım?
Mey ver; ömrüm ham sevda uğrunda geçti gitti!

Artık Hafız'a öğüt verip durma
Damağından saf şarap geçen kişi nasıl bulur yolunu?

Gazel 85

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Şerbetî ez leb-i la'leş neçeşîdîm u bereft
Rûy-i mehpeyker-i û sir nedîdîm u bereft

Gûî ez sohbet-i mâ nîk be teng âmede bûd
Bâr ber best u be gerdeş neresîdîm u bereft

Bes ki mâ fâtiha vu hırz-i yemânî hândîm
Vez peyeş sûre-i ihlâs demîdîm u bereft

İşve dâdend ki ber mâ gozerî hâhî kerd
Dîdî âhir ki çunin işve harîdîm u bereft

Şud çemân der çemen-i husn u letâfet lîken
Der gulistân-i visâleş neçemîdîm u bereft

Hemçu Hâfiz heme şeb nâle vu zârî kerdîm
K'ey dirîgâ be vidâeş neresîdîm u bereft

Onun lâl dudağının şerbetinden tadamadık,
çekti gitti.
Ay yüzünü görmedik henüz; çekti gitti.

Sanırım, sohbetimizden bunalmış olacak ki,
yükünü bağladı, çekti gitti;
tozuna bile yetişemedik.

Ne çok Fâtiha, hırz-ı yemânî okuduk; ardından
İhlas sûresini okuyup üfledik, ama yine çekti gitti.

Bize geleceğini işaretle bildirdiler.
Bu işaretlere inandık ama, yine çekti gitti.

Güzellik ve hoşluk çimeninde salındı ama
Raha biz onun vuslat gülistanında dolaşamadan çekti gitti.

Hafız gibi gece gündüz ağlayıp inledik.
Eyvahlar olsun!
Vedalaşmamıza fırsat kalmadan çekti gitti!

Gazel 86

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Sâkî biyâ ki yâr zi ruh perde bergirift
Kâr-i çerâg-i halvetiyân bâz dergirift

An şem'-i ser girifte diger çihre berferûht
Vin pîr-i sâlhorde cevânî zi ser girift

An işve dâd aşk ki muftî zi reh bereft
Van lutf kerd dûst ki duşmen hazer girift

Zinhâr ez an ibâret-i şîrîn-i dilfirîb
Gûî ki piste-i tu sohen der şeker girift

Bâr-i gamî ki hâtır-i mâ haste kerde bûd
Îsîdemî Hodâ befiristâd u bergirift

Her servkad ki ber meh u hûr husn mîfurûht
Çun tu der âmedî pey-i kârî diger girift

Zin kıssa heft gunbed-i eflâk porsedâst
Kûtehnazar bebîn ki sohen muhtasar girift

Hâfiz tu in sohen zi ki âmûhtî ki baht
Ta'vîz kerd şi'r-i tu râ vu be zer girift

Gel sâki, yâr yüzünden peçeyi kaldırdı
Halvettekilerin gönül çerağı tutuştu yine

Başı kesilen mum yine parladı
Açtı sevgili başını
Böyle olunca şu yaşlı adam genceldi yine

İşveler aşkı doğurdu, müftü yoldan çıktı
O lutuf gösterdi, düşman kötülükten el çekti

Ne şirin, ne gönül çalan cümleler öyle!
Fıstık dudaklar sanki her sözü bulamış şekere

Gam yükü gönlümüzü yormuştu
Allah İsa nefesli birini gönderdi;
gam yükünü üstümüzden çekti

Aya, güneşe güzellik satardı selvi boylular
Sen gelince her biri bir işe gitti

Yedi kat gökyüzü yankılanıyor bu hikâye ile
Kıt görüşlüye bak sen!
Sözü kısa kesti gitti

Hafız böyle sözleri kimden öğrendin sen?
Şiirini muska yapıp yaldızladı baht bile.

Gazel 87

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Husnet be ittifâk-i melâhat cihân girift
Ârî be ittifâk cihân mîtevân girift

İfşâ-yi râz-i halvetiyân hâst kerd şem'
Şukr-i Hodâ ki sırr-i dileş der zebân girift

Zin âteş-i nihufte ki der sîne-i menest
Horşîd şu'leîst ki der âsumân girift

Mîhâst gul ki dem zened ez reng u bûy-i dûst
Ez gayret-i sabâ nefeseş der dehân girift

Âsûde ber kenâr çu pergâr mîşodem
Devrân çu nokta âkıbetem der miyân girift

An rûz şevk-i sâgar-i mey harmenem besûht
K'âteş zi aks-i ârız-i sâkî der an girift

Hâhem şoden be kûy-i mugân âstînfeşân
Zin fitnehâ ki dâmen-i âhirzemân girift

Mey hor ki her ki âhir-i kâr-i cihân bedîd
Ez gam sebuk ber âmed u retl-i girân girift

Ber berg-i gul be hûn-i şakâyık nuvişte'end
K'ankes ki puhte şud, mey-i çun ergavân girift

Hâfiz çu âb-i lutf zi nazm-i tu mîçeked
Hâsid çigûne nukte tevâned ber an girift?

Alımlılığın ile güzelliğin dünyayı kapladı
Evet, birlik olunca, dünya alınır

Mum seninle halvete girenlerin sırrını ifşa etmek istedi
Allah'tan sırrı diline dolandı kaldı!

Göğsümde gizli şu ateş yok mu
Dünyayı saran güneş onun bir şulesi

Gül onun rengini, kokusunu anlatmak istiyordu
Sabâ kıskandı da lafı ağzına tıkadı

Pergel gibi kenarda kalıp huzur bulurdum
Sonunda devran beni nokta gibi ortaya attı

O gün sâkinin yanağından akseden ateşin şavkı
Vurdu mey kadehine, gönül harmanımı yaktı

Bu fitneler ahir zamanın eteklerine kadar geldi
Yakamı silke silke meyhaneye atacağım kapağı

Mey içmeye bak; dünyanın sonunu görenler
Gam yükünü attı, büyük kadehleri ele aldı

Gelincik kanıyla gül yaprağına yazmışlar:
Pişip olgunlaşan kişi erguvanî meye sarıldı

Hafız, nazmından letafet suyu damlarken
Kıskanç kişi neyini tenkit edebilir ki?

Gazel 88

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Şenîde'em sohenî hoş ki pîr-i ken'ân goft
Firâk-i yâr ne an mîkoned ki betvan goft

Hadîs-i hevl-i kıyâmet ki goft vâiz-i şehr
Kinâyetîst ki ez rûzigâr-i hicrân goft

Nişân-i yâr-i seferkerde ez ki porsem bâz
Ki herçi goft berîd-i sabâ perîşân goft

Figân ki an meh-i nâmihribân-i mihrgusil
Be terk-i sohbet-i yârân-i hod çi âsân goft

Men u makâm-i rızâ ba'dezin ve şukr-i rakîb
Ki dil be derd-i tu hû kerd u terk-i dermân goft

Gam-i kuhen be mey-i sâlhorde def' konîd
Ki tohm-i hoşdilî înest pîr-i dihkân goft

Girih be bâd mezen gerçi ber murâd reved
Ki in sohen be mesel bâd bâ suleymân goft

Be muhletî ki sipihret dehed zi râh merev
Turâ ki goft ki in zâl terk-i destân goft?

Mezen zi çûn u çerâ dem ki bende-i mukbil
Kabûl kerd becân her sohen ki cânân goft

Ki goft Hâfiz ez endîşe-i tu âmed bâz?
Men in negofte'em; ankes ki goft, buhtân goft

Kenan pîrinden bir söz duydum; dedi:
Anlatılamaz yârdan ayrılığın insana neler ettiği

Şehir vaizi kıyamet korkusundan söz etti
Ayrılık günlerinden kinayeydi dediği

Kime sorayım yolculuğa çıkan yârin gittiği yeri?
Zırvadan ibaret sabâ ulağının dedikleri

Vah vah! O sevgisiz, sözünde durmaz, ay yüzlü sevgili
Dostlarla sohbeti bırakacağını ne kolay söyledi!

Ben, razılığım, rakibin duruma şükürleri
Gönlüm derdine alıştı, dermanı terketti

Yıllanmış şarapla dağıtın birikmiş kederleri
Budur mutluluğun tohumu; yaşlı çiftçi böyle söyledi

Muradınca esse de, kapılma fazla rüzgâra
Rüzgâr bu sözü örnek diye Süleyman'a söyledi

Feleğin tanıdığı sürenin kıymetini bil; sapıtma
Kim dedi sana, bu moruk hileden vazgeçti?

"Nasıl, niçin oldu?" diye sorup durma
Makbul kul cânân ne dediyse, kabul etti

"Hafız seni düşünmekten vazgeçti" lafını sana kim dedi?
Ben öyle bir şey demedim; kim dediyse, iftira dedi.

Gazel 89

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Yârab sebebî sâz ki yârem be selâmet
Bâz âyed u berehânedem ez bend-i melâmet

Hâk-i reh-i ân yâr-i seferkerde biyârîd
Tâ çeşm-i cihânbîn konemeş cây-i ikâmet

Feryâd ki ez şeş cihetem râh bebestend
An hâl u hat u zulf u ruh u ârız u kâmet

İmrûz ki der dest-i tu'em, merhametî kun
Ferdâ ki şevem hâk, çi sûd eşk-i nedâmet?

Ey anki be takrîr u beyân dem zenî ez aşk
Mâ bâ tu nedârîm sohen hayr u selâmet

Dervîş mekun nâle zi şemşîr-i ahibbâ
Kin tâyife ez kuşte sitânend garâmet

Der hırka zen âteş ki ham-i ebrû-yi sâkî
Ber mîşikened gûşe-i mihrâb-i imâmet

Hâşâ ki men ez cevr u cefâ-yi tu benâlem
Bîdâd-i latîfân heme lutfest u kerâmet

Kûteh nekoned bahs-i ser-i zulf-i tu Hâfiz
Peyveste şud in silsile tâ rûz-i kıyâmet

Tanrım, bir sebep yarat, yârim esenlik içinde
Geri dönsün; kurtarsın kınanma derdinden beni

Getirin seyahate çıkan sevgilinin yolunun toprağını
Dünyayı gören gözlerime sürme diye süreyim bu toprağı

Vay vay! Altı yönden yolumu kesti sevgilinin
Ayva tüyü, zülfü, beni, yüzü, yanağı, endamı

Bugün senin elindeyim, merhamet et, ver muradımı
Yarın toprak olduğumda, pişmanlık gözyaşının olur mu yararı?

Aşktan açıktan açığa söz ediyorum
Diyecek sözüm yok sana; selametle haydi!

Derviş! Dostların kılıcı yüzünden sızlanma
Bunlar ölüden bile alır tazminatı!

Ateşe at hırkanı. Sâkinin kaşının eğriliği
Cami mihrabının yerine geçer, unutturur onu

Bana ettiğin cefadan inler miyim hiç? Hâşâ!
Lutuf, cömertlik sayılır zariflerin cevirleri

Hafız kısa kesmez zülüflerinin ucu hakkındaki sözlerini
Kıyamet gününe kadar sürer bu konunun bahsi.

Gazel 90

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Ey hudhud-i sabâ be sebâ mîfiristemet
Binger ki ez kucâ be kucâ mîfiristemet

Heyfest tâyirî çu tu der hâkdân-i gam
Zincâ be âşiyân-i vefâ mîfiristemet

Der râh-i aşk merhale-i kurb u bu'd nîst
Mîbînemet iyân u duâ mîfiristemet

Her subh u şâm kâfileî ez duâ-yi hayr
Der sohbet-i şimâl u sabâ mifiristemet

Tâ leşker-i gam nekoned mulk-i dil herâb
Cân-i azîz-i hod be nevâ mîfiristemet

Ey gâyib ez nazar ki şudî hemnişîn-i dil
Mîgûyemet duâ vu senâ mîfiristemet

Der rûy-i hod teferruc-i sun'-i Hodây kun
K'âyîne-i Hodâynumâ mîfiristemet

Tâ mutribân zi şevk-i menet âgehî dehend
Kavl u gazel be sâz u nevâ mîfiristemet

Sâkî biyâ ki hâtif-i gaybem be mujde goft
Bâ derd sabr kun ki devâ mîfiristemet

Hâfiz surûd-i meclis-i mâ zikr-i hayr-i tust
Beştâb hân ki esb u kabâ mîfiristemet

Seher yelinin hüthütü! Seba ülkesine gönderiyorum seni
Bir bak hele; nereden nereye gönderiyorum seni!

Gam toprağına çakılıp kalmış, senin gibi bir kuş, yazık değil mi?
Buradan vefa yuvasına gönderiyorum seni

Aşk yolunda uzak, yakın davası olmaz
Dua gönderiyorum, apaçık görüyorum seni

Her sabah seher rüzgarıyla, her akşam şimal yeliyle
Bir hayır dua kafilesi gönderiyorum sana

Gam ordusu harap etmesin gönül ülkeni
Neva makamıyla gönderiyorum aziz canımı

Gözden uzaksın; gönlümün sohbet arkadaşı
Dua ediyorum sana, övüyorum seni

Yüzüne bak, incele Tanrı'nın yaratıcılık sanatını
Gönderiyorum sana Tanrı'yı gösteren aynayı

Çalgıcılar içimdeki şevkten haberdar etsin diye seni
Gönderiyorum sana sözü, gazeli, besteyi

Sâki gel, gayb âleminin hâtifi müjde verdi, dedi:
Sabret derde, zira gönderiyorum devanı

Hafız mecliste okuduklarımız hayırla yâd eden sözlerdir seni
Durma, koş; gönderiyorum sana at ile kaftanı.

Gazel 91

Vezih: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Ey gâyib ez nazar, be Hodâ mîsipâremet
Cânem besûhtî yu be dil dûst dâremet

Tâ dâmen-i kefen nekeşem zîr-i pây-i hâk
Bâver mekun ki dest zi dâmen bedâremet

Mihrâb-i ebrûyet benumâ tâ sehergehî
Dest-i duâ ber ârem u der gerden âremet

Ger bâyedem şoden sûy-i hârût-i bâbilî
Sad gûne câdûî bekunem tâ biyâremet

Hâhem ki pîş mîremet ey bîvefâ tabîb
Bîmâr bâz pors ki der intizâremet

Sad cûy-i âb beste'em ez dîde ber kenâr
Ber bûy-i tohm-i mihr ki der dil bekâremet

Hûnem berîht vez gam-i aşkem halâs dâd
Minnet pezîr gamze-i hancer guzâremet

Mîgiryem u murâdem ezin seyl-i eşkbâr
Tohm-i muhabbetest ki der dil bekâremet

Bârem dih ez kerem sûy-i hod tâ be sûz-i dil
Der pây dembedem guher ez dîde bâremet

Hâfiz şerâb u şâhid u rindî ne vaz'-i tust
Filcumle mîkunî yu furû mîguzâremet

Gözlerden uzak sevgilim; Tanrı'ya emanet ediyorum seni
Canımı yaktın ama gönülden seviyorum seni

Kefenimin ucu toprağın altına çekmedikçe beni
İnan bana; eteğinden çekmeyeceğim elimi

Kaşlarının mihrabını göster bana seher vakti
Duaya kaldırayım sonra boynuna dolayım elimi

Bâbil'de Harut'un kuyusuna girmem gerekse de
Yüz türlü büyü yapar, yine getiririm seni

Vefasız doktorum; uğrunda ölmek istiyorum
Bir kere sor şu hastanın halini; bekliyorum seni

Gönlüne sevgi tohumunu ekmek umuduyla
Çevrende akıtırım yüz gözyaşı nehrini

Kanımı döküp aşk gamından kurtardı beni
İzin ver, yüreğime saplayım hançer gamzeni

Ağlıyorum; gözyaşı selinden maksadım
Senin gönlüne ekmektir sevgi tohumunu

İzin ver, yaklaşayım yanına, gönlümdeki aşk yangısıyla
Ayaklarına yağdırayım gözyaşı incilerini

Hafız, şarap, güzel dilber, rintlik sana göre değil
Kısacası, bunları yapıyorsun.
Ben de kendi haline bırakıyorum seni.

Gazel 92

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Mîr-i men hoş mîrevî k'ender ser u pâ mîremet
Hoş hurâmân şev ki pîş-i kadd-i ra'nâ mîremet

Gofte bûdî: Key bemîrî pîş-i men? Ta'cîl çîst?
Hoş tekâzâ mîkunî, pîş tekâzâ mîremet

Âşık u mahmûr u mehcûrem, but-i sâkî kucâst?
Gû ki behrâmed ki pîş-i serv-i bâlâ mîremet

Anki omrî şud ki tâ bîmârem ez sevdâ-yi û
Gû nigâhî kun ki pîş-i çeşm-i şehlâ mîremet

Gofteî: La'l-i lebem hem derd bahşed hem devâ
Gâh pîş-i derd u geh pîş-i mudâvâ mîremet

Hoş hurâmân mîrevî, çeşm-i bed ez rûy-i tu dûr
Dârem ender ser hiyâl-i an ki der pâ mîremet

Gerçi cây-i Hâfiz ender halvet-i vasl-i tu nîst
Ey heme cây-i tu hoş, pîş-i heme câ mîremet

Efendim, ne güzel yürürsün öyle! Ölürüm senin yürüyüşüne!
Salın güzel güzel; ölürüm güzel boyuna bosuna.

"Ne zaman öleceksin yanımda?" demiştin? Acelen ne?
Amma takaza ediyorsun! Ölürüm ben takazana!

Aşığım, mahmurum, sevgilimden ayrıyım;
put gibi güzel sâki nerede?
Salınsın haydi; ölürüm onun selvi boyuna!

Bir ömürdür onun sevdasıyla hastayım.
Bir kere baksın bana; ölürüm onun şehla gözlerine!

"Lâl dudağım hem dert verir, hem derman" demişsin.
Ölürüm senin kâh derdine, kâh dermanına!

Nasıl salınarak yürüyorsun öyle; Allah nazardan saklasın!
Hayalim hep şu ki, öleyim ayaklarının önünde.

Sana kavuşmak benim için pek kolay değil.
Her yanı güzel sevgilim; ölürüm senin her yanına!

Gazel 93

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Çi lutf bûd ki nâgâh reşha-i kalemet
Hukûk-i hidmet-i mâ arze kerd ber keremet

Be nûk-i hâme rakam kerde'î selâm-i merâ
Ki kârhâne-i devrân mebâd bîrakamet

Negûyem ez men-i bîdil be sehv kerdî yâd
Ki der hisâb-i hıred nîst sehv ber kalemet

Merâ zelîl megerdân be şukr-i in ni'met
Ki dâşt devlet-i sermed azîz u muhteremet

Biyâ ki bâ ser-i zulfet karâr hâhem kerd
Ki ger serem bereved, ber nedârem ez kademet

Zi hâl-i mâ dilet âgeh şeved meger vaktî
Ki lâle ber demed ez hâk-i kuştegân-i gamet

Revân-i teşne-i mâ râ be cur'âî deryâb
Çu mîdehend zulâl-i hızır zi câm-i cemet

Hemîşe vakt-i tu ey îsî-yi sabâ hoş bâd
Ki cân-i Hâfiz-i dilhaste zinde şud bedemet

Ne büyük incelikti kaleminden sızıveren yazılarda
Sana hizmetimizden söz edilmesi!

Bize selamın geçiyor kaleminden dökülen yazılarda
Yazıların eksik olmasın devran durdukça

Demiyorum ben âşığından söz etmişsin yanlışlıkla
Biliyorum; senin gibi akıllı biri yazarken yapmaz hata

N'olur beni zelil etme; bu nimetin şükranesi karşılığında
Ebedî devlet zaten seni aziz, muhterem tutmakta

Gel, kararımı bulup sâkinleşeyim zülüflerinin ucuyla
Başım gitse de, kaldırmam başımı ayaklarından

Laleler bittiği zaman ayrılık gamından ölenlerin toprağında
Belki gönlün haberdar olur halimizden, olur ya!

Cem'in kadehinden ölümsüzlük suyu veriyorlar sana
Dudaklarından bir yudum ver, rahatlat susamış canımızı; bizi anla

Sabah rüzgârının İsası! Vaktin hoş geçsin daima
Gönlü yaralı Hafız'ın canı canlandı şifalı nefesinle.

Gazel 94

Vezin: Mefûlü Fâilâtün Mefûlü Fâilâtün

Zan yâr-i dilnevâzem şukrîst bâ şikâyet
Ger nuktedân-i aşkî, bişnev tu in hikâyet

Bîmuzd bûd u minnet, her hidmetî ki kerdem
Yârab mebâd kes râ mahdûm-i bîinâyet

Rindân-i teşneleb râ âbî nemîdehed kes
Gûî velîşinâsân reftend ezin vilâyet

Der zulf-i çun kemendeş ey dil mepîç k'ancâ
Serhâ burîde bînî bîcurm u bîcinâyet

Çeşmet be gamze mâ râ hûn hord u mîpesendî
Cânâ revâ nebâşed hûnrîz râ himâyet

Der in şeb-i siyâhem gum geşt râh-i maksûd
Ez gûşe'î burûn ây ey kevkeb-i hidâyet

Ez her taraf ki reftem cuz vahşetem neyefzûd
Zinhâr ezin biyâbân, vin râh-i bînihâyet

Ey âfitâb-i hûbân mîcûşed enderûnem
Yek sâatem begoncân der sâye-i inâyet

İn râh râ nihâyet sûret kucâ tevan best
Keş sad hezâr menzil bîşest der bidâyet

Her çend burdî âbem rûy ez deret netâbem
Cevr ez habîb hoşter kez muddeî riâyet

Aşket resed be feryâd er hod besân-i Hâfiz
Kur'ân zi ber behânî der çârdeh rivâyet

Şikâyetim olsa da şükrederim gönül okşayan sevgilime
Aşktan anlayan biriysen, şu hikâyeyi dinle:

Karşılıksız yaptım hizmeti; beklemedim minneti
Tanrım, hizmet etmesin kimse inayetsiz sevgiliye!

Dudağı susamış rinde su vermiyor kimse
Kadir kıymet bilenler buralardan gitmiş belki de

Gönlüm, onun kementli zülüflerine dolanırım deme!
Suçsuz âşıkların kesik başlarını görürsün o yerde

Gözlerin gamzenle birlikte içti kanımızı; hoş görüyorum yine de
Canım benim; kan dökeni himaye etmek reva mıdır sence?

Gideceğim yolu kaybettim şu karanlık gecede
Hidayet yıldızı! Çık artık, saklanıyorsan hangi köşede!

Hangi yönden gittiysem, korkum arttı biteviye
Aman şu çöllerden, bitmez tükenmez yollardan!

Güzellerin güneşi! İçim kaynıyor, içim!
Biraz olsun, sığındır beni inayet gölgene

Bu yolun sonu gelir mi hiç?
Yolun başında yüz bin konak göründü gözüme!

Rezil etsen de beni, yüz çevirmem kapından
Dostun cevri, rakibin saygısından yeğdir bence.

Kur'ân'ı Hafız gibi okusan da on dört rivayetle ezbere,
Aşkın koşacaktır imdadına yine.

Gazel 95

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Mudâmem mest mîdâred nesîm-i ca'd-i gîsûyet
Herâbem mîkoned herdem firîb-i çeşm-i câdûyet

Pes ez çendîn şekîbâî şebî yârab tevân dîden
Ki şem'-i dîde efrûzîm der mihrâb-i ebrûyet

Sevâd-i levhbîneş râ azîz ez behr-i an dârem
Ki cân râ nushaî bâşed zi levh-i hâl-i hindûyet

Tu ger hâhî ki câvîdân cihân yekser biyârâyî
Sabâ râ gû ki berdâred zemânî burka' ez rûyet

Veger resm-i fenâ hâhî ki ez âlem berendâzî
Berefşân tâ furû rîzed hezârân cân zi her mûyet

Men u bâd-i sabâ miskîn, do sergerdân-i bîhâsıl
Men ez efsûn-i çeşmet mest u û ez bûy-i gîsûyet

Zihî himmet ki Hâfiz râst ez dunyî vu ez ukbî
Neyâyed hîç der çeşmeş be cuz hâk-i ser-i kûyet

Saçının kıvrımlarından kopan rüzgâr sürekli sarhoş eder beni
Büyüleyici gözlerinin hilesi her an aldatır beni

Bunca sabırdan sonra bir geceliğine görecek miyim Yarabbi
Kaşlarının mihrabında gözlerimin mumu parlayacak mı?

Hint beni olan yüzünü canımın Mushafı bilirim
Bu yüzden kutsal bulurum ben o yüze bakmayı

Sonsuza kadar donatmak istersen dünyayı
Söyle sabâya, bir an için kaldırsın yüzünden peçeyi

Kaldırmayı istersen dünyadan yokluk denilen şeyi
Dağıt saçlarını, dök her telinden binlerce canı

Zavallı, avare, eli boş iki âşığız ben ile seher yeli
Ben mestim gözünün afsunundan; o, saçlarının kokusunun sarhoşu

Hafız'ın himmeti nasıl bir şey ki dünya, ahiret âlemlerinde
Gözleri sokağının toprağı dışında görmez hiçbir şeyi?!

Gazel 96

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Derd-i mâ râ nîst dermân, elgıyâs
Hicr-i mâ râ nîst pâyân, elgıyâs

Dîn u dil bordend u kasd-i cân konend
Elgıyâs ez cevr-i hûbân elgıyâs

Der behâ-yi bûseî cânî taleb
Mîkonend in dilsitânân elgıyâs

Hûn-i mâ hordend in kâfirdilân
Ey muselmânân çi dermân? elgıyâs

Hemçu Hâfiz rûz u şeb bîhîşten
Geşte'em sûzân u giryân, elgıyâs

Derdimizin dermanı yok, yardım edin, aman.
Ayrılığımızın biteceği yok, yardım edin, aman.

Dinimizi, gönlümüzü aldı götürdüler. Şimdi canımıza kastediyorlar.
Aman şu güzellerin cevrinden! Yardım edin, aman.

Şu gönül alan dilberler bir öpücük karşılığında can isterler.
Yardım edin bize, aman.

Bu kâfir kalpliler kanımızı içtiler.
Müslümanlar, bunun dermanı yok mu? Yardım edin, aman.

Hafız gibi kendimi bilmeden, gündüz gece,
Yandım yakıldım.. Yardım edin, aman!

Gazel 97

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Tuî ki ber ser-i hûbân-i kişverî çun tâc
Sezed eger heme-i dilberân dehendet bâc

Du çeşm-i şûh-i tu berhem zede Hıtâ vu Habeş
Be çîn-i zulf-i tu Mâçîn u Hind dâde harâc

Beyâz-i rûy-i tu rûşen çu âriz-i ruh-i rûz
Sevâd-i zulf-i siyâh-i tu hest zulmet-i dâc

Dehân-i şehd-i tu dâde revâc-i âb-i hızr
Leb-i çu kand-i tu bord ez nebât-i mısr revâc

Ezin maraz be hakîkat şifâ nehâhem yâft
Ki ez tu derd-i dil ey cân nemîresed be ilâc

Çerâ hemî şikenî, cân-i men, zi sengdilî?
Dil-i zaîf ki bâşed be nâzukî çu zucâc

Leb-i tu Hızr u dehân-i tu âb-i heyvân est
Kad-i tu serv u miyân mûy u ber behiyyât âc

Futâd der dil-i Hâfiz hevâ-yi çun tu şehî
Kemîne zerre-i hâk-i der-i tu bûdî kâc

Ülkedeki güzellerin baş tacısın sen
Yaraşır; bütün dilberler haraç verse sana

İki şuh gözün Hıta ile Habeş'i düşürmüş birbirine
Haraç verir Maçin ile Hint zülfünün kıvrımlarına

Yanağının beyazlığı gündüzün yanağı gibi parlak
Siyah zülüflerinin karanlığı benzer karanlık geceye

Bal ağzın revaç vermiş âbıhayata
Şeker dudakların değer katmış şeker kamışına

Bu hastalıktan şifa bulmayacağım gerçekten de
Canım benim;
senden dolayı gönül derdim cevap vermiyor tedaviye

Sırça kadar nazik olan şu gönlümü
Canım benim; niçin kırarsın hoyratlık ile?

Dudağın Hızır'dır, ağzın âbıhayat
Boyun selvi, belin kıl, göğsün fildişi

Senin gibi sultanın arzusu düştü Hafız'ın gönlüne
Kapının toprağındaki en küçük toz zerresi olsaydı Hafız keşke!

Gazel 98

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Eger be mezheb-i tu hûn-i âşıkest mubâh
Salâh-i mâ heme ânest kân turâst salâh

Sevâd-i zulf-i siyâh-i tu câ'iluzzulumât
Beyâz-i rûy-i çu mâh-i tu fâlikulesbâh

Zi çîn-i zulf-i kemendet kesî neyâft halâs
Ez ân kemânçe-i ebrû vu tîr-i çeşm necâh

Zi dîde'em şode yek çeşme der kenâr revân
Ki âşinâ nekoned der miyân-i an mellâh

Leb-i çu âb-i hayât-i tu hest kuvvet-i cân
Vucûd-i hâkî-yi mâ râ ezûst zikr-i revâh

Bedâd la'l-i lebet bûseî be sad zârî
Girift kâm dilem zû be sad hezâr ilhâh

Duâ-yi cân-i tu vird-i zebân-i muştâkân
Hemîşe tâ ki buved muttasıl mesâ vu sabâh

Salâh u tovbe vu takvâ zi mâ mecû Hâfiz
Zi rind u âşık u mecnûn kesî neyâft salâh

Meşrebinde âşıkların kanını dökmek mübah ise
Sen neyi uygun görürsen, uygundur benim için de

Siyah zülfünün karalığı karanlıkları yaratmış
Ay yüzünün beyazlığı sabahları ağartmış

Kement zülüflerinin kıvrımlarından kurtulan olmadı
Kaşının yayından, gözünün okundan kurtulan olmadı

Gözlerimden öyle bir ırmak akıyor ki yanı başımda
Denizciler bile gemi yüzdüremez bu suda

Abıhayat dudakların kuvvet verir cana
Bu yüzden şarap anılır toprak bedenimizin ağzında

Yüz kere sızlandık, lâl dudaktan bir öpücük aldık sonunda
Gönlümüzün muradına erdik yüz bin ısrardan sonra

Seni arzulayanların virdi olmuş dua etmek can sağlığına
Bu böyle sürüp gidecek, geldikçe sabah akşam ardarda

Hafız bizden tövbe, sakınma, iyi hal bekleme
Rintte, âşıkta, mecnunda halis amel bulmadı kimse.

Gazel 99

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Dil-i men der hevâ-yi rûy-i ferruh
Buved âşufte hemçun mûy-i ferruh

Becuz hindû-yi zulfeş hîçkes nîst
Ki berhordâr şud ez rûy-i ferruh

Siyâhî nîkbahtest anki dâyim
Buved hemrâz u hemzânû-yi ferruh

Şeved çun bîd lerzân serv-i âzâd
Eger bîned kad-i dilcû-yi ferruh

Bedih sâkî şerâb-i ergavânî
Be yâd-i nergis-i câdû-yi ferruh

Du tâ şud kâmetem hemçun kemânî
Zi gam peyveste çun ebrû-yi ferruh

Nesîm-i muşk-i tâtârî hacil kerd
Şemîm-i zulf-i anberbûy-i ferruh

Eger meyl-i dil-i herkes be câîst
Buved meyl-i dil-i men sûy-i ferruh

Gulâm-i himmet-i ânem ki bâşed
Çu Hâfiz bende vu hindû-yi ferruh

Gönlüm Ferruh'un yüzünü görme arzusuyla
Karmakarışık oluyor onun saçları gibi

Hindûyu andıran siyah zülüfleri bir yana
Kimse Ferruh'un yüzünden almıyor nasibini

Ne talihliymiş zenciyi andıran siyah saçları!
Hep Ferruh'la sırdaş, hep onunla dizdize

Onun cazibeli boyunu görecek olsa selvi
Kıskançlıktan titrer kavak gibi

Ferruh'un büyücü gözlerinin hatırına sâki
Ver bana erguvan renkli şarabı

Üzüntüden iki büklüm oldum yay gibi
Birbirine yapıştı Ferruh'un kaşları gibi

Ferruh'un amber kokan zülüfleri
Utandırdı Tatar ceylanlarının miskini

Herkesin gönlü meylediyorsa bir yere doğru
Benim gönlüm de akıyor Ferruh'a doğru

Kim kul köle ise Ferruh'a Hafız gibi
Köle olurum ben de bu yolda kimin varsa himmeti.

Gazel 100

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Dî pîr-i meyfurûş ki zikreş be hayr bâd
Goftâ: Şerâb nûş u gam-i dil beber zi yâd

Goftem: Be bâd dehedem bâde nâm u neng
Goftâ: Kabûl kun sohen u herçi bâd bâd

Sûd u ziyân u mâye çu hâhed şoden zi dest
Ez behr-i in muâmele gamgîn mebâş u şâd

Bâdet bedest bâşed eger dil nihî be hîç
Der ma'razî ki taht-i Suleymân reved be bâd

Hâfiz geret zi pend-i hakîmân melâlet est
Kûteh konîm kıssa ki omret dirâz bâd

Dün, Allah selâmet versin, yaşlı meyhaneci dedi:
Şarap iç, gönlündeki gamı at kafandan.

Dedim: Bâde, ar, namus, her şeyimi yele verecek.
Dedi: Lâf dinle sen; ne olursa olsun.

Değil mi ki kâr zarar hesabı, sermaye elden gidecek,
Bu alışveriş uğruna üzme kendini; hoş tut gönlünü.

Süleyman tahtının bile yele gittiği bu sergide
Bir hiçe gönül verirsen, sonunda boş kalacak ellerin.

Hafız, bilgelerin sözünden usanç geldiyse,
Kapatalım bu meseleyi; Allah sana uzun ömürler versin.

Gazel 101

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Şerâb u eyş-i nihân çîst? Kâr-i bîbunyâd
Zedîm ber saf-i rindân u herçi bâdâ bâd

Girih zi dil beguşâ vu zi sipihr yâd mekun
Ki fikr-i hîç muhendis çunin girih neguşâd

Zi inkılâb-i zemâne aceb medâr ki çerh
Ezin fesâne hezârân hezâr dâred yâd

Kadeh be şart-i edeb gîr zanki terkîbeş
Zi kâse-i ser-i Cemşîd u Behmenest u Kubâd

Ki âgehest ki Kâvus u Key kocâ reftend?
Ki vâkıfest ki çun reft taht-i Cem ber bâd?

Zi hasret-i leb-i şîrîn henûz mîbînem
Ki lâle mîdemed ez hûn-i dîde-i Ferhâd

Meger ki bedânist bîvefâî-yi dehr
Ki tâ bezâd u beşud câm-i mey zi kef nenihâd

Biyâ biyâ ki zemânî zi mey herâb şevîm
Meger resîm be gencî derin herâbâbâd

Nemîdehend icâzet merâ be seyr-i sefer
Nesîm-i bâd-i Musallâ vu Âb-i Ruknâbâd

Kadeh megîr çu Hâfiz meger be nâle-i çeng
Ki beste'end be ebrîşem-i tarab dil-i şâd

Şarap ile gizli içki meclisi ne demek? Temelsiz bir iş
Rintlerin safına katıldık. Ne olursa olsun artık.

Gönlündeki sıkıntıyı at; anıp durma feleği
Hiçbir mühendis bu düğümü çözmeye akıl erdiremedi

Zamanede yaşanan değişimlere şaşırma
Feleğin var bunun gibi binlerce efsanesi

Eline kadehi edeple al. Zira terkibinde
Var Cemşid'in, Behmen'in, Kubâd'ın başı.

Kâvus, Key nereye gitti? Kim bilir?
Cem'in tahtı nasıl yok oldu gitti? Bilen var mı?

Görüyorum hâlâ Şirin'in dudağına özleminden
Ferhad kanlı yaşlar döker lale gibi

Lale dünyanın vefasızlığını anlamış olmalı ki
Doğumundan ölümüne kadar elinden düşürmez kadehi

Gel haydi, mey içip harap olalım bir süre
Bakarsın, bu harabede buluruz bir hazineyi

Seyahate çıkmama izin vermiyor
Musalla mesiresi ile Ruknâbâd nehri

Kadeh tutacaksan, çeng ezgileriyle tut Hafız gibi
Neş'e teline bağladım zira şâd gönlümü.

Gazel 102

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Dûş âgehî zi yâr-i sefer kerde dâd bâd
Men nîz dil be bâd dehem, herçi bâd bâd

Kârem bedan resîd ki hemrâz-i hod kunem
Her şâm berk-i lâmi' u her bâmdâd bâd

Der çîn-i turre-i tu dil-i bîhifâz-i men
Hergiz negoft mesken-i me'lûf yâd bâd

İmrûz kadr-i pend-i azîzân şinâhtem
Yârab revân-i nâsih-i mâ ez tu şâd bâd

Hûn şud dilem be yâd-i tu hergeh ki der çemen
Bend-i kabâ-yi gonçe-i gul mîguşâd bâd

Ez dest refte bûd vucûd-i zaîf-i men
Subhem be bûy-i vasl-i tu cân bâz dâd bâd

Hâfiz nihâd-i nîk-i tu kâmet ber âvered
Cânhâ fedâ-yi merdum-i nîkûnihâd bâd

Rüzgâr dün gece seyahate çıkan yârdan haber getirdi
Ne olursa olsun; ben de elden çıkaracağım gönlümü

Öyle bir hale geldim ki sırdaş edinir oldum
Geceleri parlak şimşekleri, sabahları rüzgârı

Kâküllerinin kıvrımlarında iken şu hayırsız gönlüm
"Memleketim" lafını hiç ağzına almadı

Bugün daha iyi anladım azizlerin öğütlerinin değerini
Tanrım, bize öğüt verenlerin şâd olsun ruhları

Ne zaman rüzgâr gül goncasının düğmelerini çözecek olsa
Seni anarak yüreğim kan ağladı

Şu zayıf vücudum bitmiş, tükenmişti
Sabah rüzgârı, vuslat kokunu getirdi; bana can verdi

Hafız, iyi huyun erdirecektir murada seni
Can feda iyi yaratılışlı insanlara!

Gazel 103

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Rûz-i vasl-i dûstdârân yâd bâd
Yâd bâd an rûzgârân yâd bâd

Kâmem ez telhî-yi gam çun zehr geşt
Bang-i nûş-i şâdhârân yâd bâd

Gerçi yârân fârigend ez yâd-i men
Ez men îşân râ hezârân yâd bâd

Mubtelâ geştem derin bend u belâ
Kûşiş-i an hakguzârân yâd bâd

Gerçi sad rûd est der çeşm mudâm
Zinderûd-i bâgkârân yâd bâd

Râz-i Hâfiz ba'd ezin nâgofte mând
Ey dirîgâ râzdârân yâd bâd

Sevenlerin kavuşma günü anılsın.
Anılsın o günler, hey gidi günler.

Gam acılığından ağzım da zehir gibi apacı.
Anılsın zevk ile içenlerin "Sağlığına" sesleri.

Dostların beni andıkları falan yok ama
Yine de ben binlerce defa anarım onları.

Bu belâya düştüm, tutsak oldum.
Üstümde hakkı geçenler hayırla anılsın.

Gözlerimden göz yaşı ırmağı akmakta sürekli ama
Hayırla anılsın bağcıların suyunu kullandığı Zinderûd ırmağı.

Bundan böyle Hafız'ın sırrı açıklanmadan kaldı;
Çok yazık! Hey gidi sırdaşlar hey!

Gazel 104

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Cemâlet âfitâb-i her nazar bâd
Zi hûbî rûy-i hûbet hûbter bâd

Humâ-yi zulf-i şâhînşehperet râ
Dil-i şâhân-i âlem zîr-i per bâd

Kesî kû beste-i zulfet nebâşed
Çu zulfet derhem u zîr u zeber bâd!

Dilî kû âşık-i rûyet nebâşed
Hemîşe garka der hûn-i ciger bâd!

Butâ çun gamze'et nâvek feşâned
Dil-i mecrûh-i men pîşeş siper bâd

Çu la'l-i şekkerînet bûse bahşed
Mezâk-i cân-i men zû porşeker bâd

Merâ ez tust herdem tâze aşkî
Turâ her sâatî husnî diger bâd

Be cân muştâk-i rûy-i tust Hâfiz
Turâ der hâl-i muştâkân nazar bâd

Yüzün her gözün güneşi olsun.
Güzel yüzün güzellikten de güzel olsun.

Zülüflerin şahin kanatlı hüma kuşuna benziyor.
Âlem şahlarının gönülleri kanatlarının altında olsun.

Zülüflerine bağlanmayan kimse
Zülüflerin gibi karmakarışık, alt üst olsun.

Yüzüne âşık olmayan gönül
Hep ciğer kanına bulansın.

Ey putlu yüzlü sevgilim; gamzelerin kirpik oklarını atınca
Yaralı gönlüm bu okların önünde kalkan olsun.

Şeker gibi tatlı dudakların öpücük bağışlayınca
Can damağım onunla tatlansın, şeker gibi olsun.

Senin sâyende aşkım her an tazeleniyor.
Her saatinde güzelliğin bir başka olsun.

Hafız yüzünü görmeyi candan arzuluyor.
Senin gözlerin de sürekli seni arzulayanların hâline çevrili olsun.

Gazel 105

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Sûfî er bâde be endâze hored, nûşeş bâd
Verne endîşe-i in kâr ferâmûşeş bâd

Anki yek cur'a mey ez dest tevâned dâden
Dest bâ şâhid-i maksûd der âgûşeş bâd

Pîr-i mâ goft: Hatâ ber kalem-i sun' nereft
Âferîn ber nazar-i pâk-i hatâpûşeş bâd

Şâh-i turkân sohen-i muddeiyân mîşineved
Şermî ez mazleme-i hûn-i siyâvûşeş bâd

Gerçi ez kibr sohen bâ men-i dervîş negoft
Cân fedâ-yi şekerîn piste-i hâmûşeş bâd

Çeşmem ez âyinedârân-i hat u hâleş geşt
Lebem ez bûserubâyân-i ber u dûşeş bâd

Nergis-i mest-i nevâzişkun-i merdumdâreş
Hûn-i âşık be kadeh ger behored, nûşeş bâd

Be gulâmî-yi tu meşhûr-i cihân şud Hâfiz
Halka-i bendegî-yi zulf-i tu der gûşeş bâd

Sûfî bâdeyi ölçüsünde içerse, afiyet olsun.
Ölçüyü kaçıracaksa, bu fikirden vazgeçsin.

Kim bir yudum şarap ihsan ederse
Maksat güzelini sarsın, sarmalasın

Pîrimiz dedi: Tanrı'nın yaratışında olmaz hata
Hataları örten ne temiz bakışı vardır onun!

Türklerin şahı iddiacıların ağzına bakıyor
Siyavuş'un kanını döktüğü için utansın!

Ben yoksul âşığına bir şey demedi kibrinden
Suskun, tatlı, fıstık dudaklarına canım feda olsun

Gözlerim ayva tüylerine, benlerine ayna tutar oldu
Dudaklarım göğsünden, omuzundan öpücük çalar olsun!

Merhametli, okşayıcı, mest bakışlı nergis gözleri
Aşığının kanını kadehe döküp içerse, afiyet olsun!

Hafız sana kul oldu diye dünyaca meşhur oldu
Zülüflerine köle olduğunu gösteren halka kulağında kalsın!

Gazel 106

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Tenet be nâz-i tabîbân niyâzmend mebâd
Vucûd-i nâzuket âzurde-i gezend mebâd

Selâmet-i heme âfâk der selâmet-i tust
Be hîç ârıze şahs-i tu derdmend mebâd

Cemâl-i sûret u ma'nî zi emn-i sıhhat-i tust
Ki zâhiret dojem u bâtınet nejend mebâd

Derin çemen çu der âyed hazân be yagmâyî
Reheş be serv-i sehîkâmet-i bulend mebâd

Der an bisât ki husn-i tu cilve âgâzed
Mecâl-i ta'ne-i bedbîn u bedpesend mebâd

Her an ki rûy-i çu mâhet be çeşm-i bed bîned
Ber âteş-i tu be cuz cân-i û sipend mebâd

Şifâ zi gofte-i şekkerfeşân-i Hâfiz cûy
Ki hâcetet be ilâc-i gulâb u kand mebâd

Tenin hekimlerin nazlanmasına muhtaç olmasın.
Narin vücudun hastalıklarla incinmesin.

Bütün ufukların esenliği senin esenliğine bağlı.
Hiçbir illet ile şahsın dertlenmesin.

Yüz ve mânâ güzelliği senin sağlığında güvencededir.
Dış görünüşün kederli, iç yüzün kaygılı olmasın.

Hazân mevsimi bu bahçede yağmaya, talana gelecek olursa,
Yolu sen selvi boylu güzele uğramasın.

Güzelliğinin kendini gösterdiği yerde,
Hakkında kötü düşünenin seni suçlayacak hâli kalmasın.

Ay gibi parlak yüzüne kötü gözle bakanın
Canı senin ateşinde üzerlik olsun.

Hafız'ın şifa dağıtan tatlı sözlerinde şifa ara.
Böylece gül suyuyla, şekerle tedaviye ihtiyacın kalmasın.

Gazel 107

Vezin: Mefûlü Mefâilün Feûlün

Husn-i tu hemîşe der fuzûn bâd
Rûyet heme sâle lâlegûn bâd

Ender ser-i mâ hiyâl-i aşket
Her rûz ki bâd der fuzûn bâd

Her serv ki der çemen der âyed
Der hidmet-i kâmetet nigûn bâd

Çeşmî ki ne fitne-i tu bâşed
Çun govher-i eşk gark-i hûn bâd

Çeşm-i tu zi behr-i dilrubâî
Der kerden-i sihr zûfunûn bâd

Hercâ ki dilîst der gam-i tu
Bîsabr u karâr u bîsukûn bâd

Kadd-i heme dilberân-i âlem
Pîş-i elif-i kadet çu nûn bâd

Her dil ki zi aşk-i tust hâlî
Ez halka-i vasl-i tu burûn bâd

La'l-i tu ki hest cân-i Hâfiz
Dûr ez leb-i merdumân-i dûn bâd

Güzelliğin günden güne artsın.
Yüzün her yıl lâle rengi olsun.

Aşkının hayali başımızda
Günden güne artsın.

Çimenlikte yetişen her selvi,
Uzun boyunun karşısında baş aşağı gelsin.

Sana tutulmayan göz,
Gözyaşı incileri gibi kan içinde kalsın.

Gözlerin gönül çalmakta
Mâhir bir büyücü olsun.

Nerede senin gamını çeken bir gönül varsa,
Sabırsız, kararsız, sükunsuz olsun.

Âlemdeki bütün dilberlerin boyu,
Elif boyunun karşısında nun gibi eğri büğrü olsun.

Senin aşkından uzak olan gönül,
Sana kavuşanların halkasından uzak kalsın.

Hafız'ın canı olan lâl dudakların
Aşağılık heriflerin dudaklarından uzak kalsın.

Gazel 108

Vezin: Failâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Husrevâ gûy-i felek der ham-i çevgân-i tu bâd
Sâhat-i kevn u mekân arsa-i meydân-i tu bâd

Zulf-i hâtûn-i zafer şîfte-i perçem-i tust
Dîde-i feth-i ebed âşık-i cevlân-i tu bâd

Ey ki inşâ-i utârid sıfat-i şevket-i tust
Akl-ı küll çâker-i tugrâkeş-i dîvân-i tu bâd

Tayre-i cilve-i tûbî kad-i çun serv-i tu şud
Gayret-i huld-i berîn sâhat-i bustân-i tu bâd

Ne betenhâ heyevânât u nebâtât u cemâd
Herçi der âlem-i emr est be fermân-i tu bâd

Ulu padişahım; felek, senin çevganının eğri ucunda top olsun.
Varlık sahası, senin çevgen alanın olsun.

Zafer kadının zülüfleri perçemlerine âşık olmuş.
Ebedî fetih gözü, senin gezintilerine âşık olsun.

Merkür gezegeni senin ululuklarını anlatıyor.
Akl-ı kül, dîvânında tuğra yazan kulun olsun.

Tûbâ ağacının cilveli öfkesi selviye benzeyen boyun yüzünden.
Ebedî cennet, gezindiğin bahçeleri kıskansın.

Yalnız biz insanların bedenleri değil, emir âlemindeki bütün canlılar,
Bitkiler, cansız varlıklar emrine kul olsun.

Gazel 109

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Dîrîst ki dildâr peyâmî nefiristâd
Nenvişt selâmî yu kelâmî nefiristâd

Sad nâme firistâdem u an şâh-i sevârân
Peykî nedevânîd u selâmî nefiristâd

Sûy-i men-i vahşîsıfat-i aklremîde
Âhûrevişî, kebkhurâmî nefiristâd

Dânist ki hâhed şodenem murg-i dil ez dest
Vez an hat-i çun silsile dâmî nefiristâd

Feryâd ki an sâkî-yi şekkerleb-i sermest
Dânist ki mahmûrem u câmî nefiristâd

Çendan ki zedem lâf-i kerâmât u makâmât
Hîçem haber ez hîç makâmî nefiristâd

Hâfiz be edeb bâş ki vâhâst nebâşed
Ger şâh peyâmî be gulâmî nefiristâd

Sevgili ne zamandır bir haber bile göndermedi.
Bir selam yazmadı, bir kelâm göndermedi

Yüz mektup gönderdim ama o biniciler şahı
Bir ulak koşturmadı, bir kelâm göndermedi

Vahşi sıfatlı, aklı başından gitmiş benim gibi birine
Ahu yürüyüşlü, keklik salınışlı sevgili haber göndermedi

Gönül kuşumun uçup gideceğini anladı da
Zincire benzeyen yazılarıyla bir tuzaklı mektup göndermedi

Eyvahlar olsun! Çakırkeyif olmuş, şeker dudaklı sâki
Mahmur olduğumu anladı da bir kadeh göndermedi!

Kerametlerden, aşk makamlarından çok söz ettim ama
Hiçbir aşk makamından haber göndermedi

Hafız, takın edebini! Şah sorgulanır mı hiç!?
Kuluna bir haber göndermediyse, göndermedi!

Gazel 110

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Pîrâneserem aşk-i cevânî be ser uftâd
Van râz ki der dil benihuftem, be der uftâd

Ez râh-i nazar morg-i dilem geşt hevâgîr
Ey dîde, nigeh kun ki be dâm-i ki der uftâd

Derdâ ki ez an âhû-yi muşkîn-i siyehçeşm
Çun nâfe besî hûn-i dilem der ciger uftâd

Ez rehgozer-i hâk-i ser-i kûy-i şumâ bûd
Her nâfe ki der dest-i nesîm-i seher uftâd

Mujgân-i tu tâ tîg-i cihângîr ber âverd
Bes kuşte-i dilzinde ki ber yekdiger uftâd

Bes tecribe kerdîm derin deyr-i mukâfât
Bâ durdkeşân herki der uftâd, ber uftâd

Ger cân bedehed seng-i siyeh la'l negerded
Bâ tînet-i aslî çi koned, bedguher uftâd

Hâfiz ki ser-i zulf-i butân destkeşeş bûd
Bes turfe harîfîst keş eknun be ser uftâd

İhtiyarlıkta tutuldum bir gencin aşkına
Yüreğimde sakladığım sır çıktı açığa

Gönül kuşum havalandı göz yoluyla
Gözlerim, iyi bak; düşmüş kimin tuzağına?

Eyvahlar olsun! Kara gözlü, mis kokulu ceylan yüzünden
Nafe gibi ne çok gönül kanı aktı ciğerlerime!

Seher yelinin eline düşen her nafe
Sokağının toprağından geçti diye oldu nafe

Kirpiklerin dünyayı fetheden kılıçları çekince
Gönlü uyanık nice âşığın ölüsü yığıldı birbirinin üstüne

Çok denedik, çok gördük. Şu etme bulma dünyasında
Başı yandı, kim tortulu şarap içenlerle uğraştıysa

Kara taş lâl taşı olamaz ne yapsa ne etse
Ne yapsın bu tıynetiyle? Kötü cevherle var edilmiş bir kere!

Güzellerin zülüflerinin ucu Hafız'ın eldiveniydi
Eldiven gibi baş aşağı gelmiş; bak şunun şaşılası haline!

Gazel 111

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Aks-i rûy-i tu çu der âyine-i câm uftâd
Ârif ez hande-i mey der tama'-i hâm uftâd

Husn-i rûy-i tu be yek cilve ki der âyine kerd
İn heme nakş der âyîne-i evhâm uftâd

İn heme aks-i mey u nakş-i nigârîn ki numûd
Yek furûg-i ruh-i sâkîst ki der câm uftâd

Gayret-i aşk zebân-i heme hâsân beborîd
Kez kucâ sırr-i gameş der dehen-i âm uftâd

Men zi mescid be herâbât ne hod uftâdem
Înem ez ahd-i ezel hâsıl-i fercâm uftâd

Çi koned kez pey-i dovrân nereved çun pergâr
Her ki der dâyire-i gerdiş-i eyyâm uftâd

Der ham-i zulf-i tu âvîht dil ez çâh-i zeneh
Âh kez çâh burûn âmed u der dâm uftâd

An şud ey hâce ki der sovme'e bâzem bînî
Kâr-i mâ bâ ruh-i sâkî yu leb-i câm uftâd

Zîr-i şemşîr-i gameş rakskunân bâyed reft
Kanki şud koşte-i û nîk serencâm uftâd

Her demeş bâ men-i dilsûhte lutfî diger est
İn gedâ bîn ki çi şâyeste-i in'âm uftâd

Sûfiyân cumle harîfend u nazarbâz velî
Zin miyân Hâfiz-i dilsûhte bednâm uftâd

Yüzünün aksi kadeh aynasına düşünce
Meyin gülüşünden ârif kapıldı ham hayale

Yüzünün güzelliği bir an belirince aynada
Bunca nakış belirdi kuruntular aynasında

Meydeki akisler, bunca güzel nakışlar
Ortaya çıktı sâkinin yanak parıltısının kadehe yansımasıyla

Aşk kıskançlığı seçkinlerin ağzını kapattı ama
Sevgiliden ayrılık gamının sırrı elâlemin diline düştü, nasıl olduysa

Kendi irademle düşmedim ben mesçitten meyhaneye
Benim ne olacağım yazılmış ta ezelde

Günlerin dönüp durduğu daireye düşen kişi
Uymasın da ne yapsın pergel misali devrana?

Gönlüm zülüflerinin ucuna asılıp çene çukurundan çıkmak isterdi
Ah, ah! Çene çukurundan çıktı; bu kez düştü tuzağa!

İşimiz kaldı sâkinin yanağıyla kadehin dudağına
Hocam, beni mabette görebilirsin bundan sonra

Raksederek, güle oynaya gitmek gerek gam kılıcının altına
Sonu iyi oldu, kim öldüyse sevgilinin kılıcıyla

Her an başka lutufta bulunur ben gönlü yanık âşığına
Bak şu yoksul âşığına; sadakayı hak etti nasıl da!

Sûfiler meclis ehlidir; güzele bakmayı bilirler ama
Yalnız gönlü yanık Hafız'ın adı kötüye çıktı bunlar arasında.

Gazel 112

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Anki ruhsâr-i turâ reng-i gul u nesrîn dâd
Sabr u ârâm tevâned be men-i miskîn dâd

Vanki gîsû-yi turâ resm-i tetâvul âmûht
Hem tevâned keremeş dâd-i men-i gamgîn dâd

Men heman rûz zi Ferhâd tama' bubrîdem
Ki inân-i dil-i şeydâ be leb-i şîrîn dâd

Genc-i zerger nebuved, konc-i kanâ'at bâkîst
Anki an dâd be şâhân, be gedâyân in dâd

Hoş arûsîst cihân ez reh-i sûret lîken
Herki peyvest bedû, omr-i hodeş kâvîn dâd

Ba'd ez in dest-i men u dâmen-i serv u leb-i cûy
Hâse eknûn ki sabâ mujde-i ferverdîn dâd

Der kef-i gussa-i dovrân dil-i Hâfiz hûn şud
Ez firâk-i ruhet ey Hâce Kıvâmuddîn dâd!

Yanağına gül ile nesrin rengini veren Tanrı
Sabır, huzur verebilir ben zavallıya

Saçlarına zulüm yöntemlerini öğreten Tanrı
Kerem ile çare bulabilir gamlı gönlümün feryatlarına

Ben o gün Ferhad'dan umudumu kestim
Âşık gönlünün dizginlerini bıraktı Şirin'in dudaklarına

Kuyumcu hazinesi olmazsa olmasın; kanaat köşesi var ya
Şahlara onu veren Tanrı, bunu vermiştir yoksullara

Görünüşte dünya alımlı, güzel bir gelin ama
Ömrünü mehir diye vermiştir, kim bağlandıysa ona

İşte elim, selvi altı, çay kenarı; bundan sonra
Hele hele bahar ayının müjdesini verdi sabâ

Hafız'ın gönlü kan ağlıyor zamane gamının avucunda
Dertliyim vezir Kıvameddin'in yüzünün ayrılığında.

Gazel 113

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Benefşe dûş be gul goft u hoş nişânî dâd
Ki tâb-i men be cihân turra-i fulânî dâd

Dilem hizâne-i esrâr bûd u dest-i kazâ
Dereş bebest u kilîdeş be dilsitânî dâd

Şikestevâr be dergâhet âmedem ki tabîb
Be mûmiyâî-yi lutf-i tuem nişânî dâd

Teneş durust u dileş şâd bâd u hâtir hoş
Ki dest dâdeş u yârî-yi nâtevânî dâd

Boro muâlece-i hod kun ey nasîhatgû
Şerâb u şâhid-i şîrîn kirâ ziyânî dâd?

Gozeşt ber men-i miskîn u bâ rakîbân goft
Dirîg Hâfiz-i miskîn-i men çi cânî dâd?

Menekşe güle dün gece güzel işaretler verdi
Dünyada filancanın kâkülü benimkilere benzer, dedi.

Gönlüm bir sırlar hazinesiydi. Gel gör ki kazânın eli
Kapattı kapısını, anahtarını gönül çalan bir dilbere verdi

Her yanım kırık dökük, geldim dergâhına ama
Doktor kırık için lutfundan kalıp yapılmasını önerdi

Vücudu sağlıklı, gönlü şâd, hatırı hoş olsun
Elini uzattı da yardım etti bir zayıfa

Öğüt veren kişi! Git, tedavi ol haydi
Şarap ile şirin dilberin zararı kime dokunmuş ki?

Ben zavallının yanından geçerken dedi rakiplerime:
Vah vah! Yazık oldu! Zavallı Hafızım benim için nasıl da can verdi!

Gazel 114

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Humâ-yı ovc-i saâdet be dâm-i mâ ufted
Eger turâ gozerî ber makâm-i mâ ufted

Hubâbvâr ber endâzem ez neşât kulâh
Eger zi rûy-i tu aksî be câm-i mâ ufted

Şebî ki mâh-i murâd ez ufuk şeved tâli
Buved ki pertev-i nûrî be bâm-i mâ ufted

Be bârgâh-i tu çun bâd râ nebâşed bâr
Key ittifâk-i mecâl-i selâm-i mâ ufted?

Çu cân fidâ-yi lebeş şud, hiyâl-i mey bestem
Ki katreî zi zulâleş be kâm-i mâ ufted

Hiyâl-i zulf-i tu goftâ ki cân vesîle mesâz
Kezin şikâr ferâvân be dâm-i mâ ufted

Be nâumîdî ezin der merov, bezen fâlî
Buved ki kur'a-i dovlet be nâm-i mâ ufted

Zi hâk-i kûy-i tu hergeh ki dem zened Hâfiz
Nesîm-i gulşen-i cân der meşâm-i mâ ufted

Bulunduğumuz yere yolun düşerse
Tuzağımıza düşer saadet doruklarında uçan hüma

Yüzünün aksi kadehimize düşerse
Kabarcık gibi sevinçten külahımı atarım havaya

Ufuktan muradımın ayının doğduğu gece
Belki bir ışık huzmesi de düşer damımıza

Selâmımızı iletme fırsatı nasıl doğar
Haberci rüzgârın senin huzuruna girme izni olmayınca?

Dudaklarına canımı feda edince, mey hayali kurdum
Belki dudağındaki ölümsüzlük suyundan bir damla düşer ağzıma

Bunları düşünürken zülüflerinin hayali dedi bana:
Canını araç olarak kullanma.
Böyle avlar çok düşer tuzağımıza.

Umutsuzlukla bu kapıdan çıkıp gitme; bir fal aç
Bakarsın, devlet kur'ası çıkar sana

Ne zaman Hafız söz etse sokağının toprağından
Can gülistanının esintileri gelir burnumuza.

Gazel 115

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Diraht-i dûstî benşân ki kâm-i dil be bâr âred
Nihâl-i duşmenî ber ken ki renc-i bîşumâr âred

Çu mihmân-i herâbâtî, be izzet bâş bâ rindân
Ki derd-i ser keşî cânâ geret mestî humâr âred

Şeb-i sohbet ganîmet dân ki ba'd ez rûzgâr-i mâ
Besî gerdiş koned gerdûn, besî leyl u nehâr âred

Emârî dâr-i Leylî râ ki mehd-i mâh der hukm est
Hodâ râ der dil endâzeş ki ber Mecnûn guzâr âred

Behâr-i omr hâh ey dil, vegerne in çemen her sâl
Çu nesrîn sad gul âred bâr u çun bulbul hezâr âred

Hodâ râ çun dil-i rîşem karârî best bâ zulfet
Befermâ la'l-i nûşîn râ ki zûdeş bâ karâr âred

Derin bâg ez Hodâ hâhed diger pîrâneser Hâfiz
Nişîned ber leb-i cûî yu servî der kenâr âred

Dostluk ağacını dik; gönlünün muradını verir zira
Sök düşmanlık fidanını; tükenmez azap getirir sana

Meyhanede konuk oldun mu, rintlere kusur etme saygıda
Canım benim; sarhoşluktan mahmur olursan,
başın çok ağrır yoksa!

Sohbet gecesini ganimet bil.
Bizim devrimiz geçtikten sonra
Nice geceler gelir, gündüzler geçer; felek çok döner daha

Kervancı! Sahip çık Leyla'ya.
Ay beşiği sayılan bu güzel kız senin sorumluluğunda
Tanrım; kervancının gönlüne doğdur da uğrasın Mecnun'a

Gönlüm! Ömrün baharını iste. Bu çayırlık zira
Nesrin gibi yüzlerce gül bitirir,
bülbül gibi binlercesini getirir yıllarca

Tanrım! Madem yaralı gönlüm zülüflerinle vardı bir karara
Emret bal dudaklarına, kararını bulsun kısa zamanda

Tanrı'dan istiyor Hafız şu yaşlılık çağında
Şu bahçede otursun su kenarına,
bir selvi boyluyu alsın kucağına.

Gazel 116

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Kesî ki husn u hat-i dûst der nazar dâred
Muhakkak est ki û hâsıl-i basar dâred

Çu hâme der reh-i fermân-i û ser-i tâ'at
Nihâdeîm meger û be tîg ber dâred

Kesî be vasl-i tu çun şem' yâft pervâne
Ki zîr-i tîg-i tu herdem serî diger dâred

Be pâybûs-i tu dest-i kesî resîd ki û
Çu âsitâne bedin der hemîşe ser dâred

Zi zuhd-i huşk melûlem, kocâst bâde-i nâb?
Ki bûy-i bâde mudâmem demâgem ter dâred

Zi bâde hîçet eger nîst, in ne bes ki turâ
Demî zi vesvese-i akl bîhaber dâred

Kesî ki ez reh-i takvâ kadem burûn nenihâd
Be azm-i meykede eknûn reh-i sefer dâred

Dil-i şikeste-i Hâfiz be hâk hâhed bord
Çu lâle dâg-i hevâî ki ber ciger dâred

Sevgilinin güzelliğini, ayva tüylerini seyreden kişi
Kuşkusuz kazançlı çıkar gördükleriyle

Kalem gibi yatırdık başımızı onun fermanı uğruna
Başımızı almasını umduk böylece kılıçla

Bir âşık vuslatına erme izni isterse; benzemeli
Kılıcının altında kesildikçe baş veren muma

Ayaklarını öpmeye muvaffak olur o kimse
Eşik gibi başını koyar bu eşiğe daima

Bıktım usandım kuru zahitlikten!
Saf şarap nerede?
Bâde kokusu yer etsin şöyle burnumda.

Elinde yoksa bâde, aklın vesvesesinden
Uzak tutmak için seni;
bu yetmez sana.

Bak sen takva yolundan bir adım sapmayana!
Daha şimdiden girmiş meyhane yoluna!

Hafız'ın lale gibi dağlanmış kırık kalbi
Bu dağ yüzünden toprağa girecek sana olan aşkıyla.

Gazel 117

Vezin: Mütefâilün Feûlün Mütefâilün Feûlün

Dil-i mâ be dovr-i rûyet zi çemen ferâg dâred
Ki çu serv pây bend est u çu lâle dâg dâred

Ser-i mâ furû neyâyed be kemân-i ebrû-yi kes
Ki derûn-i gûşegîrân zi cihân ferâg dâred

Zi benefşe tâb dârem ki zi zulf-i û zened dem
Tu siyâh-i kembehâ bîn ki çi der dimâg dâred

Be çemen hurâm u binger ber-i taht-i gul ki lâle
Be nedîm-i şâh mâned ki be kef ayâg dâred

Şeb-i zulmet u beyâbân be kocâ tevân resîden?
Meger an ki şem'-i rûyet be rehem çerâg dâred

Men u şem'-i subhgâhî sezed er behem begiryîm
Ki besûhtîm u ez mâ but-i mâ ferâg dâred

Sezedem çu ebr-i behmen ki berin çemen begiryem
Tarabâşiyân-i bulbul beniger ki zâg dâred

Ser-i ders-i aşk dâred dil-i derdmend-i Hâfiz
Ki ne hâtır-i temâşâ, ne hevâ-yi bâg dâred

Yüzünün devrinde gönlümüz istemez yeşillikleri
Ayağımız selvi gibi bağlı, yüreğimiz lale gibi dağlı

Kimsenin keman kaşı karşısında eğilmez başımız
Dünyadan soyutlanmıştır münzevilerin gönülleri

Çok kızgınım sevgilinin zülüflerinden söz eden menekşeye!
Ne hevesler ediyor, şu baldırıçıplağa bak hele!

Çimenlikte salın, bak gül tahtının yanında duran laleye
Benziyor elinde kadeh tutan şah nedimlerine

Zifiri zindan bir gece; çölün ortası. Nereye gidilir
Mum gibi parlak yüzün önüme kandil olmasa?

Yeridir, sabah mumu ile ben ağlayıp sızlasak
"Yandık, bittik; sevgilimiz bizi umursamıyor!" diye

Bülbülün neşelendiği yere bak; kuzgun yuvası olmuş
Gözyaşı döksem yeridir; kış bulutunun yağması gibi çimenliğe!

Hafız'ın dertli gönlü aşk dersi alma hevesinde
Ne canı çeker, ne gözü var etrafı seyirde.

Gazel 118

Vezin: Mefûlü Mefâilün Feûlün

Ankes ki be dest câm dâred
Sultânî-yi Cem mudâm dâred

Âbî ki Hızır hayât ezû yâft
Der meykede cû ki câm dâred

Serrişte-i cân be câm bugzâr
Kin rişte ezû nizâm dâred

Mâ vu mey u zâhidân u takvâ
Tâ yâr ser-i kudâm dâred?

Bîrûn zi leb-i tu sâkiyâ nîst
Der dovr kesî ki kâm dâred

Nergis heme şîvehâ-yi mestî
Ez çeşm-i hoşet be vâm dâred

Zikr-i ruh u zulf-i tu dilem râ
Virdîst ki subh u şâm dâred

Ber sîne-i rîş-i derdmendân
La'let nemekî temâm dâred

Der çâh-i zekan çu Hâfiz ey cân
Husn-i tu do sad gulâm dâred

Elinde kadeh tutan kişi
Sürekli olarak sahip olur Cem'in saltanatına

Hızır'ın içip ölümsüzlüğe kavuştuğu suyu
Ara meyhanede.
O su duruyor kadehte.

Can ipini teslim et kadehe
Çünkü can ipin düzenli kalır onun sayesinde.

Bizler, mey, zahitler, takva bir de
Bakalım, sevgili bunların hangisinden yana!

Sâki! Dudaklarından başka
Muradına eren yok bu devirde

Nergis sarhoşluk cilvelerini hep
Güzel gözlerinden almış borç diye

Yanaklarını, zülüflerini anmaktır
Gönlümün sabah akşamki virdi

Serpilmiş tuza benzer lâl dudakların
Âşıkların yaralı göğsü üzerine

Canım benim; güzelliğin Hafız gibi iki yüz köleyi
Hapsetmiş çenenin çukuruna.

Gazel 119

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Dilî ki gaybnumâyest u câm-ı Cem dâred
Zi hâtemî ki demî gom şeved, çi gam dâred?

Be hatt u hâl-i gedâyân medih hazîne-i dil
Be dest-i şâhveşî dih ki muhterem dâred

Ne her diraht tahammul koned cefâ-yi hezân
Gulâm-i himmet-i servem ki in kadem dâred

Resîd movsim-i an kez tarab çu nergis-i mest
Nihed be pây-i kadeh her ki şeş direm dâred

Zer ez behâ-yi mey eknûn çu gul dirîg medâr
Ki akl-i kull be sadet ayb muttehem dâred

Zi sırr-i gayb kes âgâh nîst, kıssa mehân
Kudâm mahrem-i dil reh derin harem dâred?

Dilem ki lâf-i tecerrud zedî kunûn sad şugl
Be bûy-i zulf-i tu bâ bâd-i subhdem dâred

Murâd-i dil zi ki porsem ki nîst dildârî
Ki cilve-i nazar u şîve-i kerem dâred

Zi ceyb-i hırka-i Hâfiz çi tarf betvan best
Ki mâ samed talebîdîm u û sanem dâred

Gönül gayb âlemini gösterir; sahiptir Cem kadehine
Bir süre kaybolan Süleyman yüzüğünden düşer mi gama?

Verme gönül hazineni yoksulların ayva tüyüne, benine
Ver onu şah gibi kıymet bilen birine

Her ağaç dayanamaz sonbaharın ettiği cefaya
Selvi ağacının gösterdiği çabanın kölesiyim.
Bu direnç var onda

Geldi zamanı; kimin cebinde altı dirhem varsa
Sarhoş nergis gibi kadehin dibine atsın para

Gülün yaptığı gibi mey parasını esirgemeye kalkma
Yoksa aklıkül ayıplar seni yüz kusurla

Gayb âleminin sırlarını bilen yok;
bana masal okuma
Hangi gönül mahremi girmiş ki bu hareme?

Gönlüm konuşur dururdu dünyadan el etek çekme konusunda
Sabah meltemiyle yüz sorunu var
zülüflerinin kokusunu getiriyor diye.

Gönlümün muradını kime sorayım ki?
Bakışları cilveli, kerem sahibi bir sevgili yok ki!

Hafız'ın zahitlik hırkasının cebinden ne çıkabilir?
Biz Tanrı isteriz;
O put gibi güzel birini çıkarır karşımıza!

Gazel 120

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Butî dârem ki gird-i gul zi sunbul sâyebân dâred
Behâr-i ârızeş hattî be hûn-i ergavân dâred

Gubâr-i hat bepûşânîd horşîd-i ruheş yârab
Bekâ-yi câvidâneş dih ki husn-i câvidân dâred

Çu âşık mîşodem, goftem ki bordem govher-i maksûd
Nedânistem ki in deryâ çi movc-i hûnfeşân dâred

Zi çeşmet cân neşâyed bord kez her sû ki mîbînem
Kemîn ez gûşeî kerdest u tîr ender kemân dâred

Çu dâm-i turre efşâned zi gerd-i hâtır-i uşşâk
Be gammâz-i sabâ gûyed ki râz-i mâ nihân dâred

Biyefşân cur'aî ber hâk u hâl-i ehl-i dil bişnev
Ki ez Cemşîd u Keyhusrev ferâvân dâsitân dâred

Çu der rûyet behanded, meşov der dâmeş ey bulbul
Ki ber gul i'timâdî nîst ger husn-i cihân dâred

Hodâ râ dâd-i men bestân ezû ey şihne-i meclis
Ki mey bâ dîgerî hordest u bâ men ser girân dâred

Put gibi güzel bir sevgilim var.
Sümbül saçları gül yüzünün etrafında gölgelik olmuş.
Yanaklarının baharında
erguvan kanıyla yazılmış ferman gibi ayva tüyleri var.

Yanağındaki ayva tüyleri güneş gibi parlak yüzünü kaplamış.
Tanrım, onu ölümsüz kıl;
çünkü ebedî güzelliği var.

Âşık olunca, "İşte maksat incimi kaptım" dedim;
Ama bilemedim, bu denizde ne kanlı dalgalar var.

Senin gözlerinden can kurtarmak mümkün değil.
Ne yandan baksam,
Bir köşede pusuya yatmış,
yayına takılmış oku var.

Zülüflerinin tuzağı âşıklarının gönüllerinde tozu dumana katınca,
Gammaz sabah meltemine, aralarındaki sırrı saklamasını tembihler.

Toprağa bir yudum mey dök, gönülden anlayanların halini dinle.
Çünkü toprağın Cemşid, Keyhusrev ile ilgili çok hikâyesi var.

Ey bülbül; gül senin yüzüne gülerse, tuzağına düşme.
Güzellikte dillere destan olsa da, güle itimat edilmez.

Meclis kolcusu! Allah aşkına, hakkımı al ondan.
Başkasıyla oturup mey içiyor;
bana gelince somurtuyor.

Be fitrâk er hemî bendî, Hodâ râ, zûd saydem kun
Ki âfethâst der te'hîr u tâlib râ ziyân dâred

Zi serv-i kadd-i dilcûyet mekun mahrûm çeşmem râ
Bedin serçeşme'eş binşân ki hoş âbî revân dâred

Zi havf-i hicrem îmen kun eger ummîd-i ân dârî
Ki ez çeşm-i bedendîşân Hodâyet der emân dâred

Çi ozr-i baht-i hod gûyem ki an eyyâr-i şehrâşûb
Be telhî koşt Hâfiz râ vu şekker der dehân dâred

Beni terkine bağlayacaksan, Allah aşkına, çabuk avla.
Geç kalmak âfet getirir; zarar verir bu yolun tâlibine.

Gözlerimi o hoş selvi boyunu seyretmekten mahrum etme.
Boyunu göz pınarlarıma dik; çünkü hoş akan suyu var.

Tanrı'nın seni kötü düşüncelilerin gözünden korumasını umuyorsan,
Bana ayrılık korkusu çekmeyeceğime dâir güvence ver.

Bahtsızlığımı nasıl dile getireyim?
Çünkü güzelliğiyle şehri birbirine düşüren o dilber,
Ağzında şekerle acı içinde öldürdü Hâfız'ı.

Gazel 121

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Her ânkû hâtır-i mecmû' u yâr-i nâzenîn dâred
Seâdet hemdem-i û geşt u dovlet hemnişîn dâred

Harîm-i aşk râ dergeh besî bâlâter ez aklest
Kesî an âsitân bûsed ki cân der âstîn dâred

Dehân-i teng-i şîrîneş meger mulk-i Suleymânest
Ki nakş-i hâtem-i la'leş cihân zîr-i nigîn dâred

Leb-i la'l u hat-i muşkîn çu âneş hest u îneş hest
Benâzem dilber-i hod râ ki husneş ân u in dâred

Be hârî menger ey mun'im zaîfân u nahîfân râ
Ki sadr-i meclis-i işret gedâ-yi rehnişîn dâred

Çu ber rûy-i zemîn bâşî, tevânâî ganîmet dân
Ki dovrân nâtevânîhâ besî zîr-i zemîn dâred

Belâgerdân-i cân u ten duâ-yi mustemendânest
Ki bîned hayr ez ân harmen ki neng ez hûşe çîn dâred?

Sabâ ez aşk-i men remzî begû bâ an şeh-i hûbân
Ki sad Cemşîd u Keyhusrev gulâm-i kemterîn dâred

Veger gûyed nemîhâhem çu Hâfiz âşık-i muflis
Begûîdeş ki sultânî gedâî hemnişîn dâred

Gönlünde huzur ile nazlı bir sevgilisi olan kişinin
Saâdet hemdemi, devlet yandaşı olur.

Aşk hareminin dergâhı akıldan daha yüksektedir.
Canını vermeye hazır olan kişi bu dergâhın eşiğini öpebilir.

Onun ufacık şirin ağzı Süleyman ülkesi olmalı ki
yüzüğe benzeyen lâl renkli dudaklarının üstünde nakış varsa,
o yüzük kaşının altında da bir dünya var.

Lâl renkli dudakta o, mis kokulu ayva tüyünde bu var.
Sevgilimle iftihar ediyorum; güzelliğinde ikisi de var.

Ey zengin; zayıflara, düşkünlere hor bakma.
Çünkü içki meclisinin baş köşesinde,
yollarda oturan yoksul insan var.

Yeryüzünde kaldıkça, güçlülüğü ganimet bil.
Çünkü devranın yer altında birçok güçsüzlükleri var.

Candan, bedenden belâyı uzaklaştıran şey, yoksulların dualarıdır.
Kim kendi başaklarından ar ederek hayır görmüş ki?

Ey sabah meltemi; o güzeller şahına aşkımdan bir rumuz söyle.
Çünkü yüz Cemşid ile Keyhusrev gibi değersiz kölesi var.

"Hafız gibi iflâs etmiş bir âşık istemiyorum" derse,
Söyleyin ona; sultanlar yoksullarla düşer kalkarlar.

Gazel 122

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Her ânki cânib-i ehl-i Hodâ nigeh dâred
Hodâş der heme hâl ez belâ nigeh dâred

Hadîs-i dûst negûyem meger be hazret-i dûst
Ki âşinâ sohen-i âşinâ nigeh dâred

Dilâ ma'âş çunan kun ki ger belagzed pây
Firişte'et be do dest-i duâ nigeh dâred

Geret hevâst ki ma'şûk megseled peymân
Nigâhdâr ser-i rişte tâ nigeh dâred

Sabâ ber an ser-i zulf er dil-i merâ bînî
Zi rûy-i lutf begûyeş ki câ nigeh dâred

Çu goftemeş ki dilem râ nigâh dâr çi goft
Zi dest-i bende çi hîzed, Hodâ nigeh dâred

Ser u zer u dil u cânem fidâ-yi ân yârî
Ki hakk-i sohbet-i mihr u vefâ nigeh dâred

Gubâr-i râh-i gozâret kocâst tâ Hâfiz
Be yâdigâr-i nesîm-i sabâ nigeh dâred

Tanrı erlerini kollayan, onlara saygıda kusur etmeyen kişiyi
Tanrı her türlü halde belâlardan korur.

Dosttan söz edeceksem, ancak dosta söylerim.
Çünkü sözden anlayan kişi âşinâsını bilir korumayı.

Gönlüm! Yaşayacaksan öyle yaşa ki ayağın sürçecek olsa,
Melekler ellerini dua için kaldırıp korusun seni.

Sevgilinin sözünden dönmemesini istiyorsan,
Korumaya çalış ona olan bağlılığını.

Ey sabah meltemi!
Sevgilinin zülüflerinin ucunda benim gönlümü asılı görürsen,
Ona yumuşaklıkla söyle yerini korumasını.

Ona "Gönlümü koru" dediğimde, ne derse beğenirsin?!
"Benim elimden ne gelir? Allah korusun!"

Başım, param, kalbim, canım, sevgi sohbetinin hakkını verip
Vefalı davranan o yâre feda olsun.

Geçtiğin yolların tozu nerede? Hafız bu tozları,
Sabah melteminin yadigârı olarak saklasın.

Gazel 123

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Mutrib-i aşk aceb sâz u nevâî dâred
Nakş-i her nagme ki zed, râh becâî dâred

Âlem ez nâle-i uşşâk mebâdâ hâlî
Ki hoşâheng u ferahbahş hevâî dâred

Pîr-i dordîkeş-i mâ gerçi nedâred zer u zûr
Hoş etâbahş u hatâpûş Hodâî dâred

Muhterem dâr dilem k'in meges-i kandperest
Tâ hevâhâh-i tu şud, ferr-i humâî dâred

Ez edâlet nebuved dûr gereş porsed hâl
Pâdişâhî ki be hemsâye gedâî dâred

Eşk-i hûnîn benumûdem be tabîbân, goftend
Derd-i aşkest u cigersûz devâî dâred

Sitem ez gamze meyâmûz ki der mezheb-i aşk
Her amel ecrî yu her kerde cezâî dâred

Negz goft an but-i tersâbeçe-i bâdeperest
Şâdî-yi rûy-i kesî hor ki sefâî dâred

Husrevâ Hâfiz-i dergâhnişîn fâtiha hând
Vez zebân-i tu temennâ-yi duâî dâred

Aşk çalgıcısının ne ilginç sazı, sesi var!
Çaldığı her ezgi alıp bir yerlere götürür beni.

Dünyadan eksik olmasın âşıkların iniltisi
Bunlarda hoş bir âhenk, ferahlık veren hava var

Parası, gücü olmasa da tortulu şarap içen pîrimizin
İhsan eden, hataları örten bir Tanrısı var

Gönlüme saygılı davran.
Gönlüm andırır şeker düşkünü sineği
Seni arzuladı mı, güçlenir hüma kuşu gibi

Yoksula komşu olan padişah sorarsa onun halini
Bu davranışı adaletten uzak düşer mi?

Hekimlere kanlı gözyaşlarımı gösterdimdi
Dediler: Aşk derdidir bu; vardır ciğer yakan ilacı

Gamzene bakıp da öğrenme sitem çektirmeyi
Aşk dininde var her iyi amelin ecri, kötü amelin karşılığı

Ne güzel söyledi o bâde düşkünü Hıristiyan güzeli!
İçeceksen, safa süreceğin biri için iç emi!

Padişahım, dergâhta oturan Hafız okudu Fatihayı
Senden âmin duası bekliyor şimdi.

Gazel 124

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Anki ez sunbul-i û gâliye tâbî dâred
Bâz bâ dilşudegân nâz u itâbî dâred

Ez ser-i koşte-i hod mîgozerî hemçun bâd
Çi tevân kerd ki omrest u şitâbî dâred

Mâh-i horşîdnumâyeş zi pes-i perde-i zulf
Âfitâbîst ki der pîş sehâbî dâred

Çeşm-i men kerd be her gûşe revân seyl-i sirişk
Tâ sehîserv-i turâ tâzeter âbî dâred

Gamze-i şûh-i tu hûnem be hatâ mîrîzed
Furseteş bâd ki hoş fikr-i sevâbî dâred

Âb-i heyvân eger înest ki dâred leb-i dûst
Rûşen est in ki Hızır behre serâbî dâred

Çeşm-i mahmûr-i tu dâred zi dilem kasd-i ciger
Turk-i mestest meger meyl-i kebâbî dâred

Cân-i bîmâr-i merâ nîst zi tu rûy-i suâl
Ey hoş an haste ki ez dûst cevâbî dâred

Key koned sûy-i dil-i haste-i Hâfiz nazarî
Çeşm-i mesteş ki beher gûşe herâbî dâred

Gâliye parlar onun sümbül saçları sayesinde
Ama âşıklarına naz eder, çıkışır durur o yine

Öldürdüğün âşıkların üzerinden geçiyorsun rüzgâr gibi
Elden ne gelir? Ömür bu; var acelesi.

Zülüflerinin arkasındaki güneş görünümlü ay yüzü
Andırıyor bulut arkasında kalmış güneşi

Selvi boyunu sulasın dursun diye
Gözlerim her yana akıtıyor gözyaşı seli

Şuh gamzelerin hata ile döküyor kanımı
İsabetli bir fikirdir; fırsat bil bunu

Hayat suyu dedikleri, sevgilinin dudak suyu ise
Aşikârdır Hızır'ın nasibinin serap olduğu

Mahmur gözlerin gönül yolumdan kastediyor ciğerime
Yoksa bunlar canı kebap çeken sarhoş Türk mü?

Bakıyorum da, soracak niyetin yok hasta canımı
Dostun ilgilendiği hastaya ne mutlu!

Mest gözlerinin her köşede var fitil gibi sarhoş âşıkları
Hal böyleyken niye Hafız'ın hasta gönlüne dönüp baksın ki!?

Gazel 125

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Şâhid an nîst ki mûî yu miyânî dâred
Bende-i tal'at-i an bâş ki ânî dâred

Şîve-i hûr u perî gerçi latîfest velî
Hûbî ânest u letâfet ki fulânî dâred

Çeşme-i çeşm-i merâ ey gul-i handân deryâb
Ki be ummîd-i tu hoş âb-i revânî dâred

Gûy-i hûbî ki bered ez tu ki horşîd ancâ
Ne sevârîst ki der dest inânî dâred

Dilnişân şud sohenem tâ tu kabûleş kerdî
Ârî ârî, sohen-i aşk nişânî dâred

Ham-i ebrû-yi tu der san'at-i tîrendâzî
Borde ez dest-i her ankes ki kemânî dâred

Der reh-i aşk neşud kes be yakîn mahrem-i râz
Herkesî ber haseb-i fikr gumânî dâred

Bâ herâbâtnişînân zi kerâmât melâf
Her sohen vaktî yu her nukte mekânî dâred

Morg-i zîrek nezened der çemeneş perdeserây
Her behârî ki be dunbâle hezânî dâred

Muddeî gû lugaz u nukte be Hâfiz mefurûş
Kilk-i mâ nîz zebânî yu beyânî dâred

Her saçı, ince beli olan, güzel değildir.
Câzibesi olan güzelin parlak yüzüne kul köle ol.

Hurîlerin, perilerin işveleri latif olur ama,
Güzellik ve letâfet dediğin filanda vardır.

Ey yüzü gülen gül; gözümün içindeki pınarı farket;
Bak, sen gelirsin diye ne hoş sular akıtmakta.

Güzellik meydanında kim seni geçebilir ki?
Güneş bile orada dizgini elinde bir atlı değil.

Sen beğendin ya; sözlerin herkesin kalbinde yer etti.
Evet, aşk sözünün işareti, alâmeti başkadır.

Kaşının yayı, okçuluk sanatında
Eline yay alan herkesi geride bıraktı.

Aşk yolunda gerçekten de kimse sırların mahremi olmadı.
Herkesin kendine göre fikri zikri vardır.

Meyhanede oturanlara keramet lafları edip durma.
Her lafın bir zamanı, her ince sözün söylenecek yeri vardır.

İlkbaharın ardından sonbahar gelen çayırlıklarda
Akıllı kuş kurmaz yuvasını.

Hey davacı; Hafız'a laf oyunları, ince sözler satma.
Bizim de kalemimizin bir dili, bir beyanı vardır.

Gazel 126

Vezin: Mefûlü Fâilâtün Mefûlü Fâilâtün

Cân bîcemâl-i cânân meyl-i cihân nedâred
Herkes ki in nedâred, hakkâ ki an nedâred

Bâ hîçkes nişânî zan dilsitân nedîdem
Yâ men haber nedârem yâ û nişân nedâred

Her şebnemî derin reh sad bahr-i âteşînest
Derdâ ki in muammâ şerh u beyân nedâred

Ser menzil-i ferâgat netvân zi dest dâden
Ey sârvân furû keş k'in reh kirân nedâred

Çeng-i hamîdekâmet mîhânedet be işret
Bişnev ki pend-i pîrân hîçet ziyân nedâred

Ey dil tarîk-i rindî ez muhtesib biyâmûz
Mestest u der hak-i û kes in gumân nedâred

Ehvâl-i genc-i Kârûn k'eyyâm dâd ber bâd
Der gûş-i dil furû hân tâ zer nihân nedâred

Ger hod rakîb şem'est esrâr ezû bepûşân
Kan şûh-i serborîde bend-i zebân nedâred

Kes der cihân nedâred yek bende hemçu Hâfiz
Zîrâ ki çun tu şâhî kes der cihân nedâred

Cânânın güzel yüzü olmayınca canım dünyaya heves etmez.
Kimin cânânı yoksa, dünyası da yoktur.

O gönül alan sevgilinin nişanını kimsede göremedim.
Ya bizim haberimiz yok, ya o nişan koymamış.

Bu yolda göreceğin her çiy tanesi aslında yüz ateş denizi gibidir.
Ne yazık ki bu muamma açıklamaya gelmez.

Ferâgat konağı elden çıkarılamaz.
Kervancı, durdur kervanı; bu yolun sonu yoktur.

Beli iki büklüm olmuş çeng seni işret meclisine çağırıyor.
Dinle sen, dinle. Yaşlıların öğütlerinden ziyan gelmez hiç.

Ey gönül, rintliğin yolunu yordamını öğren şehir kolcusundan.
Sarhoş geziyor ama kimse kuşkulanmıyor ondan.

Zamânenin yok ettiği Kârûn hazinesinin başına gelenleri
gönül kulağına anlat
O da içindeki altınları saklayıp durmasın.

Rakîbin mum da olsa, sırlarını sakla ondan.
Çünkü başı kesilip duran o şuhun dilinde düğüm yok; ağzı gevşek.

Dünyada kimsenin Hafız gibi bir kulu yok.
Çünkü dünyada kimsenin de senin gibi şâhı yok.

Gazel 127

Vezin: Müfteilün Fâilün Mufâaletün Fa'

Rûşenî-i tal'at-i tu mâh nedâred
Pîş-i tu gul revnak-i giyâh nedâred

Gûşe-i ebrû-yi tust menzil-i cânem
Hoşter ezin gûşe pâdişâh nedâred

Tâ çi koned bâ ruh-i tu dûd-i dil-i men
Âyine, dânî ki, tâb-i âh nedâred

Şûhî-yi nergis niger ki pîş-i tu beşkuft
Çeşm-i derîde edeb nigâh nedâred

Dîdem u an çeşm-i dilsiyeh ki tu dârî
Cânib-i hîç âşinâ nigâh nedâred

Retl-i girânem dih ey murîd-i herâbât
Şâdî-yi şeyhî ki hânekâh nedâred

Hûn hor u hâmuş nişîn ki an dil-i nâzuk
Tâkat-i feryâd-i dâdhâh nedâred

Gû boro vu âstîn be hûn-i ciger şûy
Herki derin âsitâne râh nedâred

Nî men-i tenhâ keşem tetâvul-i zulfet
Kîst ki û dâg-i an siyâh nedâred?

Hâfiz eger secde-i tu kerd, mekun ayb
Kâfir-i aşk, ey sanem, gunâh nedâred

Ayda bile senin yüzündeki parlaklık yok.
Gülün, senin katında ot muamelesi gördüğü yok.

Canımın konağı kaşlarının köşesidir.
Padişahın bile bundan daha hoş köşesi yok.

Gönül ateşimden çıkan dumanlar neler edecek senin ayna gibi parlak yanağına.
Bilirsin, aynanın âh ateşlerine dayanacak tahammülü yok.

Nergisin küstahlığına bak hele! Senin karşında çiçek açıyor.
Arsız göz edep tanır mı hiç!?

O kötü niyetli gözlerinin hiçbir âşinaya
Dönüp baktığı yok.

Meyhane müdavimi!
Tekkesi olmayan şeyhin sağlığına kaldırmak üzere
Ver bana büyük kadehi.

Kan ağla, sessiz sâkin otur. Çünkü o hassas gönlün,
Adalet isteyenlerin feryatlarına dayanacak gücü yok.

Bu eşikten geçme izni olmayanlar gitsin,
Kol yenlerini ciger kanlarıyla yıkasın.

Zülüflerinin ettiği siteme katlanan bir ben değilim.
O siyah zülüfler yüzünden yüreği dağlanmamış kimler yok!

Ey put yüzlü güzel; Hafız sana secde ettiyse, ayıplama onu.
Çünkü aşk kâfiri olanın olmaz günahı.

Gazel 128

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Nîst der şehr nigârî ki dil-i mâ bebered
Bahtem er yâr şeved, rahtem ez incâ bebered

Kû harîfîkeş-i sermest ki pîş-i keremeş
Âşık-i sûhtedil nâm-i temennâ bebered?

Bâgbânâ zi hezân bîhaberet mîbînem
Âh ez an rûz ki bâdet gul-i ra'nâ bebered

Rehzen-i dehr nehuftest, meşov îmen ezû
Eger imrûz nebordest ki ferdâ bebered

Der hiyâl in heme lu'bet be heves mîbâzem
Bû ki sâhibnazarî nâm-i temâşâ bebered

İlm u fazlî ki be çil sâl dilem cem' âverd
Tersem an nergis-i mestâne be yagmâ bebered

Bâng-i gâvî çi sedâ bâz dehed, işve mehar
Sâmirî kîst ki dest ez yed-i beyzâ bebered?

Câm-i mînâî-yi mey sedd-i reh-i tengdilîst
Menih ez dest ki seyl-i gamet ez câ bebered

Râh-i aşk erçi kemîngâh-i kemândârânest
Herki dâniste reved, sorfe zi a'dâ bebered

Hâfiz ẹr cân talebed gamze-i mestâne-i yâr,
Hâne ez gayr beperdâz u behil tâ bebered

Şehirde bir dilber yok ki gönlümüzü alsın götürsün.
Bahtım yâr olursa, pılımı pırtımı alsın götürsün.

Nerede bir dost canlısı? Keremiyle
Gönlü yanık âşığın adından söz etsin minnetle

Bahçıvan! Sonbahardan habersiz görürüm seni
Dikkatli ol! Rüzgâr alıp götürmesin güzel gülünü!

Felek eşkıyası uyumuyor; ondan yana güvencede olma
Bugün alıp götürmezse, yarın götürür seni

Hayal dünyamda bunca kuklayı oynatırım hevesle
Bakarsın, bu oyunun adını anar zevk sahibi biri

Korkarım, yağmalar sarhoş bakışlı nergis gözlerin
Gönlümün kırk yıldır biriktirdiği ilmi

Bir buzağının sesi ne kadar yankılanır? Görünüşe aldanma
Sâmirî kim oluyor da sönük bırakır Musa'nın parlak elini?

Mey koyulan mine renkli kadeh can sıkıntısına giden yolun engeli
Bırakma kadehi elinden!
Yoksa gam seli yerinden alır götürür seni!

Okçuların pusuya yattığı yerdir aşk yolu
Bunu bilip aşk yoluna girenler
düşmanlarından çıkar daha kazançlı

Hafız, can isterse sevgilinin sarhoşça yan bakışları
Evde yabancı bırakma;
Sonra o bakışlar götürsün canını.

Gazel 129

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Eger ne bâde gam-i dil zi yâd-i mâ bebered
Nehîb-i hâdise bunyâd-i mâ zi câ bebered

Eger ne akl be mestî furû keşed lenger
Çigûne keştî ezin varta-i belâ bebered?

Figân ki bâ hemekes gâyibâne bâht felek
Ki kes nebûd ki destî ezin degâ bebered

Guzâr ber zulumâtest; Hızr-i râhî kû?
Mebâd k'âteş-i mahrûmî âb-i mâ bebered

Dil-i zaîfem ez an mîkeşed be tarf-i çemen
Ki cân zi merg be bîmârî-yi sabâ bebered

Tabîb-i aşk menem, bâde dih ki in ma'cûn
Ferâget âred u endîşe-i hatâ bebered

Besûht Hâfiz u kes hâl-i û be yâr negoft
Meger nesîm peyâmî Hodây râ bebered

Bâde gönlümüzdeki gamı hatırımızdan çıkarmazsa,
Hadiselerden duyduğumuz korku bizi temelimizden alır götürür.

Akıl sarhoşlukta demir atmazsa,
Gemiyi bu belâlı yerden nasıl çeker götürür?

Eyvah eyvah! Felek herkesle gizli gizli oynuyor.
Bu hileden düzenden sıyrılan kimse de çıkmadı!

Güzergâhımız karanlıklar ülkesine doğru; yol gösterecek Hızır nerede?
Bu durumda mahrumluk ateşi suyumuzu alıp götürmesin sakın!

Kendisi de aşk hastası olan sabah esintisi, bu hastalığını vesile ederek,
Ölümden kurtarmak üzere zayıf gönlümü çimenliğe götürür.

Aşk doktoru benim; şarap ver sen. Çünkü bu macun
Rahatlık verir, hata yapma düşüncesini alır götürür.

Hafız yandı ama hâlini yâre ileten kimse çıkmadı.
Bakarsın meltem, Tanrı rızası için yâre bir haber götürür.

Gazel 130

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Seher bulbul hikâyet bâ sabâ kerd
Ki aşk-i rûy-i gul bâ mâ çihâ kerd

Ez an reng-i ruhem hûn der dil uftâd
Vezan gulşen be hârem mubtelâ kerd

Gulâm-i himmet-i an nâzenînem
Ki kâr-i hayr bî rûy u riyâ kerd

Men ez bîgânegân dîger nenâlem
Ki bâ men herçi kerd an âşinâ kerd

Ger ez sultân tama' kerdem, hatâ bûd
Ver ez dilber vefâ costem, cefâ kerd

Hoşeş bâd an nesîm-i subhgâhî
Ki derd-i şebnişînân râ devâ kerd

Nikâb-i gul keşîd u zulf-i sunbul
Girihbend-i kabâ-yi gonçe vâ kerd

Be her sû bulbul-i âşık der efgân
Tena'um ez miyân bâd-i sabâ kerd

Beşâret ber be kûy-i meyfurûşân
Ki Hâfiz tevbe ez zuhd-i riyâ kerd

Vefâ ez hâcegân-i şehr bâ men
Kemâl-i devlet u dîn Bu'l-vefâ kerd

Seher vakti bülbül, sabah meltemine anlattı da anlattı
"Gülün yüzüne olan aşkım bana neler etti neler!" dedi.

O yanak rengi yüzünden yüreğim kanamaya başladı.
O gül bahçesi yüzünden dikenler canımı yaktı.

O nazlı dilberin himmetine kul köleyim.
Çünkü ikiyüzlülük etmeden hayırlı bir işte bulundu.

Artık yabancılar yüzünden yakınmıyorum.
Çünkü bana ne ettiyse, o âşina sevgili etti.

Sultandan bir şey bekledimse, bu bir hataydı.
Dilberde vefa aradım ama bana cefa etti.

Allah selâmet versin, o seher yeli
Geceleri uykusuz geçiren âşıkların derdine deva buldu.

Gülün yüzünden örtüsünü çekti; sümbülün zülüflerini dağıttı.
Goncanın abası üstündeki düğümlü düğmeleri çözdü.

Âşık bülbül her yerde feryat figan içindeyken
Sabah meltemi bu arada fırsat bulup sebeplendi.

Meyhaneler sokağına müjde götür.
Çünkü Hafız ikiyüzlülük dolu zâhitlikten tövbe etti.

Şehrin ileri gelenleri arasında bana
Sadece devletin ve dinin kemâli olan Bülvefâ vefalı davrandı.

Gazel 131

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Biyâ ki turk-i felek hân-i rûze gâret kerd
Hilâl-i iyd be dovr-i kadeh işâret kerd

Sevâb-i rûze vu hacc-i kabûl ankes bord
Ki hâk-i meykede-i aşk râ ziyâret kerd

Makâm-i aslî-yi mâ gûşe-i herâbâtest
Hodâş hayr dihâd anki in imâret kerd

Behâ-yi bâde-i çun la'l çîst? Cevher-i akl
Biyâ ki sûd kesî bord k'in ticâret kerd

Nemâz der ham-i an ebruvân-i mihrâbî
Kesî koned ki be hûn-i ciger tehâret kerd

Figân ki nergis-i cemmâş-i şeyh-i şehr imrûz
Nazar be durdkeşân ez ser-i hakâret kerd

Be rûy-i yâr nazar kun; zi dîde minnet dâr
Ki kârdîde nazar ez ser-i besâret kerd

Hadîs-i aşk zi Hâfiz şinev, ne ez vâiz
Egerçi san'at-i bisyâr der ibâret kerd

Gel, gel, felek Türkü oruç sofrasını yağma etti.
Bayram hilâli ise kadehin dolaştırılması işaretini verdi.

Aşk meyhanesinin toprağını ziyaret eden kişinin haccı kabul edildi;
Üstelik tuttuğu oruçtan sevap kazandı.

Bizim asıl makamımız meyhane köşesidir.
Bu binayı yapana Allah iyilikler versin.

Lâl gibi kırmızı şarabın değeri ne? Akıl cevheri.
Gel, gel, bu işi yapan kişi kâr etmiştir.

Mihrabı andıran o kaşların eğik kısmında ancak
Ciğer kanıyla abdest alan kişi namaz kılabilir.

Eyvah eyvah! Bugün şehir şeyhinin büyüleyici gözleri
Tortulu şarap içenlere hakaretle baktı.

Sevgilinin gözlerine bak, o gözlere minnet duy.
Çünkü böyle tecrübeli bir göz, basiret bakışıyla görür.

Aşk sözlerini,
cümleleri allayıp pullayan vâizden değil, Hafız'dan dinle.

Gazel 132

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Be âb-i rûşen-i mey ârifî tehâret kerd
Alessabâh ki meyhâne râ ziyâret kerd

Hemin ki sâgar-i zerrîn-i hor nihân gerdîd
Hilâl-i iyd be dovr-i kadeh işâret kerd

Hoşâ nemâz u niyâz-i kesî ki ez ser-i derd
Be âb-i dîde vu hûn-i ciger tehâret kerd

İmâm-i hâce ki bûdeş ser-i nemâz-i dirâz
Be hûn-i duhter-i rez hırka râ kasâret kerd

Dilem zi halka-i zulfeş be cân harîd âşûb
Çi sûd dîd, nedânem ki in ticâret kerd

Eger imâm-i cemâ'at taleb koned imrûz
Haber dehîd ki Hâfiz be mey tehâret kerd

Bir Tanrı eri meyin parlak suyuyla abdest aldı
Sabah erkenden meyhaneyi ziyaret etti.

Güneşin altın kadehi gizlenir gizlenmez
Bayram hilâli kadehin dolaştırılması işaretini verdi.

Derdinden gözyaşı ve ciğer kanı ile abdest alan kişinin
Namazı, niyazı ne hoştur!

Uzunca bir namaza duracak olan başimam
Üzümün kızının kanıyla hırkasını yıkadı.

Gönlüm onun zülfünün halkasından can karşılığında fitne satın aldı.
Bu ticareti yaptı da ne kâr etti, anlamadım ki!

Eğer cemaatin imamı bugün seni çağırırsa,
"Hafız mey ile abdest aldı" diye haber verin.

Gazel 133

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Sûfî nihâd dâm u ser-i hokka bâz kerd
Bunyâd-i mekr bâ felek-i hokkabâz kerd

Bâzî-yi çerh beşkenedeş beyza der kulâh
Zîrâ ki arz-i şu'bede bâ ehl-i râz kerd

Sâkî biyâ ki şâhid-i ra'nâ-yi sûfiyân
Dîger be cilve âmed u âgâz-i nâz kerd

İn mutrib ez kocâst ki sâz-i ırâk sâht?
V'âheng-i bâzgeşt be râh-i Hicâz kerd

Ey dil biyâ ki mâ be penâh-i Hodâ revîm
Zançi âstîn kûteh u dest-i dirâz kerd

San'at mekun ki herki mahabbet ne râst bâht
Aşkeş be rûy-i dil der-i ma'nî ferâz kerd

Ferdâ ki pîşgâh-i hakîkat şeved pedîd
Şermende rehrovî ki amel ber mecâz kerd

Ey kebk-i hoşhurâm, kocâ mîrevî? Beîst
Gurre meşov ki gurbe-i zâhid nemâz kerd

Hâfiz mekun melâmet-i rindân ki der ezel
Mâ râ Hodâ ez zuhd-i riyâ bîniyâz kerd

Sûfî tuzak kurdu, hile hokkasının kapağını açtı.
Sonra hokkabaz feleğe hile yapmaya kalktı.

Feleğin oyunu kırar külahta sakladığı yumurtayı
Aklısıra sır ehline gözbağcılık yapmaya kalktı

Sâki gel; sûfilerin alımlı dilberi
Ortaya çıkıp cilveye, naza başladı

Şu çalgıcı nereli acaba? Irak makamından
Hicaz makamına geçiş yaptı

Gel gönül, Allah'a sığınalım zahitlerden
Onlar yenlerini kısaltıp ellerini uzattı

Caka satma! Kim aşkı sevgi kuralına göre oynamadıysa
Aşk onun gönlüne mânâ kapılarını kapattı

Yarın gerçeğin önündeki meydan görününce
Mecaz yoldan giden sâlik, yaptığından utanacak

Güzel salınan keklik! Nereye gidiyorsun? Dur
Aldanıp yollara düşme zahidin kedisi namaz kıldı diye

Hafız, rintleri kınama. Çünkü ezelde
Tanrı bizi ikiyüzlülük dolu zahitlikten müstağni kıldı.

Gazel 134

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Bulbulî hûn-i dilî hord u gulî hâsil kerd
Bâd-i gayret be sadeş hâr perîşândil kerd

Tûtî'î râ be hiyâl-i şekerî dil hoş bûd
Nâgeheş seyl-i fenâ nakş-i emel bâtıl kerd

Kurretul'ayn-i men an mîve-i dil yâdeş bâd
Ki çi âsân beşud u kâr-i merâ muşkil kerd

Sârvân bâr-i men uftâd, Hodâ râ mededî!
Ki umîd-i kerememem hemreh-i in mahmil kerd

Rûy-i hâkî yu nem-i çeşm-i merâ hâr medâr
Çerh-i fîrûze tarabhâne ezin kehgil kerd

Âh u feryâd ki ez çeşm-i hasûd-i meh-i çerh
Der lahd-i mâh-i kemânebrû-yi men menzil kerd

Nezedî şâhruh u fovt şud imkân Hâfiz
Çi konem bâzî-yi eyyâm merâ gâfil kerd

Bülbül gönül kanı içti, bir gül kazandı ama
İçindeki kıskançlık rüzgârı yüz dikenle onu perişan etti

Şeker hayaliyle papağanın gönlü hoştu ama
Ansızın gelen yokluk seli emel nakışlarını bozdu

Allah selamet versin, gönlümün meyvesi sevgili
Nasıl kolayca gitti de işimi zorlaştırdı!

Kervancı! Yüküm düştü. Yardım et Allah aşkına
Kereminden umudum bu kervana katılmama sebep oldu

Hor görme toprağa bulanmış yüzümü, gözyaşlarımı
Turkuvaz renkli felek neşe yurdunu bu harçla yaptı

Eyvah! Gökteki ayın kıskanç gözleri yüzünden
Keman kaşlım ay lahdini kendine yurt edindi!

Satrançta şahruh taşını oynamadın, fırsat kaçtı Hafız
Ne yapayım? Geçen günlerin oyunu beni gafil avladı.

Gazel 135

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Çu bâd azm-i ser-i kûy-i yâr hâhem kerd
Nefes be bûy-i hoşeş muşkbâr hâhem kerd

Be herze bîmey u ma'şûk omr mîgozered
Betâletem bes; ez imrûz kâr hâhem kerd

Her âb-i rûy ki endûhtem zi dâniş u dîn
Nisâr-i hâk-i reh-i an nigâr hâhem kerd

Çu şem'-i subhdemem şud zi mihr-i û rûşen
Ki omr der ser-i in kâr u bâr hâhem kerd

Be yâd-i çeşm-i tu hod râ herâb hâhem sâht
Binâ-yi ahd-i kadîm ustuvâr hâhem kerd

Sabâ kucâst ki in cân-i hûn girifte çu gul
Fidâ-yi nekhet-i gîsû-yi yâr hâhem kerd

Nifâk u zerk nebahşed safâ-yi dil Hâfiz
Tarîk-i rindî yu aşk ihtiyâr hâhem kerd

Rüzgâr hızıyla sevgilinin bulunduğu sokağa gideceğim
Onun hoş kokusuyla nefesimi mis gibi güzel kokutacağım.

Mey yok, sevgili yok; ömrüm anlamsızca geçip gidiyor.
Bu kadar âtıl kalmak yeter; bugünden tezi yok, çalışacağım.

Bilimden, dinden yana edindiğim her onuru, şerefi
O sevgilinin yolunun toprağına saçacağım.

Onun sevgisi sayesinde ışıl ışıl yanan sabah mumu gibi
Ben de ömrümü bu yolda harcayacağım.

Gözlerinin hatırasıyla fitil gibi sarhoş olacağım
Böylece aramızdaki eski dostluk ahdinin binasını sağlamlaştıracağım.

Sabah meltemi nerede? Gül gibi kan revan içinde kalan şu canımı
Sevgilinin saçlarındaki hoş kokuya feda edeceğim.

Hafız; fitne fesat, ikiyüzlülük safâ vermez gönüle.
Ben de rintlik ile aşk yolunu tercih edeceğim.

Gazel 136

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Dest der halka-i an zulf-i do tâ netvân kerd
Tikye ber ahd-i tu vu bâd-i sabâ netvân kerd

Ançi sa'yest men ender talebet benmâyem
İn kadar hest ki tagyîr-i kazâ netvân kerd

Dâmen-i dûst be sad hûn-i dil uftâd be dest
Be fusûsî ki koned hasrn, rehâ netvân kerd

Ârizeş râ be mesel mâh-i felek netvân goft
Nisbet-i dûst be her bîserupâ netvân kerd

Serv-i bâlâ-yi men angeh ki der âyed be semâ'
Çi mahal câme-i cân râ ki kabâ netvân kerd

Nazar-i pâk tevâned ruh-i cânân dîden
Ki der âyîne nazar cuz be sefâ netvân kerd

Muşkil-i aşk ne der hovsele-i dâniş-i mâst
Hall-i in nukte bedin fikr-i hatâ netvân kerd

Gayretem koşt ki mahbûb-i cihânî, lîken
Rûz u şeb arbede bâ halk-i Hodâ netvân kerd

Men çi gûyem ki turâ nâzukî-i tab'-i latîf
Tâ be haddîst ki âheste duâ netvân kerd

Becuz ebrû-yi tu mihrâb-i dil-i Hâfiz nîst
Tâ'at-i gayr-i tu der mezheb-i mâ netvân kerd

Büklüm büklüm olmuş zülüflerin halkasına el atılamaz.
Senin sözüne, sabah meltemine güvenilemez.

Seni arzulama yolunda gösterdiğin çabaya rağmen,
Gerçek şu ki, ilahî yazgı değiştirilemez.

Yüz gönül kanıyla dostun eteği elime geçti.
Düşmanın yaptığı zulme rağmen, tutulan etek bırakılamaz.

Onun yanağı gökyüzündeki aya benzetilemez.
Dost ile ayak takımı arasında herhangi bir ilişki kurulamaz.

Selvi boylum semâya başlayınca,
Aba yırtılamaz da ne demek? Can giysisi bile yırtılır.

Temiz bir bakış ile sevgilinin yanağı görülebilir.
Çünkü aynaya ancak safâ ile, gönül temizliği ile bakılabilir.

Aşk problemini çözmek bizim bilgimizin dışında.
Böyle hatalı fikirlerle bu mesele halledilemez.

Sen dünyanın sevdiği bir dilbersin;
bunun kıskançlığı öldürdü beni.
Ama gece gündüz elâlemle didişilemez.

Daha ne diyeyim?
Latif tabiatın o kadar hassas ki
Usul usul dua ile bile edilemez.

Hafız'ın gönlündeki mihrap, senin kaşlarından başka bir şey değil.
Bizim meşrebimizde senden başkasına ibadet edilemez.

Gazel 137

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Dil ez men bord u rûy ez men nihân kerd
Hodâ râ bâ ki in bâzî tevân kerd?

Şeb-i tenhâîyem der kasd-i cân bûd
Hiyâleş lutfhâ-yi bîkerân kerd

Çerâ çun lâle hûnîndil nebâşem?
Ki bâ mâ nergis-i û ser girân kerd.

Kirâ gûyem ki bâ in derd-i cânsûz
Tabîbem kasd-i cân-i nâtevân kerd

Bedansân sûht çun şem'em ki ber men
Surâhî girye vu barbet figân kerd

Sabâ ger çâre dârî vakt, vaktest
Ki derd-i iştiyâkem kasd-i cân kerd

Miyân-i mihribânân key tevân goft
Ki yâr-i mâ çunîn goft u çenân kerd

Adû bâ cân-i Hâfiz an nekerdî
Ki tîr-i çeşm-i an ebrûkemân kerd

Hem gönlümü aldı götürdü hem yüzünü benden gizledi.
Söyleyin Allah aşkına, kime böyle oyun oynanabilir?

Yalnızlık gecesi canıma kasdetti ama
Onun hayali bana sonsuz lütuflarda bulundu.

Niçin lâle gibi gönlüm kan dolmasın?
Nergise benzeyen mahmur gözleri bize yüz vermez oldu.

Kime söyleyim, bilmem ki,
canımı yakan bu dertle uğraşırken,
Tabibim şu güçsüz canıma kasdetti.

Tıpkı bir mum gibi öyle yaktı ki beni
Hâlime sürahi ağladı, çeng feryat figan etti.

Ey sabah yeli, tedavi için vaktin varsa, şimdi tam zamanı.
Çünkü seni arzu etmem dert oldu da canıma kasdetti.

Sevgi dolu dilberler arasında iken denilir mi hiç?
"Yârim bana şöyle dedi, şöyle etti"

O keman kaşlı sevgilimin gözlerinden attığı oklar
Hafız'ın canına o kadar tesir etti ki bunu düşman bile etmedi.

Gazel 138

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Rû ber reheş nihâdem u ber men gozer nekerd
Sad lutf çeşm dâştem u yek nazar nekerd

Seyl-i sirişk-i mâ zi dileş kîn beder nebord
Der seng-i hâre katre-i bârân eser nekerd

Yârab tu an cevân-i dilâver nigâh dâr
Kez tîr-i âh-i gûşenişînân hazer nekerd

Mâhî yu morg dûş zi efgân-i men nehuft
Van şûhdîde bîn ki ser ez hâb ber nekerd

Mîhâstem ki mîremeş ender kadem çu şem'
Û hod gozer be mâ çu nesîm-i seher nekerd

Cânâ, kudâm sengdil-i bîkifâyet est
Kû pîş-i zahm-i tîg-i tu cân râ siper nekerd?

Kilk-i zebânborîde-i Hâfiz der encumen
Bâ kes negoft rãz-i tu tâ terk-i ser nekerd

Yüzümü yoluna koydum, yanımdan geçmedi bile.
Yüz lütuf bekliyordum, bir kere bakmadı bile.

Yağmur damlası sert taşı etkilemez ya
Onun gönlündeki kini silmedi gözyaşı selim bile

Yarabbi, o yürekli civanımı sen koru!
Münzevi âşıkların âh oklarından sakınmıyor bile

Dün gece feryadımdan ne balıklar uyudu ne kuşlar
Şuh gözlü dilbere bak sen! Başını uykudan kaldırmadı bile!

Mum gibi ayaklarına kapanıp ölmek istiyordum
Ama seher yeli gibi yanımıza uğramadı bile

Canım benim; hangi taş yürekli, kifayetsiz kişi
Kılıç darbelerinin karşısında siper etmiyor canını bile?

Hafız'ın dili kesik kalemi başını terketmedikçe
Söylemez senin sırrını topluluk içinde.

Gazel 139

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Dilber bereft u dilşodegân râ haber nekerd
Yâd-i harîf-i şehr u refîk-i sefer nekerd

Yâ baht-i men tarîk-i muruvvet furû guzâşt
Yâ û be şâhrâh-i tarîkat gozer nekerd

Goftem meger be girye dileş mihribân konem
Çun saht bûd, der dil-i sengeş eser nekerd

Şûhî mekun ki morg-i dil-i bîkarâr-i men
Sovdâ-yi dâm-i âşıkî ez ser be der nekerd

Herkes ki dîd rûy-i tu, bûsîd çeşm-i men
Kârî ki kerd dîde-i men bînazar nekerd

Men îstâde tâ konemeş cân fidâ çu şem'
Û hod gozer be mâ çu nesîm-i seher nekerd

Dilber gitti; âşıklarına haber vermedi bile
Şehirdeki dostunu anmadı; yol arkadaşını bile

Ya bahtım mürüvvet yolundan çıktı
Ya o dostluk yoluna çıkmadı

Bakarsın, ağlayarak kalbini kazanırım dedim
Öyle taş yürekli ki tınmadı bile!

Şaka yapma bana. Şu kararsız gönül kuşum
Aşk tuzağının sevdasından vazgeçmedi

Onun yüzünü gören, geldi, gözlerimi öptü
Bakarsa, basiretsiz bakmaz gözlerim

Canımı feda etmek için mum gibi dikilmiş dururken ben
O, seher yeli gibi yanıma uğramadı bile!

Gazel 140

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Dîdî ey dil ki gam-i aşk digerbâr çi kerd
Çun beşud dilber u bâ yâr-i vefâdâr çi kerd

Âh ez an nergis-i câdû ki çi bâzî engîht
Âh ez an mest ki bâ merdum-i huşyâr çi kerd

Eşk-i men reng-i şafak yâft zi bîmihrî-i yâr
Tâli'-i bîşefakat bîn ki derin kâr çi kerd

Berkî ez menzil-i leylî bedirahşîd seher
Veh ki ba harmen-i mecnûn-i dilefgâr çi kerd

Sâkiyâ câm-i meyem dih ki nigârende-i gayb
Nîst ma'lûm ki der perde-i esrâr çi kerd

Anki pornakş zed in dâyire-i mînâyî
Kes nedânist ki der gerdiş-i pergâr çi kerd

Fikr-i aşk âteş-i gam der dil-i Hâfiz zed u sûht
Yâr-i dîrîne bebînîd ki bâ yâr çi kerd

Gördün mü gönül? Aşk neler etti neler!
Dilber gitti de vefalı yârine neler etti neler!

Büyücü nergis gözler ne oyunlar etti, aman aman!
Ah o sarhoş gözler gözbebeklerime neler etti neler!

Yârin sevgisizliğinden kızıla boyandı gözyaşlarım şafak gibi
Şu şefkatsiz talihe bak. Bu işte neler etti neler!

Seher vakti Leyla'nın evinden bir şimşek çaktı
Gönlü yaralı Mecnun'un harmanına neler etti neler!

Sâki, mey kadehini ver bana. Gayb âleminin yazıcısı
Belli değil, sırlar perdesinin arkasında neler yazdı neler!

Mine renkli gökyüzü dairesini bezeyen Tanrı
Kimse bilemedi; kader pergelinin dönüşünde neler etti neler!?

Aşk fikri Hafız'ın gönlüne aşk ateşi düşürdü, yaktı
Eski dosta bakar mısınız; yârine neler etti neler!

Gazel 141

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Dûstân duhter-i rez tovbe zi mestûrî kerd
Şud sûy-i muhtesib u kâr be destûrî kerd

Âmed ez perde be meclis, arakeş pâk konîd
Tâ negûyend harîfân ki çerâ dûrî kerd?

Mujdegânî bedih ey dil ki diger mutrib-i aşk
Râh-i mestâne zed u çâre-i mahmûrî kerd

Ne be heft âb ki rengeş be sad âteş nereved
Ançi bâ hırka-i zâhid mey-i engûrî kerd

Gonçe-i gulbun-i vaslem zi nesîmeş beşkuft
Murg-i hoşhân tarab ez berg-i gul sûrî kerd

Hâfiz uftâdegî ez dest medih zanki
Irz u mâl u dil u dîn der ser-i magrûrî kerd

Dostlar, üzümün kızı kapalı kalmaktan tövbe etti.
Muhtesibe gitti, bu işi onun izniyle yaptı.

Perde arkasından çıkıp meclise geldi; silin terini.
Dostlar demesin "Neden bu kadar uzak kaldı?"

Gönül, müjdemi ver; artık aşk çalgıcısı
Sarhoşça ezgi yollarına girip mahmurluğa çare buldu.

Üzüm şarabının boyadığı zâhidin hırkası
Yedi kez suda yıkamakla değil,
yüz kere ateşe atmakla temizlenmez bile.

Vuslat gülümün goncası onun saçlarından esip gelen rüzgârla açıldı.
Neşemin güzel sesli kuşu gül yaprağıyla şenlik yaptı.

Hafız, düşkün âşıklığı elden bırakma.
Zira ırzını, malını, gönlünü, dinini
aşk mağrurluğu yolunda elinden çıkardı.

Gazel 142

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Sâlhâ dil taleb-i câm-i Cem ez mâ mîkerd
Vançi hod dâşt zi bîgâne temennâ mîkerd

Govherî kez sadef-i kovn u mekân bîrûn est
Taleb ez gomşudegân-i leb-i deryâ mîkerd

Muşkil-i hîş ber-i pîr-i mugân bordem dûş
Kû be te'yîd-i nazar hall-i muammâ mîkerd

Dîdemeş hurrem u handân, kadeh-i bâde be dest
Venderân âyine sad gûne temâşâ mîkerd

Goftem in câm-i cihânbîn be tu key dâd hakîm
Goft an rûz ki in gonḅed-i mînâ mîkerd

Bîdilî der heme ahvâl Hodâ bâ û bûd
Û nemîdîdeş u ez dûr Hodârâ mîkerd

İn heme şu'bede-i hîş ki mîkerd incâ
Sâmirî pîş-i asâ vu yed-i beyzâ mîkerd

Goft: an yâr kezû geşt ser-i dâr bulend
Curmeş in bûd ki esrâr huveydâ mîkerd

Feyz-i rûhulkuds er bâz meded fermâyed
Dîgerân hem bekonend ançi Mesîhâ mîkerd

Goftemeş: Silsile-i zulf-i butân ez pey-i çîst?
Goft: Hâfiz gilleî ez dil-i şeydâ mîkerd

Gönül yıllarca Cem'in kadehini bizden istedi durdu;
Oysa kendinde olanı yabancıdan istedi durdu.

Varlık âlemi denilen sedefin dışında bulunan inciyi
Deniz kıyısında kaybolanlarda arayıp durdu.

Dün akşam sorunumu meyhaneciye açtım.
Çünkü o görüşlerindeki sağlamlık ile sorunları çözüyordu.

Onu güleryüzlü, mutlu gördüm;
elinde şarap kadehi vardı.
O aynada yüz türlü görüntüyü izliyordu.

Dedim: Hakîm Tanrı sana dünyayı gösteren kadehi ne zaman verdi?
Dedi: Verdiği gün, bu mavi gökkubbeyi kuruyordu.

Tanrı, gönlünü yitirmiş âşığın her türlü durumda yanındaydı.
O, yanındaki Tanrı'yı görmüyor, "Allahım, Allahım!" diyordu.

Onun burada yaptığı göz boyayıcılıklarını
Sâmirî, Musa'nın asâsı ile yed-i beyzâsı önünde yapıyordu.

Yâr dedi: Sâyesinde darağacının yücelik kazandığı o kişi suçluydu.
Suçu şuydu: Sırları ifşâ ediyordu.

Rûhülkudüs yine yardım edecek olursa,
İsa'nın yaptığını başkaları da yapabilir.

Dedim ki: Güzellerin zülüflerinin kıvrım kıvrım zincirleri niçin vardır?
Dedi: "Hafız, divane gönlünden yakınıyordu!"

Gazel 143

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Be sırr-i câm-i Cem angeh nazar tevânî kerd
Ki hâk-i meykede kuhl-i basar tevânî kerd

Mebâş bîmey u mutrib ki zîr-i tâk-i sipihr
Bedin terâne gam ez dil be der tevânî kerd

Gul-i murâd-i tu angeh nikâb bugşâyed
Ki hidmeteş çu nesîm-i seher tevânî kerd

Gedâî-yi der-i meyhâne turfe iksîrîst
Ger in amel bekonî, hâk zer tevânî kerd

Be azm-i merhale-i aşk pîş nih kademî
Ki sûdhâ konî er in sefer tevânî kerd

Tu kez serây-i tabîat nemîrevî bîrûn
Kocâ be kûy-i tarîkat gozer tevânî kerd?

Cemâl-i yâr nedâred nikâb u perde velî
Gubâr-i reh benişân tâ nazar tevânî kerd

Biyâ ki çâre-i zovk-i huzûr u nazm-i umûr
Be feyzbahşî-i ehl-i nazar tevânî kerd

Cem'in kadehinin sırrıyla bakmasını bilirsen,
Meyhanenin toprağını gözüne sürme yapabilirsin.

Meysiz, çalgısız kalma. Çünkü şu gökkubbenin altında
Bu teranelerle gönlündeki gamı silip atabilirsin.

Seher yeli gibi hizmet edebildiğin zaman
Murâdının gülü yüzünden örtüyü kaldıracaktır.

Meyhane kapısında dilencilik yapmak çok tuhaf bir iksirdir.
Bunu yapabilirsen, toprağı altına dönüştürebilirsin.

Aşk konaklarında ilerleme niyetiyle adım at.
Bu yolculuğa çıkabilirsen çok kazanç elde edersin.

Tabiat sarayından dışarı adım atamayan sen
Tarikat sokağından nasıl geçeceksin?

Sevgilinin yüzünde örtü, peçe, hiçbir şey yok.
Yolun tozunu oturtmaya bak.
Ancak bu yolla bakabilirsin.

Gel, haydi; huzura ermenin verdiği zevkin
İşlerin düzenin girmesinin çaresi
bakmasını bilenlerin feyizli bakışlarında gizli.

Velî tu tâ leb-i ma'şûk u câm-i mey hâhî
Tama' medâr ki kâr-i diger tevânî kerd

Dilâ zi nûr-i hidâyet ger âgehî yâbî
Çu şem' handezenân terk-i ser tevânî kerd

Ger in nasîhat-i şâhâne bişnevî Hâfiz
Be şâhrâh-i hakîkat gozer tevânî kerd

Ama unutma şunu:
Sen sevgilinin dudağını, mey kadehini istediğin sürece,
Sanma ki başka bir şey yapabilirsin.

Gönül! Hidâyet nurundan haberdar olursan,
Mum gibi gülerek başından vazgeçebilirsin.

Hafız, şahlara yakışır bu nasihatı dinlersen,
Gerçeklerin ana yolundan geçebilirsin.

Gazel 144

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Yâd bâd anki zi mâ vakt-i sefer yâd nekerd
Be vidâî dil-i gamdîde-i mâ şâd nekerd

An cevânbaht ki mîzed rakam-i hayr u kabûl
Bende-i pîr nedânem zi çi âzâd nekerd

Kâgezîn câme be hûnâb beşûyem ki felek
Rehnumûnîm be pây-i alem-i dâd nekerd

Dil be ummîd-i sedâî ki meger der tu resed
Nâlehâ kerd derin kûh ki Ferhâd nekerd

Sâye tâ bâz giriftî zi çemen morg-i seher
Âşiyân der şiken-i turre-i şimşâd nekerd

Şâyed er peyk-i sabâ ez tu beyâmûzed kâr
Zanki çâlâkter ez in hareket bâd nekerd

Kilk-i meşşâte-i sun'eş nekeşed nakş-i murâd
Herki ikrâr bedin husn-i Hodâdâd nekerd

Mutribâ perde begerdân u bezen râh-i ırâk
Ki bedin râh beşud yâr u zi mâ yâd nekerd

Gazeliyyât-ı ırâkîst surûd-i Hâfiz
Ki şenîd in reh-i dilsûz ki feryâd nekerd?

Kulakları çınlasın! Yolculuk zamanı anmadı bizi!
Bir veda etmedi; şâd etmedi gamlı gönlümüzü!

Hayırlı, makbul sözler eden talihi genç sevgili
Bilmem neden ihtiyar kulunu âzâd etmedi?

Kanlı gözyaşımla yıkayayım üstümdeki kâğıt giysiyi
Felek beni adalet sancağının altına götürmedi

Gönlüm sesimi duyurmak için şu dağlarda
Öyle feryat etti ki bunu Ferhad bile etmedi

Çimenlikten gölgeni çektiğinden beri seher kuşu
Şimşir ağacının kıvrım kıvrım dallarına yuva yapmaz oldu

Sabah rüzgârının ulağı belki senden işi öğrenirim dedi
Bu yüzden daha hızlı hareket etmedi

Allah vergisi güzelliği itiraf etmeyenlerin murat resmini
Tanrı'nın yaratıcı meşşatesinin kalemi çizmedi

Çalgıcı! Değiştir makamı, geç Irak makamına
Çünkü sevgili bu yola girdi de bizi anmaz oldu

Hafız'ın ezgileri Fahreddin Irakî'nin gazelleridir
Bu gönül yakıcı ezgileri duyup da feryat etmeyen var mı?

Gazel 145

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Çi mestiyest nedânem ki rû be mâ âverd
Ki bûd sâkî yu in bâde ez kocâ âverd

Tu nîz bâde be çeng âr u râh-i sahrâ gîr
Ki morg-i nagmeserâ sâz-i hoşnevâ âverd

Dilâ çu gonçe şikâyet zi kâr-i beste mekun
Ki bâd-i subh nesîm-i girihguşâ âverd

Resîden-i gul u nesrîn be hayr u hûbî bâd
Benefşe şâd u keş âmed, semen sefâ âverd

Sabâ be hoşhaberî hudhud-i Suleymânest
Ki mujde-i tarab ez gulşen-i sebâ âverd

İlâc-i za'f-i dil-i mâ kirişme-i sâkîst
Ber âr ser ki tabîb âmed u devâ âverd

Murîd-i pîr-i mugânem, zi men merenc ey şeyh
Çerâ ki va'de tu kerdiyyu û be câ âverd

Be tengçeşmî-i an turk-i leşkerî nâzem
Ki hamle ber men-i dervîş-i yek kabâ âverd

Felek gulâmî-i Hâfiz kunûn be tov' koned
Ki ilticâ be der-i dovlet-i şumâ âverd

Başımıza gelen bu sarhoşluk, nasıl sarhoşluk?
Kimdi sâkî? Bu bâdeyi nereden getirdi?

Sen de eline bâdeyi aldığın gibi kırların yolunu tut.
Güzel nağmeler söyleyen bülbül makamı güzel bir söz getirdi.

Gönlüm, gonca gibi olmayacak şeylerden dolayı sızlanıp durma.
Sabah rüzgârı sorunları çözen meltemi getirdi.

Gül ile nesrin mevsimi geldi; hayırlı uğurlu olsun.
Menekşeler şâd oldu; yasemin safâlar getirdi.

Sabah rüzgârı güzel haber getirmekte âdeta Süleyman'ın hüthüt kuşu.
Sebâ ülkesinin gül bahçelerinden neşe müjdesi getirdi.

Gönlümüzdeki zafiyetin ilâcı sakinin göz işaretidir.
Kaldır başını da bak; doktor geldi, ilâç getirdi.

Ey şeyh! Ben meyhanecinin müridiyim; bana gücenme.
Sen vaatte bulundun; o vaatleri yerine getirdi.

O asker yaratılışlı Türk dilberinin açgözlülüğüyle iftihar ediyorum.
Üstünde sadece bir abası bulunan benim gibi bir yoksula ilgi duyup saldırdı.

Şimdi felek canla başla Hafız'ın kulu kölesi oldu.
Çünkü Hafız sizin devlet kapınıza sığındı.

Gazel 146

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Sabâ vakt-i seher bûî zi zulf-i yâr mîâverd
Dil-i şûrîde-i mâ râ be bû der kâr mîâverd

Men an şekl-i sanevber râ zi bâg-i dîde ber kendem
Ki her gul kez gameş beşkuft mihnet bâr mîâverd

Furûg-i mâh mîdîdem zi bâgmr dîvâr mîâverd

Zi bîm-i gâret-i aşkeş dil-i porhûn rehâ kerdem
Velî mîrîht hûn u reh bedan hencâr mîâverd

Be kovl-i mutrib u sâkî burûn reftem geh u bîgeh
Kezan râh-i girân kâsıd haber duşvâr mîâverd

Serâser bahşiş-i cânân tarîk-i lutf u ihsân bûd
Eger tesbîh mîfermûd, eger zunnâr mîâverd

Afallâh çîn-i ebrûyeş egerçi nâtevânem kerd
Be işve hem peyâmî ber ser-i bîmâr mîâverd

Aceb mîdâştem dîşeb zi Hâfiz câm u peymâne
Velî men'eş nemîkerdem ki sûfîvâr mîâverd

Seher vakti sabah rüzgârı sevgilinin zülüflerinden koku getirirken,
Coşkulu gönlümüzü de o kokuyla iyice coşturuyordu.

Gözümün bahçesinden o ince uzun çam şeklini çıkarıp attım.
Onun gamıyla açılan her gül bana sadece eziyet veriyordu.

Onun kasrının damından ayın parlaklığını açıkça görebiliyordum.
Ay ışığı güneş gibi parlak yüzlü sevgiliden utandığı için duvara vuruyordu.

Aşkının yağmacılığından korktuğum için kan ağlayan gönlümü bırakıverdim.
Gönlüm kan ağlarken de yine sevgilinin tarafına gidiyordu.

Çalgıcı ile sâkînin sözlerine bakıp zamanlı zamansız dışarı çıktım.
O zor yoldan haberci güçlükle haber getiriyordu.

Sevgili hep lûtuf, ihsan yoluyla bağışta bulunurdu.
Tespih veya zünnâr hangisini buyursa, dediğini yapardım.

Allah yarlıgasın, kaşlarının çatıklığı yüzünden güçsüz kaldım ama
Türlü türlü cilveler yaparak ben hastasının baş ucuna müjdeler getirdi.

Dün gece Hafız'a şaşıyordum. Elinde kadeh bâde içiyordu.
Ona engel olamadım, sûfîler gibi içiyordu.

Gazel 147

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Nesîm-i bâd-ı sabâ dûşem âgehî âverd
Ki rûz-i mihnet u gam rû be kûtehî âverd

Be mutribân-i sabûhî dehîm câme-i çâk
Bedin nevîd ki bâd-ı sehergehî âverd

Biyâ, biyâ ki tu hûr-i behişt râ rizvân
Derin cihân zi berâyi dil-i rehî âverd

Hemîrevîm be Şîrâz bâ inâyet-i baht
Zehî refîk ki bahtem be hemrehî âverd

Be cebr-i hâtir-i mâ kûş k'in kulâh-i nemed
Besâ şikest ki bâ efser-i şehî âverd

Çi nâlehâ ki resîd ez dilem be harmen-i mâh
Çu yâd-i âriz-i an mâh-i hargehî âverd

Resând râyet-i mansûr ber felek Hâfiz
Ki ilticâ be cenâb-i şehinşehî âverd

Sabâ meltemi dün gece bana haber getirdi
Sıkıntı, gam günleri kısalıyor, dedi.

Sabah şarabı içen çalgıcılara yakası yırtık giysi verelim
Seher yeli bize müjdeler getirdi

Gel hele, Cennet hurileri için Rıdvan bahçesisin sen
Tanrı seni bir kulun gönlü için bu dünyaya getirdi

Bahtın yardımıyla gidiyoruz Şiraz'a
Ne iyi arkadaş bu!
Baht bize onu yoldaş diye getirdi

Kırık gönlümüzü sarmaya bak.
Başımızdaki keçe külah
Nice şahın tacını kırıp getirdi

Gönlümden ay harmanına en iniltilerim gitti!
Ne zaman ki çadırda oturan ay yüzlü sevgilinin yanağını hatırına getirdi

Şahlar şahına sığındığı için Hafız
Zafer sancağını göklere yükseltti.

Gazel 148

Vezin: Mefûlü Mefâilün Feûlün

Yârem çu kadeh be dest gîred
Bâzâr-i butân şikest gîred

Herkes ki bedîd çeşm-i û, goft
Kû muhtesibî ki mest gîred?

Der hicr futâde'em çu mâhî
Tâ yâr merâ be şest gîred

Der pâş futâde'em be zârî
Âyâ buved anki dest gîred?

Hurremdil anki hemçu Hâfiz
Câmî zi mey-i elest gîred

Sevgilim kadeh aldı mı eline
Kesat düşer güzel dilberlerin pazarına

Onun yüzünü görenler dedi:
Şu sarhoşu yakalayacak muhtesip yok mu?

Sevgilim beni olta ile avlasın diye
Balıklar gibi düştüm ayrılık denizlerine

Olur da elimden tutar diye
Sevgilinin ayaklarına kapandım inleye inleye

Kim Hafız gibi elest şarabını alırsa ele
Mesuttur derim ben ona.

Gazel 149

Vezin Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Dilem cuz mihr-i mehrûyân tarîkî ber nemîgîred
Zi her der mîdehem pendeş velîkin der nemîgîred

Hodâ râ, ey nasîhatgû, hadîs-i sâgar u mey gû
Ki nakşî der hiyâl-i mâ ezin hoşter nemîgîred

Biyâ ey sâkî-i gulruh, biyâver bâde-i rengîn
Ki fikrî der derûn-i mâ ezin bihter nemîgîred

Surâhî mîkeşem pinhân u merdum defter ingârend
Aceb ger âteş-i in zerk der defter nemîgîred

Men in delk-i murakka' behâhem sûhten rûzî
Ki pîr-i meyfurûşâneş be câmî ber nemîgîred

Ez an rû hest yârân râ sefâhâ bâ mey-i la'leş
Ki gayr ez râstî nakşî der ân covher nemîgîred

Ser u çeşmî çonin dilkeş tu gûî çeşm ez û berdûz
Boro k'in va'z-i bîma'nî merâ der ser nemîgîred

Nasîhatgûy-i rindân râ ki bâ hukm-i kazâ ceng est
Dileş bes teng mîbînem meger sâgar nemîgîred

Gönlüm ay yüzlü güzellerin sevgisinden başka bir yolu tutmuyor.
Her konuda ona öğüt veriyorum ama kabul etmiyor.

Hey öğütçü! Allah aşkına, kadehten, meyden bahset.
Hayalimizde bundan daha güzel bir nakış belirmiyor.

Gül yanaklı sâkî! Getir haydi rengârenk bâdeyi.
Bundan daha iyi bir fikir aklımıza yatmıyor.

Ben gizli gizli şarap sürahisini taşıyorum;
elâlem bunu defter sanıyor.
Şaşıyorum doğrusu,
bu hilemin ateşi defteri tutuşturmuyor!

Günün birinde şu yamalı hırkayı yakacağım.
Mey satan ihtiyar bir kadehle bunu değiştirmiyor.

Dostlar onun lâl renkli dudağından dolayı safâlar sürüyor.
O cevher doğruluk dışında bir şeyi kabul etmiyor.

Böyle câzip bir baş, bir göz varken, sen
"Çevir gözünü ondan" diyorsun.
Git işine haydi, böyle mânâsız vaazları aklım almıyor.

İlâhî kazânın hükmüyle cenk halinde olan,
rintlere akıl veren öğütçünün kalbini
Çok daralmış görüyorum;
belki de eline hiç kadeh almıyor!

Miyân-i girye mîhândem ki çun şem' enderin meclis
Zebân-i âteşînem hest lîken der nemîgîred

Çi hoş sayd-i dilem kerdî, benâzem çeşm-i mestet râ
Ki kes morgân-i vahşî râ ezin hoşter nemîgîred

Sohen der ihtiyâc-i mâ vu istignâ-yi ma'şûkest
Çi sûd efsûngerî, ey dil ki der dilber nemîgîred

Men an âyîne râ rûzî be dest ârem Sikendervâr
Eger mîgîred in âteş zemânî der nemîgîred

Hodâ râ rahmî ey mun'im ki dervîş-i ser-i kûyet
Derî dîger nemîdâned, rehî dîger nemîgîred

Bedin şi'r-i ter-i şîrîn zi şâhinşeh aceb dârem
Ki sertâpây-i Hâfiz râ çerâ der zer nemîgîred?

Ağlarken gülüveriyorum.
Çünkü bu mecliste tıpkı bir mum gibi
Ateşli dilim var ama tesir etmiyor.

Gönlümü ne güzel avladın!
Sarhoş bakışlı gözlerinle gurur duyuyorum.
Vahşî kuşları doğrusu kimse bundan daha hoş avlayamıyor.

Söylenecek bir söz varsa bu,
bizim ihtiyacımız ve sevgilinin istiğnâsıdır.
Ey gönül! Afsun okumalarına ne oldu?
Bak, sevgiliye tesir etmiyor!

Nasıl olsa bir gün bu kadeh aynasını İskender gibi elime alacağım.
Bu ateş bir süre için de olsa
beni ister yaksın, ister yakmasın.

Ey nimet veren zengin! Allah aşkına,
sokağında dolaşıp duran bu dervişe merhamet et.
Ne bundan başka bir kapı ne bir yol biliyor.

Şahlar şahına şaşıyorum;
bu kadar güzel, bu kadar parlak şiirleri varken
Neden Hafız'ı başından ayağına kadar altın içinde bırakmıyor?

Gazel 150

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Sâkî er bâde ezin dest be-câm endâzed
Ârifân râ heme der şurb-i mudâm endâzed

Ver çunin zîr-i ham-i zulf nihed dâne-i hâl
Ey besâ morg-i hıred râ ki be dâm endâzed

Ey hoşâ dovlet-i an mest ki der pây-i harîf
Ser u destâr nedâned ki kudâm endâzed

Zâhid-i hâm ki inkâr-i mey u câm koned
Puhte gerded çu nazar ber mey-i hâm endâzed

Rûz der kesb-i huner kûş ki mey horden-i rûz
Dil çun âyine der zeng-i zulâm endâzed

An zemân vakt-i mey-i subh-i furûgest ki şeb
Gird-i hergâh-i ufuk perde-i şâm endâzed

Bâde bâ muhtesib-i şehr nenûşî zinhâr
Behored bâde'et u seng be câm endâzed

Hâfizâ ser zi kulehgûşe-i horşîd ber âr
Bahtet er kur'a bedan mâh-i temâm endâzed

Sâkî bu eliyle kadehe bâde koyarsa,
Bütün ârifleri sürekli içenler haline getirir.

Zülüflerinin büklümü altına böyle ben dânesi koyarsa,
Nice akıl kuşunu tuzağa düşürmüş olur.

Sevgilinin ayaklarının dibinde
Başını mı, sarığını mı vereceğini bilemeyen sarhoş var ya;
Ne mutlu ondaki devlete!

Meyi, kadehi inkâr eden o ham zâhit
Ham meye bakınca pişer, olgunlaşır.

Gündüzleri hüner kazanmaya bak.
Çünkü gündüzün mey içmek
Gönlü ayna gibi koyu pas içinde bırakır.

Gece ufuk çadırına akşam perdesini çekince
Aydınlık sabah gibi parlak meyi içme vakti geldi demektir.

Sakın şehrin muhtesibi ile bâde içerim deme.
Seninle oturur bâde içer, sonra kadehe taş atar.

Hafız! Bahtının kur'ası o dolunay yüzlü dilbere çıkarsa,
Sen de güneş şapkasını başından çıkar, bak güneşe.

Gazel 151

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Demî bâ gam be ser borden cihân yekser nemîerzed
Be mey befrûş delk-i mâ kezin bihter nemîerzed

Be kûy-i meyfurûşâneş be câmî ber nemîgîrend
Zihî seccâde-i takvâ ki yek sâgar nemîerzed

Rakîbem serzenişhâ kerd kez in bâb ruh ber tâb
Çi uftâd in ser-i mâ râ ki hâk-i der nemîerzed

Şukûh-i tâc-i sultânî ki bîm-i cân derû derc est
Kulâhî dilkeş est emmâ be terk-i ser nemîerzed

Çi âsân mînumûd evvel gam-i deryâ be bûy-i sûd
Galat kerdem ki in tûfân be sad govher nemîerzed

Turâ an bih ki rûy-i hod zi muştâkân bepûşânî
Ki şâdiyy-i cihângîrî gam-i leşker nemîerzed

Çu Hâfiz der kanâ'at kûş vez dunyî-yi dûn bogzer
Ki yek cov minnet-i dûnân do sad men nemîerzed

Dünya hayatı için bir an bile üzgün yaşamaya değmez.
Mey karşılığında sat hırkamızı;
bundan daha iyisine değmez.

Şu takva seccadesi ne güzel bir seccade!
Gel gör ki meyhaneler sokağında bir kadehe bile almazlar;
bir kadeh değmez.

Rakibim "Bu kapıdan yüzünü çevir!" diye kahırlandı bana.
Ne oldu ki bizim başımıza?
Sevgilinin kapısındaki toprak kadar değeri yok.

Sultanlık tacının görkeminde can korkusu gizlenmiştir.
Cazip bir başlık ama baştan olmaya değmez.

Kazanç umuduyla deniz sıkıntısı ilkin nasıl da kolay görünüyordu!
Yanılmışım;
yüz inci de olsa,
bu tufana katlanmaya değmez.

Seni arzulayanlardan yüzünü gizlemen daha iyi.
Çünkü fâtihlik sevinci için bir ordunun kahrını çekmeye değmez.

Hafız gibi kanaat etmeye çalış
vazgeç aşağılık dünyadan.
İki yüz batman arpa için âdi insanlara birazcık katlanmaya değmez.

Gazel 152

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Der ezel pertov-i husnet zi tecellî dem zed
Aşk peydâ şud u âteş be heme âlem zed

Cilveî kerd ruhet, dîd, melek aşk nedâşt
Ayn-i âteş şud ezin gayret u ber âdem zed

Akl mîhâst kezan şu'le çerâg efrûzed
Berk-i gayret bedirahşîd u cihân berhem zed

Muddeî hâst ki âyed be temâşâ geh-i râz
Dest-i gayb âmed u ber sîne-i nâmahrem zed

Dîgerân kur'a-i kısmet heme ber iyş zedend
Dil-i gamdîde-i mâ bûd ki hem ber gam zed

Cân-i ulvî heves-i çâh-i zenehdân-i tu dâşt
Dest der halka-i an zulf-i ham ender ham zed

Hâfiz an rûz tarabnâme-i aşk-i tu nevişt
Ki kalem ber ser-i esbâb-i dil-i hurrem zed

Ezelde tecellîden dem vurunca güzelliğinin ışığı
Aşk ortaya çıkıp bütün âlemi yaktı.

Yüzün cilve edince,
gördü meleklerin aşktan bîhaber olduklarını;
Bu kıskançlıkla ateş gibi oldu,
insanoğlunu tutuşturdu.

Akıl bu şule ile yakmak isterken çırasını
Kıskançlık şimşeği çaktı, alt üst etti dünyayı.

İddiacı sırların bir bir ortaya çıkıp izleneceği sırada
gelmek istedi ama
Gaybın eli yetişip nâmahremi göğsünden iteledi.

Başkalarının kısmetlerinde güzel güzel yaşama kur'ası çıktı.
Ne var ki gamlı gönlümüz gitti yine gamı buldu.

Yüce canlarımız heveslerken çenenin çukuruna düşmeyi
Senin büklüm büklüm zülüflerine tutunmayı tercih etti.

Hafız, mutlu bir gönüle sahip olmanın şartlarını yazdığı gün
Kaleme almış oldu aşkının neşe mektubunu.

Gazel 153

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Seher çun husrev-i hâver alem ber kûhsârân zed
Be dest-i merhamet yârem der-i ummîdvârân zed

Çu pîş-i subh rûşen şud ki hâl-i mihr-i gerdûn çîst
Ber âmed hande-i hoş ber gurûr-i kâmgârân zed

Nigârem dûş der meclis be azm-i raks çun ber hâst
Girih begşûd ez ebrû vu ber dilhâ-yi yârân zed

Men ez reng-i salâh an dem be hûn-i dil beşostem dest
Ki çeşm-i bâdepeymâyeş salâ ber hûşyârân zed

Kudâm âhendileş âmûht in âyîn-i ayyârî
Kez evvel çun burûn âmed, reh-i şebzindedârân zed

Hiyâl-i şehsevârî puht u şud nâgeh dil-i miskîn
Hudâvendâ nigeh dâreş ki ber kalb-i sevârân zed

Der âb u reng-i ruhsâreş çi cân dâdîm u hûn hordîm
Çu nakşeş dest dâd evvel rakam ber cânsipârân zed

Meneş bâ hırka-i peşmîn kocâ ender kemend ârem
Zirih mûî ki mujgâneş reh-i hancerguzârân zed

Doğunun sultanı güneş dağlara alemini dikince seher vakti,
Sevgilim merhamet eliyle umutlu âşıkların kapısını çaldı.

Sabah, feleğin sevgisinin nasıl bir sevgi olduğunu anlayınca,
Çıkıp muradına erenlerin gururuna karşı güzel güzel güldü.

Sevgilim dün akşam mecliste raksetmeye kalkınca,
Kaşlarını çatmaktan vazgeçti, dostların gönüllerini düğümledi.

Bâde içen gözlerinin ayıkları çağırdığı andan beri
Gönül kanı ile salahtan vazgeçtim.

Hangi taş yürekli öğretti ona bu haydutluğu?
Daha dışarı ilk çıkışında gece ibadeti edenlerin yolunu kesti.

O dilber şehsüvarlık hayalini kurunca, zavallı gönlüm elimden gitti.
Tanrım, onu sen koru! Diğer aşk binicilerinin kalbine saldırdı.

Onun yüzünün parlaklığı, rengi uğrunda ne canlar verdik,
ne gönül kanları içtik!
Ama isteği gerçekleşince, ilk önce can veren âşıklarını defterden sildi.

Üstümdeki şu yün hırkayla ona nasıl kement atar, nasıl yakalarım onu?
Kıl zırh içindeki o dilber, kirpikleriyle hançer çekenlerin yolunu kesti.

Nazar ber kur'a-i tovfîk u yumn-i dovlet-i şâhest
Bedih kâm-i dil-i Hâfiz ki fâl-i bahtiyârân zed

Şehinşâh-i muzafferfer şucâ'-i mulk u dîn mansûr
Ki cûd-i bîdirîgeş hande ber ebr-i behârân zed

Ez an sâ'at ki câm-i mey be dest-i û muşerref şud
Zemâne sâgar-i şâdî be yâd-i meygusârân zed

Zi şemşîr-i serefşâneş zafer an rûz bedirahşîd
Ki çun horşîd-i encumsûz tenhâ ber hezârân zed

Devâm-i omr u mulk-i û behâh ez lutf-i Hak ey dil
Ki çarh-i in sikke-i dovlet be dovr-i rûzgârân zed

Şahımızın başarı kur'asını çekmesi,
devletinin uğurlu olması için nazar ediyoruz.
Hafız'ın gönlünün muradını ver; çünkü bahtiyar olanların falını açtı.

Tanrısal başarıya nâil olan, ülkenin, dinin yürekli hükümdarı,
yüzünde zafer parıltısı olan o şahlar şahının
Esirgemesiz cömertliği bahar bulutlarına gülücükler saçtı.

Mey kadehi onun eliyle müşerref olunca
Zamâne de mey içenlerin sağlığına kadeh kaldırdı.

Yıldızları yakan güneş tek başına binlercesinin üstüne vurunca,
Baş düşüren kılıcıyla o gün zafer ışıkları parıldadı.

Gönlüm! Tanrı'nın lûtfundan onun için uzun ömür, saltanat dile.
Çünkü bu devlet sikkesinin çarkı zamanı döndürmeye başladı.

Gazel 154

Vezin: Mefûlü Fâilâtün Mefûlü Fâilâtün

Râhî bezen ki âhî ber sâz-i an tevan zed
Şi'rî behân ki bâ û retl-i girân tevan zed

Ber âsitân-i cânân ger ser tevan nihâden
Gulbang-i serbulendî ber âsmân tevan zed

Kadd-i hamîde-i mâ sehlet numâyed emmâ
Ber çeşm-i duşmenân tîr ezin kemân tevan zed

Der hânekeh negonced esrâr-i aşkbâzî
Câm-i mey-i mugâne hem bâ mugân tevan zed

Dervîş râ nebâşed berg-i serây-i sultân
Mâîm u kohne delkî k'âteş der an tevan zed

Ehl-i nazar do âlem der yek nazar bebâzend
Aşkest u dâd-i evvel ber nakd-i cân tevan zed

Ger dovlet-i visâlet hâhed derî guşûden
Serhâ bedin tehayyul ber âsitân tevan zed

Aşk u şebâb u rindî mecmûa-i murâdest
Çun cem' şud ma'ânî, gûy-i beyân tevan zed

Şud rehzen-i selâmet zulf-i tu, vin aceb nîst
Ger râhzen tu bâşî, sad kârvân tevan zed

Hâfiz be hakk-i Kur'ân kez şeyd u zerk bâz ây
Bâşed ki gûy-i iyşî der in cihân tevan zed

Öyle bir makamda çal ki ezgileriyle âh çekmek mümkün olsun.
Öyle bir şiir oku ki büyük kadeh dolusu şarabı içmek mümkün olsun.

Cânânın evinin eşiğine baş koymak mümkün olursa,
Gurur şarkısını göklerde yankılatmak da mümkün olur.

İki büklüm belimiz sana önemsiz görünür ama
Düşmanların gözüyle
yay gibi olmuş bel ile ok atmak mümkün olur.

Aşk oyunlarının sırları tekkeye sığmaz.
Ateşperest mugların mey kadehi de ancak muglarla tokuşturulabilir.

Derviş dediğinde sultan saraylarındaki eşya bulunmaz.
Biz varız, bir de ateşe atılabilecek eski hırkamız.

Görüş sahibi olanlar iki dünyayı da bir bakışta feda edebilirler.
İşte ilk önce gözden çıkarılabilecek şey aşk ile adalettir.

Sevgiliye kavuşma devleti sana bir kapı açacaksa,
Bu hayaller içinde sevgilinin eşiğine başlar koyulabilir.

Aşk, gençlik, sadece gününü yaşamak murat demeti ise,
Mânâlar bir araya geldi mi beyan topunu vurmak mümkün olur.

Zülüflerin esenliğin yolunu kesti; buna hiç şaşmamak gerek.
Yol kesen sen olursan, yüz kervan kırmak bile mümkün olur.

Hafız, Kur'ân hakkı için, ikiyüzlülüğü, düzeni bırak bir tarafa.
Bakarsın, bu dünyada da hoşça yaşama topuna vurmak mümkün olur.

Gazel 155

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Eger revem zi peyeş, fitnehâ ber engîzed
Ver ez taleb beneşînem, be kîne ber hîzed

Veger be rehguzerî yek dem ez vefâdârî
Çu gerd der peyeş uftem, çu bâd bugrîzed

Veger kunem taleb-i nîm bûse, sad efsûs
Zi hokka-i deheneş çun şeker furû rîzed

Men an firîb ki der nergis-i tu mîbînem
Bes âb-i rûy ki bâ hâk-i reh ber âmîzed

Ferâz u şîb-i beyâbân-i aşk dâm-i belâst
Kucâst şîrdilî kez belâ neperhîzed?

Tu omr hâh u sabûrî ki çarh-i şu'bedebâz
Hezâr bâzî ezin turfeter ber engîzed

Ber âsitâne-i teslîm ser binih Hâfiz
Ki ger sitîze kunî rûzgâr ber sitîzed

Ardına düşecek olsam, fitneler koparır.
Talepten vazgeçecek olsam, kin tutmaya kalkar.

Bir yol üstünde vefa göstersem, toz gibi peşine düşsem,
Benden rüzgâr gibi kaçar.

Birazcık öpücük isteyecek olsam, yazık, çok yazık!
Hokka gibi küçücük ağzından şeker gibi tatlı alaylar dökülür.

Senin mahmur nergis gözlerinde gördüğüm o aldatmacalar
Nicelerinin yüz suyunu toprağa döker.

Aşk çöllerinin iniş çıkışları birer belâ tuzağıdır.
Belâdan kaçınmayacak arslan yürekli yiğit var mıdır?

Tanrı'dan ömür, sabır iste sen.
Oyuncu felek bundan daha ilginç bin türlü oyun oynar.

Hafız, teslimiyet eşiğine koy başını.
Sen didişmeye kalkarsan, felek seninle daha çok didişir.

Gazel 156

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Be husn u hulk u vefâ kes be yâr-i mâ neresed
Turâ derin sohen inkâr-i kâr-i mâ neresed

Egerçi husnfurûşân be cilve âmede'end
Kesî be husn u melâhat be yâr-i mâ neresed

Be hakk-i sohbet-i dîrîn ki hîç mahrem-i râz
Be yâr-i yek cihet-i hakguzâr-i mâ neresed

Hezâr nakş ber âyed zi kilk-i sun' u yekî
Be dilpezîrî-i nakş-i nigâr-i mâ neresed

Hezâr nakd be bâzâr-i kâyinât ârend
Yekî be sikke-i sâhib'eyâr-i mâ neresed

Dirîg! kâfile-i omr kançunan reftend
Ki gerdişan be hevâ-yi diyâr-i mâ neresed

Dilâ zi renc-i hasûdân merenc u vâsık bâş
Ki bed be hâtir-i ummîdvâr-i mâ neresed

Çunan bezî ki eger hâk-i reh şevî kes râ
Gubâr-i hâtirî ez rehguzâr-i mâ neresed

Besûht Hâfiz u tersem ki şerh-i kıssa-i û
Be sem'-i pâdişeh-i kâmgâr-i mâ neresed

Güzellikte, huyda, vefada yarışamaz kimse yârimizle
Bu konudaki sözümüzü inkâr edemez hiç kimse

Güzelliklerini satanlar ortaya çıkmış olsalar da
Güzellikte, alımlılıkta yarışamaz kimse yârimizle

Eski sohbet hakkı için, sırlara mahrem olan hiç kimse
Olamaz dürüst, haktanır yârimizin seviyesinde

Yaratış kaleminin bin türlü nakşı var ama biri bile
Erişemez sevgilimizin alımına, güzelliğine

Evren pazarına bin nakit getirirler ama
Ayarı tam sikkemiz kadar olamaz biri bile

Yazık! Ömür kervanı nasıl da geçti gitti!
Diyarımızın havasına gelemez kervanın tozu bile

Gönlüm, kıskançların verdiği rahatsızlıktan kırılma,
dayan Tanrı'ya
Kötü düşünceler uğramaz umut içindeki hatırımıza

Öyle yaşa ki bir yolun toprağı olursan
Toz konmasın oradan geçen birinin hatırına

Yandı Hafız ama korkarım, başından geçenler
Gitmez muradına ermiş padişahımızın kulağına!

Gazel 157

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Her kirâ bâ hat-i sebzet ser-i sovdâ bâşed
Pây ezin dâyire bîrûn nenihed tâ bâşed

Men çu ez hâk-i lahid lâlesıfat ber hîzem
Dâg-i sovdâ-yi tu'em sırr-i suveydâ bâşed

Tu hod ey govher-i yekdâne kucâî âhir?
Kez gamet dîde-i merdum heme deryâ bâşed

Ez bun-i her muje'em âb revân est, biyâ
Egeret meyl-i leb-i cûy u temâşâ bâşed

Çun gul u mey demî ez perde burûn ây u der â
Ki diger bâre mulâkât ne peydâ bâşed

Zıll-i memdûd u ham-i zulf-i tuem ber ser bâd
K'enderin sâye karâr-i dil-i şeydâ bâşed

Çeşmet ez nâz be Hâfiz nekoned meyl, ârî
Sergirânî sıfat-i nergis-i ra'nâ bâşed

Kim senin ayva tüylerine sevdalanırsa,
Bu daireden dışarı çıkmaz yaşadıkça

Lale gibi mezarımın toprağından yükseldiğim zaman
Senin sevda dağın belirir yüreğimdeki kara bende

Bir tanecik inci! Neredesin yine?
Ayrılık üzüntüsünden halkın gözyaşları döndü denize

Her kirpiğinin dibinden yaş akıyor su gibi
Gel artık ırmak kenarına, meylin varsa seyre

Gül ile mey gibi bir an için perde arkasından çık
Bakarsın görüşmek mümkün olmaz bir daha

Zülüflerinin büklümleri, uzun gölgesi olsun başımın üstünde
Deli gönlüm sâkinleşiyor bu gölgede

Gözün naz ile çevrilmiyor Hafız'a; evet!
Güzel nergislerin özelilğidir ağırbaşlılık.

Gazel 158

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Men u inkâr-i şerâb, in çi hikâyet bâşed?
Gâliben in kadarem akl u kifâyet bâşed

Tâ be gâyet reh-i meyhâne nemîdânistem
Verne mestûrî-i mâ tâ be çi gâyet bâşed

Zâhid u ucb u nemâz u men u mestîyyu niyâz
Tâ turâ hod zi miyân bâ ki inâyet bâşed

Zâhid er râh be rindî nebered, ma'zûrest
Aşk kârîst ki mevkûf-i hidâyet bâşed

Men ki şebhâ reh-i takvâ zede'em bâ def u çeng
İn zemân ser be reh ârem, çi hikâyet bâşed?

Bende-i pîr-i mugânem ki zi cehlem berehâned
Pîr-i mâ herçi koned ayn-i inâyet bâşed

Dûş ez in gusse nehoftem ki refîkî mîgoft
Hâfiz er mest buved, cây-i şikâyet bâşed

Ben duracağım, şarabı inkâr edeceğim! Böyle laf mı olur?
Olursa, her halde aklım da, kapasitem de bu kadar olur.

Meyhanenin yolunu hiç mi hiç bilmezdim ben.
Yoksa böyle gözlerden ırak olmanın da bir sınırı vardır,
daha ne olsun ki?

Bir yanda gururu, namazıyla zahit,
öbür yanda sarhoşluğu, niyazıyla ben.
İnayetin ikimizden hangisine olacak acaba?

Dönüp rintlik yoluna giremiyorsa, zahidi mazur görüver.
Çünkü aşk dediğin hidayetle olacak bir şey.

Geceleri defle, çengle takva yolunu kesen benim gibi biri,
Şimdi yola gelecek, öyle mi?
Hikâye bunlar, hikâye!

O meyhane pîrinin kuluyum ben.
Cehaletten kurtardı beni.
İşte, pîrimiz bir şey yaparsa,
bu inayet olur bize.

Böyle kederler içindeyken dün gece uykum tutmadı bir türlü.
Bir arkadaş diyordu:
Hafız da sarhoş olursa, şikâyet etmeye değer doğrusu!

Gazel 159

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Nakd-i sûfî ne heme sâfî-i bîgaş bâşed
Ey besâ hırka ki mustevcib-i âteş bâşed

Sûfî-i mâ ki zi vird-i seherî mest şudî
Şâmgâheş nigerân bâş ki serhoş bâşed

Hoş buved ger mihek-i tecrube âyed be miyân
Tâ siyehrûy şeved herki durûgeş bâşed

Hat-i sâkî ezin gûne zened nakş ber âb
Ey besâ ruh ki be hûnâbe munakkaş bâşed

Nâzperverd-i tena'um nebered râh be dûst
Âşıkî şîve-i rindân-i belâkeş bâşed

Gam-i dunyî-yi denî çend horî? Bâde bohor
Heyf bâşed dil-i dânâ ki muşevveş bâşed

Delk u seccâde-i Hâfız bebered bâdefurûş
Ger şerâbeş zi kef-i sâkî-i mehveş bâşed

Sûfînin nakdi her zaman olmaz tam ayarlı sikke
Of of! Öyle hırkalar var ki atılması gerek ateşe!

Bizim sûfi mest oluyor seher dualarından
Bir de akşam bak ona. Nasıl sarhoş oluyor ama!

Tecrübe mihengi koyulsa ortaya, ne hoş olurdu ama!
İçinde yalan dolan olanın yüzü kesilirdi kapkara

Sâkinin ayva tüyleri yanak teri üzerinde böyle nakış işlerse
Kanlı gözyaşlarından desenler yaratır nice âşığın yüzünde

Bolluk içinde yaşayan âşık ulaşamaz sevgiliye
Âşıklık dediğin belâya göğüs geren rintlerin tarzıdır sadece

Ne zamana kadar aşağılık dünyanın gamını çekeceksin?
Çekeceksen, çek bâde
Bilge gönüllerin karmakarışık olması, yazık değil mi?

Meyhaneci şarabı ay yüzlü sâkinin eliyle sunarsa
Hafız'ın hırkasını da götürür, seccadesini de.

Gazel 160

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Hoş est halvet eger yâr yâr-i men bâşed
Ne men besûzem u û şem'-i encumen bâşed

Men an nigîn-i Suleymân behîç nestânem
Ki gâh gâh ber û dest-i ehrimen bâşed

Revâ medâr Hodâyâ ki der harîm-i visâl
Rakîb mahrem u hirmân nasîb-i men bâşed

Humây gû mefiken sâye-i şeref hergiz
Der an diyâr ki tûtî kem ez zagan bâşed

Beyân-i şovk çi hâcet ki sûz-i âteş-i dil
Tevân şinâht zi sûzî ki der sohen bâşed

Hevâ-yi kûy-i tu ez ser nemîreved, ârî
Garîb râ dil-i sergeşte bâ vatan bâşed

Besân-i sûsen eger deh zebân şeved Hâfiz
Çu gonçe pîş-i tueş muhr be dehen bâşed

Sevgili benimle baş başa kalırsa, ne hoş olur!
Ben hasretinden yanarken
gider de başkalarının meclisine mum olursa,
bunun neresi hoş olur?

Bazı bazı İfritin eline geçen Süleyman mührü yok mu?
On paraya almam ben onu!

Rakip, sevgilinin vuslat hareminin mahremi olsun,
ersin muradına,
Bana mahrumluk düşsün;
reva görme yarabbim bana!

Söyle hüma kuşuna; salmasın şeref gölgesini
papağanın çaylak kadar itibarının olmadığı diyara!

Ne gerek var seni nasıl arzuladığımı anlatmaya?
Gönlümdeki ateş anlaşılabilir sözlerimdeki yangından.

Senin sokağını görme özlemi çıkmıyor aklımdan;
Ha vallahi, garibin avare gönlü özler durur vatanını.

Hafız'ın süsen gibi olsa da on dili,
Senin yanına gelince, ağzı mühürlü biri olur çıkar gonca gibi.

Gazel 161

Vezin: Mef'ûlü Mefâîlün Mef'ûlü Mefâîlün

Key şi'r-i ter engîzed hâtir ki hazîn bâşed
Yek nukte ezin ma'nî goftîm u hemin bâşed

Ez la'l-i tu ger yâbem enguşterî-i zinhâr
Sad mulk-i Suleymânem der zîr-i nigîn bâşed

Gamnâk nebâyed bûd ez ta'n-i hasûd, ey dil
Şâyed ki çu vâ bînî hayr-i tu derin bâşed

Herkû nekoned fehmî zin kilk-i hiyâlengîz
Nakşeş be herâm er hod sûretger-i Çîn bâşed

Câm-i mey u hûn-i dil her yek be kesî dâdend
Der dâyire-i kısmet ovzâ' çonin bâşed

Der kâr-i gulâb u gul hukm-i ezelî in bûd
Kin şâhid-i bâzârî, van perdenişîn bâşed

An nîst ki Hâfiz râ rindî beşud ez hâtir
Kin sâbıka-i pîşîn tâ rûz-i pesîn bâşed

Gönül mahzun olunca nasıl yepyeni şiir söyleyebilir?
Mahzun gönül hakkında bir konuya temas ettik;
yaptığımız bu kadar.

Lâl dudaklarını öperek aman dilenen yüzüğü elde edecek olursam,
yüz Süleyman mülkü yüzük kaşının hükmüne girer,
Her şey dudaklarından dökülecek emre boyun eğer.

Gönlüm! Kıskançların suçlamalarından dolayı üzülme.
Alıcı gözle bakarsan, belki de hayrın bundadır.

Hangi ressam bu hayaller yaratan kalemden bir şey anlamazsa,
olmaz olsun onun resmi!
Çinli ressam Mani olsa da, gözümde yok değeri.

Mey kadehi birine, gönül kanı birine verilmiştir.
N'apalım, kısmet dairesinde durum böyledir.

Gül suyu ile gülün kaderi böyle yazılmış bir kere.
Biri ortanın dilberi, öbürü perde arkasının.

Hafız rintliği unutmuş değil.
Çok önceden takdir edilen kader kıyamete dek sürer gider.

Gazel 162

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Hoş âmed gul vezan hoşter nebâşed
Ki der destet becuz sâgar nebâşed

Zemân-i hoşdilî deryâb u deryâb
Ki dâyim der sadef govher nebâşed

Ganîmet dân u mey hor der gulistân
Ki gul tâ hefte-i dîger nebâşed

Eyâ por la'l kerde câm-i zerrîn
Bebahşâ ber kesî keş zer nebâşed

Biyâ ey şeyh u ez humhâne-i mâ
Şerâbî hor ki der kovser nebâşed

Beşûy ovrâk eger hemders-i mâî
Ki ilm-i aşk der defter nebâşed

Zi men benyûş u dil der şâhidî bend
Ki husneş beste-i zîver nebâşed

Şerâbî bîhumârem bahş yârab
Ki bâ vey hîç derd-i ser nebâşed

Ne iyi etti de geldi gül! Elinde hep kadeh olsun;
Bundan daha hoş bir şey olamaz.

Gönül hoşluğu zamanını idrâk et,
bak dolu dolu yaşamaya.
Çünkü sedefte her zaman inci bulunmaz.

Fırsatı ganimet bil, gül bahçesinde şarap içmeye bak.
Zira güller haftaya kalmaz.

Altın kadehini lâl renkli şarapla doldurmuş olan!
Bu şarap dolu kadehi altın sikkesi olmayana bağışla.

Ey şeyh! Gel de meyhanemizde iç şarabı.
Bu şarap Kevser suyunda bile bulunmaz.

Bizimle birlikte aşk dersini okuyorsan, sil gitsin şu sayfaları.
Çünkü aşk ilmi defterde mefterde olmaz.

Dinle sözümü; öyle bir dilbere gönül ver ki
Güzelliği takıyla, süsle olmaz.

Tanrım; bana mahmurluk vermeyen bir şarap bağışla ki
Bu şarabı içince çekmeyeyim hiç baş ağrısı.

Men ez cân bende-i sultân Uveysem
Egerçi yâdeş ez çâker nebâşed

Be tâc-i âlemârâyeş ki horşîd
Çonin zîbende-i efser nebâşed

Kesî gîred hatâ ber nazm-i Hâfiz
Ki hîçeş lutf der govher nebâşed

Ben kulunu hatırlamasa bile,
Sultan Üveys'in has kuluyum ben.

Onun bütün âlemi süsleyen tacına yemin ederim;
Güneş bile böyle bir tacı süslemeye yakışmaz.

İçindeki cevherde hiçbir lütuf bulunmayan kimse var ya,
Ancak böyle biri Hafız'ın şiirinde hata bulabilir.

Gazel 163

Vezin: Mef'ûlü Mefâilün Feûlün

Gul bîruh-i yâr hoş nebâşed
Bîbâde behâr hoş nebâşed

Tarf-i çemen u tavâf-i bustân
Bîlâle'izâr hoş nebâşed

Raksîden-i serv u hâlet-i gul
Bîsovt-i hezâr hoş nebâşed

Bâ yâr-i şekerleb-i gulendâm
Bîbûs u kinâr hoş nebâşed

Her nakş ki dest-i akl bended
Cuz nakş-i nigâr hoş nebâşed

Cân nakd-i muhakkar est Hâfiz
Ez behr-i nisâr hoş nebâşed

Sevgilinin yüzü olmayınca gül hoş olmaz.
Bâde olmayınca bahar hoş olmaz.

Çayır çimen, bahçelerde dolaşma,
Lâle yanaklı sevgili olmayınca hoş olmaz.

Bülbül sesi olmayınca, selvinin raksetmesi,
Gülün hallenmeleri hoş olmaz.

Şeker dudaklı, gül tenli yâr ile beraberken,
Onu öpüp kucaklamamak hoş olmaz.

Aklın eli, sevgilinin resmi dışında
Başka ne resim yaparsa yapsın, hiç hoş olmaz.

Hafız, can dediğin, cüz'î bir nakittir;
Bunu saçmaya değmez, hiç hoş olmaz.

Gazel 164

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Nefes-i bâd-ı sabâ muşkfeşân hâhed şud
Âlem-i pîr digerbâre cevân hâhed şud

Ergavân câm-i akîkî be semen hâhed dâd
Çeşm-i nergis be şakâyık nigerân hâhed şud

İn tetâvul ki keşîd ez gam-i hicrân bulbul
Tâ serâperde-i gul na'rezenân hâhed şud

Ger zi mescid be herâbât şodem, horde megîr
Meclis-i va'z dirâz est u zemân hâhed şud

Ey dil, er işret-i imrûz be ferdâ fikenî
Mâye-i nakd-i bekâ râ ki zemân hâhed şud

Mâh-i şa'bân menih ez dest kadeh kin horşîd
Ez nazar tâ şeb-i iyd-i remezân hâhed şud

Gul azîz est, ganîmet şumurîdeş sohbet
Ki be bâg âmed ezin râh u ez an hâhed şud

Mutribâ meclis-i uns est, gazel hân u surûd
Çend gûî ki çunin reft u çunân hâhed şud?

Hâfiz ez behr-i tu âmed sûy-i iklîm-i vucûd
Kademî nih be vidâeş ki revân hâhed şud

Seher yelinin nefesi misler gibi kokacak.
Yaşlı âlem bir daha gençleşecek.

Erguvan yâsemine akikten kadeh sunacak.
Nergisin gözü şakayıklara bakacak.

Hicran gamı dolayısıyla zulüm çeken bülbül,
Gülün sarayına kadar naralar atarak gidecek.

Mesçitten meyhaneye gittim diye eleştirme beni.
Vaaz meclisi uzun sürer, ama zaman gelip geçecek.

Ey gönül, bugünkü eğlenceni bırakacaksan yarına,
yarının garantisini kim verecek?
Kim sana kefil olacak?

Şaban ayında kadehi elden bırakma.
Güneş kadehi Ramazan bayramı gecesine kadar gözlerden saklanacak.

Gül aziz bir varlıktır; bilin onunla sohbetin kıymetini.
Çünkü bahçeye şu yoldan gelmiştir, şuradan da gidecek.

Çalgıcı; dostluk meclisi kuruldu, gazel oku, şarkılar söyle.
Ne zamana kadar diyeceksin?
"Böyle gittiydi de şöyle gidecek"

Hafız, bu varlık diyarına senin için geldi.
Bir zahmet vedalaşmaya gel,
çünkü yola çıkacak.

Gazel 165

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Merâ mihr-i siyehçeşmân zi ser bîrûn nehâhed şud
Kazâ-yi âsumân est în u dîgergûn nehâhed şud

Rakîb âzârhâ fermûd u cây-i âştî negzâşt
Meger âh-i seherhîzân sûy-i gerdûn nehâhed şud

Merâ rûz-i ezel kârî becuz rindî nefermûdend
Her an kısmet ki ancâ reft, ez an efzûn nehâhed şud

Hodâ râ muhtesib mâ râ be feryâd-i def u ney bahş
Ki sâz-i şer' ezin efsâne bîkânûn nehâhed şud

Mecâl-i men hemin bâşed ki pinhân aşk-i û verzem
Kinâr u bûs u âgûşeş çi gûyem, çun nehâhed şud

Şerâb-i la'l u cây-i emn u yâr-i mihribân sâkî
Dilâ key bih şeved kâret eger eknûn nehâhed şud

Meşûy ey dîde nakş-i gam zi lovh-i sîne-i Hâfiz
Ki zahm-i tîg-i dildârest u reng-i hûn nehâhed şud

Kara gözlü dilberlere olan sevgim başımdan çıkmayacak.
İlahî takdirdir bu, değişmeyecek.

Rakip incitti beni, üzdü; barışmaya fırsat bırakmadı,
Sabahlara kadar inleyenlerin âhı göklere çıkmayacak mı?

Bana ta ezelden bir şey nasip edilmedi rintlik dışında.
O zaman alnımıza ne yazıldıysa, fazlası olmayacak.

Muhtesip, şu def ile neyin feryadı hürmetine bağışla bizi.
Feryatların efsanesine bakılırsa, şeriat sazı kanunsuz olmayacak.

Benim gücüm gizlice ona aşk beslemektir.
Sarılıp öpmek mi; ne diyeyim?
Çünkü böyle bir şey olmayacak.

Lâl renkli şarap, güvenilir bir yer,
sevgi dolu bir yâr, sâki, hepsi bir arada.
Şimdi işin yoluna girmeyecekse, ne zaman girecek?

Ey göz, Hafız'ın göğsündeki levhadan gam izlerini silme.
Sevgilinin kılıç yarasıdır bu; kan rengi silinip gitmeyecek.

Gazel 166

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Rûz-i hicrân u şeb-i firkat-i yâr âhir şud
Zedem in fâl u gozeşt ahter u kâr âhir şud

Anheme râz u tena'um ki hezân mîfermûd
Âkıbet der kadem-i bâd-i behâr âhir şud

Şukr-i îzed ki be ikbâl-i kulehgûşe-i gul
Nahvet-i bâd-i dey u şovket-i hâr âhir şud

Subh-i ummîd ki bud mu'tekif-i perde-i gayb
Gû burûnây ki kâr-i şeb-i târ âhir şud

An perîşânî-i şebhâ-yi dirâz u gam-i dil
Heme der sâye-i gîsû-yi nigâr âhir şud

Bâverem nîst zi bed'ahdî-i eyyâm henûz
Kıssa-i gussa ki der dovlet-i yâr âhir şud

Sâkiyâ lutf numûdî, kadehet por mey bâd
Ki be tedbîr-i tu teşvîş-i humâr âhir şud

Der şumâr erçi neyâverd kesî Hâfiz râ
Şukr kan mihnet-i bîhadd u şumâr âhir şud

Ayrılık derdi çektiğim gündüz, sevgiliden ayrı geçen gece sona erdi.
Bir fal tuttum, talihsizlik yıldızı söndü, olumsuz işler geçti gitti.

Hazânın onca nazı, onca caka satması,
Bahar rüzgârının gelişiyle birlikte sona erdi.

Allaha şükürler olsun! Gül goncası külahının ucunu gösterdi,
Kış rüzgârının böbürlenmesi, dikenin ukalâlığı bitti gitti.

Gayp perdesinin arkasında inzivaya çekilen umut sabahı doğsun artık.
Çünkü karanlık gecenin işi bitti gitti.

O uzun gecelerin perişanlığı, gönül üzüntüleri,
Hepsi sevgilinin saçları sayesinde bitti gitti.

Zamanenin ahdinde durmaması dolayısıyla hâlâ inancım yok.
Sevgilimin devleti sayesinde dert hikâyem bitti gitti.

Sâki, lûtfettin, doldur kadehi meyle.
Senin aldığın önlemlerle mahmurluk derdi geçti gitti.

Gerçi kimsenin Hafız'ı adam yerine koyduğu yok,
ama yine de şükürler olsun!
O hadde hesaba gelmez sıkıntılar geçti gitti.

Gazel 167

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Sitâreî bedirahşîd u mâh-i meclis şud
Dil-i remîde-i mâ râ refîk u mûnis şud

Nigâr-i men ki be mekteb nereft u hat nenvişt
Be gamze mes'eleâmûz-i sad muderris şud

Be bûy-i û dil-i bîmâr-i âşikân çu sabâ
Fidâ-yi âriz-i nesrîn u çeşm-i nergis şud

Be sadr-i mastabaem mînişâned eknûn dûst
Gedâ-yi şeh nigeh kun ki mîr-i meclis şud

Hiyâl-i âb-i Hızır best u câm-i İskender
Be cur'anûşî-i sultân Ebulfevâris şud

Tarabserâ-yi muhabbet kunûn şeved ma'mûr
Ki tâk-i ebrû-yi yâr-i meneş muhendis şud

Leb ez tereşşuh-i mey pâk kun berâyi Hodâ
Ki hâtirem be hezârân guneh mevesvis şud

Kirişme-i tu şerâbî be âşıkân peymûd
Ki ilm bîhaber uftâd u akl bîhis şud

Çu zer azîz-i vucûd est nazm-i men, ârî
Kabûl-i dovletiyân kîmiyâ-yi in mis şud

Zi râh-i meykede yârân inân ber gerdânîd
Çerâ ki Hâfiz ezin râh reft u muflis şud

Bir yıldız doğdu, ay oldu meclisimize.
Arkadaş, can dostu oldu ürkek gönlümüze.

Sevgilim okula gitmedi, yazı yazmadı ama
Bir gamzeli bakışıyla ders verdi yüz profesöre

Âşıkların hasta gönlü, seher yeli gibi, onun kokusuyla
Feda oldu nesrinin yanağına, nergisin gözüne

Sevgili oturttu beni meyhane meclisinin baş köşesine
Bakın şu şehir garibanına! Emir oldu meclise!

Hafız iki yudum mey içmeye gitti Sultan Ebülfevâris'in meclisine
Düştü ölümsüzlük suyunun, İskender kadehinin hayaline

Muhabbetin neşe sarayı şimdi mamurlaşır artık
Sevgilinin kaşının kemeri mühendis oldu o yere

Dudağının kenarından sızan meyi sil Allah aşkına!
Bin türlü kuruntu düşüyor içime, kimle oturdun içtin diye!

Âşıklarına nasıl bir şarap içirdinse işveli bakışların ile
İlim ilimlikten, akıl akıl olmaktan çıktı yine

Varlık âleminin azizidir şiirim altın gibi
Devlet sahiplerinin beğenileri bu bakırı çevirir altına

Dostlar, dizginleri çevirin aman meyhane yolundan!
Hafız bu yoldan gitti de iflas etti zira.

Gazel 168

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Gudâht cân ki şeved kâr-i dil temâm u neşud
Besûhtîm derin ârizû-yi hâm u neşud

Be lâbe goft şebî mîr-i meclis-i tu şevem
Şudem be ragbet-i hîşeş kemîn gulâm u neşud

Peyâm dâd ki hâhem nişest bâ rindân
Beşud be rindî yu dordîkeşîm nâm u neşud

Revâst der ber eger mîteped kebûter-i dil
Ki dîd der reh-i hod pîç u tâb-i dâm u neşud

Bedan heves ki be mestî bebûsem an leb-i la'l
Çi hûn ki der dilem uftâd hemçu câm u neşud

Be kûy-i aşk menih bîdelîl-i râh kadem
Ki men be hîş numûdem sad ihtimâm u neşud

Figân ki der taleb-i gencnâme-i maksûd
Şudem herâb-i cihânî zi gam temâm u neşud

Gönül işimiz ha oldu ha olacak diye yüreğimiz eridi,
yine de olmadı gitti.
Bu ham hevesle yandık tutuştuk, yine de olmadı gitti.

"Bir gece senin meclisinin efendisi olayım bari" diyecek oldu şakacıktan,
En hakir köle kesildim istekle ama, gelmedi, olmadı gitti.

"Rintlerle oturacağım" diye haber saldı ya;
adımız rinde, tortulu şarap içene çıktı.
Yine de gelmedi, olmadı gitti.

Gönül güvercinim göğsümde çırpınsa, yeridir.
Gittiği yol üstündeki dolambaçlı tuzakları gördü;
düşemedi tuzağa, olmadı gitti.

Dumanlı kafayla o lâl dudakları öpmeye heveslendim de
tıpkı kadeh gibi gönlüme ne kanlar döküldü,
ama öpemedim; olmadı gitti.

Yol iz bilen olmadan aşk mahallesine girmeye kalkma.
Ben yüz kere kendim girmeye çalıştım, ama olmadı gitti.

Ah ah, maksat hazinesini arama uğrunda dünyayı dolandım,
harab oldum; üzüntüden tükendim.
Yine de olmadı gitti.

Dirîg u derd ki der cust u cûy-i genc-i huzûr
Besî şudem be gedâî ber-i kirâm u neşud

Hezâr hîle ber engîht Hâfiz ez ser fikr
Der an heves ki şeved an nigâr râm u neşud

Tüh tüh tüh! Huzur hazinesini arayacağım diye
cömert insanlara dilenmeye gittim;
Yine de olmadı gitti.

Hafız o dilberi yola getirme hevesiyle
binlerce çareye başvurdu, oyun etti;
Yine de olmadı gitti.

Gazel 169

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Yârî ender kes nemîbînîm, yârân râ çi şud?
Dûstî key âhir âmed? Dûstdârân râ çi şud?

Âb-i heyvân tîregûn şud, Hızr-i ferruhpey kucâst?
Hûn çekîd ez şâh-i gul, bâd-i behârân râ çi şud?

Kes nemîgûyed ki yârî dâşt hakk-i dûstî
Hakşinâsân râ çi hâl uftâd? Yârân râ çi şud?

La'lî ez kân-i muruvvet ber neyâmed sâlhâst
Tâbiş-i horşîd u sa'y-i bâd u bârân râ çi şud?

Şehr-i yârân bûd u hâk-i mihribânân in diyâr
Mihribânî key ser âmed? Şehriyârân râ çi şud?

Gûy-i tovfîk u kerâmet der miyân efkende'end
Kes be meydân der nemî âyed, sevârân râ çi şud?

Sad hezârân gul şikuft u bang-i morgî ber nehâst
Andelîbân râ çi pîş âmed? Hezârân râ çi şud?

Kimsede dostluk eseri gördüğümüz yok;
dostlara ne oldu?
Dostluk ne zaman bitti?
Sevenlere ne oldu?

Ölümsüzlük suyunun pınarı bulanır oldu;
ayağı uğurlu Hızır nerede?
Gül dalından kan damlıyor;
bahar esintilerine ne oldu?

Dostluğun da bir hakkı hukuku var, diyen yok.
Hakbilirlere ne hal geldi?
Dostlara ne oldu?

Mürüvvet madeninden lâl çıkmaz yıllardır.
Güneşin parıltısına, rüzgârın, yağmurun çabasına ne oldu?

Sevgililer toprağıydı buraları; şehriyarlar vardı.
Sevgi ne zaman tükendi?
Şehriyarlara ne oldu?

Yiğitlik ile başarı topunu atmışlar meydana;
kimsenin çıktığı yok ortaya.
Poloculara ne oldu?

Yüz binlerce gül açmış,
bir kuş cıvıltısı duyulmaz.
Ne hal geldi, bülbüllere ne oldu?

Zuhre sâzî hoş nemîsâzed, meger ûdeş besûht?
Kes nedâred zovk-i mestî. Meygusârân râ çi şud?

Hâfiz, esrâr-i ilâhî kes nemîdâned; hamûş!
Ez ki mîporsî ki dovr-i rûzgârân râ çi şud?

Zühre güzel besteler yapmaz olmuş;
udu mu yandı yoksa?
Kimse sarhoşluk zevkini bilmiyor.
Mey içenlere ne oldu?

Hafız, ilahî sırları kimsenin bildiği yok; susss!
Kime sorabilirsin ki "Feleğin dönüşüne ne oldu?"

Gazel 170

Vezin: Müfteilün Fâilün Müfetilün Fâilün

Zâhid-i halvetnişîn dûş be meyhâne şud
Ez ser-i peymân bereft, bâ ser-i peymâne şud

Sûfî-i meclis ki dî câm u kadeh mîşikest
Bâz be yek cur'a mey âkil u ferzâne şud

Şâhid-i ahd-i şebâb âmede bûdeş be hâb
Bâz be pîrâneser âşık u dîvâne şud

Mugbeçeî mîgozeşt râhzen-i dîn u dil
Der pey-i ân âşinâ ez heme bîgâne şud

Âteş-i ruhsâr-i gul harmen-i bulbul besûht
Çihre-i handân-i şem' âfet-i pervâne şud

Girye-i şâm u seher, şukr ki, zâyi' negeşt
Katre-i bârân-i mâ govher-i yekdâne şud

Nergis-i sâkî behând âyet-i efsûngerî
Halka-i evrâd-i mâ meclis-i efsâne şud

Menzil-i Hâfiz kunûn bârgeh-i pâdşâst
Dil ber dildâr reft, cân ber cânâne şud

Yalnızlık köşesinde oturan zahit dün gece meyhaneye gelince,
Verdiği sözden döndü, kadehin başına çöktü.

Daha dün kadeh kıran meclis sofusuna bak hele!
Bir yudum çekince akıllandı, bilge kesildi.

Rüyasında gençlik çağının dilberini görene bakın!
Şu yaşlı başlı haline bakmadan yine âşık oldu, divane kesildi.

Din yolunun vurguncusu meyhaneci çırağı geçiyordu.
Gönlüm o dostun peşine takıldı, herkese yabancı kesildi.

Gülün yanağındaki ateş bülbülün gönül harmanını yaktı.
Mumun güleç yüzü pervaneye belâ kesildi.

Şükürler olsun! Sabah akşam ağlayışlarım boşa gitmedi.
Göz yaşı yağmurumuzun damlaları eşi bulunmaz inci kesildi.

Sâkinin nergisi andıran gözleri afsun âyetini okudu.
Dilimizden düşmez duaların halkası efsane meclisi kesildi.

Hafız'ın evi şimdi padişahın otağı oldu.
Gönül gitti sevgiliye, can cânâneye feda kesildi.

Gazel 171

Vezin: Mefûlü Fâilâtün Mefûlü Fâilâtün

Dûş ez cenâb-i âsaf peyk-i beşâret âmed
Kez hazret-i Suleymân'işret işâret âmed

Hâk-i vucûd-i mâ râ ez âb-i dîde gil kun
Vîrânserây-i dil râ gâh-i imâret âmed

İn şerh-i bînihâyet kez zulf-i yâr goftend
Harfîst ez hezârân kender ibâret âmed

Aybem bepûş zinhâr ey hırka-i meyâlûd
Kân pâk pâkdâmen behr-i ziyâret âmed

İmrûz cây-i herkes peydâ şeved zi hûbân
Kan mâh-i meclisefrûz ender sedâret âmed

Ber taht-i Cem ki tâceş mi'râc-i âsumânest
Himmet niger ki mûrî bâ an hakâret âmed

Ez çeşm-i şûheş ey dil îmân-i hod nigehdâr
Kan câduyî kemânkeş ber azm-i gâret âmed

Âlûdeî tu Hâfiz, feyzî zi şâh derhâh
Kan unsur-i semâhat behr-i tehâret âmed

Deryâst meclis-i û deryâb vakt u duryâb
Hân ey ziyânresîde vakt-i ticâret âmed

Dün akşam vezirin yanından müjde ulağı geldi.
Meclisi Süleyman sofrasını andıran vezir,
ziyafete katılmamızı emrediyordu.

Beden toprağımızdan göz yaşlarıyla çamur yoğur.
Yıkık gönül evinin onarılması zamanı geldi.

Sevgilinin zülüfleri hakkında bitmez tükenmez cümleler var ya,
Kelimelere dökülen binlerce cümleden bir harftir ancak.

Meye bulanmış hırkam, aman ayıplarımı ört.
Çünkü eteği temiz o soylu kişi ziyarete geldi.

Bugün her güzelin yeri belli olur.
Meclisi aydınlatan ay yüzlü sevgili baş köşeye geldi.

Şu himmete bak sen; karınca o ufacık haliyle geldi,
Tacı göklere yükselen Cem'in tahtına kuruldu.

Aman gönlüm aman! İmanını koru onun şuh gözlerinden.
O sihirbaz okçu yağma etmeye geldi.

Hafız, sen kire bulanmışsın; şahtan feyiz istemeye bak.
O cömertlik âbidesi arındırmaya geldi.

Onun meclisi denize benzer,
bil vaktin kıymetini.
Ey zarara uğramış zavallı, idrâk et olanı biteni;
ticaret vakti geldi.

Gazel 172

Vezin: Mefûlü Mefâilün Feûlün

Aşk-i tu nihâl-i hayret âmed
Vasl-i tu kemâl-i hayret âmed

Bes garka-i hâl-i vasl k'âhir
Hem ber ser-i hâl-i hayret âmed

Yek dil benumâ ki der reh-i û
Ber çihre ne hâl-i hayret âmed

Ne vasl bemâned u ne vâsil
Ancâ ki hiyâl-i hayret âmed

Ez her tarafî ki gûş kerdem
Âvâz-i suâl-i hayret âmed

Şud munhezim ez kemâl-i izzet
Anrâ ki celâl-i hayret âmed

Ser tâ kadem-i vucûd-i Hâfiz
Der aşk nihâl-i hayret âmed

Senin aşkın benim hayret fidanım oldu.
Sana kavuşmak, hayretimin doruk noktası oldu.

Sana kavuşma haline dalanlar sonunda
Hayretler içinde kaldı.

Sana kavuşma yolunda
yüzünde hayret beni bulunmayan bir gönül göster bana.

Hayret hayâlinin belirdiği yerde
Ne vuslat kalır ne vuslata eren.

Ne tarafa kulak verdimse
Hayret içinde sorular soran sesler yükseldi.

Hayretin ululuğunu kavrayan kişi
Yüceliğin karşısında dayanamaz, uğrar bozguna.

Hafız'ın tüm varlığı aşk yolunda
Hayret fidanı oldu âdeta.

Gazel 173

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Der nemâzem ham-i ebrû-yi tu bâ yâd âmed
Hâletî reft ki mihrâb be feryâd âmed

Ez men eknûn tama'-i sabr u dil u hûş medâr
Kan tehammul ki tu dîdî heme ber bâd âmed

Bâde sâfî şud u morgân-i çemen mest şodend
Mevsim-i âşıkî yu kâr be bunyâd âmed

Bûy-i bihbûd zi ovzâ'-i cihân mîşinevem
Şâdî âverd gul u bâd-i sabâ şâd âmed

Ey arûs-i huner, ez baht şikâyet menumâ
Hicle-i husn biyârây ki dâmâd âmed

Dilfirîbân-i nebâtî heme zîver bestend
Dilber-i mâst ki bâ husn-i Hodâdâd âmed

Zîr-i bârend dirahtân ki tealluk dârend
Ey hoşâ serv ki ez bâr-i gam âzâd âmed

Mutrib ez gofte-i Hâfiz gazelî nagz behân
Tâ begûyem ki zi ahd-i tarabem yâd âmed

Namaz kılarken kaşlarının yay hali aklıma gelmez mi;
Halden hale girdim de mihrap, halime dayanamadı, feryat etti.

Sabır, gönül, akıl falan bekleme benden artık;
Bende gözlemlediğin o dayanma gücü yel oldu gitti.

Bâde saflaştı, çimenlikte kuşlar mest oldu.
Aşk zamanı geldi; işler yoluna girdi.

Dünyanın halleri iyileşiyor gibi geliyor bana.
Gül neşe getirdi, seher yeli şen şakrak geldi.

Marifet gelini; bahtından şikayetlenme.
Süsleyiver güzelliğin gerdek odasını; damat geldi.

Bitki dünyasının gönül çalanları süslendi, taktı takıştırdı hep.
Bizim dilberimiz de Allah vergisi güzelliğiyle geldi.

Meyvalanmaya hamile kalmış ağaçların birer bağlantısı var.
Şu hoşluğa bakın ki selvi, gam yükünden âzât olmuş.

Çalgıcı, Hafız'dan güzel bir gazel oku şöyle
"Hey gidi neşeli günler!" diyesim geldi.

Gazel 174

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Mujde ey dil ki diger bâd-i sabâ bâz âmed
Hudhud-i hoşhaber ez tarf-i Sebâ bâz âmed

Berkeş ey morg-i seher nagme-i dâvudî bâz
Ki Suleymân-i gul ez bâd-i hevâ bâz âmed

Ârifî ki koned fehm-i zebân-i sûsen?
Tâ beporsed ki çerâ reft u çerâ bâz âmed

Merdumî kerd u kerem, lutf-i Hodâdâd be men
Kan but-i mâhruh ez râh-i vefâ bâz âmed

Lâle bûy-i mey-i nûşîn beşenîd ez dem-i subh
Dâg dil bûd, be ummîd-i devâ bâz âmed

Çeşm-i men der reh-i in kâfile-i râh bemând
Tâ be gûş-i dilem âvâz-i derâ bâz âmed

Gerçi Hâfiz der-i renciş zed u peymân beşkest
Lutf-i û bîn ki be lutf ez der-i mâ bâz âmed

Gönlüm! Müjdeler olsun! Seher yeli yine geldi.
İyi haberler getiren hüthüt kuşu Sebâ taraflarından geldi.

Seher kuşu, çek yine davudî bir nağme.
Güllerin Süleymanı yele binip geldi.

Süsenin dilinden anlayacak ârif nerde?
Sorsun bakalım:
"Niye gittin?
Niye döndün geldin?"

Tanrı vergisi insanî bir lûtfun keremi sayesinde
Ay yüzlü sevgilim vefa yolundan çıktı geldi.

Lale sabahın nefesinden tatlı mey kokusu aldı.
Gönlüm dağlanmıştı;
deva bulmak amacıyla çıktı geldi.

Bu kervanın yolunu gözleyip duruyordum.
Sonunda gönül kulağıma çan sesleri geldi.

Hafız, eziyet kapısını çalıp sözünden döndü ama,
Sevgilinin lûtfuna bak;
yine de lûtfedip kapımızdan girdi.

Gazel 175

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Sabâ be tehniyet-i pîr-i meyfurûş âmed
Ki movsim-i tarab u iyş u nâz u nûş âmed

Hevâ mesîhnefes geşt u bâd nâfeguşây
Diraht sebz şud u morg der hurûş âmed

Tenûr-i lâle çonân berfurûht bâd-i behâr
Ki gonçe gark-i arak geşt u gul be cûş âmed

Be gûş-i hûş niyûş ez men u be işret kûş
Ki in sohen seher ez hâtifem be gûş âmed

Zi fikr-i tefrika bâz ây tâ şevî mecmû'
Be hukm-i anki çu şud ehrimen, surûş âmed

Zi morg-i subh nedânem ki sûsen-i âzâd
Çi gûş kerd ki bâ deh zebân hamûş âmed

Çi cây-i sohbet-i nâmahrem est meclis-i uns?
Ser-i piyâle bepûşân ki hırkapûş âmed

Zi hânekâh be meyhâne mîreved Hâfiz
Meger zi mestî-i zuhd-i riyâ be hûş âmed

Eğlence, çalıp söyleme, işret mevsimi geldi diye
Seher yeli ihtiyar meyhaneciyi kutlamaya geldi.

Hava İsa nefesli oldu, rüzgâr mis kokarak esiyor.
Ağaçlar yeşerdi, bülbül coşkuya geldi..

Bahar rüzgârı lale tandırını öyle bir yaktı ki
Gül goncası damla damla ter dökmeye,
güller coşup açmaya başladı.

Akıl kulağını aç, dinle sözümü.
Gününü gün etmeye bak.
Seher vakti gaipten gelen sesler arasında duydum bu sözü.

Kurtul dağınık cümlelerden, topla kendini.
Çünkü şeytan gitti, melek geldi.

O hayat dolu süsen seher kuşundan ne duydu bilmem ki,
O dilli süsen dilsiz kesildi.

Dostlar meclisinde yabancıyla sohbet etmenin mânâsı mı var?
Ört şu kadehin üstünü,
hırkalı softa geldi!

Hafız tekkeden doğru meyhaneye gidiyor.
Galiba o iki yüzlü sıyrıldı sofuluğun mahmurluğundan;
aklı başına geldi!

Gazel 176

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Seherem dovlet-i bîdâr be bâlîn âmed
Goft berhîz ki an husrev-i şîrîn âmed

Kadehî derkeş u serhoş be temâşâ behurâm
Tâ bebînî ki nigâret be çi âyîn âmed

Mujdegânî bedih ey halvetî-i nâfeguşây
Ki zi sahrâ-yi Hoten âhû-yi muşkîn âmed

Girye âbî be ruh-i sûhtegân bâz âverd
Nâle feryâdres-i âşık-i miskîn âmed

Morg-i dil bâz hevâdâr-i kemânebrûîst
Ey kebûter nigerân bâş ki şâhîn âmed

Sâkiyâ mey bedih u gam mehor ez duşmen u dûst
Ki be kâm-i dil-i mâ ân beşud u in âmed

Resm-i bed'ahdî-i eyyâm çu dîd ebr-i behâr
Girye'eş ber semen u sunbul u nesrîn âmed

Çun sabâ gofte-i Hâfiz beşenîd ez bulbul
Anberefşân be temâşâ-yi reyâhîn âmed

Seher vakti uyanık bahtım baş ucuma geldi
"Kalk, kalk, şirin hüsrevin geldi" dedi.

Çek bir kadeh, çakır keyif ol, onu seyre çık.
Gör bakalım, sevgilin nasıl bir geliş geliyor.

Bir köşeye çekilmişsin, işin mis çıkarmak.
Ver müjdemi;
Huten kırlarından mis ceylanı geldi.

Ağlamalar, bağrı yanık âşıkların yanaklarını ıslattı,
İnilti zavallı âşıkların feryadına koştu geldi.

Gönül kuşum yine yay kaşlı birini arzu ediyor.
Güvercinim benim,
kolla kendini; şahinin geldi.

Sâki mey ver; dost düşman kaygısı çekme.
Gönlümüzün isteği oldu; düşman gitti dost geldi,.

Bahar bulutları zamanenin ahdinde durmadığını görünce
Üzüntüsünden yaseminin, sümbülün, nesrinin üzerinde ağladı.

Seher yeli bülbülden Hafız'ın sözlerini duyunca,
Amber kokuları saçarak fesleğenleri seyre geldi.

Gazel 177

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Ne her ki çihre berefrûht dilberî dâned
Ne her ki âyine sâzed Sikenderî dâned

Ne her ki tarf-i kuleh kec nihâd u tond nişest
Kulâhdârî yu âyîn-i serverî dâned

Tu bendegî çu gedâyân be şart-i muzd mekun
Ki dûst hod reviş-i bendeperverî dâned

Gulâm-i himmet-i an rind-i âfiyetsûzem
Ki der gedâsifatî kîmiyâgerî dâned

Vefâ vu ahd nikû bâşed er biyâmûzî
Vegerne herki tu bînî sitemgerî dâned

Bebâhtem dil-i dîvâne vu nedânistem
Ki âdemîbeçeî şîve-i perî dâned

Hezâr nukte-i bârîkter zi mû incâst
Ne her ki ser beterâşed, kalenderî dâned

Medâr-i nokta-i bîniş zi hâl-i tust merâ
Ki kadr-i govher-i yekdâne covherî dâned

Be kadd u çihre her ankes ki şâh-i hûbân şud
Cihân begîred eger dâdgosterî dâned

Zi şi'r-i dilkeş-i Hâfiz kesî buved âgâh
Ki lutf-i tab' u sohen goften-i derî dâned

Dilberlikten anlar sanma her yüzünü allayıp pullayanı
İskenderlik nedir, bilir sanma, her ayna yapmaya kalkanı

Külahını yan yatırıp dik duran herkes
Bilmez yöneticiliği, liderliği

Kulluk edeceksen, etme dilenciler gibi para karşılığı
Dost dediğin bilir zaten kulunu kollamayı, gözetmeyi

Hayranım dirlik düzenini bir kalemde silen rinde
Simyacılık eder böyle biri yoksulken bile

Öğrenmek istersen, güzel şeylerdir vefalılık, sözde durmak
Yoksa her gördüğün kişi bilir zaten zulmetmeyi

Yitirdim gönlümü ama bilemedim
İnsanoğlu bilirmiş peri işvelerini

İşte burada kıldan ince bir incelik var
Kalenderlikten anlar sanma her başını kazıtanı

Görüş alanımın merkezinde yanağındaki ben var
Kuyumcular bilir eşi bulunmaz tek incinin kıymetini

Boyla bosla, güzel yüzle olunur güzeller şahı
Bir de âdil olmayı bilirse, fetheder dünyayı

Şiirden anlayan, Derî Farsçasıyla şiir nasıl söylenir, bilen biri
Bilir Hafız'ın gönül alıcı şiirlerinin değerini.

Gazel 178

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Her ki şud mahrem- dil, der harem-i yâr bemând
Vanki in kâr nedânist, der inkâr bemând

Eger ez perde burûn şud dil-i men, ayb mekun
Şukr-i îzed ki ne der perde-i pindâr bemând

Sûfiyân vâ sitedend ez girov-i mey heme raht
Delk-i mâ bûd ki der hâne-i hammâr bemând

Muhtesib şeyh şud u fisk-i hod ez yâd bebord
Kısse-i mâst ki der her ser-i bâzâr bemând

Her mey-i la'l kezan dest-i bilûrîn sitedîm
Âb-i hasret şud u der çeşm-i guherbâr bemând

Cuz dil-i men kez ezel tâ be ebed âşık reft
Câvidân kes neşenîdîm ki der kâr bemând

Geşt bîmâr ki çun çeşm-i tu gerded nergis
Şîve-i tu neşudeş hâsil u bîmâr bemând

Ez sedâ-yi sohen-i aşk nedîdem hoşter
Yâdgârî ki derin gunbed-i devvâr bemând

Dâştem delkî yu sad ayb-i merâ mîpûşîd
Hırka rehn-i mey u mutrib şud u zunnâr bemând

Gönül mahremi olanlar yârin hareminde kaldı.
Bu işlerden anlamayan, inkârda bulundu.

Gönlüm sır perdesinin ötesine geçtiyse, ayıplama beni.
Allaha şükürler olsun,
gönlüm zan perdesinin arkasında kalmadı.

Sûfîler bütün eşyalarını mey rehninden geri aldı.
Meyhanede kala kala bir bizim hırkamız kaldı.

Muhtesip şeyh olunca, kötü düşüncelerini unuttu gitti.
Ama hâlâ çarşıda pazarda bizim maceramız kaldı.

Billur ellerden aldığımız lâl renkli şarap hasret suyu oldu.
İnci gibi yaş döken gözlerimizde kaldı.

Ezelden ebede kadar
sadece benim gönlüm âşık geldi, âşık gitti.
Tek kişinin adını duymadım. O bu yolda ebediyen kaldı.

Nergis senin gibi olmak isteyince hasta düştü.
Senin tarzına sahip olamadı, öylece hasta kaldı.

Bâki kalan hoş bir seda yadigârı bulamadım.
Şu gökkubbede kala kala bir aşk sözü kaldı.

Bir cübbem vardı, yüz ayıbımı örterdi.
Hırka mey ile mutribe rehin gitti,
kala kala bir zünnar kaldı.

Ber cemâl-i tu çonan sûret-i Çîn heyrân şud
Ki hadîseş heme câ der der u dîvâr bemând

Be temâşâgeh-i zulfeş dil-i Hâfiz rûzî
Şud ki bâz âyed u câvîd giriftâr bemând

Çin resimleri yüzünün güzelliğine öyle bir hayran oldu ki
Kapıda duvarda, her yerde akisleri kaldı.

Hafız'ın gönlü onun saçlarını seyre gitti.
Gidiş o gidiş.
Geri gelirim dedi ama
ebediyen orada kaldı!

Gazel 179

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Resîd mujde ki eyyâm-i gam nehâhed mând
Çonan nemând, çonin nîz hem nehâhed mând

Men erçi der nazar-i yâr hâkisâr şodem
Rakîb nîz çonin muhterem nehâhed mând

Çu perdedâr be şemşîr mîzened heme râ
Kesî mukîm-i harîm-i harem nehâhed mând

Çi cây-i şukr u şikâyet zi nakş-i nîk u bed est?
Çu ber sahîfe-i hestî rakam nehâhed mând

Surûd-i meclis-i Cemşîd, gofte'end, in bûd
Ki câm-i bâde biyâver ki Cem nehâhed mând

Ganîmetî şumur ey şem' vasl-i pervâne
Ki in muâmele tâ subhdem nehâhed mând

Tevangerâ dil-i dervîş-i hod be dest âver
Ki mahzen-i zer u genc-i direm nehâhed mând

Bedin revâk-i zeberced nuvişte'end be zer
Ki cuz nikû'î-i ehl-i kerem nehâhed mând

Zi mihribânî-i cânân tama' meber Hâfiz
Ki nakş-i covr u nişân-i sitem nehâhed mând

Müjde geldi: "Gam günleri böyle kalmayacak.
Öyle kalmadığı gibi, böyle de kalmayacak."

Yârin gözünde küçüldüm küçülmesine ama,
Rakip de hep böyle itibarlı kalmayacak.

Değil mi ki perdedar herkese kılıç savuruyor,
Kimse sevgilinin haremine ebediyen postu sermeyecek

İyi yazgıya şükretmenin,
kötü yazgıya şikâyetlenmenin
ne mânâsı var?
Nasıl olsa varlık sayfasına yazılanların hiç biri kalmayacak.

Derler ki Cemşid'in meclisinde şu şarkı söylenirmiş:
Getir bâde kadehini; bir gün kalmayacak Cem de.

Ey mu! Pervaneye kavuşmayı ganimet bil.
Bu alışveriş sabaha kadar sürüp gitmeyecek.

Hey zengin! Çevrendeki yok yoksulun gönlünü almaya çalış.
Altın mahzeni, dirhem hazinesi kalmayacak.

Şu zebercet revakın üstüne altın harflerle yazmışlar:
Kerem sahiplerinin iyiliği hariç, bir şey bâki kalmayacak.

Sevgilinin şefkatinden umudunu kesme.
Yapılan cevirlerden, eziyetlerden eser kalmayacak.

Gazel 180

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Ey piste-i tu hande zede ber hadîs-i kand
Muştâkem ez berâyi Hodâ yek şeker behand

Tûbâ zi kâmet-i tu neyâred ki dem zened
Zin kısse bugzerem ki sohen mîşeved bulend

Hâhî ki ber nehîzedet ez dîde rûd-i hûn
Dil der vefâ-yi sohbet-i rûd-i kesân mebend

Ger cilve mînumâî yu ger ta'ne mîzenî
Mâ nîstîm mu'tekid-i şeyh-i hodpesend

Z'âşiftegî-i hâl-i men âgâh key şeved
Anrâ ki dil negeşt giriftâr-i in kemend?

Bâzâr-i şovk germ şud, an servkad kocâst?
Tâ cân-i hod ber âteş-i rûyeş konem sipend?

Câî ki yâr-i mâ be şekerhande dem zened
Ey piste kîstî tu? Hodâ râ be hod mehand

Hâfiz çu terk-i gamze-i turkân nemîkunî
Dânî kocâst cây-i tu? Hârezm yâ Hocend?

Fıstığı andıran ağzı şirin sözlere gülen güzel.
Seni arzuluyorum. Allah aşkına, birazcık gülümse!

Tûba bile boyun bosun karşısında söz edemez.
Bırakalım bu meseleyi, uzadıkça uzayacak.

Gözlerinden sel gibi kanlı yaşlar akıtmak istemiyorsan,
Onun bunun ağzına bakıp vefa arama.

İster cilvelen, ister ver veriştir.
İnanmayız biz kendini beğenmiş şeyhlere.

Gönlü bu kemende takılmayan dilber
Halimizdeki şu perişanlıktan ne zaman haberdar olacak?

Arzu pazarı canlandı; nerde o selvi boylu?
Yüzündeki ateşe canımı atıp üzerlik yapacağım.

Sevgilimin şirin şirin güldüğü yerde sen de kim oluyorsun fıstık?
Güldürme kendine, Allahını seversen!

Hafız, güzellerin göz ucuyla
cilveli bakışlarından vazgeçemediğine göre,
Senin yerin yurdun neresi acep?
Biliyor musun?
Hârezm mi?
Hocend mi olacak?

Gazel 181

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Ba'dezin dest-i men u dâmen-i an serv-i bulend
Ki be bâlâ-yi çemân ez bun u bîhem ber kend

Hâcet-i mutrib u mey nîst, tu burka' beguşâ
Ki be raks âveredem âteş-i rûyet çu sipend

Hîç rûî neşeved âyine-i hicle-i baht
Meger an rûy ki mâlend der an somm-i semend

Goftem esrâr-i gamet herçi buved, gû mîbâş
Sabr ezin bîş nedârem, çi konem, tâ key u çend?

Mekuş an âhû-yi muşkîn-i merâ ey seyyâd
Şerm ez an çeşm-i siyeh dâr u mebendeş be kemend

Men-i hâkî ki ezin der netevânem berhâst
Ez kocâ bûse zenem ber leb-i an kasr-i bulend?

Bâz mestân dil ez an gîsû-yi muşkîn Hâfiz
Zanki dîvâne heman bih ki buved ender bend

Bundan böyle işte elim, işte selvi bülendimin eteği.
Onun salına salına gelen boyu bosu yok mu;
kökümden söktü götürdü beni.

Çalgıcıya, meye hâcet yok. Aç yüzündeki peçeyi.
Aç ki yüzünün ateşi üzerlik gibi oynatsın beni.

Bahtının gerdek odasına ayna diye giremez
Atının toynağına sürülen yüz dışında hiçbiri,.

Senin elinden çektiğim gam sırlarını söyledim işte;
N'olursa olsun, sabrım kalmadı artık.
Ne yapayım; daha ne kadar dayanacağım?

Avcı! Mis kokulu ceylanımı öldürme.
O kara gözlerden utan, kementle bağlama!

Bu kapıdan kalkmayacak hakir bir âşığım ben.
Kasır gibi uzun boylu sevgilimin dudağını neresinden öpsem acep?

Hafız o mis kokulu saçlardan gönlünü çekerim deme zira.
Deli dediğin, zincirde gerek.

Gazel 182

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Hasb-i hâlî nenuviştî yu şud eyyâmî çend
Mahremî kû ki firistem be tu peygâmî çend

Mâ bedan maksad-i âlî netevânîm resîd
Hem meger pîş nihed lutf-i şomâ gâmî çend

Çun mey ez hom be sebû reft u gul efkend nikâb
Furset-i iyş nigehdâr u bezen câmî çend

Kand-i âmîhte bâ gul ne ilâc-i dil-i mâst
Bûse-i çend ber âmîz be duşnâmî çend

Zâhid ez kûçe-i rindân be selâmet begozer
Tâ herâbet nekoned, sohbet-i bednâmî çend?

Ayb-i mey cumle çu goftî, hunereş nîz begû
Nefy-i hikmet mekun ez behr-i dil-i âmî çend

Ey gedâyân-i herâbât, Hodâ yâr-i şomâst
Çeşm-i in'âm medârîd zi en'âmî çend

Pîr-i meyhâne çi hoş goft be dordîkeş-i hîş
Ki megû hâl-i dil-i sûhte bâ hâmî çend

Hâfiz ez şovk-i ruh-i mihrfurûg-i tu besûht
Kâmgârâ nazarî kun sûy-i nâkâmî çend

Kaç gündür bir mektup yazıp anlatmadın halini.
Sana birkaç haber göndereceğim ama, nerde öyle sırdaş biri?

Biz o yüce maksada erişemeyiz.
Erişmemiz için lutfedip birkaç adım atman gerekli.

Mey küpten çıkıp testiye girer de gül indirirse peçesini,
Günü gün etme fırsatını kolla, çek birkaç kadehi.

Güllü şeker gönlümüzün olmaz ilacı.
Birkaç acı sözü karıştır, veriver birkaç öpücüğü.

Zâhit! Rintler sokağından rahat rahat geç.
Adı kötüye çıkmış birkaç kişiyle konuşacağım diye
yitirme itibarını.

Madem meyin tüm ayıplarını saydın döktün,
hünerlerini de söyle bari.
Avamdan üç beş kişinin gönlünü kazanacağım diye
inkâr etmeye kalkma hikmeti.

Meyhane yoksulları, Allah yardımcınızdır.
Üç beş dangalaktan bahşiş ummayın emi!

Meyhanenin pîri tortulu şarap içen birkaç müdavime ne güzel dedi:
Üç beş ham ahlata açma gönül hallerini.

Hafız, güneş yüzünü görme şevkiyle yandı ha yandı!
Bizim gibi üç beş muratsıza da nazar eyle
ey muradına ermiş sevgili!

Gazel 183

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Dûş vakt-i seher ez gusse necâtem dâdend
Vender an zulmet-i şeb âb-i heyâtem dâdend

Bîhod ez şa'şa'a-i pertov-i zâtem kerdend
Bâde ez câm-i tecellî-i sifâtem dâdend

Çi mubârek seherî bûd u çi ferhunde şebî
An şeb-i kadr ki in tâze berâtem dâdend

Ba'd ezin rûy-i men u âyine-i vasf-i cemâl
Ki der ancâ haber ez cilve-i zâtem dâdend

Men eger kâmrevâ geştem u hoşdil, çi aceb?
Mustahik bûdem u inhâ be zekâtem dâdend

Hâtif anrûz be men mujde-i in dovlet dâd
Ki bedan covr u cefâ sabr u sebâtem dâdend

İnheme şehd u şeker kez sohenem mîrîzed
Ecr-i sabrîst kezan şâh nebâtem dâdend

Himmet-i Hâfiz u enfâs-i seherhîzân bûd
Ki zi bend-i gam-i eyyâm necâtem dâdend

Dün seher vakti beni üzüntüden kurtardılar.
Gecenin karanlığında bana ölümsüzlük suyu içirdiler.

Tanrının zâtından gelen ışığın parıltısıyla kendimden geçirdiler.
Tanrı sıfatlarının tecelli kadehinden bâde sundular.

Ne mübarek bir seher, ne kutlu bir geceydi.
O Kadir gecesinde bana bu beratı verdiler.

Bundan böyle, işte yüzüm, işte sevgilinin cemâlini gösteren ayna.
Onda bana Tanrı zâtının tecelli edeceği haberini verdiler.

Muradıma erip mutlu oldumsa, ne var bunda şaşılacak?
Hak ettim bunu; zekât olarak bana verdiler.

Hatıf bana o gün devlet müjdesi verdi.
Bu devleti cevre cefaya sabrettim diye verdiler.

Sözlerimden dökülen ballar, şekerler sabrımın karşılığıdır.
Bana bunları o bal ağacı dalından verdiler.

Hafız'ın himmeti, seher vakti ibadet edenlerin nefesleri sayesinde
Beni günlerin getirdiği gam zincirinden kurtardılar.

Gazel 184

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Dûş dîdem ki melâyik der-i meyhâne zedend
Gil-i âdem besirişten u be peymâne zedend

Sâkinân-i harem-i setr u ifâf-i melekût
Bâ men-i râhnişîn bâde-i mestâne zedend

Âsumân bâr-i emânet netevânist keşîd
Kur'a-i kâr be nâm-i men-i dîvâne zedend

Ceng-i heftâd u do millet heme râ ozr benih
Çun nedîdend hakîkat, reh-i efsâne zedend

Şukr-i îzed ki miyân-i men u û sulh oftâd
Sûfiyân rakskunân sâger-i şukrâne zedend

Âteş an nîst ki ez şu'le-i û handed şem'
Âteş ân est ki der harmen-i pervâne zedend

Kes çu Hâfiz neguşâd ez ruh-i endîşe nikâb
Tâ ser-i zulf-i sohen râ be kalem şâne zedend

Dün gece gördüm; melekler meyhane kapısını çaldılar.
İçerde insan balçığını yoğurup yoğurup kadeh yaptılar.

Gizli âlemin hareminde oturanlar,
Melekût âleminin iffetli dünyasında yaşayanlar
Meyhane yolunda oturan ben gariple sarhoşça kadeh tokuşturdular.

Gökler emanet yükünü çekemeyince kur'a çektiler.
Kur'ada ben delinin adını çıkardılar.

Yetmiş iki milleti mazur görüver.
Gerçekleri göremeyince efsane yoluna saptılar.

Allaha şükür, barıştık onunla!
Sûfîler, raksederek şükür kadehi tokuşturdular.

Alevine mumu güldüren ateş, ateş sayılmaz.
Ateş dediğin şeyi pervanenin harmanına çaldılar.

Kimse Hafız gibi düşünce yanağından peçeyi kaldırmadı
Ne zaman ki söz zülüflerinin ucunu kalemle taradılar.

Gazel 185

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Nakdhâ râ buved âyâ ki eyârî gîrend?
Tâ heme sovme'dârân pey-i kârî gîrend

Maslahatdîd-i men ân est ki yârân heme kâr
Begozârend u ham-i turre-i yârî gîrend

Hoş giriftend harîfân ser-i zulf-i sâkî
Ger felekşan begozâred ki karârî gîrend

Kuvvet-i bâzû-yi perhîz be hûbân mefrûş
Ki derin hayl hisârî be sevârî gîrend

Yârab in beççe-i turkân çi dilîrend be hûn!
Ki be tîr-i muje her lahze şikârî gîrend

Raks be şi'r-i ter u nâle-i ney hoş bâşed
Hâsse raksî ki der an dest-i nigârî gîrend

Hâfiz ebnâ-yi zemân râ gam-i miskînân nîst
Zin miyân ger betevân bih ki kinârî gîrend

Herkesin altını, nakti ne varsa, bir ayar görse diyorum hani.
Tekkede oturanlar da tutsa bir işin ucunu.

Bana kalırsa, dostlar işi gücü bıraksın,
Tutsun bir sevgilinin zülfünün ucunu.

Arkadaşlar ne güzel tuttu sâkinin zülüflerinin ucunu!
Felek de izin verecek olursa, artık sâkinleşir, bulur kararını.

Benim takva kolum kuvvetli diye çalım satma güzellere.
Bu güzeller ordusu yok mu, tek başına kale alır bir süvarisi.

Aman Allah! Şu Türk çocukları kan dökmekte ne cesurlar!
Kirpik okuyla, saniye geçmiyor, vuruyorlar bir avı.

Güzel şiir, ney feryadı eşliğinde raksetmek ne güzelmiş!
Hele bir de, elindeyse dilber eli!

Hafız! Yoksul âşıkları hiç umursamaz zamâne veletleri.
Mümkünse, aradan çıkıp bir kenara çekilmek en iyisi.

Gazel 186

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Ger meyfurûş hâcet-i rindân revâ koned
Îzed guneh bebahşed u def'-i belâ koned

Sâkî be câm-i adl bedih bâde tâ gedâ
Gayret neyâvered ki cihân por belâ koned

Hakkâ kezin gamân beresed mujde-i emân
Ger sâlikî be ahd-i emânet vefâ koned

Ger renc pîş âyed u ger râhet ey hekîm
Nisbet mekun be gayr ki inhâ Hodâ koned

Der kârhâneî ki reh-i akl u fazl nîst
Fehm-i zaîfrây fuzûlî çerâ koned?

Mutrib besâz perde ki kes bîecel nemord
Vankû ne in terâne serâyed hetâ koned

Mâ râ ki derd-i aşk u belâ-yi homâr koşt
Yâ vasl-i dûst yâ mey-i sâfî devâ koned

Cân reft der ser-i mey u Hâfiz be aşk sûht
Îsîdemî kocâst ki ihyâ-yi mâ koned?

Meyhaneci rintlerin dileğini yerine getirirse,
Allah günahları bağışlar, uzaklaştırır belâları.

Sâki adalet kadehiyle bade ver de
Yoksul, çileden çıkıp yağdırmasın dünyaya belayı.

Sâlik emaneti korur, vefalı olursa, kuşku yok,
Bu gamlardan gelir kurtuluş müjdesi.

Ey bilge! İster acı gelsin ister huzur,
başkasına yükleme hiç.
Çünkü bunları getirir Tanrı.

Aklın, erdemin yol bulamadığı bir iş yerinde
kıt fikirli idrâksizler
Neden boş boş konuşurlar, bilmem ki!

Çalgıcı, bir makam tuttur.
Kimse ölmez gelmeden eceli.
Bu şarkıyı söylemeyen, yapmış demektir hatayı.

Bizi öldüren ya aşk derdi ya mahmurluğun getirdiği baş ağrısı.
Dosta kavuşmak ya da saf şarap olur bunun devası.

Can mey yolunda gitti, Hafız aşk nârına yandı.
Nerede bizi diriltecek İsa nefesli biri?

Gazel 187

Vezin : Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Dilâ besûz ki sûz-i tu kârhâ bekoned
Niyâz-i nîmşebî def'-i sad belâ bekoned

İtâb-i yâr-i perîçihre âşikâne bekeş
Ki yek kirişme telâfî-i sad cefâ bekoned

Zi mulk tâ melekûteş hicâb ber dârend
Her anki hidmet-i câm-i cihânnumâ bekoned

Tabîb-i aşk mesîhâdem est u muşfik lîk
Çu derd der tu nebîned, kirâ devâ bekoned?

Tu bâ Hodâ-yi hod endâz kâr u dil hoş dâr
Ki rahm ger nekoned muddeî, Hodâ bekoned

Zi baht-i hofte melûlem, buved ki bîdârî
Be vakt-i fâtihe-i subh yek duâ bekoned

Besûht Hâfiz u bûî be zulf-i yâr nebord
Meger delâlet-i in dovleteş sabâ bekoned

Gönül; yan yakıl. Bunlar işe yarar.
Bir gece yarısı yakarışı uzaklaştırır yüz belâyı.

Açıkça katlan peri yüzlü sevgilinin çıkışmalarına
Bir cilveli göz kırpış unutturur yüz cefayı

Kim dünyayı gösteren kadehe ederse hizmeti
Kaldırırlar Mülkten Melekût âlemine uzanan perdeyi

Aşk doktorunda İsa nefesi var; hem de şefkatli
Nasıl tedavi edecek, görmezse sendeki derdi?

Allah'a tevekkül et işlerini, hoş tut gönlünü
Allah affeder;
affetmese de hakkında kötü şeyler düşünen iddiacı

Üzgünüm uyuyan bahtım yüzünden.
Bakarsın, gönlü uyanık biri
Bir dua da benim için eder sabah fatihası vakti

Hafız yandı tutuştu; alamadı sevgilinin zülüf kokularını
Böyle bir devlet için seher yeli aracı olur belki.

Gazel 188

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Merâ be rindî yu aşk an fuzûl ayb koned
Ki i'tirâz ber esrâr-i ilm-i gayb koned

Kemâl-i sırr-i mahabbet bebîn, ne naks-i gunâh
Ki herki bîhoner ofted, nazar be ayb koned

Zi ıtr-i hûr-i behişt an nefes ber âyed bûy
Ki hâk-i meykede-i mâ abîr-i cîb koned

Çonan zened reh-i islâm gamze-i sâkî
Ki ictinâb zi sahbâ meger Suheyb koned

Kilîd-i genc-i seâdet kabûl-i ehl-i dilest
Mebâd anki derin nukte şekk u reyb koned

Şebân-i vâdî-i îmen gehî resed be murâd
Ki çend sâl be cân hidmet-i Şuayb koned

Zi dîde hûn beçekâned fesâne-i Hâfiz
Çu yâd-i vakt-i zemân-i şebâb u şeyb koned

O densiz rintlikle, aşkla suçluyor beni!
Gayb ilminin sırlarına itiraz ediyor, yaparken bunu

Sevgilinin sırrındaki mükemmelliği gör,
değil günaha ait eksikliği
Hünersiz kaldı mı biri, görür onun bunun kusurlarını

Kim doldurursa cebine koku niyetine meyhanemizin toprağını
Ondan gelir Cennet hurilerinin kokuları

Sâkinin yan gözle bakışı öyle bir vurur ki
Sakınmak gerekir bundan
Suheyb'in şaraptan sakınması gibi

Gönül ehlince kabul görmektir saadet hazinesinin anahtarı
Bu hususta olmasın kimsenin şüphesi

Canla başla Şuayb'a hizmet ettikten sonra
Eymen Vadisinin çobanı Musa muradına erdi

Gençlik ile yaşlılık çağları anıldı mı
Gözlerden yaş getirir Hafız'ın efsanesi.

Gazel 189

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Tâyir-i dovlet eger bâz gozârî bekoned
Yâr bâz âyed u bâ vasl karârî bekoned

Dîde râ destgeh-i durr u guher gerçi nemând
Behored hûnî u tedbîr-i nisârî bekoned

Dûş goftem bekoned la'l-i lebeş çâre-i men?
Hâtif-i gayb nidâ dâd ki ârî bekoned

Kes neyâred ber-i û dem zened ez kısse-i mâ
Megereş bâd-i sabâ gûş gozârî bekoned

Dâde'em bâz-i nazar râ be tezervî pervâz
Bâz hâned megereş nakş u şikârî bekoned

Şehr hâlîst zi uşşâk buved kez tarafî
Merdî ez hîş burûn âyed u kârî bekoned

Kû kerîmî ki zi bezm-i tarabeş gamzedeî
Cur'aî der keşed u def'-i humârî bekoned

Yâ vefâ yâ haber-i vasl-i tu yâ merg-i rakîb
Buved âyâ ki felek zin do se kârî bekoned

Hâfizâ ger nerevî ez der-i û hem rûzî
Gozerî ber seret ez gûşe kinârî bekoned

Devlet kuşu bir kez daha bana uğrarsa,
Sevgili geri döner, vuslatta karar kılar.

Göz tezgâhında gözyaşı incisi kalmadı ama
Yine de kan içer, çaresini bulur, yine inci saçar.

Dün diyordum:
"Acaba lâl dudakları derdime derman olur mu?".
Gaipten gelen bir ses dedi "Evet, olur".

Kimse onun yanında serüvenimizden söz edemez.
Belki sadece seher yeli yanına gider de kulağına fısıldar.

Bakış şahinimi bir sülüne uçurdum.
Belki o sülün sevgilinin nakışları şahinimi yanına çeker,
alıcı kuşum onu avlar.

Şehirde âşık kalmamış; bomboş!
Belki bir yerlerden bir adam çıkar da bir şeyler yapar.

Nerde cömert biri?
Eğlence meclisinden gamlı biri çıksa da
Bir yudum içip üstündeki mahmurluğu atsa.

Sevgilinin vefası, ona kavuşmak veya rakibin ölümü.
Acaba felek bunlardan hangisini yapar?

Hafız, onun kapısından bir gün bile uzaklaşmazsan,
Bakarsın, bir yerlerden çıkar yanına gelir.

Gazel 190

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Kilk-i muşkîn-i tu rûzî ki zi mâ yâd koned
Bebered ecr-i do sed bende ki âzâd koned

Kâsid-i menzil-i Selmâ ki selâmet bâdeş
Çi şeved ger be selâmî dil-i mâ şâd koned

İmtihân kun ki besî genc-i murâdet bedehend
Ger herâbî çu merâ lutf-i tu âbâd koned

Yârab ender dil-i an hosrev-i şîrîn endâz
Ki be rahmet gozerî ber ser-i Ferhâd koned

Şâh râ bih buved ez tâet-i sad sâle vu zuhd
Kadr-i yek sâate omrî ki derû dâd koned

Hâliyâ işve-i nâz-i tu zi bunyâdem bord
Tâ digerbâre hekîmâne çi bunyâd koned

Govher-i pâk-i tu ez midhat-i mâ mustagnîst
Fikr-i meşşâte çi bâ husn-i Hodâdâd koned

Reh nebordîm be maksûd-i hod ender Şîrâz
Hurrem an rûz ki Hâfiz reh-i Bagdâd koned

Mis gibi kokan kalemin bizi hatırlarsa
İki yüz köle âzât etmenin sevabını alır.

Allah selâmet versin, Selmâ'nın konağından gelen ulak
Bir selam getirip gönlümüzü şâd etse, ne olur sanki!

Lütfunla benim gibi harap olmuş birini edersen âbât,
Dene bak, kazanacaksın ne çok murat hazinesi!

Tanrım, o şirin padişahımın gönlüne ilham gönder
Merhamet edip ben Ferhat'ın yanına gelsin.

Adaletle geçirilmiş bir saatlik ömür,
Şah için yüz yıllık ibadete, zahitliğe değer.

Bugün nazlı işvelerin beni temelimden aldı götürdü.
Bakalım, ne zaman tekrar temelimi atacak?

Bizim övgümüze muhtaç değil senin temiz cevherin.
Tanrı vergisi güzellik karşısında gelin berberi ne yapsın?

Şiraz'da hedefimize ulaşamadığımıza göre,
Ne kutlu gün olacaktır Hafız'ın Bağdat yoluna düştüğü gün!

Gazel 191

Vezin: Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün

An kîst kez rûy-i kerem bâ mâ vefâdârî koned?
Ber cây-i bedkârî çu men yek dem nikûkârî koned

Evvel be bang-i nây u ney âred be dil peygâm-i vey
Vangeh be yek peymâne mey bâ men vefâdârî koned

Dilber ki cân fersûd ezû kâm-i dilem negşûd ezû
Novmîd netvan bûd ezû, bâşed ki dildârî koned

Goftem: Girih negşûde'em zan turre tâ men bûde'em
Goftâ: Meneş fermûde'em tâ bâ tu terrârî koned

Peşmînepûş-i tondhû ez aşk neşnîdest bû
Ez mestiyeş remzî begû tâ terk-i huşyârî koned

Çun men gedâ-yi bînişân muşkil buved yârî çunan
Sultan kocâ eyş-i nihân bâ rind-i bâzârî koned?

Zan turre-i porpîç u ham sehl est eger bînem sitem
Ez bend u zencîreş çi gam herkes ki eyyârî koned?

Şud leşker-i gam bîaded, ez baht mîhâhem meded
Tâ fahr-i dîn abdussamed bâşed ki gamhârî koned

Bâ çeşm-i pornîreng-i û Hâfiz mekun âheng-i û
Kan turre-i şebreng-i û bisyâr terrârî koned

Kerem edip bize vefalı davranan kim?
Kötülük yerine bize iyilik eden kim?

Önce gönlüme nây, ney sesiyle haber gönderir
Sonra bir kadeh mey ile bana vefa gösterir

Beni canımdan bezdiren dilber vermedi muradımı
Umut kesilmez yine de, bakarsın alır gönlümü!

Dedim: O kâkülün bir büklümünü bile açmadım ben ben olalı
Dedi: Ben emrettim ona; yerden yere çalacak seni!

Sert mizaçlı sofu alamaz aşktan nasibini
Sarhoşluk nedir, çıtlak azıcık; terketsin ayıklığı.

Benim gibi adı sanı yok biri, bir yanda sevgili
bir arada olur mu hiç?
Sultan dediğin çarşı pazar rindiyle âlem yapar mı?
Olur mu hiç?

Anlamak kolaydır, kıvrım kıvrım zülüfler zulmetse bana
Kafasına göre takılan adam düşünür mü zinciri?
Dert eder mi hiç?

Gam ordusu karşımda, sayısı belli değil.
Bahtımdan yardım isterim.
Dinin kıvancı Abdussamed'in beni teselli etmesini isterim.

Hafız unut onunla birlikteliği, sana kurnaz kurnaz bakarken
Simsiyah kâkülleri yok mu! Ne talan eder ne talan!

Gazel 192

Vezin: Müfteilün Mefâilün Müfteilün Mefâilün

Serv-i çemân-i men, çerâ meyl-i çemen nemîkoned?
Hemdem-i gul nemîşeved, yâd-i semen nemîkoned?

Dî gileî zi turre'eş kerdem u ez ser-i fusûs
Goft ki in siyâhkec gûş be men nemîkoned!

Tâ dil-i herzegerd-i men reft be çîn-i zulf-i û,
Zan sefer-i dirâz-i hod azm-i vatan nemîkoned

Pîş-i kemân-i ebrûyeş lâbe hemîkonem velî
Gûş keşîde est ez an gûş be men nemîkoned

Bâ heme atf-i dâmenet âyedem ez sabâ aceb
Kez gozer-i tu hâk râ muşk-i huten nemîkoned

Çun zi nesîm mîşeved zulf-i benefşe porşiken
Veh ki dilem çi yâd ez an ahdşiken nemîkoned!

Dil be umîd-i rûy-i û hemdem-i cân nemîşeved
Cân be hevâ-yi kûy-i û hidmet-i ten nemîkoned

Sâkî-i sîmsâk-i men ger heme dord mîdehed,
Kîst ki ten çu câm-i mey cumle dehen nemîkoned?

Neden çimenliğe yönelmez salına salına giden sevgili?
Güle hemdem olmaz, ağzına almaz yaseminin adını

Dün kâküllerinden yakınacak oldum; esef etti
"Bak hele şu kara köleye! Beni dinler mi hiç!" dedi

Avare gönlüm zülüflerinin kıvrımına düştü düşeli
Bu uzun yolu bırakıp da yurduna dönmedi

Mihrap ettim kaşlarının yayını; yalvarır dururum
N'olmuşsa, kulağına üflenmiş bir kere;
yok bana kulak verdiği.

Eteğin kokulandırır diye her yeri ya;
yine de sabâ şaşıtrır beni
Eteğin Huten miskiyle doldurmuyor geçtiğin yerleri

Meltemden kıvrım kıvrım oluyor menekşenin zülüfleri
Ahdini bozanı anmak gelmiyor içimden.
Tuhaf değil mi?
Yüzünü görme umuduyla gönlüm olmuyor canımın hemdemi
Sokağını görme hevesinden canım etmez bedenimin hizmetini

Gümüş baldırlı sâkim veriyorsa hep tortulu şarabı
Var mı mey kadehi gibi bedenini tümüyle ağız yapmayacak biri?

Desthoş-i cefâ mekun âb-i ruhem ki feyz-i ebr
Bîmeded-i sirişk-i men durr-i aden nemîkoned

Kuşte-i gamze-i tu şud Hâfiz-i nâşenîdepend
Tîg sezâst herki râ derd-i sohen nemîkoned

Yüz suyuma lâyık görme vefayı.
Gözyaşım olmasa
Aden incisi yapamaz sadece bulutun feyzi.

Gamzen öldürdü öğüt dinlemez Hafız'ı
Lâyığı kılıçtır kim ciddiye almazsa sözlerini.

Gazel 193

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Der nazarbâzî-i mâ bîhaberân heyrânend
Men çonînem ki numûdem, diger îşân dânend

Âkilân nokta-i pergâr-i vucûdend velî
Aşk dâned ki derin dâyire sergerdânend

Cilvegâh-i ruh-i û dîde-i men tenhâ nîst
Mâh u horşîd hemin âyine mîgerdânend

Ahd-i mâ bâ leb-i şîrîndehenân best Hodâ
Mâ heme bende vu in kovm Hodâvendânend

Muflisânîm u hevâ-yi mey u mutrib dârîm
Âh eger hırka-i peşmîn be girov nestânend!

Vasl-i horşîd be şebperre-i e'mâ neresed
Ki der an âyine sâhibnazarân heyrânend

Lâf-i aşk u gile ez yâr zihî lâf-i durûg!
Aşkbâzân çunin mustahikk-i hicrânend

Megerem çeşm-i siyâh-i tu biyâmûzed kâr
Verne mestûrî yu mestî hemekes netvânend

Gafiller hayret içinde güzele bakışımız karşısında
Ben göründüğüm gibiyim; gerisini kendileri bilir

Akıl sahipleri varlık pergelinin noktasıdır ama
Bu daire içinde başlarının nasıl döndüğünü aşk bilir

Parlak yüzünün göründüğü yer sadece benim gönlüm değil
Ay ile Güneş de o yüzün etrafında böyle döner durur

Ağzı tatlı dilberlerin dudaklarıyla aramızda ahit yaptı Tanrı
Biz âşıklar kuluz; dilberler kavmi efendilerimizdir

Mey ile mutrip isteriz biz müflisler
Yün hırkamızı almazlarsa, yandığımızın resmidir!

Kör yarasa göremez güneş ışığını
Kuvvetli görüş sahipleri bile bakamaz o ayna gibi yüze

Aşktan söz edeceksin, sonra sevgiliden yakınacaksın.
Ne salakça sözler bunlar!

Aşkla oynamaya kalkışan, işte böyle ayrılık acısı çeker!
Siyah gözlerin öğretti bana her şeyi
Hem gözlerden uzak kalacaksın,
Hem sarhoş olacaksın,
Herkesin harcı mı bu?

Ger be nuzhetgeh-i ervâh bered bûy-i tu bâd
Akl u cân govher-i hestî be nisâr efşânend

Zâhid er rindî-i Hâfiz nekoned fehm, çi şud?
Dîv bugrîzed ez an kovm ki Kur'ân hânend

Ger şevend âgeh ez endîşe-i mâ mugbeçegân
Ba'd ezin hırka-i sûfî be girov nestânend

Rüzgâr kokunu ruhların seyran yerine götürse
Akıl ile can varlık cevherini ayaklarına saçar

Hafız'ın rintliğini anlamıyorsa sofu, varsın anlamasın
Şeytan da Kur'ân okuyanların yanından kaçar

Meyhaneci çırakları bir anlasa aklımızdan geçenleri
Bir daha sûfi hırkasını rehin almazlar!

Gazel 194

Vezin: Mefâilün Mefâilün Mefâilün Mefâilün

Semenbûyân gubâr-i gam, çu benşînend, benşânend
Perîrûyân karâr ez dil, çu bestîzend, bestânend

Be fitrâk-i cefâ dilhâ, çu ber bendend, ber bendend
Zi zulf-i anberîn cânhâ, çu bugşâyend, befşânend

Be omrî yek nefes bâ mâ çu benşînend, berhîzend
Nihâl-i şovk der hâtir, çu berhîzend, benşânend

Sirişk-i gûşegîrân râ çu deryâbend, dur yâbend
Ruh-i mihr ez seherhîzân negerdânend eger dânend

Zi çeşmem la'l-i rummânî, çu mîhandend, mîbârend
Zi rûyem râz-i pinhânî, çu mîbînend, mîhânend

Devâ-yi derd-i âşık râ kesî kû sehl pindâred
Zi fikr-i ânân ki der tedbîr-i dermânend, der mânend

Çu Mansûr ez murâd-i ânân ki ber dârend, berdârend
Bedin dergâh Hâfiz râ çu mîhânend, mîrânend

Derin hazret çu muştâkân niyâz ârend, nâz ârend
Ki bâ in derd eger der bend-i dermânend, der mânend

Yasemin kokulu dilberler âşıklarıyla oturdu mu,
gam tozunu siler atarlar.
Peri yüzlü dilberler didişmeye kalktı mı,
aşığın huzurunu alır götürürler.

İsterlerse, gönülleri cefa atının terkine bağlar,
Amber kokulu saçlarını açacak oldular mı,
her telinden âşık canı saçarlar.

Ömrümüzde bir an bizimle oturacak olsalar,
kalkıp gider,
giderken de gönlümüze hasret fidanı dikerler.

Bir köşeye çekilmiş âşıkların gözyaşlarını farkedecek olsalar,
inci bulmuş gibi olurlar.
Bilseler, seher vakitleri uyanık olan âşıklarından
şefkat yüzünü çevirmezler.

Güldüler mi, gözlerimden inci iriliğinde kanlı gözyaşı yağdırırlar.
Bir baksalar, yüzümden içimdeki sırrı okurlar.

Aşığın derdinin devasını kolay sananların haline bakın hele;
Derman düşünürken dermansız kalırlar.

Dar ağacındaki Mansur'u andıran âşıklarından murat alırlar,
Hafız'ı huzurlarına çağırır, sonra kovarlar.

Âşıklar huzurlarında yalvar yakar olsa, naza çekerler.
Bu derde derman arayan âşıklar, acze düşerler.

Gazel 195

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Gulâm-i nergis-i mest-i tu tâcdârânend
Herâb-i bâde-i la'l-i tu hûşyârânend

Tu râ sabâ vu merâ âb-i dîde şud gammâz
Vegerne âşik u ma'şûk râzdârânend

Zi zîr-i zulf-i do tâ çun gozer kunî, benger
Ki ez yemîn u yesâret çi sûgvârânend

Guzâr kun çu sabâ ber benefşezâr u bebîn
Ki ez tetâvul-i zulfet çi bîkarârânend

Nasîb-i mâst behişt ey Hodâşinâs, boro
Ki mustahikk-i kerâmet gunâhkârânend

Ne men ber an gul-i âriz gazel serâyem u bes
Ki andelîb-i tu ez her taraf hezârânend

Tu destgîr şov ey Hizr-i peyhuceste ki men
Piyâde mîrevem u hemrehân sevârânend

Biyâ be meykede vu çihre ergavânî kun
Merov be sovme'e kancâ siyâhkârânend

Halâs Hâfiz ez an zulf-i tâbdâr mebâd
Ki bestegân-i kemend-i tu restgârânend

Sarhoş bakışlı nergisi andıran gözlerine kul olanlar, aslında taç sahipleridir.
Lâl renkli dudaklarının bâdesiyle çakırkeyif olanlar, akıl sahipleridir.

Seni seher yeli, beni gözyaşlarım gammazladı.
Yoksa âşık da maşuk da sır tutan insanlardır.

Geçerken büklüm büklüm zülüflerinin altında şöyle bir bakınacak olsan,
Sağında solunda âşıklarını görürsün; matem tutarlar.

Menekşe bahçesine seher yeli gibi uğra da bir bak.
Zülüflerinin cefasını çekenler nasıl kararsız haldeler!

Ey Tanrı tanıyan, Allah korkusu olan! Cennet bize nasip olacak;
Git işine haydi! İlahî cömertliği hak etti günahkârlar

Gül yanaklarına gazel okuyan bir ben değilim ki.
Her taraftan binlerce âşık sana bülbül kesilmiştir.

Ayağı uğurlu Hızır; tut elimden.
Bak, ben yayan gidiyorum, yoldaşlarım at üstündedir.

Meyhaneye gel; çek bâdeyi, yüzün al al olsun.
Gitme mâbede; orası günahkâr doludur.

Hafız kıvrım kıvrım zülüflerinden kurtulmasın inşallah!
Senin kemendine yakalananlar kurtulmuş kişilerdir.

Gazel 196

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Ânân ki hâk râ be nazar kîmyâ konend
Âyâ buved ki gûşe- i çeşmî be mâ konend?

Derdem nihufte bih zi tabîbân-i muddeî
Bâşed ki ez hizâne-i gaybem devâ konend

Ma'şûk çun nikâb zi ruh der nemîkeşed
Herkes hikâyetî be tasavvur çerâ konend?

Çun husn-i âkibet ne be rindiyyu zâhidîst
An bih ki kâr-i hod be inâyet rehâ konend

Bîma'rifet mebâş ki der menyezîd-i aşk
Ehl-i nazar muâmele bâ âşinâ konend

Hâlî derûn-i perde besî fitne mîreved
Tâ an zemân ki perde ber ufted, çihâ konend

Ger seng ezin hadîs benâled aceb medâr
Sâhibdilân hikâyet-i dil hoş edâ konend

Mey hor ki sad gunâh zi agyâr der hicâb
Bihter zi tâetî ki be rûy u riyâ konend

Pîrâhenî ki âyed ezû bûy-i Yûsufem
Tersem berâderân-i gayûreş kabâ konend

Bakışlarıyla toprağı altına dönüştürenler,
Bir göz ucuyla bize de bakarlar mı acaba?

Derdimi doktor müsveddeleri bilmesin, daha iyi!
Gayp hazinelerinde derdimin devası bulunur belki.

Sevgili yüzündeki perdeyi kaldırmayınca
Neden herkes aklınca bir hikâye uydurur ki?

Değil mi ki rintlikle, zahitlikle iyi son nasip olmuyor;
Her şeyi Tanrı'nın inâyetine bırakmak en iyi yol.

Aman bilgisiz olma! Görüş sahipleri aşk pazarında
Alışverişlerini tanışlarla yaparlar.

Şimdi perde arkasında ne dolaplar dönüyor, neler neler oluyor.
Perde kalktığı zaman, ne yapacak acep dolap çevirenler?

Taşlar bile bu sözü duyunca inlemeye başlarsa, şaşırma.
Gönül sahipleri gönül hikayesini anlattılar mı hoş anlatırlar.

Şarap içmeye bak sen.
Yabancıların gözünden uzakta girilen yüz günah,
ikiyüzlülükle yapılan bir ibadetten iyidir.

Yusuf Yusuf kokan o gömleği, korkarım ki
Kıskanç kardeşleri cübbe yapacak!

Bugzer be kûy-i meykede tâ zumre-i huzûr
Ovkât-i hod zi behr-i tu sarf-i duâ konend

Pinhân zi kâsidân be hodem hân ki mun'imân
Hayr-i nihân berâyi rizâ-yi Hodâ konend

Hâfiz devâm-i vasl muyesser nemîşeved
Şâhân kem iltifât be hâl-i gedâ konend

Uğra meyhane sokağına, uğra ki oradakiler
Sana dua ederek vakit geçirsinler.

Kıskançlar yokken çağır beni yanına.
Zenginler Allah rızası için gizlice hayır yaparlar.

Hafız, sevgili ile vuslatın sürekliliği mümkün değil.
Çünkü yoksulu az düşünür şahlar.

Gazel 197

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Şâhidân ger dilberî zinsan konend
Zâhidân râ rahne der îmân konend

Her kocâ an şâh-i nergis beşkufed
Gulruhâneş dîde nergisdân konend

Ey cevân-i servkad gûî beber
Pîş ez an kez kâmetet çovgân konend

Âşıkân râ ber ser-i hod hukm nîst
Herçi fermân-i tu bâşed, an konend

Pîş-i çeşmem kemter est ez katreî
İn hikâyethâ ki ez tûfân konend

Yâr-i mâ çun gîred âgâz-i semâ'
Kudsiyân ber arş dest efşân konend

Merdum-i çeşmem be hûn âgişte şud
Der kocâ in zulm ber insân konend

Hoş ber â bâ gusseî dil k'ehl-i râz
İyş-i hoş der bûte-i hicrân konend

Ser mekeş Hâfiz zi âh-i nîmşeb
Tâ çu subhet âyine rahşân konend

Güzeller böyle dilberlik ederlerse,
Zahitlerin imanına halel getirirler.

Nerede o nergis dalı çiçeklenirse,
Gözlerini nergis saksısı yapar gül yanaklılar.

Ey selvi boylu genç;
belin iki büklüm olup çevgen sopasına dönmeden,
bir top kap şu meydandan.

Âşıklar bir başlarına hüküm veremez.
Sen ne emredersen, onu yaparlar.

Şu tufan hikâyeleri yok mu;
Bir damladan azdır gözümde.

Yârimiz semâya başladı mı,
Arş-ı âlâdaki melekler alkış tutmaya başlarlar.

Ağlamaktan göz bebeğim kan revan içinde kaldı.
Nerede insana böyle zulmedilir?

Gönlüm! İçindeki kederle hoşça vakit geçirmeye çalış.
Sır sahipleri, ayrılık potasında güzel güzel yaşarlar.

Hafız, gece yarıları âh çekmeyi bırakma ki
Gönül aynanı sabah gibi pırıl pırıl parlatsınlar.

Gazel 198

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Goftem: Keyem dehân u lebet kâmrân konend?
Goftâ: Be çeşm herçi tu gûî çonan konend

Goftem: Herâc-i Misr taleb mîkoned lebet
Goftâ: Derin muâmele kemter ziyân konend

Goftem: Be nokta-i dehenet hod ki bord râh?
Goft: İn hikâyetîst ki bâ nuktedân konend

Goftem: Sanemperest meşov, bâ samed nişîn
Goftâ: Be kûy-i aşk hemîn u hemân konend

Goftem: Hevâ-yi meykede gam mîbered zi dil
Goftâ: Hoş an kesân ki dilî şâdmân konend

Goftem: Şerâb u hırka ne âyîn-i mezheb est
Goft: İn amel be mezheb-i pîr-i mugân konend

Goftem: Zi la'l-i nûşlebân pîr râ çi sûd?
Goftâ: Be bûse-i şekerîneş cevân konend

Goftem ki hâce key ber ser-i hicle mîreved?
Goft: An zemân ki Muşterî yu meh kırân konend

Goftem: Duâ-yi dovlet-i û vird-i Hâfiz est
Goft: İn duâ melâyik-i heft âsumân konend

Dedim: Ağzın, dudağın ne zaman beni muradıma erdirecek?
Dedi: Derhal, ne dersen yapılacak.

Dedim: Dudakların Mısır haracını ister benden.
Dedi: Bu alışverişte az zarar edilir.

Dedim: Kim nokta gibi küçücük ağzına ulaşabildi?
Dedi: Uzun hikâye; ancak ince sözden anlayanlara anlatılır.

Dedim: Puta tapma, Tanrı ile hemhâl ol.
Dedi: Aşk mahallesinde bu da yapılır, o da.

Dedim: Meyhane arzusu gönül gamını siler atar.
Dedi: Ne mutlu gönül alan kişilere!

Dedim: Şarap ile hırka bizim meşrebimizde yok.
Dedi: Bunlar meyhaneci pîrin mezhebinde uygulanır.

Dedim: Tatlı dudaklı dilberlerden ihtiyara ne fayda gelir?
Dedi: Şeker gibi tatlı öpücükleriyle gençleştirirler.

Dedim: Efendi ne zaman gerdeğe girecek?
Dedi: Ay ile Jüpiter aynı burçta kıran ettikleri zaman.

Dedim: Onun devletine dua etmek Hafız'ın dilinden düşmez.
Dedi: Yedi kat gökteki melekler de bu duayı eder.

Gazel 199

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Vâizân k'in cilve der mihrâb u minber mîkonend
Çun be halvet mîrevend, an kâr-i dîger mîkonend

Muşkilî dârem, zi dânişmend-i meclis bâz pors
Tovbefermâyân çerâ hod tovbe kemter mîkonend?

Gûiyâ bâver nemîdârend rûz-i dâverî
K'in heme kalb u dagal der kâr-i dâver mîkonend

Yârab in novdovletân râ bâ her-i hodişan nişân
K'in heme nâz ez gulâm-i turk u ester mîkonend

Ey gedâ-yi hânikeh ber ceh ki der deyr-i mugân
Mîdehend âbî ki dilhâ râ tevânger mîkonend

Husn-i bîpâyân-i û çendan ki âşik mîkoşed
Zumre-i dîger be aşk ez gayb ser ber mîkonend

Ber der-i meyhâne-i aşk ey melek tesbîh gûy
K'ender ancâ tiynet-i âdem muhammer mîkonend

Subhdem ez arş mîâmed hurûşî, akl goft
Kudsiyân gûî ki şi'r-i Hâfiz ez ber mîkonend

Vaizler mihrapta, minberde böyle görünürler ama
Halvete çekildiler mi başka şey ederler.

Bir problemim var; meclisteki bilgine sor bakalım.
Tövbe etmeyi salık verenler neden az tövbe ederler?

Yoksa sorgu sual gününe inanmazlar da mı
Tanrı hakkında yalan yanlış işler çevirirler?

Yarabbi, Türk gulam ile binitine caka satan sonradan görmeleri
Eşeklerine bindir, hadlerini bildir.

Tekke yoksulu, fırla haydi.
Meyhanede öyle bir su veriliyor ki
Zengin oluyor içenin gönlü.

Onun anlatılmaz güzelliği âşık öldürdükçe
Gayp âleminden başını kaldırıyor başka bir zümre.

Ey melek, aşk meyhanesinin kapısında an Tanrı'nın adını.
Çünkü orada yoğuruluyor insan tiyneti.

Gökyüzünden bir gürültüdür geliyordu sabah vakti.
Akıl lafa girdi:
Galiba melekler ezber ediyor Hafız'ın şiirini.

Gazel 200

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Dânî ki çeng u ûd çi takrîr mîkonend?
Pinhan horîd bâde ki te'zîr mîkonend

Nâmûs-i aşk u rovnek-i uşşâk mîberend
Ayb-i cevân u serzeniş-i pîr mîkonend

Cuz kalb-i tîre hîç neşud hâsil u henûz
Bâtil derin hiyâl ki iksîr mîkonend

Gûyend remz-i aşk megûîd u meşnevî
Muşkil hikâyetîst ki takrîr mîkonend

Mâ ez burûn-i der şode magrûr-i sad firîb
Tâ hod derûn-i perde çi tedbîr mîkonend

Teşvîş-i vakt-i pîr-i mugân mîdehend bâz
İn sâlikân niger ki çi bâ pîr mîkonend

Sad mulk-i dil be nîm nazar mîtevân harîd
Hûbân derin muâmele taksîr mîkonend

Kovmî be cidd u cehd nihâdend vasl-i dûst
Kovmî diger hevâle be takdîr mîkonend

Biliyor musun çeng ile ut neler anlatıyor,?
"İçecekseniz, gizli saklı için, yoksa kâfirlikle suçlanırsınız" diyor.

Onlar aşk namusunu, âşıkların ruhunu alır götürürler.
Gençleri suçlarlar, ihtiyarlara serzenişte bulunurlar.

Elime geçe geçe kararmış bir kalpten başka şey geçmedi.
Hâlâ akılları sıra toprağı altına dönüştüreceklerini sanıyorlar.

Derler ki, aşk rumuzunu söylemeyin, işitmeyin.
Anlattıkları ne zor bir hikâyedir!

Kapının bir tarafındayız; yüz aldatmacaya kanmışız.
Perdenin öbür yanında acaba ne gibi tedbirler düşünülüyor?

Yine meyhanecinin vaktini alıyor, huzurunu kaçırıyorlar.
Bakın hele şu dervişlere, pîrlerine neler ediyorlar!

Yarım yamalak bir bakışla bile
yüz gönül ülkesini geçirmek mümkündür ele.
Gelin görün ki güzeller bu alışverişte
ediyorlar hata hata üstüne!

Kimileri dosta kavuşmak için canla başla çalışıyor,
Kimileri işi ilahî takdire bırakıyor.

Filcumle i'timâd mekun ber sebât-i dehr
K'in kârhâneîst ki tagyîr mîkonend

Mey hor ki şeyh u Hâfiz u muftî yu muhtesib
Çun nîk bingerî, heme tezvîr mîkonend

İşin özü şu; dünyanın kalıcılığına aman güvenme.
Bu şekilden şekle giren bir iş yeridir.

Şarap içmeye bak.
Dikkat edersen,
şeyhi,
Hafız'ı,
müftüsü,
muhtesibi,
görürsün hepsinin ikiyüzlülük ettiğini.

Gazel 201

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Şerâb-i bîgaş u sâkî-i hoş do dâm-i rehend
Ki zîrekân-i cihân ez kemendişan nerehend

Men erçi âşıkem u rind u mest u nâmesiyâh
Hezâr şukr ki yârân-i şehr bîgunehend

Cefâ ne pîşe-i dervîşîst u râhrevî
Biyâr bâde ki in sâlikân ne merd-i rehend

Mebîn hakîr gedâyân-i aşk râ k'in kovm
Şehân-i bîkemer u husrevân-i bîkulehend

Be hûş bâş ki hengâm-i bâd-i istignâ
Hezâr harmen-i tâet be nîm cov nenihend

Mekun ki kovkebe-i dilberî şikeste şeved
Çu bendegân begurîzend u çâkerân becehend

Gulâm-i himmet-i dordîkeşân-i yekrengem
Ne an gurûh ki ezraklibâs u dilsiyehend

Kadem menih be herâbât cuz be şart-i edeb
Ki sâlikân-i dereş mahremân-i pâdişehend

Cenâb-i aşk bulend est, himmetî Hâfiz
Ki âşıkân reh-i bîhimmetân be hod nedihend

Saf şarap ile güzel sâki bu yolun iki tuzağı
Onların kemendinden kurtulamaz dünyanın akıllıları

Ben âşık, rint, mest, günahkâr biriyim ama
Şehirdeki dostlar günahsız; şükür Allahıma!

Cefa etmek yoktur dervişlik, sâliklik yolunda
Şarap getir; bu sâlikler giremez o yola

Aşk yoksullarını küçümseme aman!
Kemersiz şah, taçsız hükümdardır bunlar

Aklını topla; eserse istiğnâ rüzgârı, bunlar
Bin ibadet harmanına yarım arpa değer biçmezler

Etme eyleme; kullar kaçar, bir yana dağılırsa köleler
Dilberlik pazarına kesat düşer

Kul köleyim tortulu şarap içen, özü sözü bir olanların himmetine
Değilim ama mavi giyen kara kalplilerinkine

Edebe riayet ederek ayak bas meyhaneye
Padişahın mahremidir kapısındaki sâlikler

Aşk evinin eşiği yüksek; himmet et Hafız
Himmet etmeyeni aralarına almaz âşıklar.

Gazel 202

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Buved âyâ ki der-i meykedehâ bugşâyend?
Girih ez kâr-i furû beste-i mâ bugşâyend?

Eger ez behr-i dil-i zâhid-i hodbîn bestend
Dil kavî dâr ki ez behr-i Hodâ bugşâyend

Be safâ-yi dil-i rindân-i sabûhîzedegân
Bes der-i beste be miftâh-i duâ bugşâyend

Nâme-i ta'ziyet-i duhter-i rez benvîsîd
Tâ heme mugbeçegân zulf-i do tâ bugşâyend

Gîsû-yi çeng beborrîd be merg-i mey-i nâb
Tâ harîfân heme hûn ez mujehâ bugşâyend

Der-i meyhâne bebestend, Hodâyâ mepesend
Ki der-i hâne-i tezvîr u riyâ bugşâyend

Hâfiz in hırka ki dârî tu, bebînî ferdâ
Ki çi zunnâr zi zîreş be degâ bugşâyend

Acaba meyhanelerin kapısı açılacak mı?
Tıkanıp kalmış işimizin düğümü çözülecek mi?

Bencil zahidin gönlü için bu kapılar kapandıysa,
İçin rahat olsun, bunu Tanrı için açarlar.

Sabah şarabı içen rintlerin gönül safasıyla
Nice kapalı kapıyı dua anahtarıyla açarlar.

Üzümün kızının taziyet mektubunu yazın
Bütün meyhaneci çırakları kıvrım kıvrım zülüflerini açsınlar.

Saf şarap öldü; çengin saçlarını kesin
Meyhane arkadaşları kirpiklerinden kanlı gözyaşları saçsınlar.

Meyhane kapısını kapadılar. Tanrım, izin verme
İkiyüzlülük evinin kapısını açmasınlar.

Hafız, üstündeki şu hırkanın altından yarın hile ile
Görürsün, zünnar çıkarırlar.

Gazel 203

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Sâlhâ defter-i mâ der girov-i sahbâ bûd
Rovnak-i meykede ez ders u duâ-yi mâ bûd

Nîkî-i pîr-i mugân bîn ki çu mâ bedmestân
Herçi kerdîm be çeşm-i keremeş zîbâ bûd

Defter-i dâniş-i mâ cumle beşûîd be mey
Ki felek dîdem u der kasd-i dil-i dânâ bûd

Ez butân ân taleb er husn şinâsî ey dil
K'in taleb kesî goft ki der ilm-i nazar bînâ bûd

Dil çu pergâr be hersû deverânî mîkerd
V'enderan dâyire sergeşte-i pâbercâ bûd

Mutrib ez derd-i mahabbet amelî mîperdâht
Ki hekîmân-i cihân râ muje hûnpâlâ bûd

Mîşikuftem zi tarab zanki çu gul ber leb-i cûy
Ber serem sâye-i an serv-i sehîbâlâ bûd

Pîr-i gulreng-i men ender hak-i ezrakpûşân
Ruhsat-i hubs nedâd erne hikâyethâ bûd

Kalb-i endûde-i Hâfiz ber-i û harc neşud
K'in muâmil be heme ayb-i nihân bînâ bûd

Bizim defter yıllardır bâdeye rehin gitmişti.
Meyhane, bizim dersler, dualar sayesinde canlıydı.

Meyhanecinin iyiliğine bak;
içmesini bilmeyen biz kötü sarhoşlar ne yaparsak yapalım,
ona güzel görünüyordu.

Bilgi defterimizi mey ile yıkayın iyice.
Feleği gördüm; bilgili gönlümüze kastı vardı.

Gönül, güzellikten anlıyorsan, cazibe ara.
Çünkü bakış ilmini bilen kişi bulunmuştur bu talepte.

Gönlüm pergel gibi her yana dönüp duruyordu.
Yine de bu daire içinde, ayağını sağlam basan avare gibiydi.

Çalgıcı! Aşk derdiyle gazel okuyup çalarken
Dünya bilgelerinin kirpiklerinden kan damlıyordu.

Neş'emden gül gibi açıyordum adeta.
Su kenarındaki gül gibi
başımda o selvi boylunun gölgesi vardı.

Gülreng Pîrim,
izin vermedi mavi cübbeliler hakkında kötü konuşmama.
Yoksa onlar hakkında anlatılacak ne çok şey vardı.

Hafız'ın altınla kaplanmış kalbi, sevgilimin katında para etmedi.
Sarraf sevgilim bütün gizli kusurlarımı görüyordu.

Gazel 204

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Yâd bâd ânki nihânet nazarî bâ mâ bûd
Rakam-i mihr-i tu ber çihre-i mâ peydâ bûd

Yâd bâd anki çu çeşmet be itâbem mîkoşt
Mu'ciz-i îseviyet der leb-i şekkerhâ bûd

Yâd bâd anki sabûhî zede der meclis-i uns
Cuz men u yâr nebûdîm u Hodâ bâ mâ bûd

Yâd bâd anki ruhet şem'-i tarab mîefrûht
Vin dil-i sûhte pervâne-i nâpervâ bûd

Yâd bâd anki der an bezmgeh-i hulk u edeb
Anki û hande-i mestâne zedî, sahbâ bûd

Yâd bâd anki çu yâkût kadeh hande zedî
Der miyân-i men u la'l-i tu hikâyethâ bûd

Yâd bâd anki nigârem çu kemer berbestî
Der rikâbeş meh-i nov peyk-i cihânpeymâ bûd

Gizlice bize baktığın demler,
sevginin izlerinin yüzümüzde belli olduğu demler.
Ne demlerdi o demler!

Hani gözlerin öyle sert bakardı da beni öldürürdü.
Sonra şeker dudakların İsa mucizesi gösterirdi;
ne demlerdi o demler!

Dostluk meclisinde sabah şarabını içerdik;
ben vardım, yarim vardı.
Tanrı bizimleydi.
Ne demlerdi o demler!

Yüzün neş'e mumunu yakardı
pervasız pervane kesilirdi şu yanık gönlüm.
Ne demlerdi o demler!
İyi huy ile edep meclisinde
sarhoş sarhoş gülen bir bâde vardı.
Ne demlerdi o demler!

Kadeh yakut gibi gülerdi.
O zaman benimle senin lâl dudakların arasında
anlatılacak ne hikâyeler olurdu.
Ne demlerdi o demler!

Sevgilim kemerini bağlayıp gitmeye kalktı mı,
üzengisinin yanında giden hilâl,
dünyayı kateden ulak kesilirdi.
Ne demlerdi o demler!

Yâd bâd anki herâbâtnişîn bûdem u mest
Vançi der mescidem imrûz kemest, ancâ bûd

Yâd bâd anki bâ salâh-i şomâ mîşud râst
Nazm-i her govher-i nâsufte ki Hâfiz râ bûd

Meyhanede oturan sarhoş biriydim.
Bugün mesçitte eksikliğini hissettiğim şey vardı orada.
Ne demlerdi o demler!

Hafız'ın delinmemiş inci dizisi senin direktifinle düzelir,
sıraya girerdi.
Ne demlerdi o demler!

Gazel 205

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Tâ zi meyhâne vu mey nâm u nişân hâhed bûd
Ser-i mâ hâk-i reh-i pîr-i mugân hâhed bûd

Halka-i pîr-i mugân ez ezelem der gûş est
Ber hemânîm ki bûdîm u heman hâhed bûd

Ber ser-i turbet-i mâ çun gozerî, himmet hâh
Ki ziyâretgeh-i rindân-i cihân hâhed bûd

Boro ey zâhid-i hodbîn ki zi çeşm-i men u tu
Râz-i in perde nihân est u nihân hâhed bûd

Turk-i âşıkkuş-i men mest burûn reft imrûz
Tâ diger hûn-i ki ez dîde revân hâhed bûd

Çeşmem andem ki zi şovk-i tu nihed ser be lahd
Tâ dem-i subh-i kıyâmet nigerân hâhed bûd

Baht-i Hâfiz ger ezin gûne meded hâhed kerd
Zulf-i ma'şûka be dest-i digerân hâhed bûd

Meyhane ayakta kalıp mey anıldıkça
Başımız meyhane yolunun toprağı olacak

Pîrimugana kulluk halkam ezelden beri kulağımda
Eskiden neysek, oyuz; aynen kalacağız bundan sonra da

Himmet iste, uğrayacak olursan mezarımıza
Dünya rintlerinin ziyaretgâhı olacak zira

Kendini beğenmiş zahit! Git haydi!
Bu perdenin sırları
Gizli kalacak senin, benim gözümden.
Gizli kalacak bundan sonra da

Âşık öldüren sevgilim çıktı evinden. Bakalım
Kimin gözlerinden kanlı yaş akıtacak daha?

Seni arzulayarak mezara giren gözlerim
Kıyamet sabahına kadar açık kalacak, seni arayacak

Baht hep böyle yardımı sürdürürse Hafıza
Sevgilinin zülüfleri başkalarının elinde olacak!

Gazel 206

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Pîş ez înet bîş ez in endîşe-i uşşâk bûd
Mihrverzî-i tu bâ mâ şohre-i âfâk bûd

Yâd bâd an sohbet-i şebhâ ki bâ nûşînlebân
Bahs-i sırr-i aşk u zikr-i halka-i uşşâk bûd

Pîş ezin k'in sakf-i sebz u tâk-i mînâ ber keşend
Manzar-i çeşm-i merâ ebrû-yi cânân tâk bûd

Ez dem-i subh-i ezel tâ âhir-i şâm-i ebed
Dûstî yu mihr ber yek ahd u yek mîsâk bûd

Sâye-i ma'şûk eger uftâd ber âşık, çi şud?
Mâ be û muhtâc bûdîm, û be mâ muştâk bûd

Husn-i mehrûyân-i meclis gerçi dil mîbord u dîn
Bahs-i mâ der lutf-i tab' u hûbî-i ahlâk bûd

Ber der-i şâhem gedâî nukteî der kâr kerd
Goft ber her hân ki benşestem, Hodâ rezzâk bûd

Rişte-i tesbîh eger bugsist, ma'zûrem bedâr
Destem ender dâmen-i sâkî-i sîmînsâk bûd

Der şeb-i kadr er sabûhî kerde'em, aybem mekun
Serhoş âmed yâr u câmî ber kinâr-i tâk bûd

Şi'r-i Hâfiz der zemân-i âdem ender bâg-i huld
Defter-i nesrîn u gul râ zînet-i ovrâk bûd

Âşıkları daha çok düşünürdün bundan önce
Bize gösterdiğin sevgi destan olmuştu dillere

Hey gidi hey! Aşkın sırrından, âşıklar halkasının zikrinden
Söz ederdik geceleri tatlı dudaklı dilberlerle

Gözümün önündeki kemer, sevgilinin kaşıydı
Bu yeşil tavan, mine rengi gökyüzü çatılmadan önce

Ezel sabahından sonsuzluk akşamının sonuna kadar
Dostluk ile sevgi kuruluydu bir ahit, bir söz üzerinde

Ne olmuş, âşığın üstüne maşuğun gölgesi düşmüşse?
Biz ona muhtaçtık, müştaktı o bize

Meclisteki ay yüzlü dilberlerin güzelliği
alıp götürürdü gönlümüzü, dinimizi ama
İyi huyluluk, yumuşak tabiat
sohbetlerimizin konusu olurdu yine de

Yoksul biri ince mânâlı bir söz etti şahın meclisinde
Rızkımı veren Tanrıydı, hangi sofraya oturdum ise

Mazur gör beni, tespihin ipi koptu ise
Elim duruyordu gümüş baldırlı sâkinin eteğinde

Ayıplama beni; Kadir gecesi sabah şarabı içtimse
Sevgili sarhoş gelmişti;
bir kadeh duruyordu raf berisinde

Nesrin ile gül defterinin yapraklarını Hafız'ın şiirleri süslüyordu
Daha Âdem zamanından beni Cennet bahçesinde.

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Yâd bâd anki ser-i kûy-i tuem menzil bûd
Dîde râ rûşenî ez hâk-i deret hâsil bûd

Râst çun sûsen u gul ez eser-i sohbet-i pâk
Ber zebân bûd merâ ançi turâ der dil bûd

Dil çu ez pîr-i hired nakl-i meânî mîkerd
Aşk mîgoft beşerh ançi berû muşkil bûd

Âh ez an covr u tetâvul ki derin dâmgeh est
Âh ez an sûz u niyâzî ki deran mahfil bûd

Der dilem bûd ki bîdûst nebâşem hergiz
Çi tevan kerd ki sa'y-i men u dil bâtil bûd

Dûş ber yâd-i harîfân be herâbât şodem
Hom-i mey dîdem hûn der dil u pâ der gil bûd

Bes begeştem ki beporsem sebeb-i derd-i firâk
Muftî-i akl derin mes'ele lâya'kil bûd

Râstî hâtem-i fîrûze-i bûishâkî
Hoş dirahşîd velî dovlet-i musta'cil bûd

Dîdî an kahkaha-i kebk-i hurâmân Hâfiz
Ki zi serpençe-i şâhîn-i kazâ gâfil bûd

Senin sokağını konak edinmiştim kendime.
Gözüm kapının toprağı ile aydınlanıyordu.
Hey gidi günler hey!

Tertemiz sohbetimiz sayesinde süsen ile gül ayaktaydı.
Senin gönlünden geçenler benim dilimdeydi.

Gönül, akıl pîrinden mânâlar nakleder,
Anlamadığı yerleri aşk şerhederdi.

Aman aman, bu tuzakta ne cevir ne sitem var!
Aman aman, o mecliste ne yanıp yakılmalar var!

Gönlümde hep dostsuz kalmama düşüncesi vardı.
Elden ne gelir?
Benim de, gönlümün de çabası boşunaymış!

Dün gece dostların hatırı için meyhaneye gittim.
Bir küp gördüm,
içi kan dolu,
ayağı çamura saplanmış.

Ayrılık derdinin sebebini sormak için çok dolandım.
Akıl müftüsü bile bu meselede akıl yürütemiyordu.

Sahi, Ebû İshak'ın fîruze yüzüğü ne güzel parlıyordu!
Bu devlet de hızla gelip geçiciymiş ama.

Hafız, o salına salına yürüyen kekliğin kahkahasını duydun ya;
Ne yazık ki kader şahininin pençesinden habersizdi!

Gazel 208

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Hastegân râ çu taleb bâşed u kuvvet nebuved
Ger tu bîdâd kunî, şart-i muruvvet nebuved

Mâ cefâ ez tu nedîdîm u tu hod nepesendî
Ançi der mezheb-i erbâb-i tarîkat nebuved

Hîre an dîde ki âbeş nebered girye-i aşk
Tîre an dil ki derû şem'-i mahabbet nebuved

Dovlet ez morg-i humâyûn taleb u sâye-i û
Zanki bâ zâg u zagan şehper-i dovlet nebuved

Ger meded hâstem ez pîr-i mugân, ayb mekun
Şeyh-i mâ goft ki der sovme'e himmet nebuved

Çun tehâret nebuved, Ka'be vu buthâne yekîst
Nebuved hayr der an hâne ki ismet nebuved

Hâfizâ ilm u edeb verz ki der meclis-i şâh
Her kirâ nîst edeb, lâyik-i sohbet nebuved

Gönlü yaralı âşıkların seni ister;
anlatacak halleri yok ama
Zulmedersen sen; sığar mı mürüvvetlik şartına?

Biz cefa görmedik senden.
Sen de uygun görmezsin zaten
Tarikat erbabına meşrebinde olmayan şeyi.

Aşk ağlayışları ağlatmazsa gözü, bakar kuru kuru
Kararmıştır o gönül, içinde yanmıyorsa sevgi mumu

Devlet kuşundan, gölgesinden iste devleti
Kuzgun ile çaylakta devlet kuşu kanadı olur mu?

Meyhaneciden yardım istedimse, ayıplama beni
Şeyhimiz "İbadethanede himmet bulunmaz" dedi.

Temizlik olmayınca Kâbe de puthane de birdir
Namus temizliği olmayan evde hayır olur mu?

Hafız! İlim, edep öğren.
Edepten mahrum olanlar
Şah meclisinde sohbete lâyık olur mu?

Gazel 209

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Katl-i in haste be şemşîr-i tu takdîr nebûd
Verne hîç ez dil-i bîrahm-i tu taksîr nebûd

Men-i dîvâne çu zulf-i tu rehâ mîkerdem
Hîç lâyıkterem ez halka-i zencîr nebûd

Yârab in âyine-i husn çi covher dâred
Ki derû âh-i merâ kuvvet-i te'sîr nebûd?

Ser zi hasret be der-i meykedehâ ber gerdem
Çun şinâsâ-yi tu der sovme'e yek pîr nebûd

Nâzenînter zi kadet der çemen-i nâz nerust
Hoşter ez nakş-i tu der âlem-i tasvîr nebûd

Tâ meger hemçu sabâ bâz be kûy-i tu resem
Hâsilem dûş becuz nâle-i şebgîr nebûd

An keşîdem zi tu ey âteş-i hicrân ki çu şem'
Cuz fenâ-yi hodem ez dest-i tu tedbîr nebûd

Âyetî bûd ezâb enduh-i Hâfiz bîtu
Ki ber-i hîçkeseş hâcet-i tefsîr nebûd

Kılıcınla bu gönlü yaralı âşığın öldürülmesi kader değildi
Yoksa, merhametsiz gönlünün hiç kusuru yoktu

Ben deliye bak! Tutunduğum zülüflerini bırakıyordum
Benim için zincir halkasından daha uygunu yoktu

Tanrım, bu güzellik aynasında nasıl bir cevher var?
Yanık ah çekişlerimde ona tesir edecek güç yoktu

Hasretle meyhaneleri dolaşırım kapı kapı
Çünkü tekkelerde seni tanıyan bir pîr bile yoktu

Naz çimenliğinde senden narin bir şey boy atmadı
Görsel âlemde senden hoş bir güzellik nakşı yoktu

Belki seher yeli gibi sokağına ulaşırım dedim ama
Dün gece sabaha kadar süren iniltilerden başka şeyim yoktu

Ey ayrılık ateşi! Çok çektim senin elinden
Mum gibi eriyip yok olmaktan başka çarem yoktu

Hafız'ın sen yokken çektiği azap bir âyetti
Kimsede bu âyeti yorumlama haceti yoktu.

Gazel 210

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Dûş der halka-i mâ kısse-i gîsû-yi tu bûd
Tâ dil-i şeb sohen ez silsile-i mûy-i tu bûd

Dil ki ez nâvek-i mujgân-i tu der hûn mîgeşt
Bâz muştâk-i kemânhâne-i ebrû-yi tu bûd

Hem afallâh sabâ kez tu peyâmî mîdâd
Verne der kes neresîdîm ki ez kûy-i tu bûd

Âlem ez şûr u şerr-i aşk haber hîç nedâşt
Fitne'engîz-i cihân gamze-i câdû-yi tu bûd

Men-i sergeşte hem ez ehl-i selâmet bûdem
Dâm-i râhem şiken-i turre-i hindû-yi tu bûd

Beguşâ bend-i kabâ tâ beguşâyed dil-i men
Ki guşâdî ki merâ bûd, zi pehlû-yi tu bûd

Be vefâ-yi tu ki ber turbet-i Hâfiz beguzer
Kez cihân mîşud u der ârizû-yi rûy-i tu bûd

Dün gece meclisimizin gündemi senin saçlarındı.
Gece yarılarına kadar saçlarının zincirlerinden söz ediliyordu.

Kirpik oklarınla kan revan içinde kalan gönlüm
Yine keman kaşlarını arzuluyordu.

Allah selamet versin, seher yeli bir haber getirdi bize.
Yoksa rastlamadık onun sokağından kimseye.

Âlem aşkın şerrinden, kargaşasından habersizken
Dünyaya fitne salan, senin büyüleyici gamzelerindi.

Ben avare âşık, başı dinç olanlar arasındaydım ama,
Yolumun üstündeki tuzak, siyah kıvrım kıvrım kâküllerindi.

Üstündeki kaftanın kuşağını çöz ki
Gözüm gönlün açılsın yanını belini görünce.

Vefalılığın aşkına Hafız'ın kabrine de bir uğra.
Dünyadan göçerken hâlâ seni arzuluyordu.

Gazel 211

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Dûş mîâmed u ruhsâre ber efrûhte bûd
Tâ kocâ bâz dil-i gamzedeî sûhte bûd

Resm-i âşıkkuşî yu şîve-i şehrâşûbî
Câmeî bûd ki ber kâmet-i û dûhte bûd

Cân-i uşşâk sipend-i ruh-i hod mîdânist
V'âteş-i çihre bedin kâr ber efrûhte bûd

Gerçi mîgoft ki zâret bekuşem, mîdîdem
Ki nihâneş nazarî bâ men-i dilsûhte bûd

Kufr-i zulfeş reh-i dîn mîzed u an sengîndil
Der peyeş meş'alî ez çihre ber efrûhte bûd

Dil besî hûn be kef âverd velî dîde berîht
Allah Allah ki telef kerd u ki endûhte bûd

Yâr mefrûş be dunyâ ki besî sûd nekerd
Anki Yûsuf be zer-i nâsere befrûhte bûd

Goft u hoş goft boro hırka besûzân Hâfiz
Yârab in kalbşinâsî zi ki âmûhte bûd

Dün gece gelirken yanakları pırıl pırıl parlıyordu.
Bakalım yine nerede gamlı bir âşık yakmıştı?

Aşık öldürme âdeti, şehri birbirine düşürme tarzı
Adeta onun için biçilmiş kaftandı.

Aşıkların canını, yüzündeki üzerliği andıran ben gibi görüyordu.
Yüzündeki ateşi bunun için yakmıştı.

"Seni inlete inlete öldürürüm!" diyordu ama görüyordun
Ben gönlü yanık aşığına gizli gizli bakıyordu.

Zülüflerindeki o kâfirlik, din yolunu vuruyor,
O taş yüreklinin yüzündeki meşale, ardını da aydınlatıyordu.

Gönlüm kan ağladı, avucunda biriktirdi; gözüm aldı, yere döktü.
Allah Allah, ne iştir bu? Kim biriktirdi, kim heder etti?

Sevgilini dünyalara değişme. Zira
Yusuf'u saf altına satan kâr etmiş sayılmaz o kadar da.

Dedi, hem de ne güzel dedi: Hafız, git hırkanı yak.
Allahım, kimden öğrenmiş böyle kalpten anlamayı?

Gazel 212

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Yek do câmem dî sehergeh ittifâk uftâde bûd
Vez leb-i sâkî şerâbem der mezâk uftâde bûd

Ez ser-i mestî diger bâ şâhid-i ahd-i şebâb
Ric'atî mîhâstem lîken talâk uftâde bûd

Der makâmât-i tarîkat herkocâ kerdîm seyr
Âfiyet râ bâ nazarbâzî firâk uftâde bûd

Sâkiyâ câm-i demâdem dih ki der seyr-i tarîk
Herki âşikveş neyâmed der nifâk uftâde bûd

Ey muabbir mujdeîfermâ ki dûşem âfitâb
Der şekerhâb-i sabûhî hem visâk uftâde bûd

Nakş mîbestem ki gîrem gûşeî zan çeşm-i mest
Tâkat u sabr ez ham-i ebrûş tâk uftâde bûd

Ger nekerdî nusret-i dîn Şâh Yahyâ ez kerem
Kâr-i mulk u dîn zi nazm u iltisâk uftâde bûd

Hâfiz an sâat ki in nazm-i perîşân mînivişt
Tâyir-i fikreş be dâm-i iştiyâk uftâde bûd

Dün sabah bir iki kadeh atmıştım.
Sâkinin dudağından içtiğim şarabın tadı damağımda kalmıştı.

Çakırkeyifken gençlik zamanımın dilberine dönmek istedim;
Ne yazık ki araya ayrılık girmişti!

Tarikat makamlarından hangisine seyr ü sefer ettikse,
Sağlığımızla güzele bakıcılık âdetimiz arasına ayrılık girmişti.

Saki, durmadan kadeh ver bana. Bu yolda giderken
Kim bir âşık gibi geldiyse, nifağa düşmüştü.

Rüya yorumcusu, bana müjdeli bir şey söyle.
Çünkü sabah şekerlemesi yaparken rüyamda güneşime kavuşmuştum.

Şu sarhoş gözler yüzünden bir köşeye çekileyim bari diyordum, ama
Kaşının kıvrımı yok mu; bende takat, sabır bırakmamıştı.

Dinin zaferi Şah Yahya kerem etmese,
Mülk ile din işlerinde tertip düzen kalmazdı.

Hafız bu dağınık şiiri yazarken,
Fikrinin kuşu arzu tuzağına yakalanmıştı.

Gazel 213

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Govher-i mahzen-i esrâr hemânest ki bûd
Hokka-i mihr bedan muhr u nişân est ki bûd

Âşıkân zumre-i erbâb-i emânet bâşend
Lâcerem çeşm-i guherbâr hemân est ki bûd

Ez sabâ pors ki mâ râ heme şeb tâ dem-i subh
Bûy-i zulf-i tu heman mûnis-i cân est ki bûd

Tâlib-i la'l u guher nîst vegerne horşîd
Hemçunân der amel-i ma'den u kân est ki bûd

Kuşte-i gamze-i hod râ be ziyâret der yâb
Zanki bîçâre heman dilnigerân est ki bûd

Reng-i hûn-i dil-i mâ râ ki nihân mîdârî
Hemçunan der leb-i la'l-i tu iyân est ki bûd

Zulf-i hindû-yi tu goftem ki diger reh nezened
Sâlhâ reft u bedan sîret u sân est ki bûd

Hâfizâ bâz numâ kısse-i hûnâbe-i çeşm
Ki berin çeşme heman âb revânest ki bûd

Sırlar mahzeninin incisi eskiden olduğu gibi duruyor.
Sevgi hokkasında, eski mühür, eski işaret var.

Âşıklar emanet nedir bilenler zümresindendir.
İnci yağdıran gözlerim yine eskisi gibi inci döküyor.
Bunda kuşku yok.

Seher yeline sor; gece boyunca, sabahlara kadar
Bize zülüflerinin kokusu can yoldaşlığı ediyor.

Lâl ve inci tâlibi yok. Yoksa, güneş eskiden olduğu gibi
Madenlerde kıymetli taş yapmaya devam ediyor.

Gamzeli bakışlarınla öldürdüğün aşığının mezarına uğra.
Çünkü zavallı eskiden olduğu gibi öyle merakla seni gözlüyor.

Gönlümüzden akan kanın rengini gizlemeye çalışıyorsun, ama
Bu renk lâl dudaklarında açıkça görünüyor.

"Artık simsiyah saçların yolumu kesmesin" dedim ama
Boşuna! Yıllardır bildiğini okuyor.

Hafız, gözünden akan kanlı yaşların hikayesini anlat bir daha.
Bu çeşmeden akan su yine eskisi gibi akmaya devam ediyor.

Gazel 214

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Dîdem be hâb-i hoş ki be destem piyâle bûd
Ta'bîr reft u kâr be dovlet hevâle bûd

Çil sâl renc u gusse keşîdîm u âkibet
Tedbîr-i mâ be dest-i şerâb-i do sâle bûd

An nâfe-i murâd ki mîhâstem zi baht
Der çîn-i zulf-i an but-i muşkîn kulâle bûd

Ez dest borde bûd humâr-i gamem seher
Dovlet musâid âmed u mey der piyâle bûd

Ber âsitân-i meykede hûn mîhorem mudâm
Rûzî-i mâ zi hân-i kader in nevâle bûd

Herkû nekâşt mihr u zi hûbî gulî neçîd
Der rehguzâr-i bâd nigehbân-i lâle bûd

Ber tarf-i gulşenem guzer uftâd vakt-i subh
Andem ki kâr-i morg-i seher âh u nâle bûd

Dîdîm şi'r-i dilkeş-i Hâfiz be medh-i şâh
Yek beyt ezin kasîde bih ez sad risâle bûd

An şâh-i tondhamle ki horşîd-i şîrgîr
Pîşeş be rûz-i ma'reke kemter gazâle bûd

Güzel bir rüya gördüm. Elimde kadeh vardı.
Rüyam yorumlandı; devlete erişmek çıktı.

Kırk yıl azap çektik, üzüldük.
Sonunda çare, iki yıllık şarap çıktı.

Bahtımdan istediğim murat nâfesi
Mis perçemli dilberin zülüf kıvrımlarında çıktı.

Seher vakti gam mahmurluğu beni benden almıştı.
Devlet uygun geldi, kadehimde mey çıktı.

Meyhane eşiğinde kan içer dururum hep.
Kader sofrasındaki rızkımız bu azık çıktı.

Sevgi ekmeyip güzellik gülü dermeyene
Rüzgârın yolunda lâle bekçiliği çıktı.

Seher bülbülü âh edip inlerken
Sabah vakti yolum gülbahçesine çıktı.

Hafız'ın Şahı metheden cazibeli şiirini gördük.
Kasidenin bir beyti bin risaleden üstün çıktı.

Arslan yakalayan güneş, savaş günü gelip çatınca
Hızla saldıran şahın karşısında ceylandan daha zayıf çıktı.

Gazel 215

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Be kûy-i meykede yârab seher çi meşgale bûd
Ki cûş-i şâhid u sâki yu şem' u meş'ale bûd

Hadîs-i aşk ki ez harf u savt mustagnîst
Be nâle-i def u ney der hurûş u velvele bûd

Mebâhisî ki der an meclis-i cunûn mîreft
Verâ-yi medrese vu kâl u kîl-i mes'ele bûd

Dil ez kirişme-i sâkî be şukr bûd velî
Zi nâmusâidî-i bahteş endekî gile bûd

Kıyâs kerdem u an çeşm-i câduvâne-i mest
Hezâr sâhir-i çun Sâmirîş der gele bûd

Begoftemeş: Be lebem bûseî hevâlet kun
Be hande goft: Kiyest bâ men in muâmele bûd?

Zi ahterem nazarî sa'd der rehest ki dûş
Miyân-i mâh u ruh-i yâr-i men mukâbele bûd

Dehân-i yâr ki dermân-i derd-i Hâfiz dâşt
Figân ki vakt-i muruvvet çi teng hovsele bûd!

Tanrım, seher vakti meyhane sokağındaki hengâme neydi!
Dilber ile sâkinin, mum ile meşalenin coşkusu neydi!

Yazıyla, sözle anlatılmayacak aşk konusu
Def ile neyin iniltisi eklenince coşkuya, velveleye dönüştü.

O çılgınlık meclisinde ele alınan konular
Medresenin de, tartışmaların da ötesindeydi.

Sâkinin göz kırpmalarından gönül şükran duyuyor,
Ama bahtı yâr olmadığı için biraz sitem ediyordu.

Bir kıyasta bulundum. O büyüleyici sarhoş gözün sürüsünde
Sâmirî gibi bin göz boyayıcı vardı.

Dedim ki: "Dudağıma bir öpücük gönder."
Güldü "Kimmiş benimle alışverişe kalkışan?" dedi.

Bahtımın yıldızı kutlu ışıklarını gönderdi.
Bu yüzden dün gece ay ile sevgilimin yüzü arasında
karşılıklı ışık alışverişi vardı.

Hafız'ın derdinin dermanı sevgilinin ağzıydı.
Ama mürüvet vakti geldi mi ne kadar hevessiz oluyordu!

Gazel 216

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

An yâr kezû hâne-i mâ cây-i perî bûd
Ser tâ kademeş çun perî ez ayb berî bûd

Dil goft furûkeş kunem in şehr be bûyeş
Bîçâre nedânist ki yâreş seferî bûd

Tenhâ ne zi râz-i dil-i men perde ber uftâd
Tâ bûd felek, şîve-i û perdederî bûd

Manzûr-i hiredmend-i men an mâh ki û râ
Bâ husn-i edeb şîve-i sâhibnazarî bûd

Ez çeng-i meneş ahter-i bedmihr be der bord
Ârî çi konem? Dovlet-i dovr-i kamerî bûd

Ozrî benih ey dil ki tu dervîşî yu û râ
Der memleket-i husn ser-i tâcverî bûd

Ovkât-i hoş an bûd ki bâ dûst be ser reft
Bâkî heme bîhâsilî yu bîhaberî bûd

Hoş bûd leb-i âb u gul u sebze vu nesrîn
Efsûs ki an genc-i revân rehgozerî bûd

Hod râ bekuş ey bulbul ezin reşk ki gul râ
Bâ bâd-i sabâ vakt-i seher cilvegerî bûd

Her genc-i seâdet ki Hodâ dâd be Hâfiz
Ez yumn-i duâ-yi şeb u vird-i seherî bûd

Sayesinde evimizin peri konağına döndüğü sevgili
Tıpkı periler gibi baştan ayağa kusursuzdu.

Gönlüm onun kalmasını umdu,
"Bu şehre yerleşeyim" dedi.
Biçare gönül, sevgilinin yolcu olduğunu bilemedi.

Sadece benim gönlümdeki sırlar ifşa olmadı.
Oldum olası sır ifşa etmektir feleğin işi.

Şu ay yüzlü olan, benim akıllı sevgilimdir.
Edep güzelliğiyle görüş sahiplerinin tarzına sahiptir.

Sevgisiz felek onu elimden kaptı.
Ne yapayım, elimden bir şey gelmez.
Devir Kamerî Devirdi.

Gönül, mazur gör. Sen alt tarafı yoksul birisin.
Oysa onun güzellik ülkesinin tacında gözü var.

Güzel vakitler, sevgilimle birlikte geçirdiklerimdi.
Gerisi bir sürü saçmalık, bir dolu bilinçsizlikti.

Su kenarı, gül, yeşillik, nesrin ne hoş şeylerdi!
Ne yazık ki o ayaklı hazine gelip geçen bir yolcu idi!

Bülbül, kıskançlıktan çatla, öldür kendini.
Gül seher vakti seher yeliyle cilveleşirdi.

Tanrı Hafız'a hangi saadet hazinesini verdiyse,
Gece boyu süren duaların,
seher vakti mırıldanışlarının hatırına verdi.

Gazel 217

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Muselmânân merâ vaktî dilî bûd
Ki bâ vey goftemî ger muşkilî bûd

Be girdâbî çu mîuftâdem ez gam
Be tedbîreş umîd-i sâhilî bûd

Dilî hemderd u yârî maslahatbîn
Ki istizhâr-i her ehl-i dilî bûd

Zi men zâyi' şud ender kûy-i cânân
Çi dâmengîr yârab menzilî bûd

Huner bîayb-i hirmân nîst lîken
Zi men mahrûmter kiy sâilî bûd

Berin cân-i perîşân rahmet ârîd
Ki vaktî kârdânî kâmilî bûd

Merâ tâ aşk ta'lîm-i sohen kerd
Hadîsem nukte-i her mahfilî bûd

Megû dîger ki Hâfiz nuktedân est
Ki mâ dîdîm u muhkem câhilî bûd

Müslümanlar, bir zamanlar bir gönlüm vardı.
Bir sorunum oldu mu, ona açılırdım.

Üzüntü girdabına düşecek olsam,
Düşündüğü çare ile sahile çıkma umudu belirirdi.

Dert ortağı bir gönül, yol iz bilen bir arkadaştı.
Halden anlayanların dayanağıydı.

Sevgilinin sokağında yitirdim gönlümü.
Allahım orası nasıl sımsıkı tutunulan bir yermiş!

Mahrumiyet kusuru olmayan hüner yoktur, ama
Benden daha mahrum bir aşk dilencisi olabilir mi?

Şu perişan canıma merhamet edin.
Bir zamanlar o da işbilir, olgun biriydi.

Aşkın bana söz öğretmesinden beri
Dediklerim her mecliste konuşulurdu.

Hafız ince mânâlı sözler eden biridir deme artık.
Onu da gördük; zırcahilin biriydi!

Gazel 218

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Der ezel herkû be feyz-i dovlet erzânî buved
Tâ ebed câm-i murâdeş hemdem-i cânî buved

Men heman sâet ki ez mey hâstem şud tovbekâr
Goftem in şâh er dehed bârî, peşîmânî buved

Hod giriftem k'efkenem seccâde çun sûsen be dûş
Hemçu gul ber hirka reng-i mey muselmânî buved

Bîçerâg-i câm der halvet nemîyârem nişest
Zanki konc-i ehl-i dil bâyed ki nûrânî buved

Himmet-i âlî taleb câm-i murassa' gû mebâş
Rind râ âb-i ineb yâkût-i rummânî buved

Gerçi bîsâmân numâyed kâr-i mâ, sehleş mebîn
K'enderin kişver gedâî reşk-i sultânî buved

Nîknâmî hâhî, ey dil, bâ bedân sohbet medâr
Hodpesendî, cân-i men, burhân-i nâdânî buved

Meclis-i uns u behâr u bahs-i şi'r ender miyân
Nesteden câm-i mey ez cânân girancânî buved

Dî azîzî goft Hâfiz mîhored pinhân şerâb
Ey azîz-i men, ne ayb an bih ki pinhânî buved

Kim ezelde lâyık görülürse devlet feyzine
Sonsuza kadar can yoldaşı olur murat kadehi ona

Dedim ki şaraba tövbe etmek istediğimde
Ya bu dal pişmanlık meyvası verirse!

Diyelim ki süsen gibi seccadeyi attım omuzuma
Gül gibi hırkamın üstünde şarap rengi;
bağdaşır mı müslümanlıkla?

Kadeh parıltısı olmadan kalamıyorum halvette
Bol ışıklı olmalı gönül ehli olanların oturduğu köşe

Yüksek himmet iste;
mücevher kakmalı kadeh olmayıversin
Üzüm suyu koyu kırmızı yakut görünürse rintlere

İşimiz tertip düzenden uzak görünüyor sana;
bunu hafife alma
Bu ülkede kıskanılır sultanlar tarafından bile

Gönül! İyi ad istiyorsan, düşüp kalkma kötülerle
Canım benim;
kendini beğenmişlik cahilliğe olur gösterge

Dostluk meclisi, bahar, ortada şiir bahsi
Bunlar varken sâkiden mey kadehi almamak hödüklük değil de ne?

Dün sevdiğim bir dost dedi: Hafız gizli gizli şarap içiyor!
Azizim; ayıbın gizli kalması iyi değil de peki ne?

Gazel 219

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Kunûn ki der çemen âmed gul ez adem be vucûd
Benefşe der kadem-i û nihâd ser be sucûd

Benûş câm-i sabûhî be nâle-i def u çeng
Bebûs gabgab-i sâkî be nagme-i ney u ûd

Be dovr-i gul menişîn bîşerâb u şâhid u çeng
Ki hemçu rûz-i bekâ hefteî buved ma'dûd

Şud ez hurûc-i reyâhîn çu âsumân rûşen
Zemîn be ahter-i meymûn u tâli'-i mes'ûd

Zi dest-i şâhid-i nâzuk'izâr-i îsîdem
Şerâb nûş u rehâ kun hadîs-i Âd u Semûd

Cihân çu huld-i berîn şud be dovr-i sûsen u gul
Velî çi sûd ki der vey ne mumkin est hulûd

Çu gul sevâr şeved ber hevâ Suleymânvâr
Seher ki morg der âyed be nagme-i Dâvud

Be bâg tâze kun âyîn-i dîn-i Zertuştî
Kunûn ki lâle ber efrûht âteş-i Nemrûd

Behâh câm-i sabûhî be yâd-i âsaf-i ahd
Vezîr-i mulk-i suleymân imâd-i dîn Mahmûd

Buved ki meclis-i Hâfiz be yumn-i terbiyeteş
Herançi mîtalebed, cumle bâşedeş mevcûd

Şimdi gül çimenlikte geldi yokluktan varlık âlemine
Menekşe onun ayağına kapanıp vardı secdeye

Sabah şarabını iç def, çeng iniltisiyle
Sâkinin gıdısını öp ney, ud ezgileriyle

Gül zamanı şarapsız, dilbersiz, çengsiz oturma
Sonsuz gibi görünen bu günler sayılıdır; sürer bir hafta

Kutlu yıldızlar, mesut talih sayesinde
Reyhanların çıkmasıyla birlikte
Yeryüzü döndü aydınlık gökyüzüne.

İsa nefesli, narin yanaklı dilberin elinden şarap iç
Âd, Semûd kavimlerinin meselesini bırak bir yana
Sırası mı şimdi?

Süsen ile gül zamanı dünya döndü yeryüzü cennetine
Ne yazık ki kalıcılık yok onda!

Gül Süleyman gibi rüzgâra binince
Bülbül seher vakti ötmeye başlayınca davudî sesiyle

Şimdi lale Nemrut ateşini yaktığına göre
Bağda Zerdüşt âyinini yinele

Devrin Âsafı, Süleyman mülkünün veziri, dinin direği
Mahmud'un hatırına sabah şarabı ile dolu kadeh iste

Bakarsın, onun terbiyesinin uğuru sayesinde
İstenilen her şey bulunur Hafız'ın meclisinde.

Gazel 220

Vezin: Meûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Ez dîde hûn-i dil heme ber rûy-i mâ reved
Ber rûy-i mâ zi dîde, çi gûyem, çihâ reved

Mâ der derûn-i sîne hevâî nihufteîm
Ber bâd eger reved dil-i mâ zan hevâ reved

Horşîd-i hâverî koned ez reşk câme çâk
Ger mâh-i mihrperver-i men der kabâ reved

Ber hâk-i râh-i yâr nihâdîm rûy-i hîş
Ber rûy-i mâ revâst eger âşinâ reved

Seylest âb-i dîde vu herkes ki bugzered
Ger hod dileş zi seng buved, hem zi câ reved

Mâ râ be âb-i dîde şeb u rûz mâcerâst
Zan rehguzer ki ber ser-i kûyeş çerâ reved

Hâfiz be kûy-i meykede dâyim be sidk-i dil
Çun sûfiyân-i sovme'edâr ez safâ reved

Gönül kanımız gözlerimizden yüzümüze akar durur.
Daha ne diyeyim, gözlerimizden yüzümüze neler gider durur!

Göğsümüzde bir hava saklar dururuz.
Gönlümüz havaya giderse, o havadan gider ancak.

Sevgi dolu, ay yüzlü yârim kaftanını giydi mi
Kıskançlıktan doğu güneşi üstünü başını paralar.

Yârin geçtiği yolun toprağına koyduk yüzümüzü.
O âşina sevgili yüzümüze basıp geçse, münasiptir.

Göz yaşımız sel oldu. Geçerken halimizi görenler
Taş kalpli olsa, yürekleri sızlar.

Sel olup sevgilinin sokağına gider diye
Gece gündüz didişir dururuz göz yaşlarımızla.

Hafız tıpkı tekke sofuları gibi sadakatle,
Şen şakrak meyhane sokağına gider durur.

Gazel 221

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Çu dest ber ser-i zulfeş zenem, be tâb reved
Ver âştî talebem, bâ ser-i itâb reved

Çu mâh-i nov reh-i bîçâregân-i nezzâre
Zened be gûşe-i ebrû ve der nikâb reved

Şeb-i şerâb harâbem koned be bîdârî
Veger be rûz şikâyet konem, be hâb reved

Tarîk-i aşk por âşûb u fitne est ey dil
Beyufted anki derin râh bâ şitâb reved

Gedâî-yi der-i cânân be saltanat mefurûş
Kesî zi sâye-i in der be âfitâb reved?

Sevâdnâme-i mûy-i siyâh çun tey şud
Beyâz kem neşeved ger sad intihâb reved

Hubâb râ çu futed bâd-i nahvet ender ser
Kulâhdâriyeş ender ser-i şerâb reved

Hicâb-i râh tuî Hâfiz, ez miyân berhîz
Hoşâ kesî ki derin râh bîhicâb reved

Zülüflerinin ucuna dokunsam, bana kızar.
Barış istesem, azarlamaya kalkar.

Kendisini seyreden zavallı âşıkların yolunu yeni ay gibi
Kaşlarının ucunu hançer yapar keser; sonra örtü altına girer.

Şarap gecesi uyanık bırakır beni, harap eder.
Gündüz şikayet edecek olsam, uykuya dalar.

Aşk yolu kargaşayla, fitneyle dolu, gönül.
Bu yolda koşmaya kalkan, düşüverir.

Sevgilinin kapısındaki dilenciliği saltanat uğruna satarım deme.
Böyle biri gölgeden ayrılıp güneşe çıkacak; olacak şey mi?

Siyah saçların müsveddesi okundu. Saçlar kırlaştı.
Yüz defa seçip koparsan, beyazlar azalmayacak yine.

Kabarcık şişinmeye kalkışırsa,
Şarap uğrunda tacından tahtından olur.

Hafız kendi yolunun engeli sensin yine.
Kalk orta yerden.
Nu metlu bu yolda engele rastlamadan giden kişiye!

Gazel 222

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Ez ser-i kûy-i tu herki be melâlet bereved
Nereved kâreş u âhir be hicâlet bereved

Kârvânî ki buved bedreke'eş hifz-i Hodâ
Be tecemmul benişîned, be celâlet bereved

Sâlik ez nûr-i hidâyet bebered rah be dûst
Ki be câî neresed ger be zelâlet bereved

Kâm-i hod âhir-i omr ez mey u ma'şûk begîr
Heyf ovkât ki yekser be betâlet bereved!

Ey delîl-i dil-i gomgeşte, Hodâ râ mededî!
Ki garîb er nebered reh, be delâlet bereved

Hukm-i mestûrî yu mestî heme ber hâtimet est
Kes nedânist ki âhir be çi hâlet bereved

Hâfiz ez çeşme-i hikmet be kef âver câmî
Bû ki ez lovh-i dilet nakş-i cehâlet bereved

Senin yanından usanç ile ayrılanın işleri rast gitmez;
Sonunda utanç içinde gider.

Tanrı'nın koruyuculuğu gölgesinde yola çıkan kervan
Görkemle geri gelir konar; ululukla kalkar gider.

Hidâyet nûru sayesinde Tanrı yolunun yolcusu ilerler.
Yoldan çıkacak olursa, bir yere nasıl gider?

Ömrünün sonunda mey ile maşuktan nasibini almaya bak.
O vakitlere çok yazık! Durgunluk içinde geçer gider.

Ey yolunu kaybetmiş gönlümün kılavuzu; Allah aşkına yardım et.
Yol iz bilmeyen yolcu bir yere varamazsa, kılavuzla gideceği yere gider.

Ayıklığın, sarhoşluğun hükmü son nefeste belli olur.
Yolun sonuna gelen herkes, ne halde gideceğini bilemez.

Hafız, bilgelik pınarından doldurulmuş bir kadeh al eline.
Bakarsın, gönül levhandaki cehalet izleri silinir gider.

Gazel 223

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Hergizem nakş-i tu ez lovh-i dil u cân nereved
Hergiz ez yâd-i men an serv-i hurâmân nereved

Ez dimâg-i men-i sergeşte hiyâl-i dehenet
Be cefâ-yi felek u gusse-i dovrân nereved

Der ezel best dilem bâ ser-i zulfet peyvend
Tâ ebed ser nekeşed, vez ser-i peymân nereved

Herçi cuz bâr-i gamet ber dil-i miskîn-i men est
Bereved ez dil-i men, vez dil-i men an nereved

Ançonan mihr-i tuem der dil u cân cây girift
Ki eger ser bereved, ez dil u ez cân nereved

Ger reved ez pey-i hûbân dil-i men, ma'zûr est
Derd dâred, çi koned, kez pey-i dermân nereved

Herki hâhed ki çu Hâfiz neşeved sergerdân
Dil be hûbân nedehed, vez pey-i îşân nereved

Güzelliğin, gönlümün canımın levhasından hiç silinmez.
Salına salına yürüyen selvi boyun hatırımdan çıkmaz.

Feleğin cefasına, devranın getirdiği üzüntülere rağmen
Ağzının hayali ben avare aşığın aklından hiç çıkmaz.

Gönlüm ezelde zülüflerinin ucuyla bir antlaşma yaptı.
Sonsuza kadar bu kararından vazgeçmez, ahdinden dönmez.

Gam yükü dışında, zavallı gönlümün üstündeki her türlü yük gider
Ama gam yükü gönlümden gitmez.

Sevgin gönlümde, canımda öyle yer etti ki
Başım gitse, gönlümden, canımdan gitmez.

Gönlüm güzellerin peşinden gidiyorsa, mazurdur.
Derdi var; derman peşinde gitmesin de ne yapsın?

Kim Hafız gibi derbeder olmak istemezse,
Güzellere gönül vermesin, onların peşinden gitmesin.

Gazel 224

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Hoşâ dilî ki mudâm ez pey-i nazar nereved
Be her dereş ki behânend, bîhaber nereved

Tama' der an leb-i şîrîn nekerdenem ovlâ
Velî çigûne meges ez pey-i şeker nereved?

Sevâd-i dîde-i gamdîde'em be eşk meşûy
Ki nakş-i hâl-i tuem hergiz ez nazar nereved

Zi men çu bâd-i sabâ bûy-i hod dirîg medâr
Çerâ ki bîser-i zulf-i tuem beser nereved

Dilâ mebâş çunin herzegerd u hercâî
Ki hîç kâr zi pîşet bedin huner nereved

Mekun be çeşm-i hakâret nigâh der men-i mest
Ki âb-i rûy-i şerîat bedin kader nereved

Men-i gedâ heves-i servkâmetî dârem
Ki dest der kemereş cuz be sîm u zer nereved

Tu kez mekârim-i ahlâk âlemî digerî
Vefâ-yi ahd-i men ez hâtiret be der nereved

Siyâhnâmeter ez hod kesî nemîbînem
Çigûne çun kalemem dûd-i dil beser nereved

Be tâc-i hudhudem ez reh meber ki bâz-i sefîd
Çu bâşe der pey-i her sayd-i muhtasar nereved

Biyâr bâde vu evvel be dest-i Hâfiz dih
Be şart-i anki zi meclis sohen be der nereved

Ne mutlu o gönüle! Her gördüğünün peşinden gitmez
Çağırıldığı kapıya haber vermeden gitmez

O tatlı dudağa iştahlanmasam, iyi olacak
Bir sinek nasıl olur da şeker peşinden gitmez?

Gözyaşıyla gamlı gönlümün islerini yıkamaya kalkma
Yanağındaki benin hali gözümün önünden hiç gitmez

Seher yeli gibi kokunu esirgeme benden
Zülüflerinin kokusunu almasam, aklıma bir şey girmez

Gönül, böyle derbeder olup avarelik etme
Sende bu hüner varken, elinden bir şey gelmez

Ben sarhoş aşığına bakma tahkir ederek
Şeriatın yüzsuyu bu kadarla gitmez

Ben yoksul âşık selvi boylu bir dilbere heves ederim
Paran yoksa, elin onun beline gitmez

Güzel ahlâktan yana bambaşka bir âlemsin sen
Umarım, verdiğin sözler aklından çıkıp gitmez

Göremiyorum günah defteri benim kadar dolu olan birini
Böyle olunca, gönül dumanım kalem gibi nasıl başıma çıkmaz

Hüthüt tacını gösterip yoldan çıkarma beni
Akdoğan, bozdoğan gibi her ufak avın peşine düşmez

Getir bâdeyi, önce ver Hafız'ın eline
Bir şart ile: Söz meclisten dışarı gitmesin.

Gazel 225

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Sâkî hadîs-i serv u gul u lâle mîreved
Vin bahs bâ selâse-i gassâle mîreved

Mey dih ki nev'arûs-i çemen hadd-i husn yâft
Kâr in zemân zi san'at-i dellâle mîreved

Şekkerşiken mîşevend heme tûtiyân-i hind
Zin kayd-i pârsî ki be Bengâle mîreved

Tayy-i mekân bebîn u zemân der sulûk-i şi'r
Kin tıfl-i yekşebe reh-i yek sâle mîreved

An çeşm-i câduvâne-i âbidfirîb bîn
Keş kârvân-i sihr zi dunbâle mîreved

Ez reh merov be işve-i dunyâ ki in acûz
Mekkâre mînişîned u muhtâle mîreved

Bâd-i behâr mîvezed ez gulsitân-i şâh
Vez jâle bâde der kadeh-i lâle mîreved

Hâfiz zi şovk-i meclis-i sultân Gıyâs-i dîn
Gâfil meşov ki kâr-i tu ez nâle mîreved

Sâki, selviden, gülden, laleden bahsedilir oldu.
Bu bahis ancak üç kadeh şarapla devam eder.

Mey ver. Çimenliğin yeni gelinleri güzelliğin son haddinde.
Bu iş gelin süsleyicinin sanatını aştı şimdi.

Şu Farsça şiir Bengâle'ye kadar gitti ya.
Artık bütün Hint papağanları şeker kırarlar ağızlarında.

Şiir yolunda, zaman ile mekân atlama nasıl olurmuş, iyi bak.
Şu bir gecelik çocuk bir yıllık yolu geçer.

Bak ibadet edenleri aldatan büyüleyici gözlere.
Ancak peşinden gelebilir sihir kervanı bile.

Dünyanın cilvesine bakıp yoldan çıkarım deme.
Bu kocakarı hileyle oturur, kalkar hileyle.

Şahın gül bahçesinden bahar yeli esiyor.
Çiy şarabı doluyor lalenin kadehine.

Hafız, gafil kalma sakın! Yan yakıl.
Sultan Gıyâseddîn'in meclisine girme arzusuyla.
Senin işin hallolur ancak yanıp yakılmayla.

Gazel 226

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Tersem ki eşk der gam-i mâ perdeder şeved
Vin râz-i serbemuhr be âlem semer şeved

Gûyend seng la'l şeved der mekâm-i sabr
Ârî şeved velîk be hûn-i ciger şeved

Hâhem şoden be meykede giryân u dâdhâh
Kez dest-i gam halâs-i men ancâ meger şeved

Ez her kirâne tîr-i duâ kerde'em revân
Bâşed kez an miyâne yekî kârger şeved

Ey cân hadîs-i mâ ber-i dildâr bâz gû
Lîken çonan megû ki sabâ râ haber şeved

Ez kîmiyâ-yi mihr-i tu zer geşt rûy-i men
Ârî be yumn-i lutf-i şumâ hâk zer şeved

Der tengnâ-yi hayretem ez nahvet-i rakîb
Yârab mebâd anki gedâ mu'teber şeved

Bes nukte gayr-i husn bebâyed ki tâ kesî
Makbûl-i tab'-i merdum-i sâhibnazar şeved

İn serkeşî ki kungure-i kâh-i vasl râst
Serhâ ber âstâne-i û hâk-i der şeved

Hâfiz çu nâfe-i ser-i zulfeş be dest-i tust
Dem der keş erne bâd-i sabâ râ haber şeved

Korkarım gözyaşlarımız gamımızı çıkaracak açığa.
Üstü mühürlü bir sır yayılacak bütün âleme.

Derler ki taş, sabır makamına geldi mi lâl kesilir.
Evet kesilir ama kesilir ciğer kanıyla.

Ağlayarak, sızlanarak gideceğim meyhaneye.
Bakarsın gam elinden kurtuluşum mümkün olur orada.

Olur da bir tanesi hedefini bulur diye
Her yandan dua oklarını fırlattım.

Ey can, halimizi anlat sevgiliye.
Seher yeli duymayacak kadar anlat ama.

Altın gibi sarardı yüzüm sevginin kimyasıyla.
Evet, toprak altın olur lütfunun bereketiyle.

Rakibin böbürlenmesi dolayısıyla sıkıştım kaldım hayret makamında.
Yarabbi, şu dilenci kılıklı rakip itibar sahibi olmasın!

Görüş sahiplerinin gözüne girmek için
Daha çok şey lâzım güzellikten başka.

Sendeki bu serkeşlik vuslat sarayının burcudur.
Başlar bu sarayın eşiğinde toprak olur.

Hafız, sevgilinin zülüflerinin ucunun mis kokusu elinde olduğuna göre
Sus, seher yelinin haberi olur yoksa.

Gazel 227

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Gerçi ber vâiz-i şehr in sohen âsân neşeved
Tâ riyâ verzed u sâlûs, muselmân neşeved

Rindî âmûz u kerem kun ki neçendan hunerest
Heyvânî ki nenûşed mey u insân neşeved

Govher-i pâk bebâyed ki şeved kâbil-i feyz
Verne her seng u gilî lu'lu' u mercân neşeved

İsm-i a'zam bekoned kâr-i hod ey dil, hoş bâş
Ki be telbîs u hiyel dîv muselmân neşeved

Aşk mîverzem u ummîd ki in fenn-i şerîf
Çun hunerhâ-yi diger mûcib-i hirmân neşeved

Dûş mîgoft ki ferdâ bedehem kâm-i dilet
Sebebî sâz Hodâyâ ki peşîmân neşeved

Husn-i hulkî zi Hodâ mîtalebem hûy-i turâ
Tâ diger hâtir-i mâ ez tu perîşân neşeved

Zerre râ tâ nebuved himmet-i âlî Hâfiz
Tâlib-i çeşme-i horşîd-i dirahşân neşeved

Şehir vaizine bu sözü söyletmek o kadar kolay mı hiç?
İkiyüzlülük eden hilekâr insan müslüman olur mu hiç?

Rintlik et, kerem sahibi ol. İçmek hüner değil.
Bak, hayvan da içmez; ama insan mı hiç?

Feyiz alacak adamda tertemiz cevher olmalı.
Yoksa her taştan, çamurdan inci, mercan çıkar mı hiç?

Gönlüm, mutlu olmaya bak sen.
Nasıl olsa Tanrı'nın yüce ismi yapacağını yapar.
Hile hurdayla şeytan müslüman olur mu hiç?

Aşk besliyorum, umut ediyorum.
Bu şerefli sanat diğerleri gibi korunmak ister mi hiç?

Dün diyordu bana:
Yarın gönlünün muradını vereceğim.
Allahım, n'olur bir sebep yarat ki pişman olmasın hiç.

Allah'tan senin için güzel huy dilerim.
Ki bir daha gönlümüz perişan olmasın hiç.

Hafız, bir zerrede olmayınca yüce himmet,
Parlak güneş pınarına talip olabilir mi hiç?

Gazel 228

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Ger men ez bâg-i tu yek mîve beçînem, çi şeved?
Pîş-i pâî be çerâg-i tu bebînem, çi şeved?

Yârab ender kenef-i sâye-i an serv-i bulend
Ger men-i sûhte yekdem benişînem, çi şeved?

Âhir ey hâtem-i Cemşîd-i humâyûnâsâr
Ger futed aks-i tu ber nakş-i nigînem, çi şeved?

Vâiz-i şehr çu mihr-i melik u şihne guzîd
Men eger mihr-i nigârî beguzînem, çi şeved?

Aklem az hâne beder reft veger mey înest
Dîdem ez pîş ki der hâne-i dînem çi şeved?

Sarf şud omr-i girânmâye be ma'şûka vu mey
Tâ ezânem çi be pîş âyed? Ezînem çi şeved?

Hâce dânist ki men âşıkem u hîç negoft
Hâfiz er nîz bedâned ki çonînem, çi şeved?

Bahçenden bir meyve koparsam, ne olur sanki?
Önümü kandilinle görsem, ne olur sanki?

Tanrım, o selvi boylu güzelin gölgesinde
Ben yanık âşık biraz otursam, ne olur sanki?

Etkisi kutlu Cemşit yüzüğü!
Görüntün yüzük kaşıma düşse, ne olur sanki?

Vaiz padişahla bekçibaşından yana oldu.
Ben de bir güzelin sevgisinden yana olsam,
ne olur sanki?

Aklım başımdan gitti; şarap dedikleri buysa,
Din evime neler olur? Gördüm önceden.

Dilber ile şarap peşinde geçti değerli ömür.
Bundan ne hayır gelir? Ondan ne çıkar? Bilmem.

Vezir anladı âşıklığımı, açık etmedi.
Hafız da bilse, böyleyim ben; ne olur sanki?

Gazel 229

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Baht ez dehân-i dûst nişânem nemîdihed
Dovlet haber zi râz-i nihânem nemîdihed

Ez behr-i bûseî zi lebeş cân hemîdihem
Înem hemîsitâned u ânem nemîdihed

Mordem derin firâk u deran perde râh nîst
Yâ hest u perdedâr nişânem nemîdihed

Zulfeş keşîd bâd-i sabâ çerh-i siflebîn
Kancâ mecâl-i bâd-i vezânem nemîdihed

Çendan ki ber kinâr çu pergâr mîşodem
Dovrân çu nokte reh be miyânem nemîdihed

Şekker be sabr dest dihed âkibet velî
Bed'ahdî-i zemâne zemânem nemîdihed

Goftem: Revem be hâb u bebînem cemâl-i dûst
Hâfiz zi âh u nâle emânem nemîdihed

Bahtım dostun ağzından bir işaret vermiyor.
Devlet gizli sırlardan bana haber vermiyor

Dudağından bir bûse alayım diye can veriyorum.
Canımı alıyor da bir bûsecik vermiyor.

Öldüm ayrılıktan; evine girmeme müsaade yok.
Belki var da, kapıcı bir işaret vermiyor.

Seher yeli zülüflerini çekiyor. Bak alçak feleğe!
Seher yeli gibi bana da bir fırsat vermiyor.

Etrafında dönmekten pergel oldum da
Felek ortadaki noktaya gitmeme yol vermiyor.

Şeker sabırla elde edilirmiş amma
Vefasız felek bana sabır hakkı vermiyor.

Gidip yatayım dedim, belki görürüm dost yüzünü.
Ama Hafız'ın iniltisi bana aman vermiyor.

Gazel 230

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Eger be bâde-i muşkîn dilem keşed şâyed
Ki bûy- hayr zi zuhd-i riyâ nemîâyed

Cihâniyân heme ger men'-i men konend ez aşk
Men an konem ki Hodâvendigâr fermâyed

Tama' zi feyz-i kerâmet meber ki halk-i kerîm
Guneh bebahşed u ber âşikân bebahşâyed

Mukîm-i halka-i zikr est dil bedan ummîd
Ki halkai zi ser-i zulf-i yâr bugşâyed

Turâ ki husn-i Hodâdâde hest u hicle-i baht
Çi hâcetest ki meşşâte'et biyârâyed?

Çemen hoş est u hevâ dilkeş est u mey bîgiş
Kunûn becuz dil-i hoş hîç der nemîbâyed

Cemîleîst arûs-i cihân velî huş dâr
Ki in muhaddere der akd-i kes nemîâyed

Be lâbe goftemeş: Ey mâhruh, çi bâşed eger
Be yek şeker zi tu dilhasteî biyâsâyed?

Be hande goft ki: Hâfiz, Hodâyrâ mepesend
Ki bûse-i tu ruh-i mâh râ biyâlâyed

Mis gibi kokan şarabı canım çekse, ne olur sanki?
Zahitlikten, ikiyüzlülükten hayır mı geliyor?

Herkes âşık olmama engel olsa
Ben onu yaparım, Tanrı ne buyurursa.

Kerametten kesme umudunu
Kerîm olan affeder günahı, bağışlar aşığı.

Sevgilinin zülfünden bir düğüm çözerim diye
Oturdum halkaya, başladım zikir çekmeye.

Sende Allah vergisi güzellik var bir kere.
Bahtın hiclesinde gerek mi var meşşâteye?

Çimenlik hoş, hava güzel, şarap iyi mi iyi.
Mutlu bir gönülden başkası gerekmez şimdi.

Dünya denilen gelin hoştur; topla aklını başına!
Böyle bir kadın girmez kimsenin nikâhına.

Yalvardım, n'olur sanki ay yüzlü kız
Gönlü yaralı biri şeker dudaktan bulsa huzur?

Güldü, dedi: Allah aşkına Hafız
Bûsenle ay bulansa iyi mi olur?

Gazel 231

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtün Mef'ûlü Fâilâtün

Goftem: Gam-i tu dârem. Goftâ: Gamet ser âyed
Goftem ki Mâh-i men şov. Goftâ: Eger ber âyed

Goftem: Zi mihrverzân resm-i vefâ biyâmûz
Goftâ: Zi hûbrûyân in kâr kemter âyed

Goftem: ki ber hiyâlet râh-i nazar bebendem
Goftâ ki şebrov est û, ez râh-i dîger âyed

Goftem ki bûy-i zulfet gumrâh-i âlemem kerd
Goftâ: Eger bedânî, hem ût rehber âyed

Goftem: Hoşâ hevâî kez bâd-i subh hîzed!
Goftâ: Honek nesîmî kez kûy-i dilber âyed!

Goftem: ki nûş-i la'let mâ râ be ârizû koşt
Goftâ tu bendegî kun, kû bendeperver âyed

Goftem: Dil-i rahîmet key azm-i sulh dâred?
Goftâ: Megûy bâ kes tâ vakt-i an der âyed.

Goftem: Zemân-i işret, dîdî ki, çun ser âmed?
Goftâ: Hamûş Hâfiz kin gusse hem ser âyed

Dedim: Gamını çekiyorum. Dedi: Gamın geçer.
Dedim: Ay ol, doğ bana. Dedi: Dur bakalım.

Dedim: Şefkatlilerden vefa nedir, öğren.
Dedi: Güzellerde vefa olur nadiren.

Dedim: Gözlerimi hayaline kapadım.
Dedi: Hırsızdır, başka yoldan gelir.

Dedim: Zülüflerin kokusu etti beni derbeder
Dedi: Bir bilsen, o sana rehber olur gelir.

Dedim: Seher yelinin havası ne hoş!
Dedi: Sevgiliden gelen meltem ne hoş!

Dedim: Tatlı dudağının arzusu öldürdü beni.
Dedi: Sen kul ol hele, o kulunu gözetir gelir.

Dedim: Merhametli gönlünde barış niyeti ne zaman?
Dedi: Kimseye söyleme sen; nasıl olsa vakti gelir.

Dedim: Gördün mü, eğlence vakti geçti gitti?
Dedi: Sus Hafız, üzüntünün de sonu gelir.

Gazel 232

Vezin: Müfteilün Fâilün Müfâaletün Fa'

Ber ser-i ânem ki ger zi dest ber âyed
Dest be kârî zenem ki gusse ser âyed

Halvet-i dil nîst cây-i sohbet-i ezdâd
Dîv çu bîrûn reved, firişte der âyed

Sohbet-i hukkâm zulmet-i şeb-i yeldâst
Nûr zi horşîd cûy, bû ki ber âyed

Ber der-i erbâb-i bîmuruvvet-i dunyâ
Çend nişînî ki hâce key beder âyed?

Terk-i gedâî mekon ki genc beyâbî
Ez nazar-i rehrovî ki der gozer âyed

Sâlih u tâlih metâ'-i hîş numûdend
Tâ ki kabûl ofted u ki der nazar âyed?

Bulbul-i âşik, tu omr hâh ki âhir
Bâg şeved sebz u şâh-i gul be ber âyed

Gaflet-i Hâfiz derin serâçe aceb nîst
Herki be meyhâne reft, bîhaber âyed

Düşünüyorum da, hani gelse elimden
Bir iş ederim, üzüntü gider üstümden.

Gönül zıtların konuşulduğu yer değil
Şeytan çıktı mı dışarı, melek girer içeri.

Yöneticilerle konuşmak benzer kış gecelerinin karanlığına.
Işık arıyorsan, güneşte ara; bakarsın, doğar yüzüne.

Mürüvvetsiz insanların kapısında oturmak niceye?
Ev sahibi acaba ne zaman çıkacak diye?

Terketme yoksulluğu, bulursun hazine
Yoldan geçen bir dervişin feyziyle.

İyisi kötü döktü ortaya var ile yoğunu
Kim kabul olur, kim çeker dikkati? Belli değil.

Aşık bülbül, ömür iste sen; nasıl olsa
Bahçe yeşerir, ürün verir gül dalı.

Şu dünyada şaşma Hafız'ın gafletine
Meyhaneye giden, ayık gelmez geri.

Gazel 233

Vezin: Mef'ûlü Fâilâtün Mef'ûlü Fâilâtün

Dest ez taleb nedârem tâ kâm-i men ber âyed
Yâ ten resed be cânân yâ cân zi ten ber âyed

Bugşây turbetem râ ba'd ez vefât u binger
Kez âteş-i derûnem dûd ez kefen ber âyed

Bunmây ruh ki halkî vâleh şevend u heyrân
Bugşây leb ki feryâd ez merd u zen ber âyed

Cân ber lebest u hasret der dil ki ez lebâneş
Negrifte hîç kâmî, cân ez beden ber âyed

Ez hasret-i dehâneş âmed be teng cânem
Hod kâm-i tengdestân key zan dehen ber âyed

Gûyend zikr-i hayreş der hayl-i aşkbâzân
Hercâ ki nâm-i Hâfiz der encumen ber âyed

Muradımı almadan vazgeçmem talebimden
Ya canım kavuşur canana ya çıkar bedenimden.

Ben ölünce aç kabrimi, bir bak
Gönül ateşiyle duman çıkar kefenimden.

Göster yüzünü, ahali şaşsın kalsın
Kadın erkek feryat etsin, göster hadi, lebinden.

Canım ağzımda, hasretin yüreğimde.
Almadım murat dudaktan, canım çıkacak tenimden.

Yüreğim daraldı ağzının özleminden
İçi daralmış âşık nasıl nasip alır o ağızdan?

Hangi mecliste geçse Hafız'ın adı
Aşıklar hayırla bahseder ondan.

Gazel 234

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilâtün

Çu âftâb-i mey ez maşrik-i piyâle ber âyed
Zi bâg-i âriz-i sâkî hezâr lâle ber âyed

Nesîm der ser-i gul bişkened kulâle-i sunbul
Çu ez miyân-i çemen bûy-i an kulâle ber âyed

Hikâyet-i şeb-i hicrân ne an hikâyet-i hâlîst
Ki şemmeî zi beyâneş be sad risâle ber âyed

Zi gird-i hân-i nigûn-i felek tama' netevân dâşt
Ki bîmelâlet-i sad gusse yek nevâle ber âyed

Besa'y-i hod netevân bord pey be govher-i maksûd
Hiyâl bâşed kin kâr bîhevâle ber âyed

Geret çu nûh-i nebîsabr hest der gam-i tûfân
Belâ begerded u kâm-i hezâr sâle ber âyed

Nesîm-i zulf-i tu çu bogzered be turbet-i Hâfiz
Zi hâk-i kâlbedeş sad hezâr lâle ber âyed

Şarap güneşi kadehin doğusundan doğdu mu
Sakinin yanak bahçesinde bin lale çıkar.

Çimenlikten kokular buram buram yayılınca
Seher yeli gülün başına sümbül kokuları saçar.

Ayrılık gecesinin hikâyesi benzemez başka hikâyeye
Sadece bir kısmından yüz risalelik konu çıkar.

Feleğin baş aşağı sofrasından bir şey umulmaz
Yüz dert çekersin de bir nevale çıkar.

Amaç incisine ulaşamayız kendi çabamızla
Hayaldir bu; kaderinde ne varsa, o çıkar.

Tufan gamını çekerken Nuh gibi sabrın varsa
Bela gider geri, yüz yılın muradı çıkar.

Zülüflerinden gelen esinti Hafız'ın kabrine uğrasa
Beden toprağından yüz bin lale çıkar.

Gazel 235

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Zihî hoceste zemânî ki yâr bâz âyed
Bekâm-i gamzedegân gamgusâr bâz âyed

Be pîş-i hayl-i hiyâleş keşîdem ablak-i çeşm
Bedan umîd ki an şehsevâr bâz âyed

Eger ne der hem-i çovgân-i û reved ser-i men
Zi ser negûyem u ser hod çi kâr bâz âyed?

Mukîm ber ser-i râheş nişeste'em çun gerd
Bedan heves ki bedin rehguzâr bâz âyed

Dilî ki bâ ser-i zulfeyn-i û karârî dâd
Gemân meber ki bedan dil karâr bâz âyed

Çi covrhâ ki keşîdend bulbulân ez dey
Be bûy-i anki diger novbehâr bâz âyed

Zi nakşbend-i kazâ hest umîd-i an Hâfiz
Ki hemçu serv be destem nigâr bâz âyed

Ne kutlu andır o an ki yâr geri gelir!
Gamzedelerin gam ortağı olmak için gelir

Göz atımı çektim onun hayal yılkısının önüne
Umarım, o usta binici çıkar gelir!

Çevgeninin ucuna girmezse başım, baş demem.
Baş dediğin şeyden başka ne gelir?

Toz gibi oturdum kaldım yolunun üstüne
Hevesim şu ki bakarsın bu yoldan gelir.

İki zülfüne bağlanmışsa bir gönül
Sanma ki o gönül bir daha karara gelir

Kış yüzünden ne çileler çekti bülbüller!
Umutları şu ki yeniden ilkbahar gelir.

İlahi takdirden umudu var Hafız'ın
Bakarsın, sevgili, selvi gibi eline çıkar gelir.

Gazel 236

Vezin: Feilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Eger an tâyir-i kudsî zi derem bâz âyed
Omr-i bogzeşte be pîrâneserem bâz âyed

Dârem ummîd berin eşk-i çu bârân ki diger
Berk-i dovlet ki bereft ez nazarem, bâz âyed

Anki tâc-i ser-i men hâk-i kef-i pâyeş bûd
Ez Hodâ mîtalebem tâ be serem bâz âyed

Hâhem ender akabeş reft; be yârân-i azîz
Şahsem er bâz neyâyed, haberem bâz âyed

Ger nisâr-i kadem-i yâr-i girâmî nekonem
Govher-i cân be çi kâr-i digerem bâz âyed?

Kûs-i novdovletî ez bâm-i seâdet bezenem
Ger bebînem ki meh-i novseferem bâz âyed

Mâni'eş gulgul-i çengest u şekerhâb-i sabûh
Verne ger bişneved âh-i seherem, bâz âyed

Ârizûmend-i ruh-i şâh-i çu mâhem Hâfiz
Himmetî, tâ beselâmet zi derem bâz âyed

Gelse o kutsal kuş kapımdan içeri
İhtiyarlıkta geçmiş ömrüm geri gelir

Yağmur gibi akan gözyaşlarımdan umudum var
Giden devlet feri gözlerime geri gelir

Başımın tacı onun ayağının toprağıdır
Dilerim Tanrı'dan, toprak başıma geri gelir

Gideceğim peşinden, ben gelmezsem eğer
Aziz dostlara ölüm haberim gelir.

Kıymetli yârimin ayaklarına saçmasam eğer
Can incisi benim hangi işime gelir?

Saadet damına çıkıp devlet kösünü çalarım
Bir görsem ki yola çıkmış ay yüzlüm geri gelir.

Engel oluyor çeng sesiyle sabah şekerlemesi
Bir duysa sabah ahlarımı, döner gelir.

Hafız, ay yüzlü sevgilimin yanağını arzularım
Bir himmet et; selametle kapıdan içeri gelir.

Gazel 237

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Nefes ber âmed u kâm ez tu ber nemîâyed
Figân ki baht-i men ez hâb der nemîâyed

Sabâ be çeşm-i men endâht hâkî ez kûyeş
Ki âb-i zindegiyem der nazar nemîâyed

Kadd-i bolend-i turâta be ber nemîgîrem
Diraht-i kâm u murâdem be ber nemîâyed

Meger be rûy-i dilârâ-yi yâr-i mâ vernî
Behîç vech diger kâr ber nemîâyed

Mukîm-i zulf-i tu şud dil ki hoş sevâdî dîd
Vezan garîb-i belâkeş haber nemîâyed

Zi şest-i sıdk guşâdem hezâr tîr-i duâ
Velî çi sûd? Yekî kârger nemîâyed

Besem hikâyet-i dil hest bâ nesîm-i seher
Velî be baht-i men imşeb seher nemîâyed

Derin hiyâl beser şud zemân-i omr u henûz
Belâ-yi zulf-i siyâhet be ser nemîâyed

Zi bes ki şud dil-i Hâfiz remîde ez hemekes
Kunûn zi halka-i zulfet beder nemîâyed

Nefesim tükendi ama muradım olmuyor.
Eyvah eyvah! Bahtım uykudan uyanmıyor.

Seher yeli sokağının tozunu attı gözüme
Hayat suyu bile gözüme görünmüyor.

Uzun boyunu kucaklayamadım ya bir türlü
Bu yüzden murat ağacım meyveye durmuyor.

Bizim işimiz ancak sevgilinin güzel yüzüyle
Yoksa başka şeyle asla işimiz olmuyor.

Hoş siyahlık gördüğü için gönül yerleşti zülfüne
Bu yüzden bela çeken garip âşıktan haber gelmiyor.

Dürüstlük yayından bin dua oku attım
Ne fayda! Bir tanesi hedefi bulmuyor.

Seher yeline anlatacak gönül hikâyem çok
Ama bahtımdan, bu gece sabah olmuyor.

Bu hayalle geçti gitti ömrüm ama
Siyah zülüflerinin belası bitmiyor.

Hafız'ın gönlü herkesten bir ürktü ki
Şimdi zülüflerinin halkasından çıkmıyor.

Gazel 238

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Cihân ber ebrû-yi îd ez hilâl vesme keşîd
Hilâl-i îd der ebrû-yi yâr bâyed dîd

Şikeste geşt çu poşt-i hilâl kâmet-i men
Kemân-i ebrû-yi yârem çu vesme bâz keşîd

Meger nesîm-i hatet subh der çemen bugzeşt
Ki gul be bûy-i tu ber ten çu subh câme derîd

Nebûd çeng u rebâb u nebîd u ûd ki bûd
Gil-i vucûd-i men âgişte-i gulâb u nebîd

Biyâ ki bâ tu begûyem gam-i melâlet-i dil
Çerâ ki bîtu nedârem mecâl-i goft u şenîd

Behâ-yi vasl-i tu ger cân buved, harîdârem
Ki cins-i hûb mubassir beherçi dîd, harîd

Çu mâh-i rûy-i tu der şâm-i zulf mîdîdem
Şebem be rûy-i tu rûşen çu rûz mîgerdîd

Be leb resîd merâ cân u ber neyâmed kâm
Be ser resîd umîd u taleb beser neresîd

Zi şovk-i rûy-i tu Hâfiz nivişt harfî çend
Behân zi nazmeş u der gûş kon çu morvârîd

Dünya bayramlık kaşına hilal ile rastık çekti.
Bayram hilalini yârin kaşında görmeli.

Yârimin keman kaşı rastık çekti de
Boyum hilal sırtı gibi iki büklüm oldu.

Ayva tüylerinden gelen esinti sabah çimenlikten geçti
Gül kokun yüzünden sabah giysisini parçaladı.

Yok iken çeng, rebap, şarap ile ûd
Vücudumun balçığı gül suyu ile şaraba bulanmıştı.

Gel, gel ki söyleyim sana gönül gamını
Sohbet edecek halim yok sen olmayınca.

Vuslatının bedeli can ise, hazırım almaya.
Tüccar dediğin iyi mal buldu mu, hazırdır almaya.

Ay yüzünü gördüm ya zülüflerinin akşamında
Yüzünle gecem aydınlandı gündüz gibi.

Canım geldi ağzıma, muradım olmadı
Umudum tükendi, talebim daha bitmedi.

Yüzünün şevkiyle Hafız birkaç söz yazdı
Oku şiirlerini, inci gibi küpe yap kulağına.

Gazel 239

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Resîd mujde ki âmed behâr u sebze demîd
Vazîfe ger beresed, masrefeş gulest u nebîd

Safîr-i morg ber âmed, bat-i şerâb kocâst?
Figân futâd be bulbul, nikâb-i gul ki keşîd?

Zi mîvehâ-yi bihiştî çi zovk der yâbed
Heran ki sîb-i zenehdân-i şâhidî negezîd?

Mekun zi gusse şikâyet ki der tarîk-i taleb
Be râhetî neresîd anki zahmetî nekeşîd

Zi rûy-i sâkî-i mehveş gulî beçîn imrûz
Ki gird-i âriz-i bustân hat-i benefşe demîd

Çonan kirişme-i sâkî dilem zi dest bebord
Ki bâ kesî digerem nîst berg-i goft u şenîd

Men in murakka-i rengîn çu gul behâhem sûht
Ki pîr-i bâdefurûşeş becur'a'i neharîd

Behâr mîgozered dâdgusterâ deryâb
Ki reft mevsim u Hâfiz henûz mey neçeşîd

Müjde geldi: Bahar oldu, çimenler yeşerdi.
Para gelirse, gül ile şaraba harcanır.

Kuşlar şakıyor, şarap sürahisi nerede?
Bülbül feryat ediyor, gülün örtüsünü kim çekti?

Bir güzelin çukur çenesini ısırmayacaksa kişi
Ne zevk alacak cennet meyvalarından?

Kederinden sızlanıp durma; talep yolunda
Zahmet çekmeyen rahat yüzü görmedi.

Ay yüzlü sakinin yüzünden bir gül al bugün
Yanak bahçesinin kenarında menekşeler bitti.

Sakinin göz kırpmaları beni benden aldı.
Bir başkasıyla konuşacak halim kalmadı.

Gül rengindeki bu hırkayı yakacağım ben.
Meyhanenin pîri bir yudum şaraba satın almadı.

Adaletli devletlim, bahar geçiyor, uyan!
Mevsim geçti ama Hafız henüz mey tatmadı.

Gazel 240

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Ebr-i âzârî ber âmed, bâd-i novrûzî vezîd
Vech-i mey mîhâhem u mutrib, ki mîgûyed resîd?

Şâhidân der cilve vu men şermsâr-i kîse'em
Bâr-i aşk u muflisî sa'b est, mey bâyed keşîd

Kaht-i cûd est, âbrû-yi hod nemîbâyed furûht
Bâde vu gul ez behâ-yi hırka mîbâyed harîd

Gûiyâ hâhed guşûd ez dovletem kârî ki dûş
Men hemîkerdem duâ vu subh-i sâdik mîdemîd

Bâ lebbiyy u sad hezârân hande âmed gul be bâg
Ez kerîmî gûiyâ der gûşe'î bûî şenîd

Dâmenî ger çâk şud der âlem-i rindî, çi bâk?
Câmeî der nîknâmî nîz mîbâyed derîd

İn letâyif kez leb-i la'l-i tu men goftem, ki goft?
Vin tetâvul kez ser-i zulf-i tu men dîdem, ki dîd?

Adl-i sultân ger neporsed hâl-i mazlûmân-i aşk
Gûşegîrân râ zi âsâyiş tama' bâyed borîd

Tîr-i âşikkuş nedânem ber dil-i Hâfiz ki zed?
İn kadar dânem ki ez şi'r-i tereş hûn mîçekîd

Bahar bulutu geldi, nevruz rüzgârı esti
Şarap ile çalgıcı parası isterim; var mı para geldi diyen?

Güzeller cilvelenir, bende cep delik cepken delik
Aşk yükü ile yoksulluk zor şey; kafa çekmek gerek.

Cömertlik kıtlığı var; yüzsuyunu satmamak gerek.
Şarap ile badeyi hırka pahasına almak gerek.

Şansım dönecek gibi geldi bana; dün geceydi
Ben dua ediyorken şafak sökmekteydi.

Yüz bin gülücükle geldi gül bahçeye
Bir köşeden cömert birinin kokusunu mu aldı ne?

Rintlik âleminde yırtıldıysa eteğim, ne var bunda?
Bir kere de iyilikseverlik giysisini yırtmak gerek.

Lâl dudakların hakkında dediğin sözleri kim demiş?
Siyah zülüflerinden çektiğim zulmü kim çekmiş?

Sultanın adaleti sormazsa aşk mazlumlarının halini
Münzevilerin huzurdan umut kesmeleri gerek

Kim attı Hafız'ın kalbine âşık öldüren oku?
Şiirinden kan damlıyordu; bildiğim buydu.

Gazel 241

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Muâşirân zi harîf-i şebâne yâd ârîd
Hukûk-i bendegî-i muhlisâne yâd ârîd

Be vakt-i serhoşî ez âh u nâle-i uşşâk
Be savt u nagme-i çeng u çegâne yâd ârîd

Çu lutf-i bâde koned cilve der ruh-i sâkî
Zi âşikân be surûd u terâne yâd ârîd

Çu der miyân-i murâd âverîd dest-i umîd
Zi ahd-i sohbet-i mâ der miyâne yâd ârîd

Semend-i dovlet egerçend serkeşîde reved
Zi hemrehân be ser-i tâziyâne yâd ârîd

Nemîhorîd zemânî gam-i vefâdârân
Zi bîvefâî-i dovr-i zemâne yâd ârîd

Be vech-i merhamet, ey sâkinân-i sadr-i celâl
Zi rûy-i Hâfiz u in âsitâne yâd ârîd

Dostlar, gece sohbeti ettiğim sevgiliyi anın.
İçten gelen kulluğumun hak hukukunu anın.

Sarhoşken âşıkların ahını, nalesini
Çeng nağmesiyle, şarkıyla, ezgiyle anın.

Şarap sakinin yanağında gösterince kendini
Aşıkları şarkılarla, melodilerle anın.

Umut elini murat beline mi doladınız?
Arada sohbet ettiğimiz demleri anın.

Devlet atı serkeşlik edip gitse de
Kamçıyı elden bırakmadan, yoldaşları anın.

Ne zamandır vefalıların tasasını çekmezsiniz
Şu zamanenin vefasızlığını da bir anın.

Ululuğun baş köşesinde oturanlar; merhamet!
Hafız'ın yüzünü, bir de şu eşiği anın.

Gazel 242

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Biyâ ki râyet-i mansûr pâdişâh resîd
Novîd-i feth u beşâret be mihr u mâh resîd

Cemâl-i baht zi rûy-i zafer nikâb endâht
Kemâl-i adl be feryâd-i dâdhâh resîd

Sipehr dovr-i hoş eknûn koned ki mâh âmed
Cihân be kâm-i dil eknûn resed ki şâh resîd

Zi kâti'ân-i tarîk in zemân şevend îmen
Kavâfil-i dil u dâniş ki merd-i râh resîd

Azîz-i misr beragm-i berâderân-i gayûr
Zi ka'r-i çâh ber âmed, be ovc-i mâh resîd

Kocâst sûfî-i deccâlfi'l-i mulhidşekl?
Begû, besûz ki mehdiyy-i dînpenâh resîd

Sabâ begû ki çihâ ber serem derin gam-i aşk
Zi âteş-i dil-i sûzân u dûd-i âh resîd

Zi şovk-i rûy-i tu şâhâ bedin esîr-i firâk
Hemân resîd kez âteş be berg-i kâh resîd

Merov be hâb ki Hâfiz be bârgâh-i kabûl
Zi vird-i nîmşeb u ders-i subhgâh resîd

Gel haydi, muzaffer padişahın sancağı erişti.
Fetih ile müjde haberi güneş ile aya erişti.

Bahtın yüzü zaferin peçesini kaldırdı attı.
Adaletin kemali adalet isteyenin imdadına yetişti.

Şimdi ne hoş döner gök kubbe! Ay doğdu zira
Dünya muradına erer şimdi; şah erişti.

Yol kesenlerden emin olur şimdi artık
Gönül, bilim kervanları! Çünkü bu yolun adamı erişti.

Kıskanç kardeşlerinin rağmına Mısır azizi
Kuyu dibinden çıktı, ayın doruğuna erişti.

Mülhit kılıklı, deccal eylemli sufi nerde şimdi?
Söyle, yan yakıl! Din koruyan Mehdi erişti.

Seher yeli, söyle haydi. Aşk gamından başıma
Yakıcı gönül ateşindenş âh ateşi dumanından neler erişti!

Şahım, ben ayrılık esirine yüzünün şevki sayesinde
Ateşten saman çöpünün başına gelenler erişti.

Uyuma, çünkü Hafız kabul edilme dergâhına
Gece dualarıyla, sabah virdleriyle erişti.

Gazel 243

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Bûy-i hoş-i tu herki zi bâd-i sabâ şenîd
Ez yâr-i âşinâ sohen-i âşinâ şenîd

Ey şâh-i husn, çeşm be hâl-i gedâ fiken
Kin gûş bes hikâyet-i şâh u gedâ şenîd

Hoş mîkonem be bâde-i muşkîn meşâm-i cân
Kez dalkpûş-i sovme'e bûy-i riyâ şenîd

Sırr-i Hodâ ki ârif-i sâlik be kes negoft
Der hayretem ki bâdefurûş ez kocâ şenîd?

Yârab kocâst mahrem-i râzî ki yek zemân
Dil şerh-i an dihed ki çi goft u çihâ şenîd

Îneş sezâ nebûd dil-i hakgozâr-i men
Kez gamgusâr-i hod sohen-i nâsezâ şenîd

Mahrûm eger şodem zi ser-i kûy-i û, çi şud?
Ez gulşen-i zemâne ki bûy-i vefâ şenîd?

Sâkî biyâ ki aşk nidâ mîkoned bolend
Kankes ki goft kısse-i mâ, hem zi mâ şenîd

Kim hoş kokunu seher yelinden aldıysa
Aşina sevgiliden bildik sözler duydu.

Güzeller şahı! Yoksulun haline bakar mısın
Bu kulak nice şah ile yoksul hikâyesi duydu.

Can burnumu mis kokulu badeyle nasiplendiriyorum
Çünkü mabetteki hırkalıdan riya kokusu aldı.

Arif olan derviş Tanrı sırlarını kimseye demedi.
Şaşıyorum buna! Meyhaneci nereden duydu?

Tanrım, yok mu bir sırdaş? Gönlüm bir zaman
Açıklasın ona; neler dedi, neler duydu?

Doğrunun hakkını veren gönlümün lâyığı değildi
Dert ortağından uygunsuz laflar duydu.

Onun sokağından mahrum oldumsa, ne var bunda?
Zamanenin gül bahçesinden kim vefa kokusu aldı?

Gel saki, aşk yüksek sesle söylüyor
Bizim öykümüzü anlatan, bunu bizden duydu.

Mâ bâde zîr-i hırka ne imrûz mîhorîm
Sad bâr pîr-i meykede in mâcerâ şenîd

Mâ mey be bang-i çeng ne imrûz mîkeşîm
Bes dovr şud ki gonbed-i çerh in sedâ şenîd

Pend-i hekîm mahz-i sevâbest u ayn-i hayr
Ferhunde an kesî ki be sem'-i rizâ şenîd

Hâfiz vazîfe-i tu duâ goftenest u bes
Der bend-i an mebâş ki neşenîd yâ şenîd

Biz sadece bugün içmiyoruz badeyi hırka altında
Meyhanenin pîri bu meseleyi yüz kere duydu.

Biz badeyi çeng nağmesiyle yalnız bugün içmiyoruz
Çok zaman geçti; bunu çarkıfelek de duydu.

Bilgenin nasihati doğru, üstelik hayır mı hayır
Ne kutlu kişidir ki o, bu sözü rızasıyla duydu!

Hafız senin görevin sadece dua etmek
Hiç uğraşma sen, yok duymadı, yok duydu!

Gazel 244

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Muâşirân girih ez zulf-i yâr bâz konîd
Şebî hoş est, bedin kısse'eş dirâz konîd

Huzûr-i halvet-i uns est u dûstân cem'end
Vein yekâdu behânîd u der firâz konîd

Rebâb u çeng be bang-i bolend mîgûyend
Ki gûş-i hûş be peygâm-i ehl-i râz konîd

Be cân-i dûst ki gam perde ber şumâ nedered
Ger i'timâd ber eltâf-i kârsâz konîd

Miyân-i âşik u ma'şûk fark bisyâr est
Çu yâr nâz numâyed, şumâ niyâz konîd

Nohost mev'ize-i pîr-i sohbet in harfest
Ki ez musâhib-i nâcins ihtirâz konîd

Her ankesî ki derin halka nîst zinde be aşk
Berû nemorde be fetvî-yi men nemâz konîd

Veger taleb koned in'âmî ez şumâ Hâfiz
Hevâleteş be leb-i yâr-i dilnevâz konîd

Arkadaşlar, sevgilinin zülfündeki düğümleri çözün.
Güzel bir gece; bu hikâyeyle geceyi uzatın.

Halvet meclisi kurulmuş, dostlar toplanmış
"Ve in yekâdu" nazar âyetini okuyun, kapıyı kapatın.

Rebap ile çeng yüksek sesle diyor ki:
Akıl kulağı ile sır bilenlerin lafını dinleyin.

Her işe çare bulan Tanrı'nın lütuflarına itimadınız varsa
Sırlarınızı gam bile açığa çıkarmaz. Dostun canına yemin!

Aşık ile maşuk arasında çok fark var
Yâr naz ederse, siz yalvarın, niyaz edin.

Sohbet pîrinin ilk sözü şudur size:
Uygunsuz sohbet arkadaşından uzak durun.

Kim bu halkada aşk ile yaşamıyorsa
Benim fetvamla, daha ölmeden namazını kılın.

Hafız sizden bir ihsan isteyecek olsa
Onu gönül alan sevgilinin dudağına havale edin.

Gazel 245

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Elâ ey tûtî-i gûyâ-yi esrâr
Mebâdâ hâliyet şekker zi minkâr

Seret sebz u dilet hoş bâd câvîd
Ki hoş nakşî numûdî ez hat-i yâr

Sohen serbeste goftî bâ harîfân
Hodâ râ ezin muammâ perde ber dâr

Be rûy-i mâ zen ez sâgar gulâbî
Ki hâbâlûdeîm ey baht-i bîdâr

Çi reh bûd in ki zed der perde mutrib
Ki mîraksend bâhem mest u huşyâr?

Ezan efyûn ki sâkî der mey efkend
Harîfân râ ne ser mâned ne destâr

Sikender râ nemîbahşend âbî
Be zûr u zer muyesser nîst in kâr

Biyâ vu hâl-i ehl-i derd bişnev
Be lafz endek u ma'niy-yi bisyâr

But-i çînî adû-yi dîn u dilhâst
Hodâvendâ dil u dînem nigehdâr

Sırları dile getiren papağan
Gagandan şeker eksilmesin aman.

Başın dinç, gönlün şen olsun her zaman
Ne nakışlar gösterdin yârin ayva tüyünden

Üstü kapalı söz ettin dostlara
Kaldır bu muammayı Allahı seversen

Kadehle yüzümüze gül suyu çal
Uyanık bahtım; hâlâ uykum var

Çalgının şarkısı hangi perdede?
Ayık ile sarhoş raksediyor birlikte

Saki şaraba kattı ya afyonu
Arkadaşların ne başı kaldı ne sarığı

Hayat suyunu vermezler İskender'e
Olmaz bu iş ne parayla ne zor ile

Gel dinle dertlilerin halini
Sözü az, mânânın en derini

Gönlümün, dinimin düşmanı Çin dilberi
Tanrım sen koru gönlümü, hem dinimi

Be mestûrân megû esrâr-i mestî
Hadîs-i cân megû bâ nakş-i dîvâr

Be yumn-i dovlet-i mansûr-i şâhî
Alem şud Hâfiz ender nazm-i eş'âr

Hodâvendî becâ-yi bendegân kerd
Hodâvendâ zi âfâteş nigehdâr

Ayıklara sarhoşluk sırrını söyleme
Can sözünü duvardaki resme söyleme

Mansur Şahın devleti sayesinde
Alem oldu Hafız şiir söylemekte

Kullarına sahip çıktı padişahım
Onu afetlerden sen koru Allahım.

Gazel 246

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

İydest u âhir-i gul u yârân der intizâr
Sâkî be rûy-i şâh bebîn mâh u mey biyâr

Dil ber girifte bûdem ez eyyâm-i gul velî
Kârî bekerd himmet-i pâkân-i rûzedâr

Dil der cihân mebend u be mestî suâl kun
Ey feyz-i câm u kısse-i cemşîd-i kâmkâr

Cuz nakd-i cân be dest nedârem, şerâb ku?
Kan nîz ber kirişme-i sâkî konem nisâr

Hoş dovletîst hurrem u hoş husrevî kerîm
Yârab zi çeşm-i zahm-i zemâneş nigâhdâr

Mey hor be şi'r-i bende ki zîbî diger dehed
Câm-i murassa'-i tu bedin durr-i şâhvâr

Ger fovt şud sehûr, çi noksân? Sabûh est
Ez mey konend rûze guşâ tâlibân-i yâr

Zancâ ki perdepûşî-i afv-i kerîm-i tust
Ber kalb-i mâ bebahş ki nakdîst kem'eyâr

Tersem ki rûz-i haşr inân ber inân reved
Tesbîh-i şeyh u hırka-i rind-i şerâbhâr

Hâfiz çu reft rûze vu gul nîz mîreved
Nâçâr bâde nûş ki ez dest reft kâr

Bayram vakti, gül zamanı geçiyor, dostlar bekler
Saki, şahın yüzündeki ayı gör, şarap getir.

Gül vaktinden kesmiştim ki umudumu
Temiz insanların himmeti uyandırdı umudumu

Gönlünü verme dünyaya, bir sarhoşa sor sorunu
Mutlu Cemşit'in hikâyesini, kadehinin bolluğunu

Canımdan başka şeyim yok verecek; şarap hani?
Sakinin göz kırpmasına saçayım ben bu canı.

Ne hoş devlet, ne cömert padişahtır bu!
Tanrım zamanenin nazarından koru onu.

Benim şiirimle iç şarabı, başka süs verir zira
Senin murassa kadehin bu dürrüşahvara

Sahur vakti geçtiyse, eksik ne? Sabuh var.
Yâr talipleri şarap ile oruç açar.

Cömertçe affın ile ayıpları örtersin, umarız
Kalp akçemizi bağışlarsın; ayarında sakatlık var.

Korkarım başbaşa gider mahşer günü
Şeyhin tespihiyle şarapçı rindin hırkası

Hafız geçti oruç vakti, geçiyor hem gül vakti
İş işten geçti, bari başla içmeye şarabı.

Gazel 247

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Sabâ zi menzil-i cânân gozer dirîg medâr
Vezû be âşik-i bîdil haber dirîg medâr

Be şukr-i anki şikuftî be kâm-i baht ey gul
Nesîm-i vasl zi morg-i seher dirîg medâr

Harîf-i aşk-i tu bûdem çu mâh-i nov bûdî
Kunûn ki mâh-i temâmî, nazar dirîg medâr

Cihân u herçi derû hest, sehl u muhtasar est
Zi ehl-i ma'rifet in muhtasar dirîg medâr

Kunûn ki çeşme-i kandest la'l-i nûşînet
Sohen begûy u zi tûtî şeker dirîg medâr

Mekârim-i tu be âfâk mîbered şâir
Ezû vazîfe vu zâd-i sefer dirîg medâr

Çu zikr-i hayr taleb mîkonî, sohen înest
Ki der behâ-yi sohen sîm u zer dirîg medâr

Gubâr-i gam bereved u hâl hoş şeved Hâfiz
Tu âb-i dîde ezin rehgozer dirîg medâr

Seher yeli, sevgilinin yurduna uğramayı esirgeme
Ondan şu gönlü yitik aşığa haberi esirgeme

Gülüm, bahtın istedi, açıldın işte. Şükrane olarak
Seher kuşundan vuslat meltemini esirgeme.

Sen bir hilalken, sırılsıklam aşığındım senin
Şimdi dolunay oldun, bana bakmayı esirgeme.

Dünya ile içindekiler önemsiz sayılır ama
Marifet ehlinden önemsizleri esirgeme.

Bal dudağın şeker kaynağı olmuştur şimdi.
Bir şeyler söyle, papağanden şekeri esirgeme.

Şair iyi özelliklerini yayar dört bir yana
Onun parasını, yol azığını hiç esirgeme.

Hayırla anılmak istersin madem, sözüm şudur sana:
Sözlerimin karşılığında parayı benden esirgeme.

Hafız, gam tozu silinir, halin düzelir bir gün
Bu yolda sen göz yaşlarını hiç esirgeme.

Gazel 248

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Ey sabâ nukhetî ez kûy-i fulânî be men âr
Zâr u bîmâr-i gamem, râhet-i cânî be men âr

Kalb-i bîhâsil-i mâ râ bezen iksîr-i murâd
Ya'nî ez hâk-i der-i dûst nişânî be men âr

Der kemîngâh-i nazar bâ dil-i hîşem cengest
Z'ebrû vu gamze-i û tîr u kemânî be men âr

Der garîbiyyu firâk u gam-i dil pîr şodem
Sâgar-i mey zi kef-i tâzecevânî be men âr

Munkirân râ hem ezin mey do se sâgar beçeşân
Veger îşân nesitânend, revânî be men âr

Sâkiyâ işret-i imrûz be ferdâ mefiken
Yâ zi dîvân-i kazâ hatt-i emânî be men âr

Dilem ez dest beşud dûş çu Hâfiz mîgoft
K'ey sabâ nukhetî ez kûy-i fulânî be men âr

Seher yeli, sevgilinin sokağından bana koku getir
Düşkünüm, gam hastasıyım; canımın rahatını getir.

Geçmez akçamıza murat iksirini karıştır
Dostun eşik toprağından bir işaret getir

Bakış pususunda cengim var gönlümle
Kaşından, gamzesinden ok ile yay yap, getir

Gariplik, ayrılık, gönül üzüntüsü derken ihtiyar oldum
Yeni yetme bir güzelin elinden şarap kadehi getir

Aşk inkârcılarına iki kadeh tattır bu şaraptan
Almazlar ise, hepsini al dolu dolu bana getir

Saki bugünün eğlencesini bırakma yarına
Ya da kader divanından bana amanname getir

Gönlüm elden gitti dün gece Hafız şunu derken:
Seher yeli filanın sokağından bir koku getir.

Gazel 249

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Ey sabâ, nukhetî ez hâk-i reh-i yâr biyâr
Beber endûh-i dil u mujde-i dildâr biyâr

Nukte-i rûhfezâ ez dehen-i dûst begû
Nâme-i hoşhaber ez âlem-i esrâr biyâr

Tâ muattar konem ez lutf-i nesîm-i tu meşâm
Şemmeî ez nefehât-i nefes-i yâr biyâr

Be vefâ-yi tu ki hâk-i reh-i an yâr-i azîz
Bîgubârî ki pedîd âyed ez agyâr biyâr

Gerdî ez rehgozer-i dûst be kûrî-i rakîb
Behr-i âsâyiş-i in dîde-i hûnbâr biyâr

Hâmî yu sâdedilî şîve-i cânbâzân nîst
Haberî ez ber-i an dilber-i ayyâr biyâr

Şukr-i anrâ ki tu der işretî ey morg-i çemen
Be esîrân-i kafes mujde-i gulzâr biyâr

Kâm-i cân telh şud ez sabr ki kerdem bîdûst
İşveî zan leb-i şîrîn-i şekerbâr biyâr

Rûzgârîst ki dil çihre-i maksûd nedîd
Sâkiyâ an kadeh-i âyinekirdâr biyâr

Delk-i Hâfiz be çi erzed? Be meyeş rengîn kun
Vangeheş mest u herâb ez ser-i bâzâr biyâr

Seher yeli, yârin yolundaki topraktan koku getir
Gönlümün kederini al, sevgiliden müjde getir.

Cana can katan şeyler söyle dostun ağzından
Sırlar âleminden iyi haber yazılı mektup getir.

Senden esen rüzgârın kokusunu almam için
Yârin nefeslerinden bir parçacık getir.

Vefalısın; aman rakiplerim ortalığı tozutmadan
Aziz yârin yolundan biraz toprak getir.

Rakibimin gözü kör iken, dostun yolundan
Kanlı gözlerimin huzuru için toprak getir.

Hamlık, saflık candan geçenlerin tarzı değil.
O kurnaz sevgiliden bana bir haber getir.

Çayır kuşu, çimenlikte işrettesin; şükrane olarak
Kafesteki esirlere gül bahçesinden müjde getir.

Dostsuzluğa sabretmekten acıdı ağzımın içi.
Şeker yağdıran tatlı dudaktan bir işve getir.

Ne zamandır maksat yüzünü görmedi gönül
Saki, aynayı andıran o kadehi getir.

Neye yarar Hafız'ın hırkası? Boya şarap ile.
Sonra fitil gibi sarhoş Hafız'ı çarşıdan al getir.

Gazel 250

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Rûy bunmây u vucûd-i hodem ez yâd beber
Harmen-i sûhtegân râ heme gû bâd beber

Mâ çu dâdîm dil u dîde be tûfân-i belâ
Gû biyâ seyl-i gam u hâne zi bunyâd beber

Zulf-i çun anber-i hâmeş ki bebûyed? Heyhât!
Ey dil-i hâm tama', in sohen ez yâd beber

Sîne gû şu'le-i âteşkede-i fârs bekuş
Dîde gû âb-i ruh-i dicle-i bagdâd beber

Dovlet-i pîr-i mugân bâd ki bâkî sehlest
Dîgerî gû boro ve nâm-i men ez yâd beber

Sa'y nâborde derin râh be câî neresî
Mozd eger mîtalebî, tâet-i ostâd beber

Rûz-i mergem nefesî va'de-i dîdâr bedih
Vangehem be lahd fârig u âzâd beber

Dûş mîgoft: Be mujgân-i dirâzet bekoşem
Yârab ez hâtireş endîşe-i bîdâd beber

Hâfiz endîşe kun ez nâzukî-i hâtir-i yâr
Boro ez dergeheş in nâle vu feryâd beber

Göster yüzünü, varlığımı aklından çıkar.
Yanık âşıkların harmanını yele ver.

Gönlümüzü, gözümüzü teslim ettik bela tufanına
Gelsin gam seli, söyle, evi kökünden al götür!

Ham amber kokan zülfünü kim koklayacak? Eyvah!
Ham tamahlı gönül! Bu sözü aklından çıkar.

Göğsüm söndürsün Fars'ın ateşkedesini
Gözüm götürsün Bağdat'taki Dicle'nin yüzsuyunu.

Meyhanecinin devleti var olsun, gerisi kolay.
Kim varsa söyle, adımı aklından çıkarsın.

Çalışmadan varamazsın bu yolda bir yere
Ücret istersen eğer, itaat etmelisin üstada.

Öleceğim gün görüşme vaat et bir an
Rahatlasın içim, götür beni mezara o zaman.

Dün gece diyordu: Uzun kirpiklerimle öldüreceğim seni.
Tanrım, aklından çıkarsın bu zulüm düşüncesini

Hafız, düşün sevgilinin gönül inceliğini
Git kapısına, kes feryadı, inlemeyi.

Gazel 251

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Şeb-i vaslest u tey şud nâme-i hecr
Selâmun fîhi hattâ matla'i'l-fecr

Dilâ der âşıkî sâbitkadem bâş
Ki derin reh nebâşed kâr bîecr

Men ez rindî nehâhem kerd tovbe
Velev âzeytenî bi'l-hecri ve'l-hacr

Ber ây ey subh-i rûşendil Hodârâ
Ki bes târîk mîbînem şeb-i hecr

Dilem reft u nedîdem rûy-i dildâr
Figân ezin tetâvul, âh ezin zecr

Vefâ hâhî, cefâkeş bâş Hâfiz
Feinne'r-ribhe ve'l-husrâne fi't-tecr

Vuslat gecesidir, dürüldü ayrılık defteri
Fecre kadar sürsün bu gecenin esenliği

Gönlüm, sabit tut ayağını âşıklıkta
Karşılıksız bir şey olmaz bu yolda

Tövbe etmeyeceğim ben rintlikten
İncitsen de beni, üzsen ayrılık derdinden

Allah aşkına, gönlü aydın sabah, doğ artık
Ayrılık gecesini görüyorum, çok karanlık

Görmeden yârin yüzünü gönlüm gitti elden
Elaman bu zulümden, bu zecirden!

Cefa çek Hafız vefa arıyorsan
Ticarette hem kâr vardır hem hüsran

Gazel 252

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Ger buved omr, be meyhâne resem bâr-i diger
Becuz ez hidmet-i rindân nekonem kâr-i diger

Hurrem an rûz ki bâ dîde-i giryân berevem
Tâ zenem âb der-i meykede yekbâr-i diger

Ma'rifet nîst derin kovm, Hodârâ, sebebî
Tâ berem govher-i hod râ be harîdâr-i diger

Yâr eger reft u hakk-i sohbet-i dîrîn neşinâht
Hâşelillâh ki revem men zi pey-i yâr-i diger!

Ger musâid şevedem dâyire-i çerh-i kebûd
Hem be dest âveremeş bâz be pergâr-i diger

Âfiyet mîtalebed hâtirem er begozârend
Gamze-i şûheş u an turre-i tarrâr diger

Râz-i serbeste-i mâ bîn ki be destân goftend
Her zemân bâ def u ney ber ser-i bâzâr-i diger

Her dem ez derd benâlem ki felek her sâet
Konedem kasd-i dil-i rîş be âzâr-i diger

Bâz gûyem, ne derin vâkie Hâfiz tenhâst
Garke geştend derin bâdiye bisyâr-i diger

Ömrüm olursa, varayım bir daha meyhaneye
Sadece durayım ben rintlerin hizmetine

Ne kutlu gündür ki ağlayan gözlerle giderim
Bir kez daha meyhane kapısına su serperim

Bu millette marifet yok, bir sebep yarat Tanrım
Cevherimi alacak bir başka müşteri bulayım

Yâr gittiyse, eski sohbet hakkını sildiyse defterden
Allah korusun, gider miyim hiç başka yâr peşinden!

Şu gökkubbenin dairesi müsait olursa hani
Bir başka pergelle ele geçiririm onu

İzin verirse şuh gamzesiyle yol kesen zülüfleri
Bundan böyle gönlüm ister sadece afiyeti

Görüyor musun gizli sırrımızı, dolaşıyor dillerde!
Çarşı pazarda her an def ile ney eşliğinde

Her an inler dururum dert ile, bak şu feleğin işine!
Yaralı gönlüme kasteder bir başka işkenceyle

Bu olayda yalnız değil Hafız; söylüyorum yine
Kimler dalıp gitmedi ki bu çöle!

Gazel 253

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Ey hurrem ez furûg-i ruhet lâlezâr-i omr
Bâz â ki rîht bîgul-i rûyet behâr-i omr

Ez dîde ger sirişk çu bârân çeked, revâst
K'ender gamet çu berk beşud rûzgâr-i omr

İn yek do dem ki muhlet-i dîdâr mumkin est
Deryâb kâr-i mâ ki ne peydâst kâr-i omr

Tâ key mey-i sabûh u şekerhâb-i bâmdâd?
Huşyâr gerd, hân ki gozeşt ihtiyâr-i omr

Dî der gozâr bûd u nazar sûy-i mâ nekerd
Bîçâre dil ki hîç nedîd ez gozâr-i omr

Endîşe ez muhît-i fenâ nîst herkirâ
Ber nokte-i dehân-i tu bâşed medâr-i omr

Der her taraf zi hayl-i hevâdis kemîngehîst
Zanrû inângoseste devâned sevâr-i omr

Bî'omr zinde'em men u in bes aceb medâr
Rûz-i firâk râ ki nihed der şomâr-i omr?

Hâfiz sohen begûy ki ber safha-i cihân
İn nakş mâned ez kalemet yâdgâr-i omr

Yüzünün parlaklığından ne hoştur ömür lalezarı!
Dön gel, gül yüzün olmadan soldu ömür baharı

Revadır, yağmur gibi dökülse gözümden gözyaşları
Gamını çekerken yıldırım gibi geçti ömür çağı

Görüşme fırsatı varken şimdi bir iki dem
Yaşamaya bak bu ânı, değil ömrün ne yapacağı

Niceye dek sürecek sabuh içip şekerleme yapmak?
Ömür geçip gidiyor, topla aklını başına, kendine bak

Dün geçiyordu yolumdan, dönüp bakmadı bana
Zavallı gönlüm ne gördü ki şu ömürden yana?

Kimde yoksa yokluk denizinin endişesi
Ağzının noktasında olsun ömür yörüngesi

Hadiseler ordusu her yana kurmuş bir pusu
Bu yüzden boşanmış gider ömür atlısı

Ömrüm yokken yaşıyorum, şaşma hiç buna
Ayrılık gününü kim sayar ömür hesabına?

Hafız bir şeyler söyle; ömrün sayfasında
Kaleminden bu nakışlar kalır ömür yadigârında.

Gazel 254

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Dîger ez şâh-i serv-i sehî bulbul-i sabûr
Gulbang zed ki çeşm-i bed ez rûy-i gul bedûr

Ey gul be şukr-i anki tu'î pâdişâh-i husn
Bâ bulbulân-i bîdil-i şeydâ mekun gurûr

Ez dest-i gaybet-i tu şikâyet nemîkonem
Tâ nîst gaybetî, nebuved lezzet-i huzûr

Ger dîgerân be iyş u tarab hurremend u şâd
Mâ râ gam-i nigâr buved mâye-i surûr

Zâhid eger be hûr u kusûr est umîdvâr
Mârâ şerâbhâne kusûr est u yâr hûr

Mey hor be bang-i çeng u mehor gusse, ver kesî
Gûyed turâ ki bâde mehor, gû, huvelgafûr

Hâfiz şikâyet ez gam-i hicrân çi mîkonî?
Der hicr vasl bâşed u der zulmet est nûr

Sabırlı bülbül yine seslendi selvinin dalından
Kem gözler uzak olsun gülün yüzünden aman!

Gülüm, güzellik padişahısın; şudur şükranen:
Aşık bülbüllere karşı gurura kapılma sen

Sen yoksun diye şikâyet etmem olmaz
Ayrılık olmayınca vuslatın lezzeti kalmaz

Eğlence ile şen şâd ise başkaları
Sevgilinin gamıdır bizde sevinç kaynağı

Zahit umut ediyorsa kasırlar ile huri
Şaraphane kasrımızdır, yârimiz huri

Mey iç çeng nağmesiyle, gam yeme. Derse biri
Şarap içme aman! De ona: Gafûrdur Tanrı

Hafız niçin şikâyet eder durursun ayrılık gamından?
Karanlıkta ışık vardır, vuslat gelir ayrılıktan.

Gazel 255

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Yûsuf-i gomgeşte bâz âyed be ken'ân, gam mehor
Kulbe-i ehzân şeved rûzî gulistân, gam mehor

Ey dil-i gamdîde, hâlet bih şeved, dil bed mekon
Vin ser-i şûrîde bâz âyed be sâmân, gam mehor

Ger behâr-i omr bâşed bâz ber taht-i çemen
Çetr-i gul der ser keşî ey morg-i hoşhân, gam mehor

Dovr-i gerdûn ger do rûzî ber murâd-i mâ nereft
Dâimen yeksân nebâşed hâl-i dovrân, gam mehor

Hân meşov novmîd, çun vâkif neî ez sırr-i gayb
Bâşed ender perde bâzîhâ-yi pinhân, gam mehor

Ey dil er seyl-i fenâ bunyâd-i hestî ber kened
Çun turâ Nûh est keştîbân, zi tûfân gam mehor

Der biyâbân ger be şovk-i Ka'be hâhî zed kadem
Serzenişhâ ger koned hâr-i mugîlân, gam mehor

Gerçi menzil bes hatarnâk est u maksad bes ba'îd
Hîç râhî nîst kanrâ nîst pâyân, gam mehor

Hâl-i mâ der firkat-i cânân u ibrâm-i rakîb
Cumle mîdâned Hodâ-yi hâlgerdân, gam mehor

Hâfizâ der konc-i fakr u halvet-i şebhâ-yi târ
Tâ buved virdet duâ vu ders-i Kur'ân, gam mehor

Kaybolan Yusuf döner gelir Kenan'a, üzülme
Hüzünler kulübesi döner bir gülistana, üzülme

Gamlı gönül, düzelir halin, karamsar olma
Şu divane başım kavuşur yine huzura, üzülme

Ömür baharı dönse yine çimenlik tahtına
Güzel öten kuşum, çelenk koyarsın başına, üzülme.

Felek dönmediyse iki gün muradımızca
Devran böyle sürmez ya hep; üzülme

Yitirme umudunu aman! Bilmiyorsun gayb sırlarını
Perde arkasında ne gizli oyunlar döner! Üzülme

Gönlüm, varlığımın temelini götürse de yokluk seli
Nuh'tur kaptanın; dert etme tufanı, üzülme.

Çölde yürüyeceksen Kâbe'ye varma şevkiyle
Deve dikenleri yaksa da canını, üzülme.

Konak yeri tehlikeli, varış yeri çok mu uzak
Sonu gelmeyecek bir yol yoktur; üzülme.

Canandan ayrılık, rakibimin sıkıştırması; halim bu
Biliyor hepsini halden hale sokan Tanrı; üzülme.

Hafızım, fakirlik köşesinde, kara gecelerin halvetinde
Virdin dua ile Kur'ân dersiyse, üzülme.

Gazel 256

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Nasîhatî konemet, bişnov, behâne megîr
Her ançi nâsih-i muşfik begûyedet, bepezîr

Zi vasl-i rûy-i cevânân temettuî berdâr
Ki der kemîngeh-i omr est mekr-i âlem-i pîr

Naîm-i her do cihân pîş-i âşikân becovî
Ki in metâ' kalîl est u an etâ-yi kesîr

Muâşirî hoş u rûdî besâz mîhâhem
Ki derd-i hîş begûyem be nâle-i bem u zîr

Ber an serem ki nenûşem mey u goneh nekonem
Eger muvâfik-i tedbîr-i men şeved takdîr

Çu kısmet-i ezelî bîhuzûr-i mâ kerdend
Ger endekî ne bevefk-i rizâst, horde megîr

Çu lâle der kadehem rîz, sâkiyâ, mey u muşk
Ki nakş-i hâl-i nigârem nemîreved zi zamîr

Biyâr sâgar-i durr-i hoşâb ey sâkî
Hasûd gû kerem-i âsafî bebîn u bemîr

Be azm-i tovbe nihâdem kadeh zi kef sad bâr
Velî kirişme-i sâkî nemîkoned taksîr

Bir nasihatim var sana, dinle, bahane arama
Kabul et müşfik nasihatçi ne derse sana

Faydalanmaya bak gençlerin yüzüne bakmakla
Moruk âlemin hilesi zira ömür pususunda

İki dünyanın nimeti âşıklarca bir arpa eder
İki dünya az eder de bir arpa çok çeker

Kafadar bir arkadaşla akordlu saz isterim
Bamdan tizden nalelerle ben derdimi söylerim

Düşünüyorum da mey içmeyim, etmeyim taksir
Tabii ki tedbirime uygun düşerse takdir

Biz yok iken bölüştürülmedi mi ezelde her nasip
İstediğin gibi değilse bir kısmı, bulma ayıp

Saki lale gibi dök kadehime meyi
İçinde göreyim ben sevgilinin kara benini

Getir saki inci dolu parlak kadehi
Söyle kıskanca: Gör vezir keremini, geber emi!

Tövbe için yüz kez bıraktım elden kadehi
Kusur etmiyor asla sakinin gözleriyle gamzesi

Mey-i do sâle vu mahbûb-i çârdeh sâle
Hemin bes est merâ sohbet-i sagîr u kebîr

Dil-i remîde-i mâ râ ki pîş mîgîred?
Haber dehîd be mecnûn-i haste ez zencîr

Hadîs-i tovbe derin bezmgeh megû Hâfiz
Ki sâkiyân-i kemânebrûyet zenend be tîr

İki yıllık şarap ile on dördünde sevgili
Yeter bana büyük küçük bu sohbet ehli

Ürkek gönlümüzün kim çıkacak yoluna?
Haber verin zincirden yaralı Mecnun'a

Bu mecliste etme Hafiz tövbe lafını
Yay kaşlı sakiler yoksa vururlar okla seni.

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fâilün

Rûy bunmâ vu merâ gû ki zi cân dil bergîr
Pîş-i şem' âteş-i pervâne be cân gû dergîr

Der leb-i teşne-i mâ bîn u medâr âb dirîg
Ber ser-i koşte-i hîş ây u zi hâkeş bergîr

Terk-i dervîş megîr er nebuved sîm u zereş
Der gamet sîm şomâr eşk u ruheş râ zer gîr

Çeng benuvâz u besâz, er nebuvedûd, çi bâk?
Âteşem aşk u dilem ûd u tenem micmer gîr

Der semâ' ay u zi ser hırka berendâz u beraks
Verne bâ gûşe rov u hırka-i mâ der ser gîr

Sûf berkeş zi ser u bâde-i sâfî derkeş
Sîm derbâz u be zer sîmberî der ber gîr

Dûst gû yâr şov u her do cihân doşmen bâş
Baht gû poşt mekon, rûy-i zemîn leşker gîr

Meyl-i reften mekun ey dûst, demî bâ mâ bâş
Ber leb-i cûy tarab cûy u be kef sâgar gîr

Refte gîr ez berem u z'âteş u âb-i dil u çeşm
Gûne'em zerd u lebem hoşk u kinârem ter gîr

Hâfiz ârâste kon bezm u begû vâiz râ
Ki bebîn meclisem u terk-i ser-i minber gîr

Göster yüzünü, söyle bana: Vazgeç canından
Pervane mumun karşısında yansın ateşinden

Susamış dudağımızı gör, esirgeme suyu
Öldürdüğün aşığın başına gel, kaldır topraktan

Terketme yoksulu yoksa hiç parası
Gözyaşını gümüş, yüzünü altın say; sensin tasası

Al çengi eline, çal; ut yoksa ne çıkar bundan?
Ateşimi aşk, gönlümü öd, bedenimi say buhurdan

Semaya gel, çıkar hırkayı başından, rakset
Yoksa çek hırkamızı başına, bir köşeye git

Çek hırkayı başından, iç saf şarabı
Gümüş bedenli birini al kucağına, harca parayı

Dost yâr, iki cihan düşman olsun
Baht çevirmesin sırtını, varsın yeryüzü asker dolsun

Dostum, gitmeye niyetlenme, biraz bizimle kal
Çay kenarında neşene bak, eline kadeh al

Say ki gittin yanımdan, gönül ateşimle gözyaşımdan
Benzim sarı, dudağım kuru, kucağım ıslak

Hafız, donat meclisi; vaize söyle
Gör meclisimi, sonra mimberi terkeyle.

Gazel 258

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Hezâr şukr ki dîdem be kâm-i hîşet bâz
Zi rûy-i sidk u safâ geşte bâ dilem demsâz

Revendegân-i tarîkat reh-i belâ siporend
Refîk-i aşk çi gam dâred ez neşîb u ferâz?

Gam-i habîb nihân bih zi goft u gûy-i rakîb
Ki nîst sîne-i erbâb-i kîne mahrem-i râz

Egerçi husn-i tu ez aşk-i gayr mustagnîst
Men an niyem ki ezin aşkbâzî âyem bâz

Çi gûyemet ki zi sûz-i derûn çi mîbînem
Zi eşk pors hikâyet ki men niyem gammâz

Çi fitne bûd ki meşşâte-i kazâ engîht
Ki kerd nergis-i mesteş siyeh be surme-i nâz

Bedin sipâs ki meclis munevver est be dûst
Geret çu şem' cefâî resed, besûz u besâz

Garaz kirişme-i husn est verne hâcet nîst
Cemâl-i dovlet-i mahmûd râ be zulf-i eyâz

Gazelserâî-yi nâhîd sarfeî nebered
Der an mekâm ki Hâfiz berâvered âvâz

Allaha şükür, gördüm yine seni muradımca
Olmuşsun gönlümle hemdem sıdk u safâ uyarınca

Tarikat yolcuları giderler bela yolundan
Aşk arkadaşı çekinir mi inişten çıkıştan?

Dostun gamı gizli kalsın rakip dedikodusundan, daha iyi
Kin güdenlerin göğsü olamaz sırlar mahremi

Güzelliğin müstağni olsa da başkasının aşkından
Vazgeçecek değilim aşk oyunundan

Gönül yangınımda ne görüyorum; ne diyeyim?
Gözyaşıma sor hikâyeyi; ben gammaz değilim

Kader meşşâtesi ne fitneler kopardı
Sarhoş gözleri siyah naz sürmesi sürdü

Dost ile aydındır meclis, şükürler olsun
Cefa gelirse sana, mum gibi yan yakıl

Maksat güzellik cilvesidir, hacet değil yoksa
Mahmud'un devlet cemalinin Ayaz zülfüne

Hafız şiir okuyacak olsa bir yerde
Nahid'in gazelciliği yaramaz bir derde

Gazel 259

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Menem ki dîde be dîdâr-i dûst kerdem bâz
Çi şukr gûyemet ey kârsâz-i bendenevâz

Niyâzmend-i belâ gû ruh ez gubâr meşûy
Ki kîmiyâ-yi murâd est hâk-i kûy-i niyâz

Zi muşkilât-i tarîkat inân metâb ey dil
Ki merd-i râh neyendîşed ez neşîb u ferâz

Tehâret erne be hûn-i ciger koned âşik
Be kovl-i muftî-i aşkeş dorost nîst nemâz

Derin mekâm-i mecâzî becuz piyâle megîr
Derin serâçe-i bâzîçe gayr-i aşk mebâz

Be nîm bûse duâî behar zi ehl-i dilî
Ki keyd-i doşmenet ez cân u cism dâred bâz

Fikend zemzeme-i aşk der hicâz u ırâk
Nevâ-yi bang-i gazelhâ-yi Hâfiz ez Şîrâz

Dostu görmek için yine gözünü açan benim
Kulun işlerini yoluna koyan Tanrım, sana nasıl şükredeyim?

Bela girdabına düşen arıtmasın tozdan yüzünü
Murat kimyası bilsin niyaz sokağının tozunu

Tarikat sıkıntısından çevirme gönlüm yüzünü
Bu yolun eri düşünmez inişini yokuşunu

Aşk dediğin temizlenmezse ciğer kanıyla
Namazı makbul olmaz aşk müftüsünün sözüyle

Kadehten başka şey alma eline şu mecazi makamda
Aşk oyunundan başka oyun oynama bu oyun sarayında

Yarım öpücükle al bir dua gönül ehlinden
Düşman tuzağı etmesin seni canın ile cisminden

Şirazlı Hafız'ın inşad edilen gazelleri
Hicaz ile ırak makamına çekti aşk sözlerini.

Gazel 260

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü âilün

Ey serv-i nâz-i husn ki hoş mîrevî be nâz
Uşşâk râ be nâz-i tu her lahza sad niyâz

Ferhunde bâd tal'at-i hûbet ki der ezel
Bubrîde'end ber kad-i servet kabâ-yi nâz

Anrâ ki bûy-i anber-i zulf-i tu ârizûst
Çun ûd gû ber âteş-i sovdâ besûz u sâz

Pervâne râ zi şem' buved sûz-i dil velî
Bîşem'-i âriz-i tu dilem râ buved gudâz

Sûfî ki bîtu tovbe zi mey kerde bûd dûş
Beşkest ahd çun der-i meyhâne dîd bâz

Ez ta'ne-i rakîb negerded iyâr-i men
Çun zer eger berend merâ der dehân-i gâz

Dil kez tavâf-i ka'be-i kûyet vukûf yâft
Ez şovk-i an harîm nedâred ser-i hicâz

Her dem be hûn-i dîde çi hâcet-i vuzû? Çun nîst
Bîtâk-i ebrû-yi tu nemâz-i merâ cevâz

Çun bâde bâz ber ser-i hom reft kef zenân
Hâfiz ki dûş ez leb-i sâkî şenîd râz

Güzelliğin nazlı selvisi, ne hoş yürürsün nazla!
Aşıkların yüz niyazı var her an nazınla

Kutlu olsun güzel yüzün; çünkü ezelde
Naz elbisesini biçmişler senin selvi boyunda

Herkim ki zülüflerinin amber kokusunun arzusunda
Öd gibi yansın yakılsın sevda ateşinde

Pervanenin gönül yangısı mumdan gelir
Parlak yanağın olmayınca yüreğim erir

Dün sen yokken tövbe etmişti sûfi meye
Bozdu tövbesini bugün meyhaneyi açık görünce

Bozulmaz benim ayarım rakibin suçlamasıyla
Götürseler beni altın varak gibi makas ağzına

Durdu gönlüm evinin Kâbesinde tavaf etmeye
Buranın şevkinden hevesim kalmadı Hicaz'a gitmeye

Gözyaşlarımla her an gerek mi var abdest almaya?
Mihrap kaşların olmayınca cevaz var mı namaz kılmaya?

Yine bade gibi köpürerek küpün başına gitti
Hafız dün gece sakinin ağzından ne sırlar işitti!

Gazel 261

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Der â ki der dil-i haste tevân der âyed bâz
Biyâ ki der ten-i morde revân der âyed bâz

Biyâ ki firkat-i tu çeşm-i men çonan der best
Ki feth-i bâb-i visâlet meger guşâyed bâz

Gamî ki çun sipeh-i zeng mulk-i dil begirift
Zi hayl-i şâdî-i rûm-i ruhet zidâyed bâz

Be pîş-i âyine-i dil herançi mîdârem
Becuz hiyâl-i cemâlet nemînumâyed bâz

Bedan mesel ki şeb âbisten est, rûz ez tu
Sitâre mîşumurem tâ ki şeb çi zâyed bâz

Biyâ ki bulbul-i matbû'-i hâtir-i Hâfiz
Be bûy-i gulbun-i vasl-i tu mîserâyed bâz

Gir içeri, yaralı gönlüme güç gelsin yine
Gel haydi, ölü bedenime ruh gelsin yine

Gözlerimi nasıl da bağladı ayrılığın!
Gel haydi, vuslat kapısını belki açarsın

Zenci ordusu gibi istila etti gamın gönül mülkümü
Yüzünün sevinç ordusu siler süpürür üzüntümü

Her ne varsa gönül aynamın önünde
Göstermez bir şey cemalinin hayalinden öte

Senden ırak olsun; bir söz vardır "geceler gebedir" diye
Yıldızları sayarım ben gece ne doğuracak diye

Gel, Hafız'ın güzel gönül bülbülü yine
Şarkılar söylüyor vuslat gülünün ümidiyle

Gazel 262

Vezin: Fâilâtün Mefâilün Fa'lün

Hâl-i hûnîndilân ki gûyed bâz?
Vez felek hûn-i hom ki cûyed bâz?

Şermeş ez çeşm-i meyperestân bâd
Nergis-i mest eger berûyed bâz

Cuz felâtûn-i homnişîn-i şerâb
Sırr-i hikmet be mâ ki gûyed bâz?

Herki çun lâle kâsegerdân şud
Zin cefâ ruh be hûn beşûyed bâz

Neguşâyed dilem çu gonçe eger
Sâgarî ez lebeş nebûyed bâz

Bes ki der perde çeng goft sohen
Beboreş mûy tâ nemûyed bâz

Gird-i beytulharem-i hom Hâfiz
Ger nemîred, beser bepûyed bâz

Gönlü kan ağlayanların halini kim söyleyecek?
Küpteki kan rengi şarabı felekten kim soracak?

Sarhoş bakışlı nergis biterse yeniden
Utansın mey düşkünlerinin gözünden!

Şarap küpünde oturan Platon'dan gayrı
Kim söyler bize bu hikmetteki sırrı?

Kim lale misali dolaştırırsa kadehi
Bu cefadan kan ile yıkar yüzünü

Gonca gibi açılmaz gönlüm bir daha
Kadeh gibi dudağından koku almazsa

Çeng ne sözler etmedi ki o perdede!
Kes saçını şunun; ağlayıp zırlamasın yine!

Küptür Beytülharem, Hafız ölmezse eğer
Canla başla baytülharemi tavaf eder

Gazel 263

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Biyâ vu keştî-i mâ der şat-i şerâb endâz
Hurûş u velvele der cân-i şeyh u şâb endâz

Merâ be keştî-i bâde der efken ey sâkî
Ki gofte'end: Nikûî kun u der âb endâz

Zi kûy-i meykede bergeşte'em zi râh-i hatâ
Merâ diger zi kerem bâ reh-i sevâb endâz

Biyâr zan mey-i gulreng-i muşkbû câmî
Şirâr-i reşk u hased der dil-i gulâb endâz

Egerçi mest u herâbem, tu nîz lutfî kun
Nazar berin dil-i sergeşte-i herâb endâz

Be nîmşeb egeret âfitâb mîbâyed
Zi rûy-i duhter-i gulçihr-i rez nikâb endâz

Mehil ki rûz-i vefâtem be hâk besipârend
Merâ be meykede ber, der hom-i şerâb endâz

Zi covr-i çerh çu Hâfiz be cân resîd dilet
Be sûy-i dîv-i mihen nâvek-i şihâb endâz

Gel, indir gemimizi şarap nehrine
Velvele sal yaşlının gencin gönlüne

Saki, beni şarap gemisine at
Ne demişler: Bir iyilik et, denize at

Hata ettim, döndüm meyhane sokağına
Kerem et, ilet beni yine doğru yola

Bir kadeh getir mis kokulu gül rengi şaraptan
Gül suyuna kıvılcım düşür hasetten, kıskançlıktan

Sarhoşum, bulut gibiyim, lutfet sen de
Avare harap gönlüme bir nazar eyle

Güneş mi lâzım oldu sana gecenin bir yarısı?
Gül yüzlü üzüm kızının indir peçesini, budur çaresi

Öldüğüm gün toprağa gömülmeme izin verme
Götür beni meyhaneye, atıver şarap küpüne

Hafız gibi feleğin cevrinden geldiyse canın burnuna
Akan yıldız oklarını fırlat mihnetler şeytanına

Gazel 264

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Hîz u der kâse-i zer âb-i tarabnâk endâz
Pîşter zanki şeved kâse-i ser hâkendâz

Âkıbet menzil-i mâ vâdî-i hâmûşân est
Hâliyâ gulgule der gonbed-i eflâk endâz

Çeşm-i âlûdenazar ez ruh-i cânân dûr est
Be ruh-i û nazar ez âyine-i pâk endâz

Be ser-i sebz-i tu ey serv ki ger hâk şevem
Nâz ez ser binih u sâye ber in hâk endâz

Dil-i mâ râ ki zi mâr-i ser-i zulf-i tu behest
Ez leb-i hod be şifâhâne-i tiryâk endâz

Mulk-i in mezra'a dânî ki sebâtî nedihed
Âteşî ez ciger-i câm der emlâk endâz

Gusl der eşk zedem k'ehl-i tarîkat gûyend
Pâk şov evvel u pes dîde ber an pâk endâz

Yârab an zâhid-i hodbîn ki becuz eyb nedîd
Dûd-i âhîş der âyîne-i idrâk endâz

Çun gul ez nukhet-i û câme kabâ kun Hâfiz
Vin kabâ der reh-i an kâmet-i çâlâk endâz

Kalk, doldur neş'e suyunu altın kadehe
Kafatası toprak olmadan önce

Değil mi sonumuz suskunlar vadisi
Yankılansın şimdi felekler kubbesi

Uzaktır cananın yüzüne kötü bakış
Temiz aynadan at onun yüzüne bakış

Selvi boylum, toprak olursam, kutlu başın aşkına
Nazı bırak, gölge sal sen toprağıma

Yaralıdır gönlümüz yılanı andıran saçından
Panzehir saç şifahaneye dudaklarından

Bilirsin, bu tarlanın tapusu kalmaz kimseye
Kadeh ciğerinden ateş sal bu tarlanın mülküne

Yıkandım gözyaşlarımla, der ki bana tarikat ehli
Temizlen önce, sonra temiz dilbere çevir gözlerini

Tanrım, bencil zâhit görmez ayıptan gayrısını
İdrak aynasına gönder ah ile vah dumanını

Hafız gül gibi yırt giysini onun kokusuyla
Sonra at onu boylu boslu kıvrak sevgilinin yoluna

Gazel 265

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Ber neyâmed ez temennâ-yi lebet kâmem henûz
Ber umîd-i câm-i la'let dordî âşâmem henûz

Rûz-i evvel reft dînem der ser-i zulfeyn-i tu
Tâ çi hâhed şud derin sovdâ serencâmem henûz

Sâkiyâ yek cur'aî zan âb-i âteşgûn ki men
Der miyân-i pohtegân-i aşk-i û hâmem henûz

Ez hatâ goftem şebî zulf-i turâ muşk-i hoten
Mîzened her lahza tîgî mû ber endâmem henûz

Pertov-i rûy-i tu tâ der halvetem dîd âfitâb
Mîreved çun sâye herdem ber der u bâmem henûz

Nâm-i men reftest rûzî ber leb-i cânân be sehv
Ehl-i dil râ bûy-i cân mîâyed ez nâmem henûz

Der ezel dâdest mâ râ sâkî-i la'l-i lebet
Cur'a-i câmî ki men medhûş-i an câmem henûz

Ey ki goftî: Cân bidih tâ bâşedet ârâm-i cân
Cân be gamhâyeş sipordem, nîst ârâmem henûz

Der kalem âverd Hâfiz kısse-i la'l-i lebeş
Âb-i heyvân mîreved her dem zi aklâmem henûz

Dudağını arzularım, muradıma ermedim henüz
Lâl kadehi andıran dudağının umuduyla şarap içerim henüz

Zülüflerinin ucunu gördüm, o gün gitti din elden
Bu sevdada ne olacak sonum, bakıyorum henüz

Saki, ateş renkli o sudan bir yudum ver
Onun aşkıyla pişenler arasında değilim henüz

Bir gece hata ettim, zülüflerine "Huten miski" dedim
Bedenimdeki her kılım biteviye kılıç kesilir henüz

Halvetteyken ben seninle, gördü ya yüzünün ışığını güneş
Çat kapı çat baca, her an dolanır durur henüz

Bir gün nasılsa sehven adımı anmıştı canan
Gönül ehline adımdan can kokusu gelir henüz

Lâl dudağının sakisi ezelde bir yudum tattırmıştı
O gün bugündür o kadeh yüzünden baygınım henüz

"Huzur bulmak istersen, ver canını" diyen bana!
Verdim onun gamıyla canımı ama huzurum yok henüz

Hafız lâl dudaklarının hikâyesini kaleme almıştı
O gün bu gündür kaleminden hayat suyu damlar henüz

Gazel 266

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Dilem remîde-i lûlîveşîst şûrengîz
Durûgva'de vu kattâlvaz' u rengâmîz

Fedâ-yi pîrehen-i çâk-i mâhrûyân bâd
Hezâr câme-i takviyy u hırka-i perhîz

Hiyâl-i hâl-i tu bâ hod be hâk hâhem bord
Ki tâ zi hâl-i tu hâkem şeved abîrâmîz

Firişte aşk nedâned ki çîst ey sâkî
Behâh câm u gulâbî, be hâk-i âdem rîz

Piyâle ber kefenem bend tâ sehergeh-i haşr
Be mey zi dil beberem hovl-i rûz-i restâhîz

Fakîr u haste be dergâhet âmedem; rahmî!
Ki cuz velâ-yi tu'em nîst hîç destâvîz

Biyâ ki hâtif-i meyhâne dûş bâ men goft
Ki der mekâm-i rizâ bâş vez kazâ megurîz

Miyân-i âşik u ma'şûk hîç hâyil nîst
Tu hod hicâb-i hodî Hâfiz, ez miyân berhîz

Ürküttü gönlümü arsız, şamatacı bir dilber
Sözünde durmaz, katil kılıklı, renkten renge girer

Feda olsun yakası yırtık ay yüzlülere
Bin takva giysisi, bin perhiz hırkası ile

Yanımda toprağa götüreceğim beninin hayalini
Toprağım mis gibi koksun senin beninle diye

Saki, melek dediğin aşkı ne bilir, ne anlar?
Kadeh iste, âdem toprağına gülsuyu karıştır

Kefenime kadeh bağla ki mahşer günü
Mey içip atayım üstümden kıyamet korkusunu

Merhamet et; yoksul, bitkin halde geldim dergâhına
Sevgimden başka verecek armağanım yok sana

Gel hele, dün gece meyhane hâtifi seslendi bana
Dedi ki: Rıza makamında dur, kazadan kaçma

Aşık ile maşuk arasında asla yoktur duvar
Çekil aradan Hafız; sensin kendine duvar.

Gazel 267

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Ey sabâ ger bogzerî ber sâhil-i rûd-i eres
Bûse zen ber hâk-i an vâdiyy u muşkîn kun nefes

Menzil-i selmâ ki bâdeş her dem ez mâ sad selâm
Por sedâ-yi sârbânân bînî yu bang-i ceres

Mahmel-i cânân bebûs angeh be zârî arze dâr
Kez firâket sûhtem ey mihribân, feryâd res

Men ki kovl-i nâsihân râ hândemî kovl-i rebâb
Gûşmâlî dîdem ez hicrân ki înem pend bes

İşret-i şebgîr kun, mey nûş k'ender râh-i aşk
Şebrovân râ âşinâîhâst bâ mîr-i ases

Aşkbâzî kâr-i bâzî nîst ey dil, ser bebâz
Zanki gûy-i aşk netvân zed be çovgân-i heves

Dil be ragbet-i mey sipâr u cân be çeşm-i mest-i yâr
Gerçi huşyârân nedâdend ihtiyâr-i hod be kes

Tûtiyân der şekkeristân kânrânî mîkonend
Vez tehassur dest ber ser mîzened miskîn meges

Nâm-i Hâfiz ger ber âyed ber zebân-i kilk-i dûst
Ez cenâb-i hazret-i şâhem bes est in multemes

Seher yeli, Aras nehri kıyısına düşerse yolun
Öp o vadinin toprağını, nefesin mis koksun

Selma'nın konağına bizden yüz selam olsun
Kervancı konuşmaları, çıngırak sesleriyle dolu bulursun

Sevgilinin mahfesini öp, halini arzet sonra
Şefkatli sevgili; yandım ayrılıktan; koş imdadıma!

Rebap sesidir der geçerdim öğütçünün lafına
Ayrılık bir büktü ki kulağımı; bu öğüt yeter bana.

Geceleri otur, şarabını iç, zira aşk yolunda
Ahbaplığı var gece yolcularının bekçibaşıyla

Gönlüm, aşk oyunu çocuk oyunu değil; oyna başınla
Aşk topu zira vurulmaz hiç heves çevganıyla

Gönlünü teslim et meye, canını yârin sarhoş gözüne
Gerçi akıl sahipleri inisiyatifi vermedi kimseye

Papağanlar şeker ülkesinde erer muradına
Zavallı sinek özlemle vurur durur başına

Hafız'ın adı gelirse dostun kaleminin ucuna
Yüce şahımın huzurundan bu isteğim yeter bana.

Gazel 268

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Gul'izârî zi gulistân-i cihân mâ râ bes
Zin çemen sâye-i an serv-i revân mâ râ bes

Men u hemsohbetî, ehl-i riyâ dûrem bâd
Ez girânân-i cihân ratl-i girân mâ râ bes

Kasr-i firdovs be pâdâş-i amel mîbahşend
Mâ ki rindîm u gedâ, deyr-i mugân mâ râ bes

Benişîn ber leb-i cûy u gozer-i omr bebîn
Kin işâret zi cihân-i gozerân mâ râ bes

Nakd-i bâzâr-i cihân binger u âzâr-i cihân
Ger şumâ râ ne bes in sûd u ziyân, mâ râ bes

Yâr bâ mâst; çi hâcet ki ziyâdet talebîm?
Dovlet-i sohbet-i an mûnis-i cân mâ râ bes

Ez der-i hîş, Hodâ râ be bihiştem mefirist
Ki ser-i kûy-i tu ez kovn u mekân mâ râ bes

Hâfiz ez meşreb-i kısmet gile nâinsâfîst
Tab'-i çun âb u gazelhâ-yi revân mâ râ bes

Dünyanın gül bahçesinden bir gül yanaklı yeter bize
Bu çimenlikte o selvi boylunun gölgesi yeter bize

Ben, bir de sohbet arkadaşı; ikiyüzlüler uzak olsun aman!
Dünya ağırlıkları içinde kiloluk kadeh yeter bize

Firdevs kasrını bağışlarlar iyi amel karşılığında
Biz hem rindiz hem yoksul; meyhane yeter bize

Bir çay kenarında otur, bak ömrün geçişine
Geçici dünyadan bu işaret yeter bize

Bak dünya pazarının menfaatiyle üzüntüsüne
Zararı kârı yetmiyorsa size, yeter bize

Yâr bizimle ya; neden fazlasını isteyelim?
Can dostu ile sohbet devleti yeter bize

Tanrım, gönderme beni huzurundan Cennete
Varlık âlemi olarak huzurun yeter bize

Hafız insafsızlık olur nasipten yakınmak
Su gibi şairlik gücü, akıcı gazeller yeter bize.

Gazel 269

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Dilâ refîk-i sefer baht-i nîkhâhet bes
Nesîm-i rovze-i Şîrâz peyk-i râhet bes

Diger zi menzil-i cânân sefer mekun dervîş
Ki seyr-i ma'nevî yu konc-i hânekâhet bes

Veger kemîn beguşâyed gamî zi gûşe-i dil
Harîm-i dergeh-i pîr-i mugân penâhet bes

Be sadr-i mastaba binşîn u sâgar-i mey nûş
Ki in kadar zi cihân kesb-i mâl u câhet bes

Ziyâdetî metaleb, kâr ber hod âsân kun
Surâhî-i mey-i la'l u butî çu mâhet bes

Felek be merdum-i nâdân dihed zimâm-i murâd
Tu ehl-i fazlî yu dâniş; hemin gunâhet bes

Hevâ-yi mesken-i me'lûf u ahd-i yâr-i kadîm
Zi rehrovân-i seferkerde ozrhâhet bes

Be minnet-i digerân hû mekun ki der do cihân
Rizâ-yi îzed u in'âm-i pâdişâhet bes

Be hîç vird-i diger nîst hâcet ey Hâfiz
Du'â-yi nîmşeb u ders-i subhgâhet bes

Gönlüm, yol arkadaşı olarak açık talihin yeter sana
Şiraz bahçelerinin meltemi ulak olarak yeter sana

Derviş, cananın yurdundan ayrılma artık
Burası manevî seyir ve tekke köşesi olarak yeter sana

Gönül köşesinden bir gam pusu kurarsa sana
Pîrimugan dergâhının haremi yeter sana

Meyhanenin başköşesine otur, mey kadehini iç
Dünya malından, makamından bu kadarı yeter sana

Fazla şey isteme, işi kolaylaştır kendine
Lâl renkli şarap sürahisi, bir ay yüzlü güzel yeter sana

Felek murat dizginini cahillere verir
Sen bilgili erdemli adamsın; bu kadar günah yeter sana

Alışılmış mesken havası, kadim dosta verdiğin söz
Yola çıkacak saliklerden özür olarak bunlar yeter sana

Başkalarına minneti huy edinme; iki dünyada
Tanrı'nın rızası ile padişahın bağışı yeter sana

Hafız başka bir virde ihtiyacın yok aslında
Gece yarısı duası ile sabah dersi yeter sana

Gazel 270

Vezin: Fâilâtün Mefâilün Feilün

Derd-i aşkî keşîde'em ki mepors
Zehr-i hecrî çeşîde'em ki mepors

Geşte'em der cihân u âhir-i kâr
Dilberî berguzîde'em ki mepors

Ançonan der hevâ-yi hâk-i dereş
Mîreved âb-i dîde'em ki mepors

Men be gûş-i hod ez dehâneş dûş
Sohenânî şenîde'em ki mepors

Sûy-i men leb çi mîgezî ki megûy?
Leb-i la'lî gezîde'em ki mepors

Bîtu der kulbe-i gedâî-yi hîş
Renchâî keşîde'em ki mepors

Hemçu Hâfiz garîb der reh-i aşk
Be mekânî resîde'em ki mepors

Öyle bir aşk derdi çekmişim ki sorma
Öyle bir ayrılık zehri tatmışım ki sorma

Dolandım tüm dünyayı, işin sonunda
Bir dilber seçmişim ki sorma

Kapısının toprağını arzulamaktan
Gözyaşlarım bir akar ki sorma

Kendi kulağımla dün gece onun ağzından
Öyle sözler işitmişim ki sorma

"Konuşma" diye bana bakıp sus edersin
Öyle bir lâl dudak ısırmışım ki sorma

Kendi yoksulluk kulübemde sen yokken
Öyle çileler çekmişim ki sorma

Hafız gibi garip, aşk yolunda
Öyle bir makama gelmişim ki sorma

Gazel 271

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Dârem ez zulf-i siyâheş gile çendan ki mepors
Ki çonan zû şode'em bîserusâmân ki mepors

Kes be ummîd-i vefâ terk-i dil u dîn mekunâd
Ki çonânem men ezin kerde peşîmân ki mepors

Be yekî cur'a ki âzâr-i keseş der pey nîst
Zahmetî mîkeşem ez merdum-i nâdân ki mepors

Zâhid ez mâ be selâmet begozer kin mey-i lâl
Dil u dîn mîbered ez dest bedansan ki mepors

Goftugûhâst derin râh ki cân begodâzed
Herkesî arbedeî; inki mebîn, anki mepors

Pârsâiyyu selâmet hevesem bûd velî
Şîveî mîkoned an nergis-i fettân ki mepors

Goftem ez gûy-i felek sûret-i hâlî porsem
Goft an mîkeşem ender ham-i çovgân ki mepors

Goftemeş: Zulf be hûn-i ki şikestî? Goftâ:
Hâfiz, in kısse dirâz est; be kur'ân ki mepors

Onun siyah zülüflerinden öyle şikâyetçiyim ki sorma
Onun yüzünden öyle perişanım ki sorma

Vefa umarak kimse terketmesin gönlünü, dinini
Yaptıklarımdan öyle pişmanım ki sorma

Kimseyi incitmeye niyetim yok ama bir iki yudum için
Cahil insanların elinden ne zahmetler çekerim, sorma

Zahit, selametle geç git yanımızdan; bu lâl şarap
Gönlü, dili öyle bir götürür ki sorma

Bu yolda dedikodular vardır; yürek eritir
Herkes bir şey fıştıklar: Bunu görme, onu da sorma

Dindarlık, selamet fikrindeydim ama
O fettan bakışlı nergis göz bir işvelenir ki sorma

Felek topuna olan biteni sorayım dedim
Dedi: Çevgeninin ucunda neler çekerim, sorma

Dedim: Kimin kanına girip saçlarını kıvırcık yaptın?
Dedi: Hafız, bu uzun hikâye; Allah aşkına sorma.

Gazel 272

Vezin: Mefûlü Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

Bâz ây u dil-i teng-i merâ mûnis-i cân bâş
Vin sûhte râ mahrem-i esrâr-i nihân bâş

Zan bâde ki der meykede-i aşk furûşend
Mâ râ do se sâgar bidih u gû remezân bâş

Der hırka çu âteş zedî ey ârif-i sâlik
Cehdî kun u serhalka-i rindân-i cihân bâş

Dildâr ki goftâ: Be tu'em dil nigerânest
Gû: Mîresem înek beselâmet, nigerân bâş

Hûn şud dilem ez hasret-i an la'l-i revânbahş
Ey durc-i mahabbet, beheman mihr u nişân bâş

Tâ ber dileş ez gusse gubârî nenişîned
Ey seyl-i sirişk, ez akab-i nâme revân bâş

Hâfiz ki heves mîkonedeş câm-i cihânbîn
Gû der nazar-i âsaf-i cemşîdmekân bâş

Dön gel, daralmış gönlümüze can yoldaşı ol
Bu yanık aşığın sırlarına mahrem ol

Aşk meyhanesinde satılan şaraptan
Ramazan olsa da bize iki üç kadeh ver

Arif kişi, değil mi ki hırkayı ateşe verdin
Gayret et, dünya rintlerinin başı ol

Sevgili derse sana: Merak ediyorum seni
De ona: Geliyorum şimdi; için rahat bekle beni

Can veren lâl dudakların hasretiyle gönlüm kan doldu
Sevgi kutusu; sen aynı sevginde, özelliğinde ol

Gönlüne keder tozu konmasın aman
Gözyaşı selim; sen de mektubun peşinde ol

Hafız dünyayı gösteren kadehe heves ediyor
De ona: Hep Cemşit makamlı vezirin gözünde ol.

Gazel 273

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Eger refîk-i şefîkî, durustpeymân bâş
Harîf-i hâne vu germâbe vu gulistân bâş

Şikenc-i zulf-i perîşân be dest-i bâd medih
Megû ki hâtir-i uşşâk gû perîşân bâş

Geret hevâst ki bâ Hızr hemnişîn bâşî
Nihân zi çeşm-i sikender çu âb-i heyvân bâş

Zebûr-i aşknevâzî ne kâr-i her morgîst
Biyâ vu novgul-i in bulbul-i gazelhân bâş

Tarîk-i hidmet u âyîn-i bendegî kerden
Hodâyrâ ki rehâ kun be mâ vu sultân bâş

Dîger be sayd-i harem tîg ber mekeş zinhâr
Vezan ki bâ dil-i mâ kerdeî, peşîmân bâş

Tu şem'-i encumenî, yek zebân u yek dil şov
Hiyâl u kûşiş-i pervâne bîn u handân bâş

Kemâl u dilberî yu husn der nazarbâzîst
Be şîve-i nazar ez nâdirân-i dovrân bâş

Hamûş Hâfiz u ez covr-i yâr nâle mekun
Turâ ki goft ki der rûy-i hûb heyrân bâş?

Müşfik arkadaşsan, sözünde durur ol
Evde, hamamda, gül bahçesinde kafa dengi ol

Dağınık saçlarının kıvrımını yele verme
Aşıkların gönlü perişan olursa olsun deme

Hızır'la oturup kalkmak istersen
İskender'in gözünden saklı hayat suyu gibi ol

Aşk zeburunu okumak her kuşun harcı değil
Gel, gazel okuyan bu bülbülün yeni gülü ol

Hizmeti, kulluk etmeyi Allah aşkına
Sen bize bırak, başımıza sultan ol

Bir daha kılıcını çekip Harem'de av peşine düşme
Bizim gönlümüze ettiklerinden pişman ol

Sen meclisin mumusun, bir dilli, bir gönüllü ol
Pervanenin hayalini, çabasını gör, güleryüzlü ol

Olgunluk, dilberlik, güzellik bakıştadır, bil
Bakış tarzınla devranın nadir güzellerinden ol

Hafız, sus! Yârin cevri yüzünden inleme
Kim dedi sana, güzel yüze hayran ol?

Gazel 274

Vezin: Mefâilün Feilatün Mefâilün Fa'lün

Be dovr-i lâle kadeh gîr u bîriyâ mîbâş
Be bûy-i gulnefesî hemdem-i sabâ mîbâş

Negûyemet ki heme sâle meyperestî kun
Se mâh mey hor u nuh mâh pârsâ mîbâş

Çu pîr-i sâlik-i aşket be mey hevâle koned
Benûş u muntezir-i rahmet-i Hodâ mîbâş

Geret hevâst ki çun Cem be sirr-i gayb resî
Biyâ vu hemdem-i câm-i cihânnumâ mîbâş

Çu gonçe gerçi furûbestegîst kâr-i cihân
Tu hemçu bâd-i behârî girihguşâ mîbâş

Vefâ mecûy zi kes ver sohen nemîşinevî
Be herze tâlib-i sîmurg u kîmiyâ mîbâş

Murîd-i tâet-i bîgânegân meşov Hâfiz
Velî muâşir-i rindân-i pârsâ mîbâş

Lale devrinde al kadehi eline, riyasız ol
Gül nefesli birinin kokusuyla sabâya hemdem ol

Sana demiyorum yıl boyu şarap iç
Üç ay şarap iç, dokuz ay dindar ol

Aşk yolunun pîri havale ederse seni meye
İç; sonra Tanrı'nın rahmetini koyul beklemeye

Cem gibi gayb sırlarına erişmek istersen
Gel, dünyayı gösteren kadehle hemdem ol

Gonca gibi kapanmaktır dünyanın işi ama
Sen bahar rüzgârı gibi düğüm çözer ol

Vefa bekleme kimseden; söz dinlemez isen
Boş yere Sîmurg ile kimyayı arar ol

Hafız başkalarına itaat peşinde olma
Olacaksan, dindar rintlerin dostu ol

Gazel 275

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Sûfî gulî beçîn u murakka' be hâr bahş
Vin zuhd-i hoşk râ be mey-i hoşguvâr bahş

Tâmât u şath der reh-i âheng-i çeng nih
Tesbîh u taylesân be mey u meygusâr bahş

Zuhdgerân ki şâhid u sâkî nemîharend
Der halka-i çemen be nesîm-i behâr bahş

Râhem şerâb-i la'l zed ey mîr-i âşikân
Hûn-i merâ be çâh-i zenehdân-i yâr bahş

Yârab be vakt-i gul guneh-i bende afv kun
Vin mâcerâ be ser u leb-i cûybâr bahş

Ey anki reh be meşreb-i maksûd bordeî
Zin bahr katreî be men-i hâksâr bahş

Şukrâne râ ki çeşm-i tu rûy-i butân nedîd
Mâ râ be afv u lutf-i hudâvendigâr bahş

Sâkî çu şâh nûş koned bâde-i sabûh
Gû câm-i zer be Hâfiz-i şebzindedâr bahş

Sûfi bir gül kopar, hırkanı dikene bağışla
Şu kuru zahitliği lezzetli meye bağışla

Saçmalıklarını bırak çengin makam yoluna
Tespih ile taylesanı mey ile mey içene bağışla

Dilber ile saki istemez zahitleri
Sofuluğu çimen halkasında bahar yeline bağışla

Aşıklar beyi, yolumu kesti lâl renkli şarap
Kanımı yârin çenesindeki çukura bağışla

Tanrım, gül vakti affet kulunun günahını
Bu macerayı ırmak kenarının safasına bağışla

Maksat yoluna giren yolcu, ben garibe
Bu engin denizden bir damla bağışla

Gözün görmemiş güzeller yüzünü; şükranesi
Bizi Tanrı'nın affına, lutfuna bağışla

Saki, benim şahım içerse sabah şarabını
Altın kadehi geceleri ayakta olan Hafız'a bağışla.

Gazel 276

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Bâgbân ger penc rûzî sohbet-i gul bâyedeş
Ber cefâ-yi hâr-i hicrân sabr-i bulbul bâyedeş

Ey dil, ender bend-i zulfeş ez perîşânî menâl
Morg-i zîrek çun be dâm ufted, tahammul bâyedeş

Rind-i âlemsûz râ bâ maslahatbînî çi kâr?
Kâr-i mulk est anki tedbîr u te'emmul bâyedeş

Tikye ber takviyyu dâniş der tarîkat kâfirîst
Râhrov ger sad huner dâred, tevekkul bâyedeş

Bâ çonin zulf u ruheş bâdâ nazarbâzî herâm
Herki rûy-i yâsemîn u ca'd-i sunbul bâyedeş

Nâzhâ zan nergis-i mestâne'eş bâyed keşîd
İn dil-i şûrîde tâ an ca'd u kâkul bâyedeş

Sâkiyâ der gerdiş-i sâgar teallul tâ be çend?
Dovr çun bâ âşikân ufted, teselsul bâyedeş

Kîst Hâfiz tâ nenûşed bâde bîâvâz-i rûd?
Âşik-i miskîn çerâ çendîn tecemmul bâyedeş?

Bahçıvan, beş günlük ömürde gül sohbeti mi lâzım?
Bülbülün ayrılık dikeninin cefasına sabretmesi lâzım

Gönlüm, zülüflerinin boğumu için perişanlıktan sızlanma
Akıllı kuş tuzağa düşerse, dayanması lâzım

Ne işi var âlem yakan rindin yönetim işiyle?
İdarecilikte tedbir ile iyi düşünmek lâzım

Takva ile bilgiye dayanmak kâfirliktir tarikatta
Yüz hüneri olsa da dervişe tevekkül lâzım

Böyle zülüf, böyle yüz varken haram olsun çapkınlık
Her kime yaseminin yüzü, sümbülün kıvırcıklığı olursa lâzım

O mestane nergis gözün nazını çekmek lâzım
Bu coşkulu gönle kıvırcık saç ile kâkül olursa lâzım

Saki, kadehi dolaştırmakta neden ağırdan alırsın?
Devir âşıklara geçerse, teselsül olur lâzım

Hafız, saz sesiyle kim bâde içmezmiş?
Miskin aşığa bunca gösteriş neden lâzım?

Gazel 277

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Fa'lün

Fikr-i bulbul heme ânest ki gul şud yâreş
Gul der endîşe ki çun işve koned der kâreş?

Dilrubâî heme an nîst ki âşik bekoşend
Hâce ânest ki bâşed gam-i hidmetgâreş

Cây-i ânest ki hûn movc zened der dil-i la'l
Zin tegâbun ki hazef mîşikened bâzâreş

Bulbul ez feyz-i gul âmûht sohen, verne nebûd
İn heme kovl u gazel ta'biye der minkâreş

Ey ki der kûçe-i ma'şûke-i mâ mîgozerî
Ber hazer bâş ki ser mîşikened dîvâreş

An sefer kerde ki sad kâfile dil hemreh-i ûst
Herkocâ hest, Hodâyâ, be selâmet dâreş

Sohbet-i âfiyetet gerçi hoş uftâd ey dil
Cânib-i aşk azîz est, furû meguzâreş

Sûfî-i serhoş ezin dest ki kec kerd kulâh
Be do câm-i diger âşufte şeved destâreş

Dil-i Hâfiz ki be dîdâr-i tu hûger şude bûd
Nâzperverd-i visâl est; mecû âzâreş

Bülbül hep düşünür gül yârim oldu diye
Gül endişe eder nasıl cilvelensem diye

Dilrübalık değildir daima âşık öldürmek
Efendilik, hizmetçinin derdine ortak olmak

Çanak çömlek pazarıma kesat verdi der
Lâlin gönlü bu yüzden hep kan döker

Gülün verdiği feyizle söz öğrendi bülbül
Yoksa gagasında olmazdı bunca söz ile gazel

Sevgilimizin sokağından geçen sen!
Bu duvar baş yarar! Kaçın sen!

Yüz gönül kafilesi yolculuk eden sevgilinin yanında
Tanrım, her neredeyse, kıl onu esenlik içinde

Afiyet sohbeti hoşuna gitti gönlüm ama
Aşk tarafı azizdir; ihmal edip yabana atma

Sarhoş sûfinin bu yüzden düştü külahı
İki kadeh daha çekse, dağılır sarığı

Hafız'ın gönlü alışmıştı yüzünü görmeye
Vuslatınla yetişti, kalkışma incitmeye

Gazel 278

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Şerâb-i telh mîhâhem ki merdefken buved zûreş
Ki tâ yekdem biyâsâyem zi dunyâ vu şerr u şûreş

Simât-i dehr-i dûnperver nedâred şehd-i âsâyiş
Mezâk-i hırs u âz ey dil beşû ez telh u ez şûriş

Biyâver mey ki netvan şud zi mekr-i âsumân îmen
Be lu'b-i zuhre-i çengî yu mirrîh-i silehşûreş

Kemend-i sayd-i behrâmî biyefken, câm-i cem berdâr
Ki men peymûdem in sahrâ, ne behrâmest u ne gûreş

Biyâ tâ der mey-i sâfît râz-i dehr bunmâyem
Be şart-i anki nenmâî be kectab'ân-i dilkûreş

Nazar kerden be dervîşân munâfî-i bozorgî nîst
Suleymân bâ çonan haşmet nazarhâ bûd bâ mûreş

Kemân ebrû-yi cânân nemîpîçed ser ez Hâfiz
Velîken hande mîâyed bedin bâzû-yi bîzûreş

Adam deviren keskin, acı şarap isterim
Bir an olsun dünyanın şerrinden rahat edeyim

Alçakları besleyen dünya sofrasında olmaz huzur balı
Vazgeç acısından, coşkusundan gönlüm, bırak hırsı

Mey getir, emin olunmaz gökyüzünün hilesinden
Silahşör Merih ile çengi Zühre'nin oyunundan

Behram'ın av kemendini at, kaldır Cem kadehini
Bu sahrada çok dolandım, ne Behram'ı buldum ne mezarını

Gel, saf şarapta göstereyim sana dünyanın sırrını
Şartım var: Gönlü kör tabiatsızlara göstermeyeceksin onu

Dervişleri gözetmek zarar vermez büyüklüğe
Süleyman gözetirdi karıncayı onca haşmetiyle

Cananın kaşının yayı vazgeçmez Hafız'dan
Ama gülmesi gelir görünce onun cılız kolundan

Gazel 279

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Hoşâ Şîrâz u vaz'-i bîmisâleş
Hodâvendâ nigehdâr ez zevâleş

Zi Ruknâbâd-i mâ sad levhaşallâh
Ki omr-i Hızr mîbahşed zulâleş

Miyân-i Ca'ferâbâd u Musellâ
Abîrâmîz mîâyed şimâleş

Be Şîrâzây u feyz-i rûh-i kudsî
Becûy ez merdum-i sâhibkemâleş

Ki nâm-i kand-i mısrî bord ancâ
Ki şîrînân nedâdend infiâleş

Sabâ zan lûlî-i şengûl-i sermest
Çi dârî âgehî, çûnest hâleş?

Ger an şîrîn peser hûnem berîzed
Dilâ çun şîr-i mâder kun helâleş

Mekun ez hâb bîdârem Hodâ râ
Ki dârem halvetî hoş bâ hiyâleş

Çerâ Hâfiz çu mîtersîdî ez hecr
Nekerdî şukr eyyâm-i visâleş

Ne hoştur Şiraz ile benzersiz durumu!
Tanrım, yok olmaktan sen onu koru

Rüknâbâd'ı Tanrım yüz kez koru
Hızır ömrü verir berrak suyu

Caferâbâd ile Musallâ arası
Mis gibi eser kuzey rüzgârı

Şiraz'a gel, kutsal ruhun feyzini
Kemal sahibi insanlarında ara

Kim Mısır şekerini anacak olsa
Şirin dilberler fırsat vermez ona

O şuh, sarhoş sevgiliden, seher yeli
Haberin var mı? Nasıldır hali?

Dökse kanımı hani o şirin oğlan
Gönlüm, anamın ak sütü gibi olsun helal

Uyandırma beni uykudan Allah aşkına
Hoş bir halvetim var onun hayaliyle

Hafız madem korkardın ayrılık derdinden
Vuslat günlerinde şükür etmezdin, neden?

Gazel 280

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Fa'lün

Çu berşikest sabâ zulf-i anberefşâneş
Beher şikeste ki peyvest, tâze şud câneş

Kocâst hemnefesî tâ be şerh arze dihem
Ki dil çi mîkeşed ez rûzgâr-i hicrâneş

Zemâne ez varak-i gul misâl-i rûy-i tu best
Velî zi şerm-i tu der gonçe kerd pinhâneş

Tu hofteî yu neşud aşk râ kirâne pedîd
Tebârekallâh ezin reh ki nîst pâyâneş

Cemâl-i ka'be meger ozr-i rehrovân hâhed
Ki cân-i zindedilân sûht der biyâbâneş

Bedin şikeste-i beytulhazen ki mîâred
Nişân-i Yûsuf-i dil ez çeh-i zenehdâneş?

Begîrem an ser-i zulf u be dest-i hâce dihem
Ki sûht Hâfiz-i bîdil zi mekr-i dûstâneş

Seher yeli kıvrım kıvrım etti amber kokan zülüflerini
Her kıvrıma geldikçe yinelendi canı

Bir dert ortağı nerede? Anlatayım halimi
Ayrılık günlerinde gönlümün neler çektiğini

Zaman gül yaprağı ile yaptı yüzünün benzerini
Ama utandı senden, goncaya gizledi yüzünü

Sen uyuyorsun; görünmüyor aşkın ucu bucağı
Maşallah, bu yolun hiç yok ucu bucağı

Gönlü dinç olanlar çölde yandı kavruldu diye
Kâbe'nin cemali özür diliyor yolcusundan herhalde

Kim getirecek hüzünler evinin kalbi kırık aşığına
Çene çukurundan gönül Yusufunun nişanını?

Zülüflerin ucunu tutup vereyim vezirin eline
Dostların hilesinden âşık Hafız yandı diye

Gazel 281

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Yârab in novgul-i handân ki sipordî bemeneş
Mîsipârem be tu ez çeşm-i hasûd-i çemeneş

Gerçi ez kûy-i vefâ geşt be sad merhale dûr
Dûr bâd âfet-i dovr-i felek ez cân u teneş

Ger be sermenzil-i selmâ resî ey bâd-i sabâ
Çeşm dârem ki selâmî beresânî zi meneş

Be edeb nâfeguşâî kun ez an zulf-i siyâh
Cây-i dilhâ-yi azîz est, behem ber mezeneş

Gû: Dilem hakk-i vefâ bâ hat u hâlet dâred
Muhterem dâr der an turre-i anberşikeneş

Der mekâmî ki be yâd-i leb-i û mey nûşend
Sifle an mest ki bâşed haber ez hîşteneş

Irz u mâl ez der-i meyhâne neşâyed endûht
Herki in âb hored, raht be deryâ fikeneş

Herki tersed zi melâl, enduh-i aşkeş ne helâl
Ser-i mâ vu kademeş yâ leb-i mâ vu deheneş

Şi'r-i Hâfiz heme beytulgazel-i ma'rifet est
Âferîn ber nefes-i dilkeş u lutf-i soheneş

Tanrım, gülen bu yeni gülü ettin bana emanet
Çimenliğin kıskanç gözünden ediyorum sana emanet

Vefa sokağından olsa da yüz konak uzak
Canı, bedeni çarkıfeleğin afetinden olsun uzak

Varırsan Selma'nın konak yerine, seher yeli
Benden selam götür; senden umarım bunu

Edeple aç siyah zülüflerin bağını
Aziz gönüller yeridir; dağıtma onu

De ki: Ayva tüyün, beninle gönlümün vefa hakkı var
Amber kokan kâküle daima saygı göster

Dudağın anılarak şarap içilen yerde
Sefildir o sarhoş ki olur kendinde

Şeref ile mal sahibi olunmaz meyhane kapısında
Bu suyu içenler atsın varını yoğunu deryaya

Elem korkusu çekene helal olmaz aşk kederi
İşte başımız işte ayağı; işte dudağımız işte onun ağzı

Marifetin beytülgazelidir Hafız'ın her şiiri
Aferin ister gönül çeken nefesi, sözünün letafeti

Gazel 282

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Feûlün

Bebord ez men karâr u tâkat u hûş
But-i sengîndil-i sîmîn bunâgûş

Nigârî çâbukî şengî kulehdâr
Zarîfî mehveşî turkîkabâpûş

Zi tâb-i âteş-i sovdâ-yi aşkeş
Besân-i dîg dâyim mîzenem cûş

Çu pîrâhen şevem âsûdehâtir
Gereş hemçun kabâ gîrem der âgûş

Eger pûsîde gerded ustuhânem
Negerded mihret ez cânem ferâmûş

Dil u dînem, dil u dînem bebordest
Ber u dûşeş ber u dûşeş ber u dûş

Devâ-yi tu devâ-yi tust Hâfiz
Leb-i nûşeş leb-i nûşeş leb-i nûş

Kalmadı takat ile aklım, götürdü kararımı
Gümüş kulaklı, taş yürekli bir sevgili

Kıvrak bir dilber, şuh, külah giyer
Zarif, ay yüzlü, Türk abası giyer

Aşkının sevda ateşinden ben
Tencere gibi kaynarım daima ben

Gönlüm huzur bulur gömlek gibi
Sarsam kucağıma onu aba gibi

Çürüse de mezarda kemiklerim
Sevgini unutmaz asla canım

Götürdü gönlümü, dinimi, gönlüm ile dinimi
Göğsü ile omuzları, göğsü ile omuzları

Hafız devandır senin, senin devan
Şeker dudak, tatlı dudak, bal dudak

Gazel 283

Vezin: Mefâilün Feilâtün Mefâilün Feilün

Seher zi hâtif-i gaybem resîd mujde be gûş
Ki dovr-i şâh Şucâ' est, mey dilîr benûş

Şud anki ehl-i nazar ber kinâre mîreftend
Hezâr gûne sohen der dehân u leb hamûş

Be sovt-i çeng begûîm an hikâyethâ
Ki ez nihuften-i an dîg-i sîne mîzed cûş

Şerâb-i hânegî-i ters-i muhtesib horde
Be rûy-i yâr benûşîm u bang-i nûşânûş

Zi kûy-i meykede dûşeş be dûş mîbordend
İmâm-i şehr ki seccâde mîkeşîd be dûş

Dilâ, delâlet-i hayret konem be râh-i necât
Mekun be fisk mubâhât u zuhd hem mefurûş

Mahal-i nûr-i tecellîst rây-i enver-i şâh
Çu kurb-i û talebî, der sefâ-yi niyyet kûş

Becuz senâ-yi celâleş mesâz vird-i zamîr
Ki hest gûş u dileş mahrem-i peyâm-i surûş

Rumûz-i maslahat-i mulk husrevân dânend
Gedâ-yi gûşenişînî tu Hâfizâ, mehurûş

Seherde gaipten bir müjde geldi kulağıma
Şah Şücâ'ın devridir; cesurca mey iç, durma

Söylenecek bin söz varken, dudaklar kapalıydı
O devirde görüş sahipleri bir kenara çekilirdi

Çeng eşliğinde anlatalım o hikâyeleri
Gizlemekten göğüs tenceremiz kaynardı

Muhtesipten yılgın ev şarabını içelim
Yâre karşı sonra âfiyet olsun diyelim

Şehir imamı taşırdı hep omuzunda seccade
Meyhane sokağından götürülüyordu omuzda dün gece

Gönlüm sana bir iyilik edeyim kurtuluş yolunda
Övünme günahınla, sofuluk da taslama

Şahın parlak fikirleri tecelli nurunun yeri
İstersen ona yaklaşmak, temiz niyetle çalış emi!

Ona övgüde bulunmayı et gönlünün virdi
Kulak ile gönlüdür melek mesajlarının mahremi

Padişahlar bilir ülke işlerinin sırlarını
Hafız, köşede oturan yoksulsun sen; coşma emi!

Gazel 284

Vezin: Müfteilün Müfteilün Fâilün

Hâtifî ez gûşe-i meyhâne dûş
Goft: Bebahşend guneh, mey benûş

Lutf-i ilâhî bekoned kâr-i hîş
Mujde-i rahmet beresâned surûş

İn hıred-i hâm be meyhâne ber
Tâ mey-i la'l âveredeş hûn be cûş

Gerçi visâleş ne be kûşiş dihend
Her kadar ey dil ki tevânî, bekûş

Lutf-i Hodâ bîşter ez curm-i mâst
Nukte-i serbeste çi dânî? Hamûş!

Gûş-i men u halka-i gîsû-yi yâr
Rûy-i men u hâk-i der-i meyfurûş

Rindî-i Hâfiz ne gunâhîst sa'b
Bâ kerem-i pâdişeh-i aybpûş

Dâver-i dîn Şâh Şucâ' anki kerd
Rûh-i kudus halka-i emreş be gûş

Ey melikul'arş, murâdeş bedih
V'ez hatar-i çeşm-i bedeş dâr gûş

Dün gece meyhane köşesinden bir ses
Dedi: Bağışlanır günah; mey iç

İlahî lütuf yapar kendi işini
Melek ulaştırır rahmet müjdesini

Bu ham aklı götür meyhaneye
Lâl şarap başlatsın kanını kaynatmaya

Çalışmakla vuslat mümkün olmaz ama
Gönlüm, çalışmayı elden bırakma

Tanrı'nın lutfu fazladır cürmümüzden
Gizli bilgiyi nereden bileceksin? Sus sen!

İşte benim kulağım, işte yârin zülüf halkası
İşte benim yüzüm, işte meyhane kapısının toprağı

Büyük günah sayılmaz Hafız'ın rintliği
Padişahım keremiyle örter her aybı

Dinin hakimi Şâh Şücâ'ın emrini
Rûhülkudüs bile kulağına küpe etti

Asrın padişahı, ver onun muradını
Kötü gözün tehlikesinden kolla onu

Gazel 285

Vezin: Mefûlü Fâilâtü Mefâîlü Fâilün

Der ahd-i pâdişâh-i hatâbahş-i curmpûş
Hâfiz karâbekeş şud u muftî piyâlenûş

Sûfî zi konc-i sovme'e bâ pây-i hom nişest
Tâ dîd muhtesib ki sebû mîkeşed be dûş

Ehvâl-i şeyh u kâzîyu şurbulyehûdişân
Kerdem suâl subhdem ez pîr-i meyfurûş

Goftâ: Ne goftenîst sohen, gerçi mahremî
Der keş zebân u perde nigeh dâr u mey benûş

Sâkî behâr mîresed u vech-i mey nemând
Fikrî bokon ki hûn-i dil âmed zi gam be cûş

Aşkest u muflisiyyu cevâniyyu novbehâr
Ozrem pezîr u curm be zeyl-i kerem bepûş

Tâ çend hemçu şem' zebânâverî konî?
Pervâne-i murâd resîd ey muhibb, hamûş

Ey pâdşâh-i sûret u ma'nî ki misl-i tu
Nâdîde hîç dîde vu neşenîde hîç gûş

Çendan bemân ki hırka-i ezrak koned kabûl
Baht-i cevânet ez felek-i pîr-i jendepûş

Hata affeden, suç örten padişahın devrinde
Hafız şarap tulumu çekti, müftü piyale

Görünce muhtesibi omuzunda şarap testisiyle
Mabet köşesinden çıktı sûfi, oturdu küp dibine

Şeyh ile kadı'nın hallerini, gizli gizli şarap içmeleri
Sual ettim sabah vakti meyhanenin pîrine

Dedi: Söylenmez bunlar, gerçi mahremsin ama
Kapat ağzını, tut sırrı, mey çek, durma.

Saki, bahar geliyor; kalmadı şarap parası
Gamdan kaynar oldu gönül kanı; bir şeyler düşün, sırası.

Aşk var, yoksulluk var, gençlik var, bir de ilkbahar
Özrümü, suçumu affet, kerem eteğini üstüme ser

Ne zamana kadar mum gibi dil dökeceksin?
Dostum, murat pervanesi geldi; susacak mısın?

Sûret ve mânâ âleminin padişahı, senin gibisini
Ne bir göz gördü ne bir kulak işitti

Çok yaşa sen; mavi hırkayı kabul etsin
Hırpanî kılıklı moruk felekten genç bahtın

Gazel 286

Vezin: Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün

Dûş bâ men goft pinhân kârdânî tîzhûş
Vez şumâ pinhân neşâyed kerd sırr-i meyfurûş

Goft: Âsân gîr ber hod kârhâ kez rûy-i tab'
Saht mîgerded cihân ber merdumân-i sahtkûş

Vangehem der dâd câmî kez furûgeş ber felek
Zuhre der raks âmed u berbetzenân mîgoft: Nûş

Bâ dil-i hûnîn leb-i handân biyâver hemçu câm
Nî geret zahmî resed, âî çu çeng ender hurûş

Tâ negerdî âşinâ, zin perde remzî neşnevî
Gûş-i nâmahrem nebâşed cây-i peygâm-i surûş

Gûş kun pend ey peser vez behr-i dunyâ gam mehor
Goftemet çun dur hadîsî, ger tevânî dâşt hûş

Der harîm-i aşk netvân zed dem ez goft u şenîd
Zanki ancâ cumle a'zâ çeşm bâyed bûd u gûş

Ber bisât-i nuktedânân hodfurûşî şart nîst
Yâ sohen dâniste gû, ey merd-i âkil, yâ hamûş

Sâkiyâ mey dih ki rindîhâ-yi Hâfiz fehm kerd
Âsaf-i sâhibkırân-i curmbahş-i aybpûş

Dün gece gizlice söyledi bana işbilir zeki biri
Sizden gizli tutulmaz meyhanecinin sırrı

Dedi: İşleri kolay et kendine iyi huyla
Çetin olur dünya çok çalışanlara

Sonra bir kadeh verdi bana; parıltısından gökte
Venüs raksa geldi, çeng çalarken diyordu: Afiyetle!

Gönlün kan ağlarken gülen dudağın kadehe benzesin
Bir darbe gelirse sana, çeng gibi feryat edersin

Aşina olmadıkça bu makamda bir sır duyulmaz
Namahrem kulak melek mesajını anlamaz

Dinle öğütümü evlat, dünya için üzülme
İnci gibi söz dedim sana, kulak ver iyice

Aşk hareminde dedikoduya olmaz asla yer
Cümle uzuvlar orada dikkat kesilir birer birer

Söz bilir insanlar arasında bilgiçlik şart değil
Ya bildiğini söyle ya sus, var ise aklın, bunu bil

Saki, şarap ver; anladı Hafız'ın rintliklerini
Bahtı açık, suç bağışlar, ayıp örter Vezir

Gazel 287

Vezin: Fâilâtün Feilâtün Feilâtün Feilün

Ey heme şekl-i tu matbû' u heme cây-i tu hoş
Dilem ez işve-i şîrîn-i şekerhây-i tu hoş

Hemçu gulberg-i terî hest vucûd-i tu latîf
Hemçu serv-i çemen-i huld serâpây-i tu hoş

Şîve vu nâz-i tu şîrîn u hat u hâl-i tu melîh
Çeşm u ebrû-yi tu zîbâ, kad u bâlâ-yi tu hoş

Hem gulistân-i hiyâlem zi tu pornakş u nigâr
Hem meşâm-i dilem ez zulf-i semensây-i tu hoş

Der reh-i aşk ki ez seyl-i belâ nîst guzâr
Kerde'em hâtir-i hod râ be temennâ-yi tu hoş

Şukr-i çeşm-i tu çi gûyem ki bedan bîmârî
Mîkoned derd-i merâ ez ruh-i zîbâ-yi tu hoş

Der biyâbân-i taleb gerçi zi hersû hatarîst
Mîreved Hâfiz-i bîdil be tevellâ-yi tu hoş

Şekli güzel mi güzel, her yeri hoş
Gönlüm tatlı mı tatlı cilvenden hoş

Vücudun taze gül yaprağı gibi latif
Cennet çayırının selvisi gibi her yerin hoş

İşven, nazın şirin; tüyün, benin alımlı
Kaşın, gözün güzel; boyun bosun hoş

Hayal gülistanım seninle nakışlı
Gönül burnum yaseminli zülfünle hoş

Belâ seli geçit vermiyor aşk yolunda
Etmişim hatırımı seni arzulamakla hoş

Gözlerine nasıl teşekkür edeyim? Onca hastalığınla
Güzel yüzün derdimi iyileştirir, ne hoş!

Talep çölünde her yönde tehlike var ama
Aşık Hafız seni arzulamakla gider bir hoş

Gazel 288

Vezin: Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün Mefâîlün

Kenâr-i âb u pây-i bîd u tab'-i şi'r u yârî hoş
Muâşir dilberî şîrîn u sâkî gul'izârî hoş

Elâ ey dovletî tâli' ki kadr-i vakt mîdânî
Guvârâ bâdet in işret ki dârî rûzgârî hoş

Her an kes râ ki der hâtir zi aşk-i dilberî bârîst
Sipendî gû ber âteş nih ki dâred kâr u bârî hoş

Arûs-i tab' râ zîver zi fikr-i bikr mîbendem
Buved kez dest-i eyyâmem be dest ufted nigârî hoş

Şeb-i sohbet ganîmet dân u dâd-i hoşdilî bestân
Ki mehtâbî dilefrûz est u tarf-i lâlezârî hoş

Meyî der kâse-i çeşm est sâkî râ benâmîzed
Ki mestî mîkoned bâ akl u mîbahşed humârî hoş

Be gaflet omr şud Hâfiz, biyâ bâ mâ be meyhâne
Ki şengûlân-i hoşbâşet biyâmûzend kârî hoş

Su kenarı, söğüt altı, şiir kabiliyeti, hoş bir yâr
Sohbet bilir şirin dilber, gül yanaklı hoş bir saki

Açılmış talihim, bilirsin vaktin değerini
Mübârek olsun işretin; ne hoş devrin var senin!

Kimin gönlünde bir dilberin aşkı varsa
Üzerlik atsın ateşe, çünkü işleri yolunda

Bâkir fikirlerimle şiir gelinimi süslerim
Bakarsın, zamane bana hoş bir dilber verir derim

Sohbet gecesini ganimet bil, mutluluğun tadını çıkar
Mehtap iç açıcı olmuş; ne hoştur şu lâlezar!

Şarap sakinin sarhoş gözünde kaynıyor
Aklı baştan çıkarıp, hoş mahmurluk veriyor

Hafız ömür geçti gafletle, gel bizimle meyhaneye
Neşeli dilberler sana hoş şeyler öğretirler

Yedi yüz yıl boyunca doğuda ve batıda Geothe'den Fuzuli'ye kadar pek çok kalem ustasını etkileyen Hafız-ı Şirazi, İran'ın en büyük şairi olarak bilinir.

"Hafız'ın kabri olan bahçede bir gül varmış
Yeniden her gün açarmış kanayan rengiyle.
Gece bülbül ağaran vakte kadar ağlarmış
Eski Şiraz'ı hayal ettiren ahengiyle."
der Yahya Kemal "Rindlerin Ölümü" adlı şiirinde.

Bütün Doğu şairlerinde olduğu gibi Hafız'ın şiirlerinde de Yunanî aşk görülür. Senâî, Attâr ve Mevlana gibi coşkulu bir sufi değildir o. Tasavvufî şiirleri olmakla birlikte, tasavvufu genellikle bir araç olarak kullanır. İkiyüzlü zahitlerden hoşlanmaz, yeri geldikçe bunlara çatmayı ihmal etmez.

Yazdığı rindane ve lirik şiirleriyle, aşılması zor bir zirve yaratmış, şiirin ve şairliğin rehberi olmuştur. Bu nedenle "Şiirin Tanrısı" diye anılır. Etkisi, Hindu aleminden Hıristiyan dünyasına kadar geniş bir alana yayılmış, pek çok dile çevrilmiştir.

Hafız Divanı Türkiye'de *Mesnevi* ve *Gülistan*'la birlikte en çok okutulan Farsça eserlerdendir.

Daha önce nesir halinde yayımlanmış çevirilerden farklı olarak, bu kitap *Hafız Divanı*'nın aslına uygun ilk nazım çevirisidir ve *Divan*'ın Farsçasını da içermektedir.

AYRINTI YAYINLARI • EDEBİYAT
ISBN: 978-975-539-638-5

50 TL